

VZNESENÉ PRIPOMIENKY V RÁMCI MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákon o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných

295 / 138

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyh	Poznámka
GPSR	<p>1. K čl. I § 4:</p> <p>Navrhujeme dôkladne zvážiť vhodnosť subsidiárneho použitia Trestného poriadku v konaní pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky o veciach, ktoré majú povahu porušenia povinnosti súvisiacej s výkonom funkcie alebo správaním sudcu alebo prokurátora služobnej či pracovnoprávnej povahy, respektíve porušenia povinnosti notára alebo exekútora súvisiacej s výkonom ich povolania.</p>	O	A	<p>Predkladateľ sa touto otázkou dôkladne zaoberal pri koncipovaní návrhu zákona. Spôsobov ako uchopiť komplexnosť disciplinárneho konania je niekoľko. Prvým je spracovanie komplexnej úpravy, ktorá pojme materiál disciplinárneho konania v celej šírke. Druhým spôsobom je rámcová právna úprava, ktorá je dotváraná cez subsidiárne použitie už existujúcej právnej úpravy. Vzhľadom na to, že disciplinárne konanie je konaním súdnym, tak sa javí neúčelné, resp. priam nevhodné, vymýšľať za každú cenu nové procesné postupy, ak možno využiť existujúce procesné postupy, ktoré sú praxou a judikátúrou dostatočne overené a pre aplikačnú prax zrozumiteľné. To je dôvodom, prečo predkladateľ upustil prvého spôsobu spracovania úpravy disciplinárneho konania. Ostáva otázka voľby vhodného predpisu, ktorého podporná aplikácia sa zavedie. Berúc do úvahy doterajšiu prax, ako aj existujúce systémy vyvodzovania disciplinárnej zodpovednosti, je disciplinárne konanie sankčným konaním (nie však nevyhnutne trestným konaním v zmysle čl. 6 Dohovoru). Preto je preto prirodzené, že sa núka práve</p>

			<p>subsidiarita Trestného poriadku, pretože je v podstate jediným predpisom o konaní pred súdmi, ktorý je vystavaný pre potreby sankčného konania a obsahuje pomerne široké záruky pre spravodlivý proces. Subsidiarita civilných procesných kódexov nie je vhodná, pretože civilné sporové (mimosporové) konanie a správne súdne konanie sú vystavané na iných princípoch, ktoré nevyhnutne nevytvárajú dostatočné procesné záruky pre spravodlivý proces sankčného charakteru.</p> <p>Zvažovaná bola aj subsidiárna aplikácia správneho poriadku (platný právny stav v prípade disciplinárneho konania proti exekútorom), ale správny poriadok nie je predpisom usporobeným pre konanie pred súdom, pretože je adresovaný orgánom, ktoré nemajú povahu súdov.</p> <p>Z týchto dôvodov predkladateľ nevidí ración vo vznesenej pripomienke, pretože smeruje k riešeniam, ktoré nie sú v disciplinárnom konaní vhodné. Nehovoriac o tom, že generálna prokuratúra týmto fakticky spochybňuje aj „vlastnú“ právnu úpravu disciplinárneho stíhania prokurátorov.</p>
GPSR	<p>10. K čl. I § 13:</p> <p>Nemožno súhlasiť s navrhovanou právnou úpravou uvedenou v § 13, podľa ktorej disciplinárne konanie začína iba na návrh. Takáto právna úprava nezohľadňuje právnu úpravu ustanovenú Trestným poriadkom, konkrétne najmä: odovzdanie veci orgánom činným v trestnom konaní podľa § 197 ods. 1 písm. b) inému orgánu na disciplinárne konanie, postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní podľa § 214 ods. 1 inému orgánu na prejednanie v disciplinárnom konaní, postúpenie veci súdom podľa § 244 ods. 1 písm. b) inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 ods. 1, postúpenie veci súdom podľa § 280 ods. 2 inému orgánu na prejednanie skutku ako služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, postúpenie veci odvolacím súdom podľa § 320 ods. 1 písm. a), ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo ods. 2. Podľa navrhovanej právnej úpravy o disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov bude rozhodovať a ukladať</p>	Z	A <p>Návrh zákona bol doplnený o čl. II, ktorý obsahuje novelizáciu Trestného poriadku, v zmysle ktorej postúpenie veci inému orgánu v prípade, že skutok nie je trestným činom, ale mal by sa prejednať ako disciplinárne previnenie, sa bude realizovať smerom k ministrovi spravodlivosti, ak ide</p>

	<p>disciplinárne opatrenia Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 3 navrhovanej právnej úpravy). Preto disciplinárne konanie pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky musí začať aj ex offo odovzdaním veci alebo postúpením veci orgánom činným v trestnom konaní podľa § 197 ods. 1 písm. b) a § 214 ods. 1 Trestného poriadku alebo postúpením veci súdom podľa § 244 ods. 1 písm. b), § 280 ods. 2 alebo § 320 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Ak sa nezmení predložená právna úprava, odovzdanie veci alebo postúpenie veci orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom podľa Trestného poriadku by bolo neefektívne, pretože by neexistovala právna úprava, na základe ktorej by Najvyšší správny súd Slovenskej republiky mohol začať disciplinárne konanie. Je potrebné sa vysporiadať aj s tým, že v prípade začatia disciplinárneho konania ex offo (na základe odovzdania veci alebo postúpenia veci podľa Trestného poriadku) nebude podaný disciplinárny návrh s náležitosťami podľa navrhovaného znenia § 19. Jednou z náležitostí disciplinárneho návrhu je aj návrh na uloženie konkrétneho disciplinárneho opatrenia a teda disciplinárny senát bude rozhodovať o uložení sankcie bez návrhu konkrétneho disciplinárneho opatrenia. Disciplinárne konanie bude musieť disciplinárny senát viesť iniciatívne nakoľko v týchto prípadoch nebude existovať navrhovateľ. Takýmto orgánom, teda orgánom oprávneným na disciplinárne konanie, orgánom oprávneným na prejednanie skutku v disciplinárnom konaní či orgánom oprávneným na prejednanie skutku ako služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie (to sú pojmy, ktoré používa Trestný poriadok), nie je a nemôže byť navrhovateľ, teda ten subjekt, ktorý by mal mať návrhovú legitimáciu podľa navrhovanej právnej úpravy uvedenej v § 15 až 18. Jednak to nie je uvedené v navrhovanej právnej úprave a navyše, ak by sa prijala takáto právna úprava, nielenže by vytvorila priestor pre subjektivizmus a voluntarizmus, ale bola by aj neprípustnou novelizáciou právnej úpravy ustanovenej Trestným poriadkom. Na základe uvedeného trváme na tom, aby právna úprava uvedená v § 13 a v súvisiacich ustanoveniach bola dopracovaná tak, aby disciplinárne konanie pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky mohlo začať aj ex offo v prípade, ak vec odovzdá alebo postúpi Najvyššiemu správnemu súdu Slovenskej republiky orgán činný v trestnom konaní alebo súd. Je potrebné upraviť, kto bude vykonávať oprávnenia navrhovateľa, ak bolo disciplinárne konanie začaté bez disciplinárneho návrhu. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.</p>			<p>o disciplinárne previnenie sudcu, súdneho exekútora alebo notára, a generálnemu prokurátorovi, ak ide o disciplinárne previnenie prokurátora.</p> <p>Rozpor odstránený.</p>
GPSR	<p>11. K čl. I § 13 ods. 3: Úprava spoločného konania o viacerých návrhoch vychádza z právnej úpravy spoločného konania, resp. konania o viacerých návrhoch podľa civilno-procesných predpisov. Pokiaľ však podľa § 4 navrhovaného zákona má byť na spoločné disciplinárne konanie subsidiárne použitý Trestný poriadok, navrhujeme slová „neskôr podané návrhy majú účinok ako pristúpenie do konania na stranu navrhovateľa“ nahradiť slovami „o neskôr podaných návrhoch sa koná v spoločnom konaní“.</p>	O	ČA	<p>Pripomienka akceptovaná len čiastočne; predkladateľ preferuje riešenie navrhované Združením sudcov Slovenska.</p>
GPSR	<p>12. K čl. I § 14 ods. 3: Ustanovenie § 14 upravuje subjektívnu a objektívnu lehotu iba na podanie disciplinárneho návrhu. Nesúhlasíme s určenou objektívnou lehotou 5 rokov ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v konaní. V dôvodovej správe potreba takejto dĺžky objektívnej lehoty nie je vecne zdôvodnená. Znenie § 14 návrhu zákona bolo doslovne prebraté z § 120 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom takáto lehota bola upravená iba pri sudcoch. U ostatných právnických profesií bola lehota pre zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie kratšia. Máme za to, že jedna objektívna lehota v trvaní 3 rokov je v súlade s princípmi právneho štátu, vrátane požiadavky právnej istoty a bude postačujúcou pre všetky právnické profesie. V tomto smere poukazujeme aj na lehoty upravené v iných zákonoch /napr. § 87 ods. 1 písm. e) Trestného zákona alebo aj § 20 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch/. Ak orgány štátu a ich kontrolné mechanizmy nebudú schopné zistiť prietahy v konaní a podať disciplinárny návrh do 3 rokov od skutku (t. j. od skončenia trvania prietahov v konaní) nepovažujeme za správne nedostatky v kontrolnej činnosti príslušných orgánov sanovať predlžovaním premlčacích lehôt do rozsahu (5 rokov), ktorý je v zrejmom nepomere k dĺžke lehôt ustanovených pre zánik trestnej zodpovednosti pri prečinoch podľa § 87 ods. 1 písm. e) Trestného zákona.</p>	O	N	<p>Päť ročná objektívna lehota bola zavedená zákonom č. 152/2017 Z. z., a to z nasledovných dôvodov: „Navrhuje sa predĺžená päťročná objektívna lehota v prípade, ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, keďže disciplinárna zodpovednosť je častokrát vyvodzovaná na podklade rozhodnutí ústavného súdu resp. Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúceho prietahy, pričom tieto rozhodnutia sú</p>

			niekedy vydané až po v súčasnosti uplatňovanej štvorročnej objektívnej lehote, čím je zmarené vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti, hoci štátu/súdu bola ústavným súdom/Európskym súdom pre ľudské práva uložená povinnosť vyplatiť primerané zadosťučinenie za zbytočné priet'ahy.“ Vzhľadom na to, že tieto dôvody pretrvávajú aj v súčasnosti, je dôležité zachovať túto právnu úpravu. Preto predkladateľ nevyhovel pripomienke.
GPSR	<p>13. K čl. I § 16:</p> <p>Zásadne nesúhlasíme s navrhovanou právnu úpravu uvedenou v § 16 písm. b), teda s oprávnením ministra spravodlivosti podať disciplinárny návrh proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky a ostatným prokurátorom. Takáto právna úprava je v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo už aj potvrdil Ústavný súd Slovenskej republiky svojím nálezom sp. zn. PL. ÚS 105/2011 zo 7. mája 2014, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 217/2014 Z. z. Zásadne nesúhlasíme ani s navrhovanou právnu úpravou uvedenou v § 16 písm. c), teda s oprávnením verejného ochrancu práv podať disciplinárny návrh proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky a ostatným prokurátorom, a to aj nad rozsah čl. 151a ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý priznáva verejnému ochrancovi práv oprávnenie podieľať sa na uplatnení zodpovednosti osôb pôsobiacich v orgánoch verejnej moci ale len za splnenia ústavou ustanovenej podmienky, ak tieto osoby porušili základné právo alebo slobodu fyzických osôb a právnických osôb. K uvedenému Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení nálezu sp. zn. PL. ÚS 105/2011 zo 7. mája 2014 v bodoch 11.1 a 11.2 uviedol, začiatok citácie: „11.1. Z pôsobnosti a ústavného postavenia prokuratúry podľa čl. 149 ústavy, ústavného postavenia generálneho prokurátora podľa čl. 150 ústavy a charakteru inštitútu disciplinárnej zodpovednosti (spojenej nevyhnutne so zásahmi do práv a slobôd dotknutých osôb vykonávajúcich funkciu prokurátora), ako aj s prihliadnutím na princíp primeranosti vyplýva potreba racionálnej väzby medzi postavením a pôsobnosťou orgánu, ktorému je zverené oprávnenie podať návrh na disciplinárne konanie, a činnosťou prokuratúry. Nejde pritom o vzťah nadriadenosti či podriadenosti vo vzťahu k orgánom prokuratúry, pretože navrhovateľ môže v iniciovanom disciplinárnom konaní vystupovať výlučne v pozícii účastníka konania, z ktorej vo vzťahu k prokuratúre nevyplýva žiadne vrchnostenské oprávnenie. Pokiaľ ide o ministra spravodlivosti, ústavný súd predovšetkým poznamenáva, že ministerstvo spravodlivosti na rozdiel od kompetencie v oblasti výkonu štátnej správy súdov (v súvislosti s disciplinárnym konaním sudcov pozri nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 10/05 z 21. apríla 2010) nedisponuje pôsobnosťou v oblasti výkonu štátnej správy v záležitostiach týkajúcich sa prokuratúry. Ústavný súd zastáva názor, že disciplinárna zodpovednosť prokurátorov je inštitútom, ktorého účel je spojený predovšetkým s riadením činnosti prokuratúry, čo je primárne ústavnou právomocou a zodpovednosťou generálneho prokurátora. Vzhľadom na uvedené preto priznanie oprávnenia ministra spravodlivosti podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi ktorejkoľvek prokuratúry bez toho, aby sa opieralo o ústavné splnomocnenie (ktoré v prípade verejného ochrancu práv vyplýva z čl. 151a ods. 2 ústavy /po zmene ústavy je to „ods. 1“/), skutočne v spojitosti so zásahom do ústavného postavenia (funkčnej autonómie) generálneho prokurátora vyplývajúceho z čl. 150 ústavy prekračuje ústavou definované hranice pre konanie štátnych orgánov vyplývajúce z čl. 2 ods. 2 ústavy. Keďže štátne orgány môžu konať iba v medziach ústavy, a tie boli prijatím napadnutej právnej úpravy, ktorá</p>	Z	<p>ČA</p> <p>Z návrhu zákona bolo vypustené pôvodne navrhované ustanovenie § 16 písm. b). Predkladateľ však trvá na zachovaní pôvodne navrhovanej dikcie § 16 písm. c).</p> <p>Rozpor odstránený čiastočne.</p>

<p>priznala ministerstvu spravodlivosti právo podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi ktorejkoľvek prokuratúry, prekročené, bol založený rozpor aj tejto právnej úpravy s čl. 2 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 150 ústavy. Pokiaľ ide o oprávnenie ministra spravodlivosti podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti generálnemu prokurátorovi, ústavný súd už uviedol, že z princípov demokratického štátu, deľby moci a vzájomných brzd a protiváh vyplýva legitímna požiadavka takej právnej regulácie, ktorá umožní výkon verejnej kontroly nad činnosťou prokuratúry, aj adekvátnu mieru vplyvu jednotlivých zložiek štátnej moci vo vzťahu k prokuratúre, ktorého účelom je zaistenie náležitého výkonu jej poslania spočívajúceho v iniciatívnom, spravodlivom a nestrannom postupe pri ochrane verejného záujmu, ochrane základných práv a slobôd, ako aj ďalších práv a právom chránených záujmov. O tom, že ústavodarca mienil kreovať efektívny systém uplatnenia disciplinárnej právomoci aj vo vzťahu ku generálnemu prokurátorovi, svedčí okrem iného ustanovenie čl. 136 ods. 3 druhej vety ústavy, podľa ktorého ústavný súd vykonáva disciplinárne konanie voči predsedovi a podpredsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a rovnako tak aj voči generálnemu prokurátorovi. Vzhľadom na postavenie generálneho prokurátora, ktorý stojí na čele sústavy orgánov prokuratúry, je zrejmé, že oprávnenie podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti nemu musí zákonodarca zveriť v zmysle ústavných zásad vzájomnej kontroly a spolupráce ústavných orgánov subjektu stojacemu mimo organizačnej štruktúry prokuratúry. Existencia racionálnej väzby medzi postavením a pôsobnosťou orgánu, ktorému je zverené oprávnenie podať návrh na disciplinárne konanie proti generálnemu prokurátorovi, a postavením a ústavnou zodpovednosťou generálneho prokurátora by v prípade národnej rady a prezidenta bola daná predovšetkým ich pôsobnosťou pri kreovaní funkcie generálneho prokurátora. V prípade vlády uvedená racionálna väzba vyplýva, ako už bolo uvedené v súvislosti s problematikou kreovania disciplinárnych komisií, z jej vrcholného postavenia medzi ústavnými orgánmi výkonnej moci, ako aj zo záujmov štátu, resp. verejného záujmu, ktorý má prokuratúra povinnosť chrániť. V súvislosti s problematikou kreovania disciplinárnych komisií už ústavný súd uviedol, že vzhľadom na postavenie ministra spravodlivosti a ministerstva spravodlivosti vo vzťahu k prokuratúre by bolo vhodnejšie, ak by zákonodarca zveril oprávnenie navrhovať kandidátov na členov disciplinárnej komisie vláde ako najvyššiemu ústavnému orgánu výkonnej moci. S prihliadnutím na dvojaké postavenie ministra spravodlivosti, okrem postavenia vedúceho ústredného orgánu štátnej správy má aj postavenie člena vlády, však legislatívne riešenie zvolené zákonodarcom v danom prípade nevyvoláva taký stav, ktorý by odôvodňoval vyslovenie nesúladu dotknutej právnej úpravy s niektorým z ustanovení ústavy označených navrhovateľom. Ústavný súd teda posúdil napadnutú právnu úpravu obsiahnutú v § 197 ods. 1 písm. b) zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry, ktorá priznáva ministrovi spravodlivosti podať proti prokurátorom ktorejkoľvek prokuratúry návrh na začatie disciplinárneho konania, za rozporný s čl. 2 ods. 2 ústavy. Keďže však ústavný súd nemá zákonodarnú právomoc, a teda nemôže meniť preskúmanú právnu úpravu tak, aby vyhovovala ústavným požiadavkám, bolo vzhľadom na spôsob formulácie ustanovenia § 197 ods. 1 písm. b) zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry nevyhnutné vysloviť nesúlad celého znenia tohto sťažovateľmi namietaného ustanovenia. 11.2 Pokiaľ však ide o vyslovenie nesúladu § 197 ods. 1 písm. c) zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry, ktorý verejnému ochrancovi práv priznáva oprávnenie podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi ktorejkoľvek prokuratúry vrátane generálneho prokurátora, ústavný súd konštatuje, že existencia takejto racionálnej väzby je daná jeho ústavnou právomocou vyplývajúcou z čl. 151a ods. 1 ústavy, v zmysle ktorého sa verejný ochranca práv ako nezávislý ústavný orgán ochrany základných práv a slobôd môže v zákonom ustanovených prípadoch podieľať na uplatnení zodpovednosti osôb pôsobiacich v orgánoch verejnej moci, ak tieto osoby porušili základné právo alebo slobodu fyzických osôb a právnických osôb. Aj napriek námietke navrhovateľa v 1. rade, že z „čl. 151a ods. 2 (po zmene ústavy je to „ods. 1“) Ústavy Slovenskej republiky ani z ďalších ústavných článkov nevyplýva oprávnenie verejného ochrancu práv podieľať sa vo všeobecnosti na uplatňovaní akejkoľvek zodpovednosti osôb pôsobiacich v orgánoch verejnej moci“, ústavný súd zastáva názor, že práva úprava umožňuje racionálny a ústavne konformný výklad § 197 ods. 1 písm. c) zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry, podľa ktorého môže verejný ochranca práv uvedenú právomoc realizovať v intenciách čl. 151a ods. 1 ústavy tým, že na uplatnení zodpovednosti prokurátorov sa bude podieľať realizáciou</p>			
---	--	--	--

<p>uvedeného návrhového oprávnenia v tých prípadoch, v ktorých prokurátori porušili základné právo alebo slobodu konkrétnych fyzických alebo právnických osôb. So zreteľom na výkladové pravidlo zakotvené v čl. 152 ods. 4 ústavy, podľa ktorého majú všetky štátne orgány povinnosť vykladať právnu normu v súlade s ústavou (PL. ÚS 22/06), možno považovať priznanie oprávnenia verejnému ochrancovi práv na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti ktorémukoľvek prokurátorovi za ústavne konformné s čl. 2 ods. 2 ústavy, preto v tejto časti ústavný súd návrhu nevyhovel.“, koniec citácie. Navrhované znenie § 16 písm. b) a c) tento nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, a tým aj Ústavu Slovenskej republiky opakovane nezohľadňuje. Podľa slovenského ústavného poriadku minister spravodlivosti Slovenskej republiky nemôže mať oprávnenie podať disciplinárny návrh proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky ani ostatným prokurátorom a verejný ochranca práv môže takýto návrh podať len v prípade, ak disciplinárnym previnením došlo k porušeniu základného práva alebo slobody fyzickej osoby a právnickej osoby. V tej súvislosti pripomíname, že podľa § 221 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 1. augusta 2021, kedy nadobudne účinnosť bod 55 (§ 221) čl. XXVIII zákona č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva, návrh na začatie disciplinárneho konania proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky podľa čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 105/2011 zo 7. mája 2014 mohli podať a) najmenej tri pätiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, b) prezident Slovenskej republiky. Najprv došlo k zmene čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky napriek zásadnému nesúhlasu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v pripomienkovom konaní, aby disciplinárnym súdom proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky sa nestal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, ale aby ním naďalej zostal Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý aj po zmene čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky vykonáva disciplinárne konanie voči predsedovi a podpredsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a predsedovi a podpredsedovi Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Následne zákonodarcu zmenil s účinnosťou od 1. augusta 2021 dikciu § 221 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého vypustil subjekty oprávnené podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky - nepochybne so súčasným zámerom predkladateľa priznať právomoc podať disciplinárny návrh proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky a verejnému ochrancovi práv, a to v rozpore so stanoviskom Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý sa v tejto veci už vyjadril v náleze sp. zn. PL. ÚS 105/2011 zo 7. mája 2014. Takýto prístup predkladateľa k normotvornej činnosti narúša princípy právneho štátu. Svedčí o tom aj doterajšia rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ústavný súd Slovenskej republiky už potvrdil (PL. ÚS 38/95), že tento záväzok sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na Národnú radu Slovenskej republiky a na proces prijímania zákonov. Preto ak ide o zákonnú úpravu otázok, ktorá už tvorí predmet ústavnej úpravy, Národná rada Slovenskej republiky je pri prijímaní takýchto zákonov (a to bez ohľadu na účel, ktorý sa ich prijatím sledoval – napríklad upraviť podrobnosti, podmienky, spôsob) viazaná záväzkom neprekročiť jej medze, t. j. tak jej rozsah, ako aj ďalšie náležitosti tvoriace expressis verbis jej predmet. Problematika, ktorá je predmetom ústavnej úpravy, môže byť zmenená, zrušená alebo doplnená len novou ústavnou, ale nie zákonnou úpravou (PL. ÚS 12/98). Na základe uvedeného trváme na tom, aby z navrhovaného znenia ustanovenia § 16 bolo v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 105/2011 zo 7. mája 2014 bez náhrady vypustené písmeno b) a aby v písmene c) tohto ustanovenia boli v súlade s čl. 151a ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na konci pripojené tieto slová "ak sa domnieva, že pri plnení svojich služobných povinností v rozpore s právnym poriadkom a princípmi demokratického a právneho štátu porušil základné práva a slobody podávateľa podnetu, ktorý sa domáha právnej ochrany u verejného ochrancu práv." Súčasne trváme na tom, aby navrhované znenie § 16 bolo označené ako odsek 1 a doplnené v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 105/2011 zo 7. mája 2014 novým odsekom 2 v tomto znení: „(2) Ustanovenie odseku 1 sa</p>			
---	--	--	--

	nevzťahuje na disciplinárny návrh proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky. Disciplinárny návrh proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky môžu podať: a) najmenej tri pätiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, b) prezident Slovenskej republiky.“ Tieto pripomienky uplatňujeme ako pripomienky zásadného charakteru.			
GPSR	<p>14. K čl. I § 20:</p> <p>Odôvodňovanie späťvzatia návrhu je právna anomália, ktorá nemá obdobu v žiadnom inom procesnom predpise, ani v Trestnom poriadku, ktorý sa na disciplinárne konanie použije subsidiárne. Pokiaľ je navrhovateľ zo zákona oprávnený disponovať s návrhom na začatie konania aj vo forme späťvzatia, nie je namieste viazať tento úkon na odôvodnenie, ktorého obsah a rozsah nie je ustanovený, pričom nie je ani zrejmé, aké právne dôsledky bude mať nesplnenie povinnosti odôvodniť späťvzatie disciplinárneho návrhu.</p>	O	N	<p>Právna úprava odôvodňovania späťvzatia disciplinárneho návrhu bola zavedená zákonom č. 152/2017 Z. z. Dôvody, ktoré viedli k zavedeniu tejto právnej úpravy sú nasledovné: Aplikačná prax týkajúca sa späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania je nedostatočná. Nie je zriedkavým javom, že navrhovateľ po začatí konania vezme návrh na začatie konania späť, a to bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia či vysvetlenia. Prax ukazuje, že sa tak stáva dokonca aj v prípadoch, kedy navrhovateľ pôvodne navrhoval najprísnejšie disciplinárne opatrenia (odvolanie z funkcie sudcu, preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa), a teda považoval konanie disciplinárne stíhaného sudcu za závažné disciplinárne previnenie. Vzhľadom k tomu, že v prípade disciplinárnych konaní proti sudcom existuje verejný záujem na tom, aby bolo zrejmé, kedy a za akých okolností sú sudcovia disciplinárne postihovaní, ale tiež oslobodzovaní, je nevyhnutné, aby verejnosť mohla byť oboznámená aj s dôvodmi, pre ktoré sa disciplinárne konanie zastavuje v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania. Navrhovateľ totiž nepodáva návrh vo svojom osobnom záujme, ale vo verejnom záujme. Preto je nevyhnutné, aby podanie, ktorým sa berie návrh na začatie disciplinárneho konania späť, bolo presvedčivo odôvodnené.</p>

			<p>Späťvzatie návrhu by malo byť odôvodnené aj z ďalšieho dôvodu: opakovaně sa stalo, že sudca čelil disciplinárnemu konaniu, v rámci ktorého sa uskutočnilo viac ústnych pojednávaní, napokon však bolo konanie bez ďalšieho zdôvodnenia zastavené len s poukazom na to, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť. Z takéhoto postupu nie je zrejmé disciplinárne stíhanému sudcovi ani verejnosti, či bol pôvodný návrh podaný oprávnene alebo nie. Aktuálny právny stav tak umožňuje navrhovateľovi zneužívať inštitút disciplinárneho konania na zastrašovanie sudcov, keďže umožňuje podať návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý nemá reálny základ. Sudca však napriek začatiu takéhoto disciplinárneho konania nemôže “očistiť” svoje meno a presvedčiť verejnosť, že je nevinný, keďže v konaní nie je oslobodený, ale toto konanie je “len” zastavené, navyše bez toho, aby boli bližšie konkretizované dôvody zastavenia [podotýkame, že pri zastavení konania podľa § 124 písm. a) zákona sa tak môže stať jednak z dôvodu späťvzatia návrhu, ako aj z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene]. Zdôvodnenie späťvzatia návrhu dáva sudcovi aj verejnosti možnosť reálne zistiť dôvody, pre ktoré sa konanie voči sudcovi už ďalej nevedie, a takto aj vyvrátiť pochybnosti o existencii podozrenia voči sudcovi či o svojvôli navrhovateľa. Podľa navrhovanej legislatívnej úpravy je možné vziať späť návrh na začatie disciplinárneho konania v</p>
--	--	--	---

			<p>ktoromkoľvek štádiu odôvodneným podnetom navrhovateľa. Ak sa tak však stane po začatí ústneho pojednávania, môže disciplinárne stíhaný sudca trvať na tom, aby disciplinárny senát prejednal jeho vec napriek späťvzatiu návrhu a rozhodol o jeho vine. Analogicky ako v trestnom konaní aj v tomto prípade však disciplinárny senát už potom nemôže uložiť disciplinárne opatrenie, môže len vysloviť vinu sudcu (v prípade, ak nezistí dôvod na jeho oslobodenie). Pri takomto variante riešenia má teda sudca možnosť dosiahnuť oslobodzujúci výrok disciplinárneho senátu, ak je presvedčený, že návrh bol od začiatku podaný neoprávnene a bezdôvodne. Podobný postup navrhujeme aj v prípade zastavenia konania v dôsledku neskorého podania návrhu na začatie konania.</p> <p>Tieto dôvody pretrvávajú, preto predkladateľ trvá na navrhovanej právnej úprave.</p>
GPSR	<p>15. K čl. I § 23 ods. 1: Lehota 10 dní na doručenie disciplinárneho návrhu disciplinárne obvinenému, ktorá začne plynúť od doručenia disciplinárneho návrhu Najvyššiemu správnomu súdu Slovenskej republiky sa javí byť neprimerane dlhá. Pri takejto lehote sa disciplinárne obvinený sudca, prokurátor, súdny exekútor alebo notár dozvie skôr o svojom obvinení z médií, ako úradným postupom. Z tohto dôvodu odporúčame v § 23 ods. 1 nahradiť slová „v lehote 10 dní“ slovom „bezodkladne“. Rovnako odporúčame slovo „doručení“ nahradiť slovom „zaslaním“, aby zákon nevyžadoval v ustanovenej lehote, prípadne „bezodkladne“ už aj „doručenie“ disciplinárneho návrhu, ale len jeho „zaslanie“ do vlastných rúk. Pri poštovom doručení predseda disciplinárneho senátu čas doručenia nedokáže ovplyvniť.</p>	O	N <p>Lehota je primeraná, nehovoriac o tom, že je o tretinu kratšia ako lehota vyplývajúca z platného znenie § 199 ods. 1 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry, ktorého autorom je pripomienkujúci subjekt. Doteraz nebola táto lehota aplikačnou praxou spochybnená. A preto predkladateľ má za to, že ide o adekvátnu a vyhovujúcu právnu úpravu.</p>
GPSR	<p>16. K čl. I § 23 ods. 5 a 6, § 42 ods. 1 a 2: V nadväznosti na dikciu § 21 obdobne ako v § 23 ods. 2 a 3 odporúčame v § 23 ods. 5 a 6 a § 42 ods. 2 slovo „stíhaným“ nahradiť slovom „obvineným“. Obdobne odporúčame v § 42 ods. 1 slovo „stíhaného“ nahradiť slovom</p>	O	A

	„obvineného“ a v § 42 ods. 2 slovo „stíhaný“ nahradiť slovom „obvinený“.			
GPSR	17. K čl. I § 23 ods. 2 až 6: Považujeme za nadbytočné, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky upovedomoval navrhovateľa o tom, že podal disciplinárny návrh. Preto v navrhovanej právnej úprave § 23 ods. 2 až 6 odporúčame nahradiť slová „ak o týchto skutočnostiach neboli upovedomení ako navrhovatelia“ slovami „ak nepodali disciplinárny návrh“.	O	N	Efekt, ktorý by prinieslo akceptovanie pripomienky je rovnaký ako ten efekt, ktorý prinesie návrh zákona v predloženom znení. Niet preto dôvodu na akceptovanie pripomienky.
GPSR	18. K čl. I § 26: Navrhujeme, aby medzi dôvody zastavenia disciplinárneho konania bolo zaradené aj podanie disciplinárneho návrhu neoprávnenou osobou. Rovnako navrhujeme doplniť ako ďalší dôvod zastavenia disciplinárneho konania „amnestiu na priestupky udelenú vládou Slovenskej republiky“. Do návrhu navrhujeme analogicky zapracovať aj dôvody neprípustnosti a teda aj zastavenia disciplinárneho konania podľa § 194 ods. 1 písm. c) a d) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	ČA	Medzi dôvody zastavenia disciplinárneho konania bol doplnený dôvod spočívajúci v podaní disciplinárneho návrhu neoprávnenou osobou. Vo zvyšku GP SR netrvá na pripomienke. Rozporové konanie uskutočnené dňa 29.7.2021, rozpor odstránený.
GPSR	19. K čl. I § 27: Navrhujeme doplniť pravidlá pre plynutie lehôt pre zánik disciplinárnej zodpovednosti pri jednotlivých dôvodoch prerušenia disciplinárneho konania, resp. za akých podmienok lehoty ustanovené pre zánik disciplinárnej zodpovednosti neplýnú. V tomto smere poukazujeme napr. na § 118 a 125 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 202 ods. 4 a § 198 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	N	Návrh zákona vychádza v tomto prípade z existujúceho právneho stavu, a to z § 118 zákona o sudcoch a prísediach a § 198 zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry. Oba zákony upravujú zánik disciplinárnej zodpovednosti v dôsledku premlčania (§ 118 ods. 1 a § 198 ods. 1). Rovnako oba zákony upravujú prerušenie plynutia premlčacej lehoty (§ 118 ods. 2 a § 198 ods. 2). Dôvody pre prerušenie plynutia premlčacej lehoty sú dva. Prvým je podanie disciplinárneho za disciplinárne previnenie, o ktorého premlčanie ide, a po ňom nasledujúce úkony disciplinárneho orgánu smerujúce k ukončeniu disciplinárneho konania. Druhým je spáchanie iného disciplinárneho previnenia v premlčacej lehote. Oba zákony zhodne upravujú aj následok prerušenia premlčania, ktorým je plynutie novej premlčacej lehoty (§ 118 ods. 3 a § 198 ods. 3). Tu treba zdôrazniť, že rovnaký koncept platí aj v prípade

			<p>premlčania trestného stíhania; k tomu pozri § 87 ods. 3 a 4 Trestného zákona.</p> <p>Spochybňovanie právnej úpravy v disciplinárnom konaní je spochybňovaním právnej úpravy v trestnom konaní. Ako disciplinárna zodpovednosť, tak aj trestná zodpovednosť sú vystavané v tomto prípade na rovnakých základoch. Ani v disciplinárnom konaní, ani v trestnom konaní neplatí právna úprava priestupkového konania, v ktorom je nutné v určenej lehote aj rozhodnúť o priestupku. Ako v trestnom konaní, tak aj v disciplinárnom konaní je potrebné tieto konania v premlčacej lehote začať a v nich vykonávať úkony smerujúce k stíhaniu osoby, ktorá sa dopustila protiprávneho konania. Je neprijateľné, aby disciplinárne konanie a disciplinárna zodpovednosť sa v jednej otázke prikláňala k priestupkovému konaniu, a v iných otázkach k trestnému konaniu. Prekladateľ vníma, že nastavenie zániku disciplinárnej zodpovednosti (rovnako aj trestnej zodpovednosti) je prísnejšie ako je tomu v prípade zániku zodpovednosti za priestupok. Ale toto nastavenie je spravodlivé. Rovnako je praxou osvedčené. Preto pripomienke nie je možné vyhovieť. Bez rozporu.</p>
GPSR	<p>2. K čl. I § 6, 9, 10 a 11:</p> <p>Navrhovaná právna úprava v časti vzťahujúcej sa na prísediach je nepriamou novelou štvrtej časti zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá je neprípustná (§ 6 ods. 1 zákona č. 40/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Tento nedostatok je potrebné odstrániť doplnením novelizácie zákona uvedeného v čl. IV; predložená novela neobsahuje novelizáciu jeho § 139 až 147. Súčasne v čl. I odporúčame uviesť odkaz na tie ustanovenia štvrtej časti zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých</p>	Z	A <p>Na základe výsledkov rozporového konania bol vymedzený vzťah medzi návrhom zákona a zákonom č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach tak, že na prísediach sudcov disciplinárneho senátu sa nebudú</p>

	zákonov, ktoré sa vzťahujú aj na prísediach disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.			vzťahovať ustanovenia § 139 až 147 zákona o sudcoch a prísediach, pričom postavenie prísediach sudcov disciplinárneho súdu bude upravovať výlučne predkladaný návrh zákona. Rozpor odstránený.
GPSR	20. K čl. I § 27 ods. 4: Navrhujeme vykonať dôkladný test navrhovaného znenia § 27 ods. 4 (osobitne ak by bol predchádzajúci postih uložený v trestnom konaní) voči aktuálnej judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k výkladu a uplatňovaniu zásady ne bis in idem ako napr. Rozsudok Veľkého senátu ESLP vo veci A. a B. proti Nórsku z 15.11.2016 (sťažnosť č. 29758/11 a č. 24130/11). V prípade ponechania podstaty konceptu navrhovaného v § 27 ods. 4, navrhujeme doplniť pravidlo, že ak sa v disciplinárnom konaní pokračuje z dôvodu, že postih uložený v trestnom konaní (?), priestupkovom konaní alebo správnom konaní nie je dostačujúci, pri uložení disciplinárnej sankcie musí disciplinárna komisia výslovne zohľadniť aj predchádzajúci postih. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	V rámci rozporového konania sa ustálil záver, že podstatné je zohľadňovanie predchádzajúceho postihu, čo bolo vyjadrené v texte právnej normy. Taktiež poukazujeme na nové znenie § 26 ods. 1 písm. e) návrhu zákona, ktorý vyjadruje skutočnosť, že k zastavenie konania nedochádza vtedy, ak disciplinárny senát nepovažuje uložený postih za dostatočný. Rozpor odstránený. K tomu pozri tiež vyhodnotenie pripomienky Úradu vlády SR.
GPSR	21. K čl. I § 27 ods. 6: Odporúčame zvážiť v záujme jednoznačnosti právnej úpravy do § 27 ods. 6 doplniť aj dočasné pridelenie prokurátora a alebo sudcu k inému orgánu, kedy napr. prokurátor „nesmie vykonávať funkciu prokurátora“ (§ 9a ods. 2, § 9c ods. 3 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatľoch prokuratúry).	O	A	
GPSR	22. K čl. I § 28 ods. 4: Trváme na tom, aby v navrhovanej právnej úprave § 28 ods. 4 boli slová „a navrhovateľ sú povinní“ nahradené slovami „je povinný“. Navrhovateľ musí byť povinný označiť dôkazy, o ktoré sa návrh opiera, už v samotnom disciplinárnom návrhu (pozri § 9 ods. 1 navrhovanej právnej úpravy). Treba si uvedomiť, že dorúčením disciplinárneho návrhu Najvyššiemu správneho súdu Slovenskej republiky začína disciplinárne konanie, ktoré môže mať závažné právne následky pre disciplinárne obvineného - možno mu pozastaviť výkon jeho funkcie až do právoplatného skončenia disciplinárneho konania. Okrem toho, disciplinárne obvinený má právo zvoliť si obhajcu. Ak navrhovateľ bude mať povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr na ústnom pojednávaní, disciplinárne obvinený sa nebude môcť efektívne brániť proti disciplinárnemu obvineniu. Inými slovami, navrhovaná právna úprava v predloženej znení porušuje právo disciplinárne obvineného na obhajobu a spravodlivé súdne konanie, ktorý mu garantuje čl. 46 až 50 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	ČA	V rámci rozporového konania bol ozrejmeneý vzťah medzi § 28 ods. 4 a § 19 ods. 1. Tu treba uviesť, že koncentračnú zásadu vo vzťahu k navrhovateľovi je potrebné vnímať aj v kontexte § 19 ods. 1, podľa ktorého už samotný disciplinárny návrh musí obsahovať označenie dôkazov, o ktoré sa návrh opiera. To však nevyklučuje, aby navrhovateľ aj po podaní disciplinárneho návrhu uviedol (najneskôr) na ústnom pojednaní návrh na doplnenie dokazovania, čo môže vyplývať aj z toho, že niektoré dôkazy relevantné pre disciplinárne konanie môžu vyjsť najavo až po podaní disciplinárneho návrhu. V tomto duchu bola upravená aj

				dôvodová správa, čo viedlo k odstráneniu rozporu.
GPSR	23. K čl. I § 29: Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Tento ústavný príkaz je nedostatočne premietnutý do navrhovanej právnej úpravy ustanovenia § 29 ods. 1. Preto trváme na tom, aby v § 29 ods. 1 boli slová „ak sa bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví“ nahradené slovami „ak hodnoverným spôsobom neospravedlní svoju neúčast’ na ústnom pojednávaní a súčasne nepožiadá súd, aby sa ústne pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti“. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	24. K čl. I § 32 ods. 1: Považujeme za neefektívne, aby v prípade zistenia dôvodov na zastavenie disciplinárneho konania muselo byť vždy vykonané aj ústne pojednávanie disciplinárneho senátu. V tomto smere poukazujeme na právnu úpravu „rozhodnutia bez ústneho pojednávania“ v § 201 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel’och prokuratúry. Rovnako navrhujeme zvážiť a upraviť, aby oprávnenie disciplinárne obvineného trvať na prejednaní veci bolo ustanovené všeobecne bez ohľadu na dôvod zastavenia. V tej súvislosti poukazujeme na právnu úpravu v § 194 ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel’och prokuratúry, kde je upravené oprávnenie osoby, proti ktorej sa vedie disciplinárne konanie, avšak iba vo vymedzených prípadoch neprípustnosti disciplinárneho konania, trvať na jeho pokračovaní. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	Ustanovenie § 32 ods. 1 bolo vypustené, pretože rovnaký účel plní § 26 ods. 2.
GPSR	25. K čl. I § 33 ods. 2: Navrhujeme do § 33 ods. 2 doplniť písmeno d), v tomto znení „osoba, ktorá je disciplinárne obvinená, nie je pre nepríčetnosť zodpovedná“. Toto doplnenie korešponduje s dôvodom pre oslobodenie spod obžaloby v trestnom konaní, pričom nie je možné vylúčiť, že aj v disciplinárnom konaní, nebude predmetom konania skutok, ktorého sa dopustila osoba v stave nepríčetnosti. Navrhujeme zvážiť medzi dôvody oslobodenia analogicky premietnuť aj dôvody podľa § 285 písm. f) a g) Trestného poriadku. Okrem iného to má dopady aj na priznanie nároku disciplinárne obvineného na náhradu trov disciplinárneho konania voči štátu podľa § 37 ods. 1 návrhu zákona. V tej súvislosti poukazujeme aj na to, že pri niektorých dôvodoch zastavenia disciplinárneho konania /§ 26 ods. 1 písm. a), c) návrhu zákona/, sa javí byť spravodlivé, aby trovy disciplinárne obvineného boli zo strany štátu nahradené. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	N	V rámci rozporového konania GP SR ustúpila od zásadného charakteru pripomienky, pretože po diskusii bol akceptovaný záver, že navrhované nastavenie dôvodov zastavenia disciplinárneho konania a dôvodov pre oslobodenie disciplinárne obvineného je postačujúce z hľadiska cieľa, ktorý sa sledoval pripomienkou.
GPSR	26. K čl. I § 34 ods. 3: Zásadne trváme na tom, aby sa v navrhovanej právnej úprave § 34 ods. 3 slová „disciplinárne rozhodnutie obsahuje aj názor odlišný od názoru väčšiny aj s jeho stručným odôvodnením“ nahradili slovami „sudca, ktorý nesúhlasí s väčšinovým rozhodnutím disciplinárneho senátu alebo s jeho odôvodnením, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko pripojilo k rozhodnutiu a aby sa doručilo navrhovateľovi a disciplinárne obvinenému“. Je právom sudcu vyjadriť svoje odlišné stanovisko, nie jeho povinnosťou. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	Pripomienka zapracovaná do návrhu zákona berúc do úvahy aj tú skutočnosť, že právo na odlišný názor musí patriť komukoľvek v disciplinárnom senáte, t.j. nie len sudcovi, ale aj prísediacemu.
GPSR	27. K čl. I § 36: Právo na odvolanie nie je síce ústavným právom, ale je procesným štandardom v civilnom, v trestnom i v správnom konaní. Preto odporúčame prehodnotiť ustanovenie jednostupňového disciplinárneho konania; v odbornej verejnosti je predmetom kritiky. Pozitívny vplyv na rýchlosť jednostupňového disciplinárneho konania nevyváža jeho nedostatky (náprava pochybení pri rozhodovaní v prvom stupni, zjednocovanie rozhodnutí disciplinárnych senátov). Navrhovaná právna úprava je spiatočnickým krokom - nerešpektuje doterajšie tradície štátu ani úpravu sudcovskej nezávislosti. Jednoinštančnosť disciplinárneho konania možno chápať negatívne až diskriminačne, absentuje tu jedna zo záruk zákonnosti (inštančný prieskum). V Českej republike, z ktorej si predkladateľ berie vzor právnej úpravy, je nemožnosť prieskumu rozhodnutia disciplinárneho senátu dlhodobo kritizovaným problémom. Preto je	Z	ČA	Znenie návrhu zákona bolo primerane upravené a bolo zavedené odvolanie ako riadny opravných prostriedkov proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa ukladá sankcia smerujúca k zániku funkcie, či výkonu povolania disciplinárne obvineného (kedy odvolanie

	<p>do parlamentu predložený návrh zákona zavádějící dvojstupňové konání (tlač snemovne č. 683); v důvodové správě sú uvedené negatíva doterajšej právnej úpravy. Aj zo stanoviska č. 3 Poradnej rady európskych sudcov (CCPJ) vyplýva odporúčanie, aby v každej krajine bolo disciplinárne konanie upravené tak, aby umožňovalo odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu (či už je to samotná autorita, tribunál alebo súd) na súd. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať aj na odporúčanie uvedené vo Štvrtej hodnotiacej správě Českej republiky, ktorá bola prijatá Skupinou GRECO na 72. plenárnom zhromaždení 1. júla 2016 (GrecoEval14Rep(2016)4): „xiv. prijať úpravu, ktorá umožní štátnym zástupcom podať odvolanie na súd proti kárnym rozhodnutiam“. V súčasnosti je v Českej republike kárnym súdom Najvyšší správny súd, ktorý koná o kárnej zodpovednosti sudcov, štátnych zástupcov a súdnych exekútorov podľa zákona č. 7/2000 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů; proti jeho rozhodnutiu v kárnom konaní odvolanie nie je prípustné (§ 21). Odôvodnenie navrhovanej právnej úpravy uvedenej k § 36 v dôvodovej správě je účelové a nedôsledné. Poukazuje na vyhodnocovanie konceptu jednostupňovaného konania a práva na spravodlivý proces s medzinárodnými i európskymi záväzkami, ktorými je Slovenská republika viazaná. Rozsudok ESLP vo veci Pellegrin proti Francúzsku č. 28541/95 z 8. decembra 1999, na ktorý poukazuje predkladateľ v dôvodovej správě, nevyriešil všetky problémy aplikácie čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Preto ESLP uviedol nové kritérium v rozsudku vo veci Vilho Eskalinen a ďalší proti Fínsku č. 63235/00 z 19. apríla 2007. Nová doktrína ESLP (tzv. Vilho Eskellin test) spočíva v teste dvoch podmienok, aby mohlo dôjsť k vylúčeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru - prvá podmienka vyžaduje, aby vnútroštátne právo výslovne vylúčilo prístup k súdu pre danú funkciu alebo kategóriu, druhá podmienka vyžaduje, aby existovali objektívne dôvody súvisiace so záujmami štátu pre vylúčenie takého prístupu (splnenie obidvoch podmienok musí štát preukázať). V opačnom prípade platí prezumpcia aplikovateľnosti práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Napriek pôvodnej limitácii Vilho Eskalinen testu na štátnych zamestnancov, ESLP rozšíril aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 Dohovoru aj na sudcov a prokurátorov (Nasziš proti Turecku č. 22412/05 z 26. mája 2009, Harabin proti Slovensku č. 58688/11 z 20. novembra 2012, Kamenos proti Cypru č. 147/07 z 31. októbra 2017, Ramos Nunes de Carvalho e Sá proti Portugalsku č. 55391/13, 57728/13 a 74041/13 zo 6. novembra 2018 atď.). S poukazom na uvedené odporúčame dopracovať aj dôvodovú správu k ustanoveniu § 36. Ak sa totiž predkladateľ rozhodol poukázať na rozhodovaciu činnosť ESLP, je potrebné, aby poukázal na posledné štádium vývoja doktríny ESLP týkajúcej sa práva na spravodlivý proces, ktorý garantuje čl. 6 Dohovoru. Tieto pripomienky uplatňujeme ako pripomienky zásadného charakteru.</p>		<p>podáva disciplinárne stíhaný), rovnako aj v prípade, ak disciplinárny senát nevyhol návrhu na uloženie takejto sankcie, kedy odvolanie podáva navrhovateľ. Okrem toho naďalej zostáva zachovaný mimoriadny opravných prostriedkov proti akémukoľvek rozhodnutiu disciplinárneho senátu o vine a disciplinárnom opatrení – obnova konania. Samozrejme stále je dispozícií domáhanie sa ochrany základných práva a slobôd prostredníctvom sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Takto koncipovaný katalóg opravných prostriedkov predstavu dostatočnú záruku pre spravodlivé disciplinárne konanie. K tomu pozri vyhodnotenie obdobných pripomienok zásadného charakteru.</p> <p>Rozpor odstránený.</p>
GPSR	<p>28. K čl. I § 37:</p> <p>Trváme na tom, aby disciplinárne obvinený mal nárok na náhradu trov konania aj v prípade zastavenia disciplinárneho konania. Nevidíme žiaden rozumný dôvod na to, aby disciplinárne obvinený uhrádzal, napríklad trovy obhajoby v prípade, ak navrhovateľ podal disciplinárny návrh napriek tomu, že mu v tom bránila prekážka litispendencie, alebo ho podal oneskorene, vzal ho späť, alebo ho podal napriek tomu, že disciplinárne obvinenému zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie atď. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.</p>	Z	N <p>Navrhovaná právna úprava vychádza z existujúceho štandardu uplatňovaného v disciplinárnom konaní (rovnako aj v trestnom konaní). Predkladateľ trvá na tejto právnej úprave. Nevylučuje však komplexné prehodnotenie zmeny úpravy trov trestného konania. Na jej podklade možno pristúpiť v budúcnosti k novému riešeniu trov disciplinárneho konania. Rozporové konanie uskutočnené 29.7.2021, rozpor odstránený.</p>
GPSR	<p>29. K čl. I § 39 až 43 a k čl. IV:</p> <p>Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslodiach a o zmene a doplnení niektorých zákonov a o zmene a doplnení niektorých zákonov dočasne pozastaviť výkon funkcie sudcu možno: - sudcovi, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin, alebo - sudcovi, proti ktorému sa vedie disciplinárne konanie za čin, za ktorý môže</p>	Z	A <p>Na základe vysvetlenia problematiky na rozporovom konaní, GP SR akceptuje vysvetlenie poukazujúce na to, že</p>

	<p>byť odvolaný z funkcie sudcu. Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu rozhoduje disciplinárny senát. A tak vzniká otázka, či navrhovaná právna úprava uvedená v § 39 až 43 sa týka aj rozhodovania o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin. Ak sa predložený návrh zákona vzťahuje na rozhodovanie o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin, navrhovaná právna úprava nie je v súlade s názvom predloženého návrhu zákona ani predmetom jeho právnej úpravy. Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky sa nedoručuje disciplinárny návrh, ale návrh na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu, preto chýba ustanovenie o začatí konania, forme rozhodnutia, prípustnosti opravného prostriedku atď. Ak sa predložený návrh zákona nevzťahuje na rozhodovanie o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin, je potrebné uviesť v čl. IV, podľa akého právneho predpisu bude konať a rozhodovať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin. Na základe uvedeného je potrebné prepracovať predložený návrh zákona. Tieto pripomienky uplatňujeme ako pripomienky zásadného charakteru.</p>			<p>§ 39 až 43 sa vzťahujú aj na situáciu, kedy dôvodom pre dočasné pozastavenia výkonu funkcie sudcu je aj vedenie trestného stíhania proti sudcovi. Hmotnoprávne dôvody dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu sú upravené v zákone o sudcoch a prísediacich; procesné ustanovenia v § 39 až 43 majú univerzálny charakter a vzťahujú sa na všetky dôvody pre dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu, ktorých má rozhodovať disciplinárny senát. Rozpor odstránený.</p>
GPSR	<p>3. K čl. I § 10 ods. 4: Podľa § 139 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov za prísediaceho môže byť zvolený len občan Slovenskej republiky. Navrhovanú právnu úpravu § 10 ods. 4 preto navrhujeme doplniť tak, aby za prísediaceho podľa § 9 ods. 1 písm. d) mohol byť zvolený len štátny občan Slovenskej republiky. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.</p>	Z	A	<p>Na základe výsledkov rozporového konania bol vymedzený vzťah medzi návrhom zákona a zákonom č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich tak, že na prísediacich sudcov disciplinárneho senátu sa nebudú vzťahovať ustanovenia § 139 až 147 zákona o sudcoch a prísediacich, pričom postavenie prísediacich sudcov disciplinárneho súdu bude upravovať výlučne predkladaný návrh zákona. Rozpor odstránený.</p>
GPSR	<p>30. K čl. I (§ 45), čl. II, III, IV a čl. V bodu 44 (§ 265ze): Navrhujeme, aby disciplinárne konanie vo veciach, v ktorých bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania pred nadobudnutím účinnosti predloženého návrhu zákona, dokončili disciplinárne orgány podľa doterajšej právnej úpravy. Disciplinárne konania, ktoré prebiehajú aj v súčasnosti sú v rôznom štádiu prejednávania disciplinárnych previnení (niektoré môžu byť aj v štádiu odvolacieho konania) a zo systémového hľadiska sa javí byť ako neefektívne a nevhodné, aby sa v týchto veciach, ktoré už skutkovo a právne riešia príslušné disciplinárne orgány, vykonávajú dokazovanie alebo aj ústne pojednávanie, prípadne boli už aj rozhodnuté v prvom stupni, boli prejednávané Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky úplne odznova. Zastávame názor, že vo vzťahu k začatým disciplinárnym konaniam by mali byť dopracované prechodné ustanovenia aj v predpisoch novelizovaných v čl. II až IV, na základe ktorých sú v súčasnosti vedené disciplinárne konania notárov, exekútorov, sudcov a prokurátorov, aby pravidlá pre skončenie riadne začatých disciplinárnych konaní podľa jednotlivých statusových zákonov boli súčasťou príslušného zákona. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.</p>	Z	A	
GPSR	<p>31. K čl. I § 45 ods. 1: Navrhujeme slová „dokončí podľa tohto zákona“ nahradiť slovami „dokončia podľa doterajších predpisov“. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu vôbec nehovorí o tom, či zo strany predkladateľa návrhu zákona bola vykonaná analýza, koľko disciplinárnych konaní proti sudcom, prokurátorom, súdnym exekútorom a notárom</p>	Z	A	

	doposiaľ nie je právoplatne skončených. Bez ohľadu na to sa s poukazom na legitímnu požiadavku zachovania práv účastníkov začatých disciplinárnych konaní, ako aj na zásady trestného konania, nestotožňujeme s tým, aby disciplinárne konania, ktoré nebudú ku dňu nadobudnutia účinnosti predloženého návrhu zákona právoplatne skončené, sa dokončia podľa navrhovaného zákona, t. j. tieto veci bude musieť nanovo nastudovať a vykonať v nich dokazovanie päťčlenný senát Najvyššieho správneho súdu. Slovenskej republiky. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.			
GPSR	32. K čl. I § 46 ods. 1 a 2: S oprávnením ministra spravodlivosti uvedeným v § 46 ods. 2 návrhu zákona zásadne nesúhlasíme tak všeobecne ako aj vo vzťahu k prísediacim podľa § 9 ods. 1 písm. a) návrhu zákona. V zákonom predpokladanej situácii - nečinnosti Rady prokurátorov Slovenskej republiky, nám pritom vôbec nie je zrejmé, akým spôsobom a na základe akých poznatkov by minister spravodlivosti vyberal prvých prísediacich z radov prokurátorov. Navrhujeme, aby v prípade, ak by takáto situácia nastala - nečinnosť Rady prokurátorov Slovenskej republiky alebo neschopnosť zvoliť dostatočný počet prísediacich do databázy podľa § 9 ods. 1 písm. a), aby prísediacich z radov prokurátorov vymenoval bezodkladne Generálny prokurátor Slovenskej republiky, a nie minister spravodlivosti a to aj s poukazom na dôvody uvedené v pripomienkach k § 16 písm. b/ návrhu zákona. Vo vzťahu k § 46 ods. 1 návrhu zákona považujeme za potrebné poukázať na to, že termín 30. august 2021 je z praktického hľadiska nereálny, keďže návrh zákona je dnes (v júli) stále iba v pripomienkovom konaní. Tento termín je neprimerane krátky aj vzhľadom na to, že v rámci jednotlivých profesií si musia s primeranou vážnosťou dôsledne zvážiť, prediskutovať a odkomunikovať výber vhodných kandidátov na funkciu prísediaceho disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	Znenie § 46 ods. 2 (po novom § 47) bolo vypustené. Namiesto toho bol návrh zákona v § 9 doplnený o nový odsek 4, ktorý má za cieľ zabezpečiť funkčnosť systému vyvodzovania disciplinárnej zodpovednosti v situácii, kedy si na to určené subjekty nesplnia svoje povinnosti ustanoviť potrebný počet prísediacich sudcov disciplinárnych senátov.
GPSR	33. K čl. I § 47: Trváme na vypustení § 47 - vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 162/2017 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o odmeňovaní členov disciplinárnych senátov, ktorí nie sú sudcami, môže zrušiť len Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Navrhovaná právna úprava nerešpektuje jeden zo základných princípov právneho štátu - princíp deľby štátnej moci, a tým porušuje čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (Národná rada Slovenskej republiky nemôže rušiť vyhlášky, na vydanie ktorých zákon splnomocnil príslušné ministerstvo). Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	N	Navrhované zrušenie pôvodného vykonávacieho predpisu je v súlade s požiadavkou čl. 8 ods. 6 Legislatívnych pravidiel vlády Slovenskej republiky. Pripomienke preto nemožno vyhovieť. Nejde o porušenie princípu deľby štátnej moci, pretože vykonávacie predpisy možno vydávať len na základe zákonného splnomocnenia. Zánik zákonného splnomocnenia preto bez ďalšieho oprávňuje parlament zrušiť aj vykonávacie predpisy vydané na jeho podklade. Bez rozporu.
GPSR	34. K čl. IV: Zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov je potrebné novelizovať a vo štvrtjej časti, ktorá sa vzťahuje na prísediacich (ustanovuje predpoklady na voľbu prísediaceho, voľbu prísediacich, ich sľub, odvolanie z funkcie, vzdanie sa funkcie, zánik funkcie, podmienky výkonu funkcie, vrátane finančných nárokov, ich základné práva a povinnosti, vrátane povinnosti zachovávať mlčanlivosť atď.). Navrhovaná právna úprava uvedená v čl. I tohto zákona bez novelizácie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov by bola jeho neprípustnou nepriamou novelou. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	Na základe výsledkov rozporového konania bol vymedzený vzťah medzi návrhom zákona a zákonom č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich tak, že na prísediacich sudcov disciplinárneho senátu sa nebudú vzťahovať ustanovenia § 139 až 147 zákona o sudcoch

				a prísediach, pričom postavenie prísediach sudcov disciplinárneho súdu bude upravovať výlučne predkladaný návrh zákona. Rozpor odstránený.
GPSR	35. K čl. IV bodu 4 § 22: Ak sa predložený návrh zákona v čl. I (§ 39 až 43) nevzťahuje na rozhodovanie o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin, je potrebné v čl. IV upraviť, podľa akého právneho predpisu bude konať a rozhodovať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, ktorý je trestne stíhaný za úmyselný trestný čin (podrobnejšie pozri pripomienku k čl. I § 39 až 43). Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	Na základe vysvetlenia problematiky na rozporovom konaní, GP SR akceptuje vysvetlenie poukazujúce na to, že § 39 až 43 sa vzťahujú aj na situáciu, kedy dôvodom pre dočasné pozastavenia výkonu funkcie sudcu je aj vedenie trestného stíhania proti sudcovi. Hmotnoprávne dôvody dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu sú upravené v zákone o sudcoch a prísediach; procesné ustanovenia v § 39 až 43 majú univerzálny charakter a vzťahujú sa na všetky dôvody pre dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu, ktorých má rozhodovať disciplinárny senát. Rozpor odstránený.
GPSR	36. K čl. IV bodu 12 § 116 ods. 2: Požadujeme vypustenie navrhovaného znenia § 116 ods. 2 písm. j); nakoľko podľa nášho názoru porušuje zásadu ne bis in idem (dvakrát o tom istom). Porušenie zásady ne bis in idem je zásahom do základných práv a slobôd, čo je v právnom štáte neprípustné. Odsúdenie sudcu za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti v trestnom konaní nemôže byť skutkovým základom pre ďalší postih sudcu tentokrát v disciplinárnom konaní. Súd, ktorý odsudzuje sudcu v trestnom konaní, vníma a posudzuje osobu páchatel'a ako sudcu a pri ukladaní sankcie rovnako zohľadňuje aj jeho status sudcu. Ak má mať odsúdenie sudcu za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti konzekvencie vo vzťahu k jeho statusu, výkonu funkcie alebo jeho právam, musí to byť ustanovené zákonom, a nie v rámci ďalšieho postihu v disciplinárnom konaní. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	ČA	Znenie navrhovanej skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia bolo primerane upravené. Rozpor odstránený.
GPSR	37. K čl. V bodu 6: V navrhovanej právnej úprave je potrebné za slová „V § 23 ods. 1 vložiť slová „a § 24d ods. 1 písm. a) a b)“. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	38. K čl. V bodu 10: Zníženie rozsahu nápadu pridelených vecí prokurátorovi z dôvodu jeho pôsobenia v disciplinárnom senáte, za ktoré bude mať nárok na odmenu, nie je na mieste. Prokurátori sú bez dopadu na rozsah nápadu pridelených vecí dlhodobo členmi výberových komisií, skúšobných komisií či iných expertných orgánov a komisií, ktoré vykonávajú vo väčšine prípadov bez nároku na odmenu, hoci často ide o aktivity nad rámec ich bežných pracovných úloh vyplývajúcich z ich služobného zaradenia, ako aj nad rámec ustanoveného služobného času prokurátora. V prípade navrhovaného zníženia rozsahu nápadu pridelených vecí prokurátorovi z dôvodu jeho pôsobenia v disciplinárnom senáte (funkciu prísediaceho bude vykonávať za odmenu v služobnom čase), by bolo potom zrejme namieste uvažovať aj o zodpovedajúcom znížení platu prokurátora za výkon funkcie, prípadne aj o ďalších sociálnych výhod	Z	A	

	viažucich sa na plný výkon funkcie prokurátora, čo by mohlo znamenať nezáujem prokurátorov o členstvo v disciplinárnych senátoch. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.			
GPSR	39. K čl. V bodu 11: Odporúčame v bode 11 slová „právoplatným uložením disciplinárneho opatrenia zbavenie funkcie prokurátora“ nahradiť slovami „uložením disciplinárneho opatrenia zbavenie funkcie prokurátora“. Zo slovesa „skončilo“ je zrejmé, že ide o konečné právoplatné, nie neprávoplatné rozhodnutie. Ak je rozhodnutie neprávoplatné, konanie ešte neskončilo. Ani v doterajšom znení § 51 ods. 2 písm. b) prvom bode zákona č. 154/2001 Z. z. pred slovami „rozhodnutím o zbavení funkcie prokurátora“ nebol prívlastok „právoplatným“.	O	A	
GPSR	4. K čl. I § 10 ods. 4: V § 10 ods. 4 návrhu zákona sú uvedené kritériá, ktoré musí spĺňať prísediaci disciplinárneho senátu, pričom v písmene a) je uvedené, že „v deň zvolenia dosiahol vek aspoň 30 rokov“ a v písm. f), že „vykonáva právnickú prax najmenej 10 rokov“. Vzhľadom na to, že sa u prísediaceho podľa písmena b) vyžaduje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo, nie je prakticky možné, aby osoba vo veku 30 rokov mala zároveň 10 rokov právnickej praxe, ktorú nie je možné skrátiť ani odpustiť. Z tohto dôvodu navrhujeme v § 10 ods. 4 dať písmeno a) do súladu s písmenom f), pričom ako primeraný vek sa javí byť vek 35 rokov. Prípadne požiadavku veku je možné aj úplne vypustiť a postačujúcou podmienkou zohľadňujúcou aj vekové kritérium bude podmienka 10 ročnej právnickej praxe po skončení vysokej školy.	O	A	Požiadavka veku bola vypustená, ostáva zachovaná požiadavka praxe, ktorá je rozhodujúca.
GPSR	40. K čl. V bodu 16: Na zmenu doterajšieho znenia § 187 ods. 1, ktoré obsahuje odkazy 57 a 57a na poznámky pod čiarou, musí reagovať aj novelizačná právna úprava, ktorá vypustí poznámky pod čiarou k odkazom 57 a 57a. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	41. K čl. V bodu 17: Na vypustenie odsekov 2 a 3 z doterajšieho znenia § 187, ktoré obsahujú odkazy 57b a 57c na poznámky pod čiarou, musí reagovať aj novelizačná právna úprava, ktorá vypustí poznámky pod čiarou k odkazom 57b a 57c. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	42. K čl. V bodu 18: Navrhovaná právna úprava správne má znieť takto: „18. V § 187 ods. 2 sa slová „Ustanovenia odsekov 1 až 2 sa nevzťahujú“ nahrádzajú slovami „Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje“.“ Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	43. K čl. V bodu 19: Odporúčame uviesť navrhovanú právnu úpravu v tomto znení: „19. Nadpis § 189 znie: „Disciplinárne opatrenia“.“ Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	44. K čl. V bodu 29: Na vypustenie § 192, ktorý v odseku 3 obsahuje odkaz 57e na poznámku pod čiarou, musí reagovať aj novelizačná právna úprava, ktorá vypustí poznámku pod čiarou k odkazu 57e. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	45. K čl. V bodu 30: Odporúčame v záujme jednoznačnosti a lepšej zrozumiteľnosti právnej úpravy na konci odseku 1 pripojiť slová „podľa osobitného predpisu.x)“ s odkazom v poznámke pod čiarou na „Zákon č. .../2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok)“.	O	N	Pojem „disciplinárny návrh“ nie potrebné špecifikovať odkazom a poznámkou pod čiarou. Pre adresátov právnej normy ide o dostatočne jasný pojem.
GPSR	46. K čl. V bodu 30: Navrhované znenie § 194 ods. 2 je potrebné formulačne upraviť tak, aby úvodná veta bola v súlade (aj gramaticky) so znením písmena b). V § 195 je potrebné doplniť nadpis, odkaz 59 na poznámku pod čiarou je potrebné označiť ako odkaz 57 a poznámku pod čiarou k odkazu 59 označiť ako poznámku pod čiarou k odkazu 57. Súčasne je potrebné vypustiť poznámky pod čiarou k odkazom 58 až 64a. Tieto pripomienky uplatňujeme ako pripomienky	Z	A	

	zásadného charakteru.			
GPSR	47. K čl. V bodu 31: Na vypustenie § 196 (v jedenástej hlave druhej časti), ktorý v odseku 1 obsahuje odkaz 59 na poznámku pod čiarou, musí reagovať aj novelizačná právna úprava, ktorá vypustí poznámku pod čiarou k odkazu 59. Súčasne je potrebné za bod 31 vložiť nový bod 32 v tomto znení: „32. V § 214 sa vypúšťa odsek 3. Doterajší odsek 5 sa označuje ako odsek 4.“. Tieto pripomienky uplatňujeme ako pripomienky zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	48. K čl. V bodom 2 a 41 až 44: Nesúhlasíme s navrhovanou právnou úpravou uvedenou v bodoch 2 a 41 až 43 a s právnou úpravou uvedenou v bode 44 v § 265ze ods. 3. Nevidíme žiaden rozumný dôvod na to, aby sa na disciplinárnu zodpovednosť právnych čakaťov prokuratúry vzťahoval zákon č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe. Tento zákon definuje disciplinárnu zodpovednosť štátneho zamestnanca v § 117 ods. 1 takto: „Štátny zamestnanec zodpovedá za porušenie služobnej disciplíny, ktorou je nesplnenie alebo porušenie povinností alebo obmedzení vyplývajúcich z tohto zákona, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie štátnej služby, ak k ich nesplneniu alebo porušeniu došlo v súvislosti s výkonom štátnej služby.“. Právny čakať prokuratúry však nevykonáva štátnu službu podľa zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe (pozri § 6 tohto zákona), ale samostatne plní úlohy na základe poverenia prokurátora, ktoré sú inak vyhradené prokurátorovi, a to v rozsahu presne vymedzenom v zákone č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre podľa jednotlivých druhov prokurátorských činností, konkrétne: 1. v § 30a - v trestnom konaní, 2. v § 30b - v občianskom súdnom konaní, 3. v § 30c - pri výkone dozoru prokurátora nad dodržiavaním zákonnosti orgánmi verejnej správy, 4. v § 30d - plnenie iných odborných úloh a administratívnych prác spojených s výkonom jeho funkcie. Plnenie týchto úloh je súčasťou prípravnej praxe právneho čakaťa prokuratúry na výkon funkcie prokurátora. Podľa zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakaťoch prokuratúry právny čakať prokuratúry vykonáva prípravnú prax v služobnom pomere (§ 234), účelom ktorej je odborne pripraviť právneho čakaťa prokuratúry na výkon funkcie prokurátora (§ 248 ods. 1). Prípravná prax právneho čakaťa prokuratúry sa skončí úspešným zložením odbornej justičnej skúšky a vymenovaním do funkcie prokurátora (§ 251) alebo zánikom jeho služobného pomeru. Ak právny čakať prokuratúry opakovane nezloží odbornú justičnú skúšku, generálny prokurátor ho musí z funkcie odvolať /§ 241 ods. 2 písm. g)/. Generálny prokurátor musí právneho čakaťa prokuratúry z funkcie odvolať aj vtedy, ak disciplinárna komisia právoplatne rozhodla o zbavení právneho čakaťa prokuratúry výkonu funkcie právneho čakaťa prokuratúry /§ 241 ods. 2 písm. e)/. Ak generálny prokurátor odvolá z funkcie právneho čakaťa prokuratúry, jeho služobný pomer zaniká (§ 241 ods. 4). Na disciplinárnu zodpovednosť právneho čakaťa prokuratúry sa primerane vzťahujú ustanovenia o disciplinárnej zodpovednosti prokurátora (§ 251a). Uvedená právna úprava sa v praxi osvedčila. Opakovane to potvrdzujú aj výborné výsledky právnych čakaťov prokuratúry pri vykonávaní odbornej justičnej skúšky v Justičnej akadémii Slovenskej republiky (na rozdiel od vyšších súdnych úradníkov a asistentov sudcov). Po skončení prípravnej praxe a vymenovaní do funkcie prokurátora samostatne plnia služobné úlohy, nepotrebujú žiadnu adaptačnú prax. Treba si uvedomiť, že navrhovaná právna úprava, na základe ktorej by mal byť právny čakať prokuratúry disciplinárne zodpovedný za porušenie služobnej disciplíny, ktorou je nesplnenie alebo porušenie alebo obmedzení vyplývajúcich zo zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie štátnej služby, ak k ich nesplneniu alebo porušeniu došlo v súvislosti s výkonom štátnej služby, je v praxi nevykonateľná. Právny čakať prokuratúry nie je v štátnozamestnaneckom pomere a nemôže byť disciplinárne zodpovedný za porušenie služobnej disciplíny podľa zákona, ktorý sa na plnenie jeho služobných povinností vôbec nevzťahuje. Navyše, nemožno súhlasiť s takou právnou úpravou, ktorá neumožní odvolanie právneho čakaťa prokuratúry ani v prípade, ak sa dopustí disciplinárneho previnenia, za ktoré by podľa platnej právnej úpravy musel byť odvolaný z funkcie právneho čakaťa prokuratúry - v bode 41 sa navrhuje vypustenie písmena e) z § 241 ods. 2. Ak by bola prijatá takáto právna úprava, nastala by patová situácia - na jednej strane, ak by aj úspešne vykonal odbornú justičnú skúšku, do funkcie prokurátora by ho nebolo možné vymenovať, pretože nespĺňa morálne predpoklady na výkon funkcie prokurátora a na strane druhej, jeho služobný pomer by nemohol zaniknúť, pretože by prestal existovať jeden z obligatórnych dôvodov na jeho odvolanie z funkcie. So	Z	A	Na základe výsledkov rozporového konania uskutočneného 29.7.2021 bolo zvolené nasledovné riešenie: Inštitút disciplinárnej zodpovednosti právnych čakaťov prokuratúry bude ako taký zrušený. Namiesto toho dôjde k rozšíreniu dôvodov pre fakultatívne odvolanie právneho čakaťa prokuratúry z funkcie (§ 241 ods. 3), ktoré v sebe budú inkorporovať niektoré významné skutkové podstaty doterajších disciplinárnych previnení. Pre vyváženie právnej úpravy sa zároveň zavedie nová pôsobnosť Rady prokurátorov Slovenskej republiky dávať predchádzajúci súhlas s odvolaním právneho čakaťa prokuratúry z funkcie z týchto nových dôvodov (§ 241 ods. 4). Takéto znenie rieši rozpor v tejto pripomienke.

	zreteľom na uvedené navrhujeme buď rozšíriť personálnu pôsobnosť navrhovanej právnej úpravy v § 1 aj o právnych čakatel' prokuratúry alebo prepracovať právnu úpravu ustanovenú zákonom č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry tak, aby obsahovala právnu úpravu disciplinárnej zodpovednosti právnych čakatel'ov prokuratúry a disciplinárneho konania vedeného proti právnym čakatel'om prokuratúry. Tieto pripomienky uplatňujeme ako pripomienky zásadného charakteru.			
GPSR	49. K čl. VII: Navrhujeme slová „01. augusta 2021“ nahradiť slovami „01. januára 2022“. V nadväznosti na tento návrh bude potrebné primerane upraviť aj ďalšie lehoty uvedené v rámci jednotlivých ustanovení predloženého návrhu zákona. Riadne začatie vybavovania disciplinárnej agendy na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky si vyžaduje a zaslúži primeraný čas na prípravu (personálne, organizačno-technicky) a nastavenie jednotlivých procesov, čo môže podľa nášho názoru byť len na prospech vážnosti a dôstojného fungovania novej súdnej autority nielen v agende disciplinárnych konaní. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	
GPSR	5. K čl. I § 10 ods. 5: V § 6 ods. 4 sa navrhuje, aby prísediaci disciplinárneho senátu, ktorí budú viesť disciplinárne konania proti sudcom, sa určovali náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. d), teda z osôb zvolených Súdnou radou Slovenskej republiky. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa odpis registra trestov vydáva pre potreby preukázania bezúhonnosti alebo spoľahlivosti oprávneným orgánom, ak to ustanovuje osobitný zákon. Medzi tieto orgány je v § 13 ods. 3 písm. o) tohto zákona zaradená Kancelária Súdnej rady Slovenskej republiky, ktorej sa vydáva odpis registra trestov na účely ustanovenia do funkcie Súdnou radou Slovenskej republiky /s odkazom 33aa) na čl. I. 141a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a § 27g zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov/. So zreteľom na uvedenú právnu úpravu odporúčame v § 10 ods. 5 v poslednej vete nahradiť slová „oprávnená osoba“ slovami „Kancelária Súdnej rady Slovenskej republiky. Rovnako odporúčame za čl. VI vložiť nový čl. VII, ktorý bude obsahovať novelizáciu zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, konkrétne je potrebné v § 14 ods. 3 písm. o) na konci pripojiť tieto slová: „a na účely voľby prísediacich do databázy prísediacich disciplinárneho senátu“ s odkazom na § 10 ods. 5 tohto zákona. Okrem uvedeného poukazujeme na to, že zákon č. 311/1999 Z. z. o registri trestov v znení neskorších predpisov bol zrušený s účinnosťou od 1. januára 2008, preto poznámky pod čiarou k odkazu 6 a 7 odporúčame uviesť v tomto znení: „6) Zákon č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. 7) § 13 ods. 4 zákona č. 330/2007 Z. z.“.	O	ČA	Predkladateľ nevzhliadol potrebu novelizácie zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pretože platné znenie § 14 ods. 3 písm. o) cit. zákona „Kancelárii Súdnej rady Slovenskej republiky na účely ustanovenia do funkcie Súdnou radou Slovenskej republiky“ považuje za dostatočný právny základ pre vydanie odpisu z registra trestov Kancelárii Súdnej rady Slovenskej republiky aj na účely ustanovenia do funkcie prísediaceho sudcu disciplinárneho senátu, pretože je nepochybné, že ide o funkciu, do ktorej ustanovuje osobu súdna rada.
GPSR	6. K čl. I § 10 ods. 6: Navrhované znenie § 10 ods. 6 by mohlo vytvoriť priestor pre spochybňovanie zákonného sudcu. Preto odporúčame v druhej vete za slovom „rozhodnutia“ vypustiť čiarku a slová „ak je to potrebné na dokončenie veci“, ktoré považujeme za nadbytočné.	O	N	Ide o prevzatie osvedčenej existujúcej právnej úpravy vyplývajúcej z § 141 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Predkladateľ je presvedčený o vecnej správnosti tejto právnej úpravy.
GPSR	7. K čl. I § 10 ods. 7: Ak predkladateľ nevytlúči právnu úpravu § 139 až 147 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov voči právnej úprave vzťahujúcej sa na prísediacich Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, je potrebné vyriešiť rozpor navrhovanej právnej úpravy § 10 ods. 7 s právnou úpravou	Z	A	Na základe výsledkov rozporového konania bol vymedzený vzťah medzi návrhom zákona a zákonom č. 385/2000 Z.

	ustanovenou v § 147 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Inak navrhovaná právna úprava - a to dokonca s odkazom na § 30 ods. 10 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v poznámke pod čiarou k odkazu 8), t. j. na právnu úpravu vzťahujúcu sa na sudcov, je nepriamou novelou zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, čo je v rozpore s § 6 ods. 1 druhou vetou zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.			z. o sudcoch a prísediach tak, že na prísediach sudcov disciplinárneho senátu sa nebudú vzťahovať ustanovenia § 139 až 147 zákona o sudcoch a prísediach, pričom postavenie prísediach sudcov disciplinárneho súdu bude upravovať výlučne predkladaný návrh zákona. Rozpor odstránený.
GPSR	8. K čl. I § 10 ods. 8: Ak predkladateľ nevytlúči právnu úpravu § 139 až 147 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov na právnu úpravu vzťahujúcu sa na prísediach Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, je potrebné vyriešiť rozpor navrhovanej právnej úpravy § 10 ods. 8 s právnu úpravou ustanovenou v § 146 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadného charakteru.	Z	A	Na základe výsledkov rozporového konania bol vymedzený vzťah medzi návrhom zákona a zákonom č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach tak, že na prísediach sudcov disciplinárneho senátu sa nebudú vzťahovať ustanovenia § 139 až 147 zákona o sudcoch a prísediach, pričom postavenie prísediach sudcov disciplinárneho súdu bude upravovať výlučne predkladaný návrh zákona. Rozpor odstránený.
GPSR	9. K čl. I § 11 ods. 2: Ak predkladateľ nevytlúči právnu úpravu § 139 až 147 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov na právnu úpravu vzťahujúcu sa na prísediach Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, je potrebné vyriešiť rozpor navrhovanej právnej úpravy § 11 ods. 2 s právnu úpravou ustanovenou v § 143 až 145 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Navrhovaná právna úprava má aj iné vážne nedostatky, ktoré vytvárajú priestor pre spochybnenie zákonného sudcu. Napríklad, ak prokurátorovi zanikne funkcia prokurátora a stane sa sudcom, notárom alebo súdnym exekútorom, prípadne začne vykonávať iné právnické povolanie, mala by mu zaniknúť aj funkcia prísediaceho v senáte, ktorý stíha disciplinárne obvinených prokurátorov. Uvedené vyplýva z predloženého znenia § 9 ods. 1 písm. a) a § 10 ods. 1 písm. a). To sa týka aj prísediach disciplinárnych senátov zriadených na disciplinárne stíhanie súdnych exekútorov podľa § 9 ods. 1 písm. b) a § 10 ods. 1 písm. b) a na disciplinárne stíhanie notárov podľa § 9 ods. 1 písm. c) a § 10 ods. 1 písm. c). Na základe uvedeného odporúčame dikciu uvedenú v 11 ods. 2 písm. a) vypustiť a znenie uvedené v písmenách b), c) a d) upraviť tak, aby každé z nich obsahovalo zánik tej funkcie, s ktorou je spojené oprávnenie byť zvolený do funkcie prísediaceho konkrétného disciplinárneho senátu, t. j. v písmene b) zánik funkcie prokurátora, v písmene c) zánik funkcie súdneho exekútora a v písmene d) zánik funkcie notára. Okrem toho, podľa navrhovaného znenia § 11 ods. 2 písm. b) a c) je zánik funkcie prísediaceho spojený s nespĺňaním podmienok uvedených v § 10 ods. 1 písm. a) a b). Rovnaké pravidlo chýba v právnej úprave uvedenej v § 11 ods. 2 písm. d). Navrhované znenie § 11 ods. 2 písm. e) a f) odporúčame spojiť do jedného písmena, ktoré jednoznačne ustanoví podmienky zániku funkcie prísediaceho v disciplinárnom senáte na disciplinárne stíhanie sudcov. Pri zániku funkcie uplynutím funkčného obdobia je potrebné zohľadniť aj pravidlo uvedené v navrhovanom znení § 10 ods. 6. Právna úprava uvedená v § 11 ods. 2 písm. g) je zrejme nesprávna - nepochybne sa má týkať písmena c) v § 10 ods. 1, 2 a 3, teda nie „písmena b)“. Na základe uvedeného odporúčame	Z	A	Na základe výsledkov rozporového konania bol vymedzený vzťah medzi návrhom zákona a zákonom č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach tak, že na prísediach sudcov disciplinárneho senátu sa nebudú vzťahovať ustanovenia § 139 až 147 zákona o sudcoch a prísediach, pričom postavenie prísediach sudcov disciplinárneho súdu bude upravovať výlučne predkladaný návrh zákona. Rozpor odstránený.

	navrhované znenie odseku 2 celé prepracovať tak, aby jednoznačne upravovalo podmienky zániku funkcie prísediaceho v jednotlivých disciplinárnych senátoch. Tieto pripomienky uplatňujeme ako pripomienky zásadného charakteru.			
KS Košice	<p>návrhu zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu SR</p> <p>A. k zákonu ako takému 1/ napriek tomu, že predkladateľ v dôvodovej správe prezentuje, že na tvorbe zákona sa aktívne podieľali zástupcovia súdnej rady, v skutočnosti ich participácia spočívala len v účasti na dvoch videokonferenciách v období vrcholiacej pandémie, pričom v skutočnosti ich zásadné pripomienky nielen že neboli v návrhu zohľadnené, ale na ich argumentáciu nereflektuje ani dôvodová správa 2/ príprava zákona sa udiala bez širšej odbornej diskusie. Domnievame sa, že nakoľko bola zrejmou predlohou návrhu zákona úprava v Českej republike (zák. č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů), základom dialógu mali byť takmer 20 ročné skúsenosti s jej úpravou v Čechách a jeho ťarcha mala spočívať predovšetkým v zdôvodnení odlišností, ktoré vo svojej podstate znamenajú sprísnenie procesných pravidiel v neprospech obvineného (najmä lehôt na podanie disciplinárneho návrhu, koncentrácie konania, premĺčania disciplinárneho previnenia a pod.) 3/ predkladateľ sa mýli (bohužiaľ) napriek početným pripomienkam v tomto smere už k návrhu zákona o sídlach a obvodoch súdov SR), že oblasť disciplinárneho konania voči sudcom nemá vnútroštátny presah. Sme presvedčení o tom, že disciplinárne konanie s možnosťou uloženia disciplinárneho trestu spočívajúceho v odvolaní z funkcie sudcu je pod ochranou súdnej moci, respektíve nezávislého a nestranného súdu v zmysle čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, a ako také má i medzinárodný rozmer; zároveň, nakoľko slovenské súdy aplikujú vo svojich rozhodnutiach i európske právo, je nezávislosť justície dlhodobo predmetom záujmu a pozornosti tiež európskych orgánov. Poukazujeme v tejto spojitosti napríklad na záver formulovaný ESD v rozhodnutí Európska komisia proti Poľskej republike (C-192/18), v zmysle ktorého požiadavka nezávislosti súdov, ktorá je inherentnou súčasťou výkonu úlohy rozhodovať ako súd, patrí do podstaty práva na účinnú súdnu ochranu a základného práva na spravodlivý proces, ktoré má zásadný význam ako záruka ochrany všetkých práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie B. k jednotlivým ustanoveniam zákona § 12 ods. 3 - podmienka náhodného výberu v podobe výberu medzi dvoma disciplinárnymi senátmi (dvoma predsedami disciplinárneho senátu) je v rozpore s deklarovaným zámerom ministerstva vystavať novú súdnu mapu na predpoklade výberu medzi až 3 sudcami (senátmi). Navrhujeme tento parameter náhodného výberu zjednotiť upustením úvah o inom než v súčasnosti platnom pravidle (minimálne medzi dvoma sudcami) pri reorganizácii súdnej sústavy, eventuálne stanoviť kritérium výberu medzi tromi senátmi v navrhovanom zákone § 14 - subjektívnu lehotu jedného roka a objektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu v prípade zavinenia prieťahu 5 rokov od spáchania disciplinárneho previnenia považujeme za neprimerane dlhé. Uvedomujeme si, že takto sú lehoty nastavené už v § 120 ods. 4 zák. č. 385/2000 Zb.; máme však za to, že zmena konceptu disciplinárneho konania, predovšetkým ale jeho uvažovaná jednoinštančnosť by rozumne mali viesť k ich prehodnoteniu (pozn.: v ČR 6 mesiacov a 3 roky). § 20 – nevyhnutnosť vecného odôvodnenia späťvzatia disciplinárneho návrhu považujeme za prvok vedúci k inštitucionálnemu sťaženiu procesnej dispozície s návrhom. Domnievame sa, že pre samotné konanie je vecné zdôvodnenie späťvzatia bez významu, a že v konečnom dôsledku predstavuje nástroj slúžiaci potrebám len predkladateľa § 26 - domnievame sa, že jedným z dôvodov pre zastavenie konania by malo byť pri rešpektovaní zásady ne bis in idem aj právoplatné rozhodnutie o skutku, pre ktoré sa vedie disciplinárne stíhanie, v trestnom konaní (tak ako je tomu v súčasnosti podľa § 124 ods. 1 písm. e) zák. č. 385/2000 Z. z.) ale aj v priestupkovom a tiež aj inom správnom konaní (bližšie dôvody sú uvedené v časti pripomienok k zmene zák. č. 385/2000 Z. z.). § 27 ods. 4 - rozhodnutie disciplinárneho senátu o tom, či postih za posudzovaný skutok uložený v inom konaní (v trestnom, priestupkovom či v inom správnom konaní) zakladá neprimerane široký priestor pre subjektívne úvahy disciplinárneho senátu. Tento priestor by mal byť čo najmenší aj s ohľadom na zamýšľanú jednoinštančnosť disciplinárneho konania. Zároveň máme za to, že konštrukt tejto normy nerešpektuje európskymi ľudsko-právnymi dohovormi garantovanú zásadu ne bis in idem (bližšie dôvody sú uvedené v časti pripomienok k zmene zák. č. 385/2000 Z. z.). § 28 ods. 4 - koncentráciu konania vo vzťahu k disciplinárne obvinenému (možnosť</p>	Z	ČA	<p>Ad A.1 Predbežná informácia k návrhu zákona bola zverejnená dňa 17. decembra 2020. A teda bezprostredne potom, čo bola schválená novelizácia Ústavy Slovenskej republiky, ktorá vytvorila podklad pre vypracovanie predkladaného návrhu zákona. Krajský súd v Košiciach sa mohlo na podklade zverejnenej predbežnej informácie aktívne zapojiť do prípravy návrhu zákona – túto možnosť však zjavne nevyužil.</p> <p>Ad A.2 Odborná diskusia prebiehala za účasti zástupcov súdnej moci (Súdna rada Slovenskej republiky), prokuratúry, Notárskej komory Slovenskej republiky, Slovenskej komory exekútorov, Slovenskej advokátskej komory a mimovládneho sektora. Rovnako bola právna úprava priebežne konzultovaná s Nejvyšším správnym súdom.</p> <p>Ad A.3 Na poklade vznesenej pripomienky došlo k úprave doložky zlučiteľnosti právneho predpisu s právom EÚ.</p> <p>Ad B (§ 12 ods. 3) Ak bude schválená nová súdna mapa, predkladateľ sa nebráni diskusii zohľadňujúcej uplatnenú pripomienku k § 12 ods. 2 návrhu zákona, aj keď ju nepovažuje za relevantnú v prípade nastavenia disciplinárneho konania.</p> <p>Ad B § 14 Päť ročná objektívna lehota bola zavedená zákonom č. 152/2017 Z. z., a to z nasledovných dôvodov: „Navrhuje sa predĺžená päťročná</p>

<p>označiť dôkazy najneskôr na ústnom pojednávaní) považujeme za nevhodné procesné usporiadanie vzhľadom na povahu konania a so zreteľom tiež aj na jeho jednostupňovosť. Pripomíname, že koncentrácia konania je procesným nástrojom na dosiahnutie rýchleho a cez to spravodlivého konania. Primeraná dĺžka je teda len jedným z kritérií spravodlivého konania, a preto pod rúskom rýchlosti nemožno zanevrieť aj na ostatné aspekty spravodlivosti a vytesniť ani iné princípy, na ktorých konanie spočíva. Poukazujeme v tejto spojitosti na to, že parametre racionálnosti a odôvodnenosti splňajú podľa explicitného vyjadrenia v dôvodovej správe k zák. č. 160/2015 Z. z. tiež prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela, ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. V tomto kontexte považujeme za dôležité, aby bola i v disciplinárnom konaní upravená možnosť obvineného označiť dôkazy aj po ústnom pojednávaní, pokiaľ skoršie uplatnenie tohto prostriedku procesnej obrany nebolo možné alebo sa vzhľadom na dovtedajšie tvrdenia navrhovateľa a ním označené dôkazy alebo disciplinárnym súdom zabezpečené dôkazy, nejavilo byť potrebné. § 31 - domnievame sa, že stanovenie pomerne prísnych lehôt (hoc aj poriadkových) na rozhodnutie o disciplinárnom návrhu (3 mesiace, v zložitých prípadoch 6 mesiacov) môže viesť k nedôslednosti disciplinárnych senátov pri zisťovaní skutkového stavu, zvlášť v smere vyhľadávania, zabezpečovania a vykonávania dôkazov v prospech obvineného. Opakovane zdôrazňujeme, že primeraná rýchlosť konania je len jedným z mnohým nástrojov na dosiahnutia spravodlivého konania, zabezpečenie ktorého by malo byť ústredným cieľom každého procesného poriadku. § 36 - predkladateľ sa v dôvodovej správe sústredil na vysvetlenie konzistentnosti konštruktu jednoinštančnosti disciplinárneho konania s európskym právom i ústavou. V kontexte právnych tradícií však bolo namieste zdôvodnenie skôr toho, prečo sa predkladateľ rozhodol pre tak netradičné usporiadanie. Netradičné preto, že právo na odvolanie je v Slovenskej republike procesným štandardom napriek všetkými právnymi odvetviami. Predkladateľ v dôvodovej správe nedal odpoveď na celkom prirodzene sa vynárajúcu otázku prečo práve disciplinárne konanie vyžaduje takéto zvláštne usporiadanie alebo inými slovami povedané z akého dôvodu nemožno disciplinárne obvineným ponechať možnosť podať odvolanie, pokiaľ pociťujú krivdu spôsobenú verejnou mocou. Pokiaľ v tejto spojitosti v dôvodovej správe rezonuje postavenie Najvyššieho správneho súdu SR ako vrcholovej súdnej inštalácie, poskytujúcej skrz toho dostatočné záruky spravodlivého procesu, považujeme za potrebné v prvom rade vyjadriť presvedčenie, že hierarchické postavenie súdu na ktorom sudca pôsobí samo o sebe nie je zárukou jeho schopnosti spravodlivo vo veci rozhodnúť a už vôbec nie jeho neomylnosti. Zastávame názor, že dvojínštančnosť konaní v našom právnom prostredí je vystavaná práve na predpoklade možnosti pochybenia. Akokoľvek predkladateľ verí v opak, nesporným faktom je, že k nesprávnostiam bezpochyby dochádza aj u najvyšších súdnych autorít, pričom naviac je potrebné mať na zreteli tiež, že rozhodovanie v disciplinárnom konaní návrh zákona zveruje disciplinárnym senátom, ktoré sú zložené aj z nesudcov, čo pochybnosti o ich „neomylnosti“ len umocňuje. Požiadavka dôsledne rešpektovať ústavné zakotvenie nezávislosti súdnej moci, subsumujúca v sebe tiež právo disciplinárne stíhaného sudcu zastávať nerušene výkon jemu zverenej funkcie sa preto podľa nášho názoru nezaobíde bez pravidiel garantujúcich spravodlivý proces. Domnievame sa, že možnosť preskúmania rozhodnutia disciplinárneho senátu predstavuje inštrument s najväčším potenciálom byť zárukou nezávislosti justície. Preto do istej miery paradoxne vyznieva, pokiaľ ho predkladateľ verejnosti, ktorej predovšetkým je nezávislosť súdov určená, bez akéhokoľvek vysvetlenia opodstatnenosti, v konečnom dôsledku uprel. Považujeme za nekorektné tiež, pokiaľ predkladateľ v dôvodovej správe ani okrajovo nespomenul skutočnosť, že v podmienkach Českej republiky bola otázka súladu jednoinštančnosti disciplinárneho konania s európskym právom riešená na základe iniciatívy samotného Najvyššieho správneho súdu (!) Ústavným súdom ČR, ktorý vo svojom rozhodnutí sp. zn. Pl. ÚS 33/09 z 29. septembra 2010 síce návrh na zrušenie § 21 zák. č. 7/2002 Sb. (upravujúci jednoinštančnosť disciplinárneho konania) zamietol, z 15 členného pléna však bolo za len jeho 9 členov (piati k rozhodnutiu pripojili odlišné stanoviská) a vyvolalo v odbornej verejnosti pomerne ostrú reakciu, ktorá pre tesné hlasovanie sudcov ústavného súdu i prítomnosť zásadných interpretačných slabín rozhodnutia vo svetle judikatúry ESLP (vytýkané je predovšetkým nedôsledné použitie tzv. Engelovho testu, ktorý formuloval ESLP v rozsudku z 8. júna 1976 vo veci</p>	<p>objektívna lehota v prípade, ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, keďže disciplinárna zodpovednosť je častokrát vyvodzovaná na podklade rozhodnutí ústavného súdu resp. Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúceho prietahy, pričom tieto rozhodnutia sú niekedy vydané až po v súčasnosti uplatňovanej štvorročnej objektívnej lehote, čím je zmarené vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti, hoci štátu/súdu bola ústavným súdom/Európskym súdom pre ľudské práva uložená povinnosť vyplatiť primerané zadostučinenie za zbytočné prietahy.“ Vzhľadom na to, že tieto dôvody pretrvávajú aj v súčasnosti, je dôležité zachovať túto právnu úpravu. Preto predkladateľ nevyhovel pripomienke. Ad B § 20 Právna úprava odôvodňovania späťvzatia disciplinárneho návrhu bola zavedená zákonom č. 152/2017 Z. z. Dôvody, ktoré viedli k zavedeniu tejto právnej úpravy sú nasledovné: Aplikčná prax týkajúca sa späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania je nedostatočná. Nie je zriedkavým javom, že navrhovateľ po začatí konania vezme návrh na začatie konania späť, a to bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia či vysvetlenia. Prax ukazuje, že sa tak stáva dokonca aj v prípadoch, kedy navrhovateľ pôvodne navrhoval najprísnejšie disciplinárne opatrenia (odvolanie</p>
---	--

	<p>Engel a spol. proti Holandsku), v názorovej väčšine predpokladá, že Ústavný súd ČR od svojho nazerania na udržateľnosť jednostupňovosti disciplinárneho konania pod tlakom argumentov napokon ustúpi. I tento moment mal viesť podľa nášho názoru predkladateľa jednak k širšej odbornej diskusii na tému inštančnosti disciplinárneho konania, a jednak k precíznejšiemu - predovšetkým k objektívnejšiemu - vysporiadaniu sa s potrebou jednostupňovosti disciplinárneho konania a jeho súladu s európskym právom. Pre úplnosť dodávame, že obnova konania v žiadnom prípade nepredstavuje alternatívu odvolania. § 45 a 46 - časové rámce vyplývajúce z nastavenej účinnosti zákona k 1.8.2021 sú nereálne, preto trvanie na ich dodržaní môže viesť (obdobne ako v prípade zriadenia najvyššieho správneho súdu) k organizačným problémom a netransparentnosti procesov ako naznačuje aj § 46 ods. 2 úpravou umožňujúcou výber prísediacich ministrom v prípade nedodržania lehoty na ich zvolenie na to povolanými orgánmi C. Pripomienky k zmene zák. č. 385/2000 Z. z. (Čl. IV návrhu) k bodu 9, ktorým sa v § 116 ods. 2 dopĺňajú skutkové podstaty závažného disciplinárneho previnenia sudcu o prípad právoplatného odsúdenia sudcu za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti a v § 116 ods. 3 skutkové podstaty závažného disciplinárneho previnenia nezlučiteľné s funkciou sudcu o prípad právoplatného odsúdenia sudcu za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, ak je jeho závažnosť umocnená povahou porušenej povinnosti, spôsobom konania, mierou zavinenia, opakovanosťou alebo inými priťažujúcimi okolnosťami Zavedenie nových skutkových podstat v konečnom dôsledku znamená, že sudca bude odsúdený v trestnom konaní a zároveň v disciplinárnom konaní za jeden a ten istý skutok. Tento konštrukt je podľa nášho názoru v rozpore s ústavou i európskymi ľudsko-právnymi dohovormi, zakotvujúcimi zásadu ne bis in idem. Táto zásada sa totiž vzťahuje nie len na trestný čin, ako sa predkladateľ zrejme mylne domnieva, ale dopadá tiež na skutky kvalifikované ako priestupky, správne i disciplinárne delikty, pretože je potrebné ich chápať ako trestné obvinenia v širšom slova zmysle podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (por. napr. rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR sp.zn. 11 Kse 1/2010 z 1. septembra 2010). Výstižným je v tejto spojitosti záver Najvyššieho súdu ČR o neaplikovateľnosti úpravy umožňujúcej dvojaký postih za jeden a ten istý skutok formulovaný v rozhodnutí sp. zn. 1 Skno 10/2008 z 30. októbra 2008, v zmysle ktorého je pre účely disciplinárneho konania potrebné otázku totožnosti skutku a tým i dosah zásady ne bis in idem chápať a uplatňovať rovnako ako v trestnom konaní, inak povedané, táto zásada sa neviaže len na pojem trestný čin, ale dopadá aj na činy kvalifikované vnútroštátnym právom ako priestupky či iné správne delikty, prípadne tiež disciplinárne delikty. Z iného pohľadu nepovažujeme za zmysluplné ani spravodlivé vyvodzovať disciplinárnu zodpovednosť za nedbanlivostný skutok, ktorý nesúvisí s výkonom funkcie sudcu, sudca zaň bol plnohodnotne potrestaný v inom konaní a nemá žiaden dopad na výkon jeho sudcovských povinností. Nevidíme dôvod a ani predkladateľ svoju predstavu v tomto smere nevysvetlil, prečo by za týchto okolností mal byť sudca potrestaný prísnejšie než iná osoba v rovnakej situácii. Napokon kategoricky odmietame (hoc to obdobne upravuje aj v súčasnosti platná úprava disciplinárnej zodpovednosti sudcov), aby posúdenie predpokladov pre vyvodenie najprísnejšieho trestu odvolania z funkcie v prípade skutku spáchaného z nedbanlivosti bolo ponechané na sudcovskej úvahe determinovanej vo svojej podstate abstraktnými (zákonom nedefinovanými) len exemplifikatívne vymedzenými parametrami, ktoré vzhľadom na zamýšľanú jednoinštančnosť naviac nemajú priestor byť judikatórne dotvárané v pravom slova zmysle, keďže názory vzišlé z disciplinárneho konania nepodliehajú prieskumu.</p>	<p>z funkcie sudcu, preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa), a teda považoval konanie disciplinárne stíhaného sudcu za závažné disciplinárne previnenie. Vzhľadom k tomu, že v prípade disciplinárnych konaní proti sudcom existuje verejný záujem na tom, aby bolo zrejmé, kedy a za akých okolností sú sudcovia disciplinárne postihovaní, ale tiež oslobodzovaní, je nevyhnutné, aby verejnosť mohla byť oboznámená aj s dôvodmi, pre ktoré sa disciplinárne konanie zastavuje v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania. Navrhovateľ totiž nepodáva návrh vo svojom osobnom záujme, ale vo verejnom záujme. Preto je nevyhnutné, aby podanie, ktorým sa berie návrh na začatie disciplinárneho konania späť, bolo presvedčivo odôvodnené. Späťvzatie návrhu by malo byť odôvodnené aj z ďalšieho dôvodu: opakovane sa stalo, že sudca čelil disciplinárnemu konaniu, v rámci ktorého sa uskutočnilo viac ústnych pojednávaní, napokon však bolo konanie bez ďalšieho zdôvodnenia zastavené len s poukazom na to, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť. Z takéhoto postupu nie je zrejmé disciplinárne stíhanému sudcovi ani verejnosti, či bol pôvodný návrh podaný oprávnene alebo nie. Aktuálny právny stav tak umožňuje navrhovateľovi zneužívať inštitút disciplinárneho konania na zastrašovanie sudcov, keďže umožňuje podať návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý nemá reálny základ. Sudca však napriek začatiu takéhoto</p>
--	--	--

			<p>disciplinárneho konania nemôže “očistiť” svoje meno a presvedčiť verejnosť, že je nevinný, keďže v konaní nie je oslobodený, ale toto konanie je “len” zastavené, navyše bez toho, aby boli bližšie konkretizované dôvody zastavenia [podotýkame, že pri zastavení konania podľa § 124 písm. a) zákona sa tak môže stať jednak z dôvodu späťvzatia návrhu, ako aj z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene]. Zdôvodnenie späťvzatia návrhu dáva sudcovi aj verejnosti možnosť reálne zistiť dôvody, pre ktoré sa konanie voči sudcovi už ďalej nevedie, a takto aj vyvrátiť pochybnosti o existencii podozrenia voči sudcovi či o svojvôli navrhovateľa. Podľa navrhovanej legislatívnej úpravy je možné vziať späť návrh na začatie disciplinárneho konania v ktoromkoľvek štádiu odôvodneným podnetom navrhovateľa. Ak sa tak však stane po začatí ústneho pojednávania, môže disciplinárne stíhaný sudca trvať na tom, aby disciplinárny senát prejednal jeho vec napriek späťvzatiu návrhu a rozhodol o jeho vine. Analogicky ako v trestnom konaní aj v tomto prípade však disciplinárny senát už potom nemôže uložiť disciplinárne opatrenie, môže len vysloviť vinu sudcu (v prípade, ak nezistí dôvod na jeho oslobodenie). Pri takomto variante riešenia má teda sudca možnosť dosiahnuť oslobodzujúci výrok disciplinárneho senátu, ak je presvedčený, že návrh bol od začiatku podaný neoprávnene a bezdôvodne. Podobný postup</p>
--	--	--	--

			<p>navrhujeme aj v prípade zastavenia konania v dôsledku neskorého podania návrhu na začatie konania.</p> <p>Tieto dôvody pretrvávajú, preto predkladateľ trvá na navrhovanej právnej úprave.</p> <p>Ad B § 26 Znenie bolo primerane upravené aj s ohľadom na pripomienky iných pripomienkujúcich subjektov.</p> <p>Ad B § 27 ods. 4 Znenie bolo primerane upravené aj s ohľadom na pripomienky iných pripomienkujúcich subjektov.</p> <p>K tomu pozri tiež vyhodnotenie pripomienky Úradu vlády SR.</p> <p>Ad B § 28 ods. 4 Ak by Krajský súd v Košiciach pozornejšie čítal právne normy, zistil by, že návrh zákona ustanovuje možnosť označovať dôkazy najneskôr na ústnom pojednávaní, nie do jeho začiatku.</p> <p>Ad B § 31 Ide o poriadkové lehoty, naviac sú vyjadrené slovom „spravidla“.</p> <p>Ad B § 36 Predkladateľ zvolil v súlade s pripomienkou Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky riešenie, podľa ktorého bude odvolanie prípustné len proti rozhodnutiu, ktorým sa ukladá disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie, zbavení funkcie, zbavení výkonu funkcie alebo zbavení úradu. Odvolanie bude môcť podať len disciplinárne obvinený, a to do 15 dní od doručenia (nie oznámenia) disciplinárneho rozhodnutia, pričom odvolanie bude mať suspenzívny účinok.</p> <p>O odvolaní bude rozhodovať päť</p>
--	--	--	--

				<p>členný senát najvyššieho správneho súdu zložený zo sudcov tohto súdu; pritom sa vychádza zo všeobecnej právnej úpravy proti prvostupňovým rozhodnutiam najvyššieho správneho súdu, ktorá vyplýva z § 24b zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.</p> <p>V konaní o odvolaní nebude prípustné zrušenie disciplinárneho rozhodnutia a vrátenie veci na nové prejednanie, a teda „odvolací“ senát buď odvolanie zamietne alebo disciplinárne rozhodnutie zmení.</p> <p>Ad C Znenie navrhovaného ustanovenia bolo primerane upravené na základe výsledkov rozporových konaní.</p>
MDaVSR	Čl. III bod 15 § 222b ods. 2 V Čl. III bod 15 § 222b ods. 2 odporúčame upraviť označenie písmen.	O	A	
MDaVSR	Čl. II bod 7 § 34 ods. 3 V Čl. II bod 7 § 34 ods. 3 odporúčame slová „o disciplinárne“ nahradiť slovami „o disciplinárnej“.	O	A	
MDaVSR	Čl. III bod 6 V Čl. III odporúčame upraviť znenie bodu 6.	O	A	
MFSR	K čl. I k § 36 ods. 2 a § 38 ods. 5 Odporúčame návrh upraviť tak, aby proti disciplinárnemu rozhodnutiu o odvolaní z funkcie sudcu, o zbavení funkcie prokurátora, o zbavení výkonu funkcie súdneho exekútora a o zbavení notárskeho úradu na základe disciplinárneho rozhodnutia bol prípustný aj riadny opravný prostriedok. Návrh disciplinárne konanie pred Najvyšším správnym súdom SR koncipuje ako návrhové konanie a je nastavené ako jednostupňové, pričom ako opravný prostriedok sa pripúšťa len obnova disciplinárneho konania (v lehote troch rokov od právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia). Cieľom tejto pripomienky je zvýšenie právnej istoty, najmä v kontexte čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 47 Charty základných práv Európskej únie.	O	ČA	<p>Znenie návrhu zákona bolo primerane upravené a bolo zavedené odvolanie ako riadny opravných prostriedok proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa ukladá sankcia smerujúca k zániku funkcie, či výkonu povolania disciplinárne obvineného. Okrem toho naďalej zostáva zachovaný mimoriadny opravných prostriedok proti akémukoľvek rozhodnutiu disciplinárneho senátu o vine a disciplinárnom opatrení – obnova konania. Samozrejme stále je dispozícii domáhanie sa ochrany základných práva</p>

				a slobôd prostredníctvom sťažnosti adresovanej Ústavného súdu Slovenskej republiky. Takto koncipovaný katalóg opravných prostriedkov predstavu dostatočnú záruku pre spravodlivé disciplinárne konanie. K tomu pozri vyhodnotenie obdobných pripomienok zásadného charakteru.
MFSR	K čl. I k § 37 V odseku 2 odporúčame definovať správcu pohľadávky štátu, teda subjekt, ktorému sa bude uhrádzať paušálna suma trov disciplinárneho konania.	O	A	K tomu pozri spoločné ustanovenia návrhu zákona.
MFSR	K čl. I k § 38 V odseku 2 odporúčame doplniť, kto bude správcom peňažnej pohľadávky štátu z titulu uloženej pokuty, teda určit subjekt, ktorý bude pohľadávkou štátu vymáhať, prípadne s ňou nakladať.	O	A	K tomu pozri spoločné ustanovenia návrhu zákona.
MFSR	Všeobecne Návrh je potrebné zosúladiť s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR (napríklad v čl. I § 1 slová „vo veciach“ nahradiť slovami „týkajúce sa“, v § 2 správne označiť odsek 2, v § 3 slová „v senátoch (ďalej len „disciplinárny senát“)“ nahradiť slovami „(ďalej len „najvyšší správny súd“)“ v disciplinárnych senátoch“, v § 5 ods. 3 za slovom „prísediaci“ vypustiť slová „disciplinárneho senátu“ z dôvodu zavedenia legislatívnej skratky v § 5 ods. 2, v § 6 ods. 1 prvej vete slová „Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“)“ nahradiť slovami „najvyššieho správneho súdu“ z dôvodu zavedenia legislatívnej skratky už v § 3, v § 6 ods. 1 druhej vete bližšie špecifikovať slová „zásadným spôsobom obmeniť“, keďže z osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu vyplýva, že má ísť o výmenu aspoň dvoch členov disciplinárneho senátu, v § 9 ods. 2 slová „podľa § 11“ nahradiť slovami „podľa § 10“, pretože podmienky zvolenia za prísediaceho upravuje § 10, v § 9 ods. 3 druhej vete za slovom „je“ vložiť slovo „v“, v poznámke pod čiarou k odkazu 5 na konci pripojiť slová „v znení zákona č. 204/2014 Z. z.“, v § 10 ods. 5 druhej vete vypustiť odkaz 6 vrátane príslušnej poznámky pod čiarou, v poznámke pod čiarou k odkazu 7 na konci pripojiť slová „v znení zákona č. 221/2019 Z. z.“, v § 11 ods. 2 písm. d) za slová „ods. 3“ vložiť slová „písm. a) a b)“, v § 11 ods. 2 písm. g) slová „písm. b)“ nahradiť slovami „písm. c)“ (3x), v § 12 ods. 1 za slovo „jednotlivým“ vložiť slovo „disciplinárnym“, v § 12 ods. 5 za slovo „tomu“ vložiť slovo „disciplinárnemu“, v § 13 ods. 3 slovo „stranu“ nahradiť slovom „strane“, v § 19 ods. 1 prvej vete za slovo „obvineného“ vložiť čiarku, v § 19 ods. 2 druhej vete slovo „Návrh“ nahradiť slovami „Disciplinárny návrh“, v § 19 ods. 3 slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“, v § 19 ods. 3 slovo „návrhu“ nahradiť slovami „disciplinárneho návrhu“, v nadpise § 20 za slovom „Späťvzatie“ vypustiť slovo „návrhu“ ako nadbytočné, v § 20 za slovo „nový“ vložiť slovo „disciplinárny“, v § 23 ods. 2 až 6 slová „týchto skutočnostiach“ nahradiť slovami „tejto skutočnosti“, v § 23 ods. 2 za slovami „na ktorom“ vypustiť slovo „je“ ako nadbytočné a za slovo „funkciu“ vložiť slovo „sudcu“, v § 23 ods. 3 za slová „disciplinárne obvinený“ vložiť slovo „prokurátor“ (druhý výskyt), v § 23 ods. 5 a 6 slovo „stíhaným“ nahradiť slovom „obvinený“, v § 24 ods. 1 slová „prísediacich disciplinárneho senátu“ nahradiť slovom „prísediacich“ a v § 24 ods. 2 slová „prísediaceho disciplinárneho senátu“ nahradiť slovom „prísediaceho“ z dôvodu zavedenia legislatívnej skratky, v § 25 ods. 1 za slová „ktoré v“ vložiť slovo „disciplinárnym“, v § 25 ods. 2 slovo „ustanovuje“ nahradiť slovom „prijal“, v § 25 ods. 3 opraviť nesprávny odkaz nad slovom „kolégium“, v § 27 ods. 2 za slovo „alebo“ vložiť slovo „iné“, v § 27 ods. 3 slová „priestupkovom konaní“ nahradiť slovami „konaní o priestupku“, v § 27 ods. 6 slovo „exekútorského“ nahradiť slovom „exekútora“, v § 28 ods. 2 slovo „treba“ nahradiť slovami „je potrebné“, v § 28 ods. 5 za slovo „členov“ vložiť slová „disciplinárneho senátu“, v § 29 ods. 3 prvej vete za slovami „predseda disciplinárneho senátu“ vypustiť slová „disciplinárneho senátu“ z dôvodu duplicity, v §	O	ČA	Zmena § 1 nie je namieste, pretože nejde o disciplinárne konania týkajúce sa sudcov, či iných profesií, ale ide o disciplinárne konanie vo veciach týchto osôb. V § 6 ods. 1 nejde o právnu úpravu, ktorá by bola ojedinelou v právnom poriadku. Ide o koncept (doslova) prevzatý z § 11 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ustanovenie § 15 zákona o sudcoch a prísediacich malo viac ako dve novelizácie; preto je použitá technika citácie namieste. V § 12 ods. 5 nie je namieste hovoriť o disciplinárnych senátoch, pretože o námietkach nerozhodujú disciplinárne senáty, ale iné trojčlenné senáty najvyššieho správneho súdu podľa § 24 ods. 2; referencia na toto ustanovenie bola doplnená do § 12 ods. 5.

	<p>29 ods. 3 opraviť nesprávny vnútorný odkaz na § 24 ods. 3, v § 30 nadpise za slovo „a“ vložiť slovo „zápisnica“, v § 30 za slová „o porade“ vložiť slovo „podpisuje“, v § 31 použiť buď slovo „spravidla“ alebo slovo „najneskôr“ a na konci pripojiť slová „od podania disciplinárneho návrhu“, v poznámke pod čiarou k odkazu 12 vypustiť duplicitné slovo „zákona“ a slová „zákona č. 33/2011 Z. z.“ nahradiť slovami „neskorších predpisov“, v § 37 ods. 2 druhej vete za slovo „trov“ vložiť slovo „disciplinárneho“, v § 38 ods. 3 úvodnej vete vypustiť slová „alebo na“ ako nadbytočné, v § 38 ods. 4 písm. c) vypustiť slovo „spravodlivosti“ z dôvodu zavedenia legislatívnej skratky, v § 39 za slovom „výkonu“ vložiť slová „funkcie sudcu“, v § 42 ods. 2 vypustiť slovo „svoj“ ako nadbytočné, v § 45 ods. 2 úvodnej vete a § 46 ods. 1 slová „30. augusta“ nahradiť slovami „31. augusta“, v čl. II úvodnej vete slová „zákona č. 63/1993 Z. z., zákona č. 232/1995 Z. z.“ nahradiť slovami „zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 63/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 232/1995 Z. z.“ a pred slová „č. 389/2019 Z. z.“ a pred slová „č. 279/2020 Z. z.“ vložiť slovo „zákona“, v bode 7 § 34 ods. 3 slovo „disciplinárne“ nahradiť slovom „disciplinárnej“, v bode 8 slová „za slová „disciplinárny poriadok“ vkladajú slova“ nahradiť slovami „na konci pripájajú tieto slová:“, v bode 14 § 92a ods. 3 slová „ods. 2“ nahradiť slovami „ods. 3“, v čl. III úvodnej vete slová „zákona č. 389/2019 Z. z., zákona č. 233/2019 Z. z.“ nahradiť slovami „zákona č. 233/2019 Z. z., zákona č. 389/2019 Z. z.“, v čl. III odporúčame vypustiť aj § 15a ods. 6 a upraviť § 16 ods. 2 písm. e) platného znenia Exekučného poriadku z dôvodu zosúladenia s čl. II, v bode 4 poznámke pod čiarou k odkazu 18 slová „písm. c)“ nahradiť slovami „písm. b)“, bod 6 upraviť a zosúladiť s osobitnou časťou dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu, v bode 15 § 222b ods. 2 písmená c) a d) označiť ako písmená a) a b), v § 222c ods. 2 vypustiť slovo „súdnym“ z dôvodu zavedenej legislatívnej skratky a odkaz 18 nahradiť odkazom 19 vrátane príslušnej poznámky pod čiarou, v bode 16 na konci pripojiť túto vetu: „Poznámka pod čiarou k odkazu 3j sa vypúšťa.“, v bode 17 slovo „odseku“ nahradiť slovom „ods.“, v čl. IV bode 7 slovo „slova“ nahradiť slovom „slová“, v bode 8 pred slovo „funkciu“ vložiť slová „ako aj“, bod 14 uviesť ako bod 12, aby bolo zachované chronologické poradie bodov, v bode 18 slová „písm. b)“ nahradiť slovami „písm. a)“, v bode 20 na konci pripojiť túto vetu: „Poznámky pod čiarou k odkazom 28c a 29 sa vypúšťajú.“, v čl. V bode 5 za slovom „slová“ vložiť dvojbodku, v bode 11 slová „prvý bod“ nahradiť slovami „prvom bode“, v bode 15 slovo „slovami“ nahradiť slovom „slovom“, v bode 16 na konci pripojiť túto vetu: „Poznámky pod čiarou k odkazom 57 a 57a sa vypúšťajú.“, v bode 17 na konci pripojiť túto vetu: „Poznámka pod čiarou k odkazu 57b sa vypúšťa.“, v bode 18 slová „1 a 2“ nahradiť slovami „1 až 3“, v bode 19 vypustiť slovo „pod“ ako nadbytočné, v bode 20 vypustiť slová „vypúšťajú čiarka“ a za slovo „zákonom“ vložiť slová „vypúšťa čiarka“, v bode 29 na konci pripojiť túto vetu: „Poznámka pod čiarou k odkazu 57e sa vypúšťa.“, v bode 31 na konci pripojiť túto vetu: „Poznámky pod čiarou k odkazom 64 a 65 sa vypúšťajú.“, v bode 40 poznámke pod čiarou k odkazu 66 slová „písm. d)“ nahradiť slovami „písm. a) a uviesť skrátenú citáciu zákona, v bode 44 § 265ze ods. 2 a 4 slová „30. augusta“ nahradiť slovami „31. augusta“, v § 265e ods. 3 za slovo „čakatel'ovi“ vložiť slovo „prokuratúry“, v čl. VI úvodnej vete vypustiť duplicitné slová „zákona č. 267/2003 Z. z.“ a „zákona č. 423/2020 Z. z.“ a doplniť poslednú novelu – zákon č. 172/2021 Z. z., v čl. VII zrealniť navrhovaný dátum nadobudnutia účinnosti a v tejto súvislosti upraviť dátumy v príslušných prechodných ustanoveniach).</p>			Doplnenie § 27 ods. 2 nie je vecne správne a preto ho nemožno akceptovať.
MFSR	<p>Všeobecne</p> <p>V analýze vplyvov časti 2.2.4. Výpočty vplyvov na verejné financie je uvedené, že návrh predpokladá negatívny aj pozitívny vplyv na rozpočet verejnej správy v súvislosti s trovami disciplinárneho konania, a to v časti nároku disciplinárne obvineného na náhradu trov konania, ako aj v časti povinnosti disciplinárne obvineného nahradiť trovy konania. Tieto vplyvy však nie je možné aktuálne kvantifikovať, resp. ani kvalifikovane odhadnúť. V tejto súvislosti žiadame tieto vplyvy zabezpečiť v rámci schválených limitov dotknutého subjektu verejnej správy na príslušné rozpočtové obdobie, bez dodatočných požiadaviek na štátny rozpočet. Uvedené konštatovanie je potrebné doplniť do analýzy vplyvov.</p>	Z	A	
MFSR	<p>Všeobecne</p> <p>V doložke vybraných vplyvov je označený negatívny, rozpočtový nezabezpečený vplyv na rozpočet verejnej správy. V Analýze vplyvov na rozpočet verejnej správy, na zamestnanosť vo verejnej správe a financovanie návrhu (ďalej</p>	Z	A	

	len „analýza vplyvov“) časti 2.1 Zhrnutie vplyvov na rozpočet verejnej správy v tabuľke č. 1 je kvantifikovaný celkový negatívny vplyv v sume 24 000 eur v roku 2021 a v sume 72 000 eur ročne od roku 2022. V analýze vplyvov v tabuľke č. 1 prvom stĺpci „Výdavky verejnej správy celkom“ v riadku „v tom:“ je potrebné pri Súdnej rade SR – 08L Org. súdnictva a postavenie súdov uviesť úsporu, ktorá vyplýva zo zrušenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 162/2017 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o odmeňovaní členov disciplinárnych senátov, ktorí nie sú sudcami a upraviť sumy v riadku „Výdavky verejnej správy celkom“. Zároveň žiadame rozpočtovo nekrytý vplyv na rozpočet verejnej správy zabezpečiť v rámci schválených limitov dotknutého subjektu verejnej správy na príslušné rozpočtové obdobie, bez dodatočných požiadaviek na štátny rozpočet. V zmysle uvedeného je potrebné upraviť doložku vybraných vplyvov a analýzu vplyvov tak, aby z nich nevyplynul rozpočtovo nekrytý vplyv na rozpočet verejnej správy.			
MIRRI SR	K doložke vplyvov Žiadame o úpravu analýzy vplyvov na informatizáciu spoločnosti v zmysle odôvodnenia. ODÔVODNENIE: Predkladateľ v zmysle zásadnej pripomienky z PPK doplnil vplyv na informatizáciu spoločnosti. V analýze vplyvov na informatizáciu spoločnosti však absentuje obsah bodov 6.1. a 6.2. Podľa nášho názoru je nevyhnutné vyplniť aj túto časť, nakoľko napríklad zverejňovanie informácií na webovom sídle je elektronická služba, výmena informácií z databázy prísediach elektronicky môže byť taktiež vykonávaná formou elektronickej služby a zber, uchovávanie a spracovávanie obsahu databázy prísediach v elektronickom prostredí sa bude s určitosťou vykonávať prostredníctvom informačného systému. Uvedené žiadame do analýzy vplyvov na informatizáciu spoločnosti doplniť.	Z	A	Príslušná analýza bola primerane upravená. Výmenu informácií návrh zákona nepredpokladá, preto v tejto časti je jeden z východiskových argumentov MIRRI vecne nesprávny, resp. nemá normatívny základ.
MKSR	Čl. I K § 8 písm. c) a § 10 ods. 4 písm. g): Z navrhovaných ustanovení vyplýva, že za člena disciplinárneho senátu môže byť určený len sudca najvyššieho správneho súdu alebo zvolený za prísediaceho ten, kto nie je členom súdnej rady. Členstvo v sudcovskej rade, ktorá má podľa § 15 písm. g) návrhovú legitimáciu, nie je prekážkou členstva v disciplinárnom senáte. Podľa čl. II bodu 6 (§ 31 ods. 5) sa však podľa odôvodnenia tohto ustanovenia u notárov navrhuje zachovať koncept nezlučiteľnosti členstva v prezídiu notárskej komory, ktorá je navrhovateľom v disciplinárnom konaní, s funkciou prísediaceho disciplinárneho senátu. Rovnaká úprava sa navrhuje aj v čl. III v bode 6 (§ 214 ods. 6) u exekútorov. Odporúčame doplniť do dôvodovej správy, prečo tento koncept nezlučiteľnosti členstva v sudcovskej rade nie je potrebný. V § 9 ods. 2 odporúčame v prvej vete nahradiť vnútorný odkaz na § 11 odkazom na § 10. V § 11 ods. 2 písm. g) odporúčame nahradiť slová „písm. b“ (trikrát) slovami „písm. c)“. V § 25 odporúčame nahradiť výraz „predbežné šetrenie“ iným spisovným výrazom, napríklad „predbežné vyšetrovanie“ alebo „predbežné pojednanie“. Táto pripomienka platí aj pre zvyšnú časť textu, napríklad § 28 ods. 1. V § 29 ods. 3 upozorňujeme na použitý vnútorný odkaz na § 24 ods. 3. § 24 má však len dva odseky. K § 29 ods. 7: Navrhujeme vypustiť poslednú vetu v osobitnej časti dôvodovej správy k § 29. Prípadne odporúčame upraviť odsek 7 tak, aby bolo zrejmé, že sa na ústne pojednávanie vzťahujú ustanovenia Trestného poriadku o vylúčení verejnosti. Odôvodnenie: Podľa § 4 návrhu, ak tento zákon neustanovuje inak a ak to povaha veci nevylučuje, na disciplinárne konanie sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku o hlavnom pojednávaní. Tento zákon v § 29 ods. 7 ustanovuje, že ústne pojednávanie pred disciplinárnym senátom je verejné. Sme preto toho názoru, že nie je prípustné vylúčenie verejnosti v intenciách § 249 až 251 Trestného poriadku, ktorý umožňuje vylúčenie verejnosti, ako sa to uvádza v poslednej vete odôvodnenia § 29. V § 30 odporúčame v druhej vete vložiť za slovo „porade“ slovo „podpisujú“. V § 39 odporúčame vložiť pred vnútorný odkaz na § 6 ods. 4 aj odkaz na § 5 ods. 2. V § 46 ods. 1 odporúčame doplniť na konci vety bodku. Čl. II V bode 14 § 92a ods. 3 odporúčame nahradiť slová „ods. 2“ slovami „ods. 3“. Čl. IV V osobitnej časti dôvodovej správy sú duplicitne odôvodnené body 15 až 17 a chýba odôvodnenie bodov 20 až 22.	O	ČA	Členstvo v sudcovskej rade nezakladá dôvod na nezlučiteľnosť funkcií aj s ohľadom na to, že sudcovia všeobecných súdov nemôžu byť prísediacimi; k tomu pozri § 9 ods. 2. Takže nie je čo vysvetľovať v dôvodovej správe. Z hľadiska použitej terminológie považuje predkladateľ pojem „predbežné šetrenie“ za adekvátny a aplikačnou praxou ako zaužívaný, preto niet dôvodu na jeho zmenu. Predkladateľ má za to, že vylúčenie verejnosti z ústneho pojednania je možné prostredníctvom subsidiárnej aplikácie § 249 až 251 Trestného poriadku, ktoré sa použijú subsidiárne. Podotýkame, že ide o existujúcu právnu úpravu, ktorá za roky svojho používania nespôsobuje problémy, na ktoré poukazuje pripomienkujúce

				subjekty. Vnútný odkaz použitý v § 39 je vecne správny, pretože poukazuje na to, že má ísť o senát, ktorého prísediaci sú vybraní podľa § 5 ods. 2 návrhu zákona – je to zámerom.
MOSR	K čl. I § 11 ods. 2 písm. i) Odporúčame bodku nahradiť čiarkou a pripojiť tieto slová „ak nie je v § 10 ods. 6 ustanovené inak.“ V § 11 ods. 2 písm. i) je upravené, že funkcia prísediaceho zaniká uplynutím funkčného obdobia, zároveň v § 10 ods. 6 je ustanovené, že funkcia prísediaceho trvá aj po uplynutí trojročného obdobia do právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia, ak je potrebné na dokončenie veci, v ktorej je prísediacom.	O	A	
MOSR	K čl. I § 19 ods. 1 prvá veta Odporúčame slová „iné údaje“ nahradiť konkrétnymi údajmi potrebnými na to, aby sa obvinený nemohol zameniť s inou osobou.	O	N	Tieto iné údaje sú konkretizované dovetkom „potrebné na to, aby sa nemohol zameniť s inou osobou“. Nie sú to teda akékoľvek údaje, resp. neidentifikovateľné údaje.
MOSR	K čl. I § 19 ods. 2 druhá veta Odporúčame slová „príslušnej komory“ vypustiť, pretože interné predpisy môžu vydávať aj súdy, prokuratúry.	O	N	V prípade porušenia interných predpisov súdov alebo prokuratúry nevzniká disciplinárna zodpovednosť. Preto toto doplnenie nie je namieste.
MOSR	K čl. I § 25 ods. 3 Odporúčame odkaz 9 nahradiť odkazom na právny predpis upravujúci právomoci kolégia Európskej prokuratúry (zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, ako už z názvu vyplýva, neupravuje kompetencie kolégia Európskej prokuratúry).	O	A	
MOSR	K čl. I § 29 ods. 1 prvá veta Odporúčame slovo „zásadne“ vypustiť.	O	N	Predkladateľ má za to, že zvýraznenie požiadavky na konanie v prítomnosti obvineného prostredníctvom slova „zásadne“ je namieste – ide o podstatnú zásadu disciplinárneho konania.
MOSR	K čl. I § 6 ods. 1 Odporúčame slovo „zásadným“ vypustiť, prípadne nahradiť iným vhodnejším slovom.	O	N	V § 6 ods. 1 nejde o právnu úpravu, ktorá by bola ojedinelou v právnom poriadku. Ide o koncept (doslova) prevzatý z § 11 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
MOSR	K čl. I § 9 ods. 2 Odporúčame slová „podľa § 11“ nahradiť slovami „podľa § 10“, pretože v § 10 sú upravené základné predpoklady, ktoré musia spĺňať osoby v čase ich zvolenia do databáz prísediacich.	O	A	
MOSR	K čl. III bod 15 Odporúčame v § 222b ods. 2 upraviť označenie písmen.	O	A	

MOSR	K čl. III bod 4 Odporúčame v poznámke pod čiarou k odkazu 18 slová „ § 9 ods. 1 písm. c“ nahradiť slovami „§ 9 ods. 1 písm. b)“, pretože podľa § 9 ods. 1 písm. b) na účely vytvárania disciplinárnych senátov sa vytvára databáza prísediach z radov súdnych exekútorov zvolených prezídiom Slovenskej lekárskej komory exekútorov.	O	A	
MOSR	K čl. V bod 40 Odporúčame v poznámke pod čiarou k odkazu 66 slová „ § 9 ods. 1 písm. d“ nahradiť slovami „§ 9 ods. 1 písm. a)“, pretože podľa § 9 ods. 1 písm. a) na účely vytvárania disciplinárnych senátov sa vytvára databáza prísediach z radov prokurátorov zvolených Radou prokurátorov Slovenskej republiky.	O	A	
MŠVVaŠSR	§ 10 ods. 4 písm. b) Odporúčame za slovami "získal vzdelanie v" vložiť slovo "študijnom".	O	A	
MŠVVaŠSR	čl. I § 11 ods. 2 V § 11 ods. 2 písm. b) a c) sú nastavené podmienky zániku funkcie prísediaceho len podľa § 10 ods. 1 písm. a) a b). Odporúčame zväziť, či k zániku funkcie prísediaceho by nemalo prísť aj v prípade, ak sa prokurátor stane vedúcim prokurátorom alebo členom rady prokurátorov SR alebo ak sa súdny exekútor stane členom prezídia Slovenskej komory exekútorov alebo členom komisie Slovenskej komory exekútorov.	O	A	Táto skutočnosť vyplýva z § 11 ods. 2 písm. g).
MŠVVaŠSR	čl. I § 19 V § 19 ods. 1 odporúčame doplniť, aby disciplinárny návrh obsahoval aj údaje navrhovateľa a ich rozsah, vzhľadom na to, že navrhovateľ je rovnako účastníkom konania.	O	N	Toto doplnenie nie je potrebné, pretože implicitne vyplýva z povahy veci.
MŠVVaŠSR	čl. I § 25 ods. 3 V § 25 ods. 3 odporúčame spresniť o aké kolégium ide a súčasne v poznámke pod čiarou k odkaz umiestnenom nad týmto slovom opraviť zjavne nesprávny odkaz na zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov.	O	A	Poznámka pod čiarou bola upresnená.
MŠVVaŠSR	čl. I § 26 ods. 1 V § 26 ods. 1 písm. e) odporúčame doplniť medzi podmienky na zastavenie konania aj ukončenie trestného konania pre ten istý skutok, vzhľadom na ustanovenie § 27 ods. 2 podľa ktorého dochádza k prerušeniu disciplinárneho konania aj z dôvodu vedenia trestného konania.	O	A	
MŠVVaŠSR	čl. I § 26 ods. 1 písm. f) V § 26 ods. 1 písm. f) odporúčame za slovo „súhlasom“ vložiť vnútorný odkaz na § 25 ods. 3 a súčasne odporúčame spresniť, o akú „informačnú povinnosť“ ide.	O	N	Pripomienka vzatá na vedomie. Pôvodne navrhované ustanovenie § 26 ods. 1 písm. f) bolo vypustené bez náhrady.
MŠVVaŠSR	čl. I § 26 ods. 2 V § 26 ods. 2 odporúčame vypustiť slová „po začatí ústneho pojednávania“, vzhľadom na to, že podľa odseku 1 dochádza k zastaveniu konania bez nariadenia ústneho pojednávania, t. j. k zisteniam nie je možné prísť po začatí ústneho pojednávania.	O	N	Použitie slovné spojenie je namieste, pretože rieši otázku postupu v disciplinárnom konaní v prípade, ak niektorý z uvedených dôvodov pre zastavenie disciplinárneho konania vyjde najavo neskôr. Právna úprava má svoje opodstatnenie.
MŠVVaŠSR	čl. I § 28 ods. 5 V § 28 ods. 5 odporúčame zadefinovať o zápisnicu o akom hlasovaní ide (o čom bolo hlasované), vzhľadom na to, že to z uvedeného návrhu nevyplýva.	O	N	V kontexte právnej úpravy, o ktorú v tomto prípade ide je zrejmé, že pôjde o zápisnicu o hlasovaní podľa predpisov o konaní pred súdmi – nemá o akú inú zápisnicu ísť. Navyše ide o prevzatie existujúcej právnej

				úpravy § 126 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, ktorá nie je v aplikačnej praxi sporná.
MŠVVaŠSR	čl. I § 34 ods. 2 V § 34 ods. 2 odporúčame zosúladiť s § 36 ods. 1, a to z dôvodu, že rozhodnutie má podľa § 34 ods. 2 obsahovať poučenie o tom, "že opravené prostriedky nie sú proti rozhodnutiu prípustné", pričom § 36 upravuje ako opravný prostriedok možnosť podania návrhu na obnovu disciplinárneho konania, a v § 36 ods. 2 je ďalej uvedené, že „iné opravné prostriedky“ nie sú prípustné. Teda vo všeobecnosti je opravný prostriedok možný.	O	A	Poučenie má obsahovať poučenie o riadnych opravných prostriedkoch; v tomto duchu došlo k úprave ustanovenia.
MŠVVaŠSR	čl. I § 11 ods. 2 Odporúčame v § 11 ods. 2 písm. f) uviesť jednotlivé relevantné podmienky z § 10 ods. 4, vzhľadom na to, že ku skutočnosti zániku niektorých podmienok nemôže prísť až po ustanovení do funkcie pretože sú podmienkou jeho zvolenia do tejto funkcie (napr. vek 30 rokov)	O	A	
MŠVVaŠSR	čl. I § 38 ods. 5 V § 38 ods. 5 odporúčame za slová „rozhodnutiu o odvolaní z funkcie, o zbavení funkcie, o zbavení výkonu funkcie a o zbavení úradu na základe disciplinárneho rozhodnutia“ nahradiť slovami „rozhodnutiu, ktorým sauložilo disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie, o zbavení funkcie, o zbavení výkonu funkcie a o zbavení úradu“, vzhľadom na terminológiu odseku 4.	O	N	Ide zrejme o nepochopenie problematiky. Funkcia sudcu nezaniká právoplatnosťou rozhodnutia, ktorým sa uloží disciplinárne opatrenie odvolanie z funkcie sudcu, ale až rozhodnutím prezidenta, ktoré prezident učiní na podklade disciplinárneho rozhodnutia; to platí aj pre funkciu prokurátor, resp. súdneho exekútora alebo notára. Cieľom odseku 5 je upraviť to, že tieto „následné“ rozhodnutia nie sú preskúmateľné. Tu nejde o nejednotnú terminológiu, ale o úplne odlišné kategórie rozhodnutí. Právna úprava má svoje opodstatnenie.
MŠVVaŠSR	názvu zákona Odporúčame názov zákona v zátvorke vypustiť alebo preformulovať, vzhľadom na to, že nejde o "univerzálny" disciplinárny poriadok pre všetky orgány.	O	ČA	Predkladateľ má za to, že názov zákona spĺňa požiadavky podľa bodu 16 legislatívno-technických pokynov. Navyše v právnom poriadku niet zákonnej úpravy, ktorá by sa zameriavala výlučne na disciplinárne konanie. Do skráteného názvu zákona však bolo doplnené slovo „súdny“, čo odlišuje tento disciplinárny poriadok od iných disciplinárnych poriadkov.
MŠVVaŠSR	všeobecne Odporúčame návrh zákona upraviť jazykovo, napr.: V čl. I - § 9 ods. 3 druhej vete za slovo „je“ vložiť slovo „v“, - § 10 ods. 6 slová „zvolenia prísediaceho“ nahradiť slovami „jeho zvolenia“, vzhľadom na to, že sa duplicitne vo vete	O	A	

	uvádzajú slová „prísediaci“, - § 20 odporúčame slová „takomto prípade“ nahradiť slovami „tej istej veci“, - § 23 ods. 2 odporúčame vypustiť slovo „je“, vzhľadom na to, že ďalej je uvedené slovo „vykonáva“, - § 23 ods. 4 za slovom „konania“ vypustiť čiarku, - § 27 ods. 6 slovo „exekútorského“ nahradiť slovom „exekútora“, - § 29 ods. 3 druhej vete vypustiť za slovom "predseda" slová disciplinárneho senátu" z dôvodu duplicity, - § 37 ods. 2 druhej vete za slovo „štát“ vložiť čiarku, - § 38 ods. 3 vypustiť slová „na alebo“ z dôvodu nadbytočnosti, - § 46 ods. 1 za slovo „oznámiť“ vložiť slová, ktoré určia čo sa má oznámiť (napr. "túto skutočnosť"), V čl. II bode 2 za slovom „prerušenie“ vypustiť slovo „sa“ z dôvodu nadbytočnosti. V čl. II bode 7 slovo „disciplinárne“ nahradiť slovom „disciplinárnej“. V čl. II bod 8 upraviť podľa bodu 35.2 prílohy č. 1 k legislatívnym pravidlám vlády SR. V čl. III bode 6 slová „komisie a v“ nahradiť slovami „komisie“. V čl. III bode 15 § 222b ods. 2 odporúčame upraviť označenie pododsekov.			
MŠVVaŠSR	všeobecne Odporúčame návrh zákona upraviť legislatívno-technicky, napr.: V čl. I - § 5 ods. 3, § 24 ods. 1 a 2 slová „prísediaci disciplinárneho senátu“ v príslušnom tvare nahradiť slovom „prísediaci“ v príslušnom tvare, vzhľadom na zavedenie skratky v § 5 ods. 1, - § 10 ods. 1 písm. c) slová „rady prokurátorov“ nahradiť slovami „Rady prokurátorov Slovenskej republiky“, vzhľadom na to, že nie je zavedená skratka, alebo skratku zaviesť v § 9 ods. 1 písm. a), - § 10 ods. 4 písm. c) odporúčame odkaz 5 umiestniť nad slovo „spôsobilý“ vzhľadom na to, že odkazuje na ustanovenie zákona č. 576/2004 Z. z. o lekárskom posudku, ktorým sa preukazuje zdravotná spôsobilosť, - V poznámke pod čiarou k odkazu 6 odporúčame citáciu zákona nahradiť aktuálnou citáciou, vzhľadom na to, že zákon č. 311/1999 Z. z. bol zrušený zákonom č. 330/2007 Z. z., - V poznámke pod čiarou k odkazu 7 odporúčame na konci pripojiť slová „v znení zákona č. 221/2019 Z. z.“, ktorým ako jediným bolo príslušné ustanovenie novelizované - § 10 ods. 7 odporúčame slová „sa vzťahuje osobitný predpis o mlčanlivosti sudcov“ nahradiť slovami „povinnosť mlčanlivosti podľa osobitného predpisu“ a vložiť odkaz s poznámkou pod čiarou, vzhľadom na to, že zákon č. 385/2000 Z. z. nie je osobitným predpisom o mlčanlivosti, - § 29 ods. 3 odporúčame zmeniť vnútorný odkaz „§ 24 ods. 3“, vzhľadom na to, že v § 24 odsek 3 nie je, slová „oboznami splnenie podmienok“ nahradiť slovami „oboznami so splnením podmienok“ a súčasne doplniť koho oboznami s tým oboznami, - § 39 za slovo „výkonu“ vložiť slová „funkcie sudcu“, - čl. I a čl. V. bode 44 prechodných ustanoveniach odporúčame znenie odseku 1 upraviť podľa bodu 25.1 prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR, V čl. II - bode 12 poslednej vete slová „5 a 6“ nahradiť slovami „6 a 7“ a súčasne v bode 13 číslo „6“ nahradiť číslom „7“, - bode 14 § 92a ods. 3 vnútorný odkaz „§ 91 ods. 2 písm. d)“ nahradiť odkazom na „§ 91 ods. 3 písm. d)“, V čl. III bode 4 poznámke pod čiarou k odkazu 18 slová „písm. c)“ nahradiť slovami „písm. b)“ a v čl. V bode 40 poznámke pod čiarou k odkazu 66 slová „písm. d)“ nahradiť slovami „písm. a)“, vzhľadom na príslušnosť pri voľbe prísediacich. V čl. IV bode 7 odporúčame slová „konania“ nahrádzajú slovami „disciplinárny návrh“ a vypúšťajú sa slova „(12 ods. 2)“ nahradiť slovami „konania (§ 12 ods. 2)“ sa nahrádzajú slovami „disciplinárny návrh“ z dôvodu zjednodušenia. V čl. IV bode 18 slová „písm. b)“ nahradiť slovami „písm. a)“ a slovo „súdu“ sa v § 118 ods. 2 nenachádza. V čl. V bode 11 slová „prvý bod“ nahradiť slovami „prvom bode“.	O	ČA	Pripomienka zohľadnená v kontexte obdobných pripomienok iných pripomienkujúcich subjektov, ako aj v kontexte účelnosti a zmysluplnosti vznesených pripomienok.
MVSR	10. V § 38 ods. 2 je potrebné za slovo „pokuta“ vložiť čiarku.	O	A	
MVSR	18. V čl. II bod 14 § 92a ods. 3 je potrebné slová „§ 91 ods. 2“ nahradiť slovami § 91 ods. 3“.	O	A	
MVSR	20. V čl. III bod 15 úvodnej vete odporúčame za slovo „nadpisu“ vložiť slová „§ 222b“ a v § 222b odseku 2 je potrebné písmená „e) a d)“ nahradiť písmenami „a) a b)“.	O	ČA	V časti úpravy úvodnej vety má predkladateľ za to, že použitá novelizačná inštrukcia je vecne správna.
MVSR	§ 19 ods. 3 1. V § 19 ods. 3 navrhujeme slovo „odseku“ nahradiť slovom „odsekov“.	O	A	
MVSR	§ 23 ods. 2 2. V § 23 ods. 2 je potrebné za slovami „na ktorom“ vypustiť slovo „je“.	O	A	
MVSR	§ 23 ods. 4	O	A	

	3. V § 23 ods. 4 je potrebné za slovom „konania“ vypustiť čiarku.			
MVSR	§ 25 ods. 1 4. V § 25 ods. 1 druhej vete je potrebné uviesť, kto môže zistiť stanovisko...“.	O	A	
MVSR	§ 25 ods. 3 5. V § 25 ods. 3 je potrebné odkaz 9 nad slovom „kolégium“ nahradiť správnym odkazom.	O	A	
MVSR	§ 26 ods. 1 písm. a) 6. V § 26 ods. 1 písm. a) odporúčame za slovo „alebo“ vložiť slovo „bol“.	O	A	
MVSR	§ 33 ods. 2 písm. b) 7. V § 33 ods. 2 písm. b) je potrebné za slovo „dopustil“ vložiť čiarku.	O	A	
MVSR	§ 36 ods. 2 8. V § 36 ods. 2 odporúčame za slovo „prostriedky“ vložiť slová „ako v odseku 1“.	O	A	
MVSR	§ 37 ods. 2 9. V § 37 ods. 2 druhej vete je potrebné za slovo „štát“ vložiť čiarku.	O	A	
MVSR	§ 38 ods. 3 11. V § 38 ods. 3 je potrebné vypustiť slová „alebo na“ a za slovo „stupňa“ vložiť čiarku.	O	A	
MVSR	§ 38 ods. 4 12. V § 38 ods. 4 predvetí je potrebné za slovo „úradu“ vložiť čiarku.	O	A	
MVSR	§ 45 ods. 1 13. V § 45 ods. 1 je potrebné za slovo „skončené“ vložiť čiarku.	O	A	
MVSR	§ 46 14. V § 46 je potrebné odsek 1 ukončiť bodkou.	O	A	
MVSR	body 24 a 25 22. V čl. V navrhujeme spojiť body 24 a 25, keďže vykonávajú rovnakú zmenu.	O	A	
MVSR	čl. II bod 12 17. V čl. II bode 12 je potrebné upraviť nové označenie pôvodných odsekov 4 a 5 na odseky 6 a 7.	O	A	
MVSR	čl. II bod 7 15. V čl. II bod 7 je potrebné slová „o disciplinárne“ nahradiť slovami „o disciplinárnej“.	O	A	
MVSR	čl. II bod 8 16. V čl. II bod 8 odporúčame za slová „ods. 4“ vložiť slová „druhej vete“.	O	A	
MVSR	čl. III bod 6 19. V čl. III bod 6 je potrebné ukončiť a slovo „komisie“ nahradiť slovom „komisii“.	O	A	
MVSR	čl. V bod 5 21. V čl. V bod 5 je potrebné za slová „tieto slová“ vložiť dvojbodku a za slovo prokurátora vložiť bodku.	O		
MZSR	K § 14 V § 14 navrhujeme slovo „najviac“ nahradiť slovom „najneskôr“. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku, na základe ktorej sa navrhuje zjednotiť v ustanovení použité pojmy.	O	A	
MZSR	K § 19 ods. 3 Ustanovenie § 19 ods. 3 navrhujeme doplniť takým spôsobom, aby z jeho znenia explicitne vyplývala povinnosť predsedu disciplinárneho senátu v rámci výzvy na doplnenie neúplného disciplinárneho návrhu označiť aj jeho konkrétne nedostatky. Odôvodnenie: Z navrhovaného znenia daného ustanovenie jasne nevyplýva, aké obsahové náležitosti výzva na odstránenie nedostatkov disciplinárneho návrhu má obsahovať. Ustanovenie len stručne stanovuje, že „(...) predseda disciplinárneho senátu vyzve navrhovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu (...)“. V dôvodovej správe k danému ustanoveniu však predkladateľ uvádza, že „je však nespochybniteľné, že výzva má upozorniť na konkrétne nedostatky disciplinárneho návrhu (...). Jej obsah by mal dostatočne presne upozorniť na skutočnosti, v čom spočíva neúplnosť či nepresnosť (...)“. Podľa čl. 19 os. 4 Legislatívnych pravidiel vlády SR	O	ČA	Predkladateľ vníma pozitívnym spôsobom pripomienku MZ VR. Tu však treba upozorniť, že odstraňovanie nedostatkov návrhu je v rámci činnosti súdov praxou dostatočne ustáleným inštitútom. Preto predkladateľ má za to, že v predloženom znení je právna úprava v súlade s obdobnými

	osobitná časť dôvodovej správy obsahuje iba vecné odôvodnenie navrhovaných ustanovení, t. j. tieto odôvodnenia nemajú normatívnu povahu, nie sú záväzné, dané ustanovenia iba vysvetľujú. V predmetnom prípade to znamená, že všetky náležitosti, ktoré má výzva na odstránenie nedostatkov disciplinárneho návrhu obsahovať musia byť jasne určené priamo v texte zákona. Iba takýmto spôsobom možno zabezpečiť záväznosť a vynútiteľnosť požiadaviek kladených na obsahovú stránku danej výzvy. V opačnom prípade hrozí, že ustanovenie tak, ako je formulované v súčasnosti, nebude súdmi interpretované konzistentne. Výsledkom tak bude obsahová nejednotnosť týchto výziev, t. j. v jednom prípade výzva bude obsahovať konkrétne označenie vytýkaných nedostatkov, no v inom prípade nie.			procesnými úpravami. A aj preto by nemala byť problematická z hľadiska aplikačnej praxe. Ďalej je dôležité vnímať aj to, že navrhovateľom v disciplinárnom konaní je subjekt právne erudovaný, či už je to minister, generálny prokurátor, predseda súdu a pod. A teda možno predpokladať, ale aj spravodlivo požadovať, že tie subjekty sú spôsobilé vykonať kvalifikované podanie. Javí sa ako vhodné podporiť požiadavku na identifikovanie nedostatkov disciplinárneho návrhu tým, že sa použije dikcia „zistené nedostatky“.
MZSR	K § 25 ods. 3 V § 25 ods. 3 navrhujeme odkaz 9 nad slovom „kolégium“ nahradiť odkazom 11. Odôvodnenie: V predmetnom ustanovení sa nad slovom „kolégium“ uvádza odkaz 9, pričom v poznámke pod čiarou k predmetnému odkazu sa uvádza zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k danému ustanoveniu vyplýva, že predmetná úprava bola prevzatá z § 200 ods. 2 zákona č. 154/2001 Z. z.; v tomto ustanovení však odkaz nad slovom „kolégium“ odkazuje na ustanovenie Čl. 17 ods. 4 nariadenia (EÚ) 2017/1939, ktoré je v predmetnom návrhu upravené v odkaze 11.	O	N	Pripomienka vzatá na vedomie. Došlo však k vypusteniu § 25 ods. 3 bez náhrady, čo robí pripomienku bezpredmetnou.
MZSR	K § 29 ods. 3 druhá veta V druhej vete § 29 ods. 3 navrhujeme slová „§ 24 ods. 3“ nahradiť slovami „§ 25 ods. 3“. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku.	O	A	
MZSR	K § 29 ods. 3 prvá veta V prvej vete § 29 ods. 3 navrhujeme vypustiť slová „disciplinárneho senátu“. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku, na základe ktorej sa navrhuje odstránenie duplicity.	O	A	
MZSR	K § 34 ods. 3 Ustanovenie § 34 ods. 3 navrhujeme preformulovať tak, aby z neho jasne vyplývala možnosť, t. j. právo, pripojiť odlišný názor k disciplinárnemu rozhodnutiu. Odôvodnenie: Navrhovaná dikcia predmetného ustanovenia poukazuje skôr na povinnosť pripojiť odlišný názor v prípade, ak disciplinárne rozhodnutie nebolo prijaté jednomyseľne. V dôvodovej správe k predmetnému ustanoveniu však predkladateľ jasne deklaruje možnosť pripojiť odlišný názor ako právo, nie povinnosť. Z dôvodu tejto možnej diskrepancie medzi zákonnou dikciou a znením príslušnej časti dôvodovej správy navrhujeme predmetné zákonné ustanovenie primeraným spôsobom preformulovať.	O	A	Znenie bolo prepracované po vzore Trestného poriadku. K tomu pozri obdobnú pripomienku GP SR.
MZSR	K § 35 ods. 2 Ustanovenie § 35 ods. 2 navrhujeme preformulovať tak, aby z neho jasne vyplývalo, že disciplinárne rozhodnutie sa doručuje aj osobám uvedeným v § 23. Odôvodnenie: Z dôvodovej správy k danému ustanoveniu vyplýva, že aj osoby uvedené v § 23 majú „právo disponovať jedným vyhotovením rozhodnutia“, čo možno interpretovať v tom zmysle, že súd je povinný im jedno vyhotovenie daného rozhodnutia doručiť. Dikcia predmetného ustanovenia však hovorí o tom, že súd tieto osoby „upovedomí“ o disciplinárnom rozhodnutí. Pojem „upovedomiť“ však možno interpretovať aj v tom zmysle, že súd zabezpečí, aby tieto osoby mali k danému rozhodnutiu prístup, mohli sa s ním	O	N	Upovedomenie o rozhodnutí je inštitútom uplatňovaným v konaní pred súdom. Možno konštatovať, že zákonná úprava rozlišuje doručenie rozhodnutia a upovedomenie o rozhodnutí. Osoby, ktoré nie sú účastníkmi

	oboznámiť. Mať možnosť oboznámiť sa s rozhodnutím však môže byť naplnená napr. aj takým spôsobom, že toto rozhodnutie súd zverejní na svojej úradnej tabuli a osoby podľa § 23 o tomto zverejnení informuje. V prípade, ak by súd osoby podľa § 23 o rozhodnutí iba „upovedomil“ nedošlo by tým k naplneniu k sledovaného cieľa, ktorý predkladateľ vyjadril v príslušnej časti dôvodovej správy, t. j. súd by takýmto spôsobom nezabezpečil, aby tieto osoby mohli „disponovať jedným vyhotovením rozhodnutia“.			konania, ale pre ktoré môže byť rozhodnutie právny význam, sa o rozhodnutí upovedomujú. Rozhodnutia sa im nedoručujú. Preto je navrhovaná právna úprava vecne správna.
MZSR	K § 38 ods. 3 Z § 38 ods. 3 navrhujeme slová „alebo na“ vypustiť. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku.	O	A	
MZSR	K § 46 ods. 2 Z § 46 ods. 2 navrhujeme vypustiť slovo „§“. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku.	O	A	
MZSR	K § 9 ods. 2 V § 9 ods. 2 navrhujeme slová „§ 11“ nahradiť slovami „§ 10“. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku; podmienky na funkciu prísediaceho upravuje § 10 návrhu zákona, § 11 upravuje zánik funkcie.	O	A	
MZSR	K § 9 ods. 3 V § 9 ods. 3 navrhujeme za slová „nie je“ vložiť slovo „v“. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku.	O	A	
MZSR	K Čl. II bodu 14 (§ 92 ods. 1) V § 92 ods. 1 navrhujeme nad slovo „návrhu“ umiestniť nový odkaz. V nadväznosti na to navrhujeme do poznámky pod čiarou k tomuto novému odkazu uviesť odkaz na ustanovenie § 14 zákona č. .../2021 Z. z. (disciplinárneho poriadku). Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku, ktorou sa precizuje dané ustanovenie.	O	N	Pojem „disciplinárny návrh“ nie potrebné špecifikovať odkazom a poznámkou pod čiarou. Pre adresátov právnej normy ide o dostatočne jasný pojem.
MZSR	K Čl. III bodu 15 (§ 222b ods. 1) V § 222b ods. 1 navrhujeme nad slovo „návrhu“ umiestniť nový odkaz. V nadväznosti na to navrhujeme do poznámky pod čiarou k tomuto novému odkazu uviesť odkaz na ustanovenie § 14 zákona č. .../2021 Z. z. (disciplinárneho poriadku). Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku, ktorou sa precizuje dané ustanovenie.	O	N	Pojem „disciplinárny návrh“ nie potrebné špecifikovať odkazom a poznámkou pod čiarou. Pre adresátov právnej normy ide o dostatočne jasný pojem.
MZSR	K Čl. III bodu 4 (poznámka pod čiarou) V poznámke pod čiarou navrhujeme slová „písm. c)“ nahradiť slovami „písm. b)“. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku; databázu súdnych exekútorov upravuje ustanovenie § 9 ods. 1 písm. b) návrhu disciplinárneho poriadku.	O	A	
MZSR	K Čl. III bodu 6 (§ 214 ods. 6) V bode 6 navrhujeme slová „v revíznej komisii a v“ nahradiť slovami „v revíznej komisii a s funkciou prísediaceho disciplinárneho senátu“. Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku, na základe ktorej sa na jednej strane navrhuje odstrániť chybu v písaní a na strane druhej sa navrhuje zaviesť rovnakú úpravu ako v prípade notárov (Čl. II bod 6 návrhu zákona).	O	A	
MZSR	K Čl. IV bodu 17 (§ 118 ods. 2 písm. b)) V § 118 ods. 2 písm. b) navrhujeme nad slovo „návrhu“ umiestniť nový odkaz. V nadväznosti na to navrhujeme do poznámky pod čiarou k tomuto novému odkazu uviesť odkaz na ustanovenie § 14 zákona č. .../2021 Z. z. (disciplinárneho poriadku). Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku, ktorou sa precizuje dané ustanovenie.	O	N	Pojem „disciplinárny návrh“ nie potrebné špecifikovať odkazom a poznámkou pod čiarou. Pre adresátov právnej normy ide o dostatočne jasný pojem.
MZSR	K Čl. V bodu 30 (§ 194 ods. 1) V § 194 ods. 1 navrhujeme nad slovo „návrhu“ umiestniť nový odkaz. V nadväznosti na to navrhujeme do poznámky pod čiarou k tomuto novému odkazu uviesť odkaz na ustanovenie § 14 zákona č. .../2021 Z. z. (disciplinárneho poriadku). Odôvodnenie: Ide o formálno-technickú pripomienku, ktorou sa precizuje dané ustanovenie.	O	N	Pojem „disciplinárny návrh“ nie potrebné špecifikovať odkazom a poznámkou pod čiarou. Pre adresátov právnej normy ide o dostatočne jasný pojem.
MZSR	K Čl. V bodu 40 (§ 224 ods. 2) V poznámke pod čiarou k odkazu 66 navrhujeme slová „písm. d)“ nahradiť slovami „písm. a)“. Odôvodnenie: Ide o	O	A	

	formálno-technickú pripomienku.			
NK SR	K Čl. I § 1 Navrhujeme vypustiť slovo „notárov“ a doplniť druhú vetu v znení: „Tento zákon sa primerane použije na odvolacie konanie vo veciach disciplinárneho konania notárov.“ Odôvodnenie: Navrhujeme, aby uvedené ustanovenie bolo doplnené tak, aby sa disciplinárne konanie podľa tohto zákona vzťahovalo na notárov až v druhej inštancii ako odvolacie konanie. S tým je potrebná aj zmena ustanovenia § 4 v zavedení použitia ustanovení Trestného poriadku o odvolaní, pričom možnosť obnovy konania by stále zostala ako možnosť podania mimoriadneho opravného poriadku podľa Trestného poriadku. Podrobné odôvodnenie k tomuto návrhu je uvedené v bode 1. a 2. všeobecných pripomienok. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	K tomu pozri vyhodnotenie všeobecnej pripomienky.
NK SR	K Čl. I § 10 ods. 4 písm a) Navrhujeme nahradiť text „30 rokov“, textom „35 rokov“. Odôvodnenie: Pri požiadavke desaťročnej právnickej praxe podľa písm. f) je dôvodné predĺžiť lehotu z 30 rokov na 35 rokov vzhľadom na to, že získať desať rokov právnickej praxe pred dosiahnutím veku 35 rokov je v praxi veľmi ojedinelé a zároveň je žiaduce, aby notári ako členovia disciplinárnych senátov mali istú prax a životné skúsenosti.	O	ČA	Požiadavka veku bola vypustená, pretože určujúca má byť prax.
NK SR	K Čl. I § 11 Absentuje úprava akým spôsobom sa doplní nový člen senátu a prísediaci v prípade zániku jeho funkcie.	O	A	Doplnenie právnej úpravy nie je potrebné, pretože vyplýva z § 6 ods. 4, pokiaľ ide o prísediacich a z rozvrhu práce, ak ide o predsedu alebo sudcov disciplinárneho súdu.
NK SR	K Čl. I § 14 Navrhujeme nahradiť slová „disciplinárny návrh možno podať do jedného roka“ slovami „disciplinárny návrh možno podať do šiestich mesiacov“ Odôvodnenie: Zákon zavádza pomerne krátke lehoty na upovedomenie disciplinárne obvineného, na rozhodnutie vo veci a na vyhotovenie písomného rozhodnutia. Predkladateľ neuvedol, prečo naopak navrhovateľovi poskytol subjektívnu lehotu až jedného roka na podanie disciplinárneho návrhu. Ak sa má zákonom urýchliť postih za protiprávne konanie, a to už od jeho spáchania, tak je namieste aj lehotu na podanie návrhu skrátiť. Lehota 6 mesiacov bola dostačujúcou aj v minulosti, a tak by mala byť dostačujúca pre ktoréhokoľvek navrhovateľa na spracovanie a podanie disciplinárneho návrhu aj v tomto prípade. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	Rozporové konanie uskutočnené dňa 29.7.2021, pričom na základe vysvetlenia podstaty právnej úpravy a jej dôvodov NK SR netrvá na pripomienke.
NK SR	K Čl. I § 18 písm. b) Navrhujeme, aby § 18 písm. b) znel: „b) predseda krajského súdu, v ktorého obvode je sídlo notárskeho úradu, ak disciplinárne previnenie bolo spáchané v súvislosti s konaním a rozhodovaním notára ako súdneho komisára podľa osobitného predpisu“ Poznámka pod čiarou znie: zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok. Odôvodnenie: Považujeme za potrebné precizovať právnu úpravu a obmedziť aktívnu legitímáciu predsedu krajského súdu len na prípady, keď disciplinárne previnenie spácha notár ako súdny komisár, ktorý bol súdom poverený konať a rozhodovať v konaní o dedičstve alebo v konaní o umorení listiny. Notár pri vykonávaní činnosti podľa § 3 ods. 1 a 3 a § 5 Notárskeho poriadku nie je začlenený do systému súdnictva, tieto činnosti vykonáva nezávisle od súdu a predseda súdu nemá oprávnenie vykonávať dohľad nad touto činnosťou notára. Podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania napríklad v súvislosti so spísaním notárskej zápisnice, by tak došlo k neodôvodnenému zásahu zo strany predsedu krajského súdu do notárskej činnosti. Zároveň navrhujeme ponechať právomoc podať návrh na disciplinárne konanie predsedovi krajského súdu z dôvodu, že takto nastavená súčasná právna úprava sa osvedčila a nevidíme dôvod ju meniť. Okresné súdy sú maximálne vyťažené svojou bežnou agendou. Podľa zákona o súdoch krajské súdy vykonávajú revíziu okresných súdov, zameranú okrem iného aj na výsledky práce súdu a na stav a príčiny starších nevybavených vecí a prieťahy v konaní a preto by právomoc disciplinárnych návrhov mala ostať na predsedovi krajského súdu. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	ČA	Vecné obmedzenie návrhového oprávnenia akceptované; vo zvyšku zostáva zachovaná pôvodne navrhovaná právna úprava. Rozporové konanie uskutočnené dňa 29.7.2021; rozpor odstránený.
NK SR	K Čl. I § 22 ods. 2 písm. d)	O	N	Bývalí notári nie sú súčasťou

	Navrhujeme na konci vety doplniť slová „...alebo bývalý notár, ktorému funkcia zanikla z dôvodu dosiahnutia veku.“ Odôvodnenie: Navrhujeme, aby si disciplinárne obvinený notár za obhajcu mohol zvoliť aj bývalého notára, ktorému funkcia zanikla z dôvodu dosiahnutia zákonom stanoveného veku 67 rokov. Nakoľko takýto bývalí notári by mali mať dostatok skúsenosti s výkonom notárskej činnosti a aj dostatok času venovať sa obhajobe notárov, je namieste notárom umožniť, aby ich mohli zastupovať aj takýto bývalí notári.			notárskeho stavu, preto nie je vhodné zavádzať takúto právnu úpravu, nehovoriac o tom, že bývalí notár môže byť „bývalým“ práve z dôvodu disciplinárneho postihu. Predkladateľ má za to, že plne postačuje právna úprava vyberajúca prísediacich z pomedzi aktívnych notárov.
NK SR	K Čl. I § 26 ods. 1 písm. e) Navrhujeme za text „pre ten istý skutok prebehlo skoršie...“ doplniť text: „...trestné konanie, disciplinárne konanie,...“ Odôvodnenie: Nevidíme dôvod, aby disciplinárne konanie bolo zastavené, ak pre ten istý skutok prebehlo skoršie konanie o priestupku alebo inom správnom delikte a v prípade trestného konania alebo disciplinárneho konania by tomu tak nebolo. Ide o zabezpečenie zásady ne bis in idem. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
NK SR	K Čl. I § 27 ods. 4 Navrhujeme tento odsek vypustiť. Odôvodnenie: Návrh umožňuje pokračovať v konaní po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia v trestnom konaní, priestupkovom konaní alebo správnom konaní. Máme za to, že sa týmto ustanovením porušuje zásada ne bis in idem Porušenie právneho princípu ne bis in idem predstavuje závažné porušenie základných práv a slobôd trestanej osoby a malo by byť v demokratickej spoločnosti neprípustné. Notársky poriadok Českej republiky (zákon č. 358/1992 Sb., v znení neskorších predpisov), ktorý historicky vychádza z rovnakých právnych koreňov a princípov, ako slovenská právna úprava, má v § 49b ods. 1 písm. d) zásadu ne bis in idem v disciplinárnom jednoznačne vyjadrenú (Kárný senát bez ústního jednání řízení zastaví, jestliže bylo o skutku, pro který se vede kárné řízení, pravomocně rozhodnuto v trestním řízení). Máme za to, že trestnoprávny postih za čin, ktorý vykazuje aj znaky disciplinárneho previnenia, je dostatočný aj vzhľadom na to, že odsúdenie notára za úmyselný trestný čin alebo za trestný čin súvisiaci s výkonom notárskej činnosti má za následok odvolanie notára ministrom podľa § 14 ods. 2 písm. d) Notárskeho poriadku. Nedodržanie zásady ne bis in idem aj v správnom súdnictve je závažným porušením ústavnosti. Táto zásada nevychádza len z vnútroštátnej právnej úpravy, ale je garantovaná aj medzinárodnými ľudskoprávnymi dokumentami, ktorými je SR viazaná (napr. čl. 4 protokol 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. III. ÚS 571/2015 z 12. apríla 2016 jasne deklaroval, že „správne trestanie preberá zásady trestného konania“ a preto aj pojem “trestné konanie” je potrebné v rámci Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vykladať extenzívne a vzťahovať aj na iné konania, pri ktorých dochádza ku sankcionovaniu subjektov. Z uvedeného vyplýva že garancie a zásady, ktoré platia pre trestné konanie musia platiť aj pre správne trestanie. Preto nie je prípustné, aby bol notár odsúdený a potrestaný za jeden a ten istý skutok aj v trestnom konaní aj v disciplinárnom. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	ČA	Znenie právnej úpravy bolo upravené tak, aby disciplinárny senát prihliadal, resp. bral do úvahy predchádzajúci postih mimo disciplinárneho konania. Rozporové konanie uskutočnené dňa 29.7.2021; rozpor odstránený. K tomu pozri tiež vyhodnotenie pripomienky Úradu vlády SR.
NK SR	K Čl. I § 29 ods. 7 Navrhujeme, aby § 29 ods. znel: “Ústne pojednávanie pred disciplinárnym senátom je verejné, okrem pojednávani o disciplinárnej zodpovednosti notárov“. Odôvodnenie: Predkladateľ postavil v rámci disciplinárnej zodpovednosti na rovnakú úroveň prokurátorov, sudcov, súdnych exekútorov a notárov pričom vôbec nevzal do úvahy skutočnosť, že notár má prenesený výkon súdnej moci len pri dedičských konaniach a na rozdiel od sudcov a prokurátorov je samostatne zárobkovo činná osoba pričom práve navrhované verejné disciplinárne konania a zverejňovanie neanonymizovaných rozhodnutí NSS pri ukladaní disciplinárnych opatrení, môžu absolútnym spôsobom poškodiť ďalšiu činnosť disciplinárne obvineného, ktorú si mohol budovať niekedy aj roky zároveň je potrebné zdôrazniť, že je možné očakávať pri dnešnej medializácii, že samotné návrhy podávané na notárov aj v prípadoch keď budú zamietnuté môžu spôsobovať poškodenie dobrého mena disciplinárne obvinených pričom v dôvodovej správe	Z	N	Pojednávania pred súdmi sú v zásade vždy verejné. Je to prejav verejnej kontroly súdnej moci. Vylúčenie verejnosti je možné v prípadoch kedy to tak ustanovujú zákon. Vylúčenie verejnosti z ústneho pojednania disciplinárnej veci bude možné za rovnakých podmienok ako vylúčenie verejnosti z hlavného

	<p>uvádza: Vznesené disciplinárne obvinenia môžu závažným spôsobom vplývať na osobu a funkciu disciplinárne obvineného, a preto je viac ako nevyhnuté zamedziť podávaniu nedôvodných, šikanózných či iným spôsobom účelových disciplinárnych návrhov. Ako tomu prekladateľ zamedzí nijako nekonkretizuje. Z činnosti notára je verejnosť a priori vylúčená. To na jednej strane tak v rámci výkonu notárskej činnosti ako aj pri výkone činnosti súdneho komisára. Pri výkone notárskej činnosti notár vykonáva riešenie právnych vzťahov medzi súkromno-právnymi osobami a je viazaný mlčanlivosťou v zmysle Notárskeho poriadku, ktorej môže byť zbavený len so súhlasom účastníkov týchto súkromno-právnych vzťahov alebo v ďalších prípadoch podľa Notárskeho poriadku. Pojednávanie v konaní o dedičstve je neverejné. Ide o rozdiel oproti iným súdnym konaniam, kedy verejnosť má právo a je aj v záujme spoločnosti, aby na súdnom konaní bola prítomná, a to práve za účelom ochrany spravodlivého procesu a posilnenia či udržania dôvery v štát nevynímajúc trestné konanie, kde v zmysle § 249 Trestného poriadku je možné sledovať prejednanie veci v čo najväčšej možnej miere aby sa tak prejavilo výchovné pôsobenie trestného stíhania na verejnosť. Činnosť notára je však činnosťou, ktorá sa dotýka presne stanoveného okruhu osôb a nik, kto nepreukáže právny záujem, nemá oprávnenie do dedičských konaní, či inej činnosti (vrátane notárskej činnosti) prebiehajúcej medzi notárom a jeho klientmi zasahovať, či byť ich účastný. Z toho dôvodu považujeme prítomnosť verejnosti na ústnom pojednávaní pred disciplinárnym senátom ako aj jeho verejné vyhlásenie, v rámci disciplinárneho konania vedeného proti notárovi, za neopodstatnený a neadekvátny možný zásah do práv osôb, ktorých by sa dané disciplinárne konanie počas svojho priebehu a samotné vyhlásenie disciplinárneho rozhodnutia mohlo dotýkať. Aj samotné ľudskoprávne dohovory (napríklad čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v znení protokolov č. 3, 5 a 8) umožňujú zo súdneho konania vylúčiť prítomnosť verejnosti, ak si to vyžadujú iné hodnoty, ktoré je potrebné chrániť (ochrana súkromného života účastníkov a iné). Účelom disciplinárneho konania (ktoré nie je trestným konaním, aj keď sa naňho majú primerane použiť inštitúty Trestného poriadku) voči notárovi však je, aby naňho pôsobilo aj preventívne ako disciplinárne vinného, aby sa v budúcnosti vyvaroval ďalšieho konania, ktoré by malo viesť k disciplinárnemu konaniu. A nie výchovné pôsobenie disciplinárneho konania voči širokej verejnosti. Disciplinárne konanie má mať výchovný účinok na notára a nie na širokú verejnosť. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>			<p>pojednávania v trestnom konaní. Požiadavka uvedená v pripomienke vyznieva o to absurdnejšie, že trestné konanie proti notárovi je verejné, niet dôvod, aby sa v disciplinárnom konaní uplatňoval iný meter a táto otázka sa posudzovala iným spôsobom.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor nebol odstránený.</p>
NK SR	<p>K Čl. I § 33 ods. 1 Navrhujeme za poslednú veru pripojiť vetu: “Ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že samotné prejednanie veci splnilo výchovný účel, disciplinárne opatrenie neuloží.” Odôvodnenie: Súčasná právna úprava stanovuje, že za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie (§ 91 ods.2 NP). Na toto reflektuje aj aktuálny Disciplinárny poriadok, keď umožňuje senátu upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia, ak dôjde k záveru, že samotné prejednanie veci splnilo výchovný účel, a to vzhľadom na povahu disciplinárneho previnenia a prístup disciplinárne obvineného notára k disciplinárnemu previneniu. Disciplinárne konanie by malo pôsobiť nielen represívne ale aj výchovne, preto považujeme za vhodné ponechať disciplinárnemu senátu možnosť uložiť a nie povinnosť disciplinárne opatrenie uložiť Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	N	<p>Uvedená možnosť ukončenia disciplinárneho konania vyplýva z § 40 Trestného zákona, ktorého subsidiarita platí aj pre disciplinárne konanie, pretože na disciplinárnu zodpovednosť notára sa použije prvá časť Trestného zákona.</p>
NK SR	<p>K Čl. I § 34 ods. 1 Navrhujeme, aby znenie § 34 ods. 1 znel: “Predseda disciplinárneho senátu disciplinárne rozhodnutie vyhlási na ústnom pojednávaní a vždy verejne, ak nejde o disciplinárne rozhodnutie proti notárovi.” Odôvodnenie: Zhodné s odôvodnením k pripomienke k § 29 ods. 7. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	N	<p>Rozsudky súdov sa vyhlasujú vždy verejne. Platí to aj pre disciplinárne rozhodnutia. Justícia sa nevykonáva kabinetne, ale podlieha verejnej kontrole. Jedným z nástrojov pre jej zabezpečenie je aj verejné vyhlasovanie rozsudkov, resp. v tomto prípade disciplinárnych rozhodnutí.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené</p>

				dňa 11.8.2021, rozpor nebol odstránený.
NK SR	<p>K Čl. I § 38 ods. 2</p> <p>Navrhujeme, aby § 38 ods. 2 znel: “Disciplinárne rozhodnutie, ktorým sa ukladá pokuta sudcovi, prokurátorovi, súdnemu exekútorovi vykonáva najvyšší správny súd. Pokuty uložené sudcovi, prokurátorovi, súdnemu exekútorovi disciplinárnym rozhodnutím sú príjmom štátneho rozpočtu. Disciplinárne rozhodnutie, ktorým sa ukladá pokuta notárovi vykonáva Notárska komora Slovenskej republiky. Pokuta uložená notárovi disciplinárnym rozhodnutím je príjmom Notárskej komory Slovenskej republiky.“ Odôvodnenie: Predkladateľ zmenu doterajšej úpravy vo vzťahu k notárom, keď pokuty uložené v disciplinárnom konaní pripadli komore (§ 91 ods. 5 NP) nijako neodôvodnil. Znovu upozorňujeme, že nie je možné stotožňovať ukladanie pokút sudcovi či prokurátorovi, ktorí majú povahu štátnych zamestnancov (na uvedené sa vzťahujú aj pripomienky uvedené v bode 1. Všeobecných pripomienok) s ukladáním pokút uložených notárovi. Notári nie sú štátni zamestnanci, ale samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré sú ex lege členmi záujmovej samosprávy – NK SR. Je tak logické, že tieto pokuty majú pripadnúť NK SR, ktorej členom je notár, ktorý bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia a nie štátu. Tým, že notár bude uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia poškodí aj meno samosprávnej organizácie – NK SR s ktorou je cez povinné členstvo neodmysliteľne spájaný, ako aj meno všetkých ostatných notárov, ktorý svoju činnosť vykonávajú v súlade so zákonom. Náprava takto poškodeného mena je značne náročná aj z finančného hľadiska, ako aj z hľadiska nákladov NK SR na preventívne a výchovné pôsobenie voči všetkým notárom cez adresné školenia a vzdelávanie. Príjmy z pokút sú aj v súčasnosti jedným zo zdrojov financovania týchto aktivít a sú používané na prevenciu páchania disciplinárnych previnení notármi. Predkladateľ bez odôvodnenia centralisticky a arbitrálne v rámci zákona o disciplinárnom poriadku navrhuje rozhodnúť o tom, že pokuty, ktoré sú povinní uhradiť pri uložení disciplinárneho opatrenia členovia profesijnej samosprávy, budú príjmom štátneho rozpočtu pričom toto samo popiera samotný skutočný charakter profesijnej samosprávy. Profesijná samospráva sa sama aj financuje a nevyužíva na pokrytie svojich zákonom uložených povinností verejné zdroje alebo ich využíva iba v obmedzenej miere. Predkladateľ opätovne nijako nepreukázal, z akej právnej úpravy vychádzal pri tomto ustanovení resp. čo bolo predlohou pre takýto zásah to príjmov stavovskej organizácie. To, že notári vykonávajú časť úloh ako verejní činitelia nič nemení na povahe tohto povolania. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že aj v súčasnosti uložené pokuty pripadajú ako príjem NK SR. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	N	<p>Nie je možné akceptovať pripomienku ani v časti týkajúcej sa výnos z uložených pokút. Pokuta sa po novom ukladá rozhodnutím súdu. Pohládávka, ktorá takto vzniká je pohľadávkou štátu, ktorej vymáhanie musí zabezpečiť štát a preto výnos z pokút nemôže byť príjmom komory.</p> <p>Bez rozporu.</p>
NK SR	<p>K Čl. I § 45 ods. 1 a ods. 2</p> <p>Navrhujeme, aby § 45 ods. 1 znel: Disciplinárne konanie proti sudcovi, prokurátorovi a súdnemu exekútorovi, ktoré nie je k 1. augustu 2021 právoplatne skončené sa dokončí podľa tohto zákona. V ods. 2 navrhujeme vypustiť písm. d). Odôvodnenie: Opätovne poukazujeme, že sa zásadne nestotožňujeme s odobratím kompetencie disciplinárnej právomoci NK SR v prvom stupni, čo bolo odôvodnené najmä v bode 1. všeobecných pripomienok. Na základe uvedeného by sa prechodné ustanovenia nemali vzťahovať na disciplinárne konania vedené voči notárom. Nad rámec pripomienky uvádzame, že navrhované prechodné ustanovenie podľa nášho názoru vo všeobecnosti predstavuje neadekvátny zásah do právnej istoty účastníkov disciplinárneho konania tým, že ich disciplinárnu vec bude prejednávať úplne iný orgán v úplne inom procesnom režime. Sme toho názoru, že zásada perpetuatio fori by sa mala uplatňovať aj v takomto horizonte, t.j. ak už bola raz založená právomoc toho-ktorého disciplinárneho orgánu disciplinárnu vec prejednať, táto právomoc by už nemala byť zmenou procesného predpisu odňatá. I keď nešlo o otázku právomoci, ale príslušnosti, aj Najvyšší súd SR vo svojom uznesení sp. zn. 6Nds/7/2016 vyslovil svoj názor, že zásada perpetuatio fori nemôže byť prelomená prijatím nového procesného predpisu a otázku príslušnosti treba posudzovať podľa okolností, ktoré tu boli v čase začatia konania. Tiež sa domnievame, že navrhované ustanovenie tým, že odníma právomoc orgánu, ktorá bola v čase začatia konania založená na základe platných a účinných právnych noriem, má retroaktívny účinok, a tým je v rozpore so základnými princípmi právneho štátu. Sám navrhovateľ označil v dôvodovej správe uvedené riešenie „za nie právne najčistejšie.“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	A	

NK SR	<p>K Čl. I §4</p> <p>Navrhujeme, aby sa za slová“...o hlavnom pojednávaní,“ doplnili slová „o odvolaní,“. Odôvodnenie: Navrhujeme, aby uvedené ustanovenie bolo doplnené tak, aby bolo možné zavedenie použitia ustanovenia Trestného poriadku aj o odvolaní. Na základe uvedeného je potrebná aj zmena ustanovenia § 1 zákona tak, aby sa disciplinárne konanie podľa tohto zákona vzťahovalo na notárov až v druhej inštancii ako odvolacie konanie proti rozhodnutiu Disciplinárnej komisie NK SR a tým zavedenia riadneho opravného prostriedku - odvolania podľa Trestného poriadku. Možnosť obnovy konania by stále zostala ako mimoriadny opravný poriadok, čo je v súlade aj s Trestným poriadkom. Podrobné odôvodnenie k tomuto návrhu je uvedené v bode 1. všeobecných pripomienok. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	A	
NK SR	<p>K Čl. II bod 11</p> <p>Navrhujeme nahradiť text „15000 eur“ textom „6600 eur“. Odôvodnenie: Uvedomujúc si istú potrebu úpravy pokút notárov navrhujeme výšku pokuty na sumu 6600 eur, čo je 100% zvýšenie oproti súčasnému stavu. Zároveň ale očakávame že predkladateľ v rámci dohľadu nad notármi zabezpečí primerané odmeňovanie za výkon ich činnosti obdobne, a teda zvýšením odmien notárov priemerne o 100% novelou Vyhlášky MS SR č. 31/1993 Z. z. o odmenách a náhradách notárov v znení neskorších predpisov Navrhovateľ úplne absurdne poukazuje v dôvodovej správe: „Horná hranica sadzby peňažnej pokuty bola stanovená ešte s účinnosťou od 1.1.1993 v sume 100.000,- Kčs. Aj po 28 rokoch od účinnosti Notárskeho poriadku je stále vo výške 3.300,- eur. V roku 1993 bola priemerná mesačná mzda v prepočte vo výške 178,55 eura (5.379,- Sk), v roku 2020 bola priemerná mesačná mzda vo výške 1.133,- eur. Za 28 rokov sa priemerná mesačná mzda nominálne zvýšila 6,35-násobne. Zvýšenie hornej hranice sadzby peňažnej pokuty o 4,55-násobok oproti súčasnému stavu je nižšie než aké bolo zvýšenie priemernej mzdy v Slovenskej republike za obdobie od roku 1993.“ Navrhovateľ by si mal byť vedomý, že príjem notárov je určený Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 31/1993 Z. z. o odmenách a náhradách notárov v znení neskorších predpisov. Zároveň by si mal byť vedomý, že odmeny notárov za notársku činnosť ako ich regulovaný príjem neboli upravované od roku 2005. Odmeny notárov za ich činnosť súdneho komisára boli upravené v roku 2009, a to iba zaokrúhlením základov sadzieb po zavedení meny euro. Niektoré položky sadzobníka, najmä tie určené pevnou sumou, boli upravované od prijatia vyhlášky, teda od roku 1993 iba minimálne. Za tento čas došlo k výraznému zvýšeniu vstupných nákladov, najmä miezd zamestnancov, cien nájomného, cien energií, cien kancelárskeho materiálu, poštových služieb, bankových poplatkov ale aj celkovej cenovej úrovne a životných nákladov všeobecne, na čo v dôvodovej správe úplne správne predkladateľ poukazuje. Z tohto dôvodu, hoci sa nominálna hodnota odmeny aj mierne zvýšila, reálna výška príjmu po zahrnutí inflácie a celkovej výšky životných nákladov v skutočnosti rapidne klesá. Príkladom odmena notára v roku 1993 za úradne osvedčenie podpisu bola 30 Kčs. Odmena notára v roku 2021 za úradne osvedčenie podpisu je 1,99 Eur. Po započítaní rastu priemernej mzdy a tým aj životných nákladov je skutočný príjem notára za osvedčenie podpisu cca 30% príjmu z roku 1993. Odmena notára v roku 1993 za spísanie závetu bola 500 Kčs. Odmena notára v roku 2021 za spísanie závetu je 26,56 eura. Po započítaní rastu priemernej mzdy a tým aj životných nákladov je skutočný príjem notára za spísanie závetu cca 25% príjmu z roku 1993. Aj pri odmenách počítaných zo základu, ktorým je hodnota majetku, sa reálny príjem notára znížil, keďže čím je vyššia hodnota majetku, tým je nižšie percento odmeny notára. Od roku 1993 neexistuje činnosť notára a položka sadzobníka odmien notárov, ktorá by po zhodnotení reálneho rastu životných nákladov a tým aj výdavkov notára, nepredstavovala reálne zníženie jeho príjmu. Za tohto stavu, ktorý ale musí byť predkladateľovi zrejmý, je úplne iracionálne, že bez zvýšenia odmien notárov predkladateľ navrhuje zvýšenie hornej hranice sadzby peňažnej pokuty o 4,55-násobok oproti súčasnému stavu a zároveň uvádza, že toto zvýšenie je nižšie než aké bolo zvýšenie priemernej mzdy v Slovenskej republike za obdobie od roku 1993. Z návrhu a jeho dôvodovej správy sa javí, že navrhovateľ ako orgán dohľadu nemá dostatočný prehľad nie len o súčasnej situácii stavu notárstva ale akoby mu nebolo dostatočne zrejmé ani o to, že príjem notárov je regulovaný a je určený vyhláškou, ktorú schvaľuje predkladateľ a teda nie je naviazaný na výšku priemernej mzdy v národnom hospodárstve. Nad rámec uvedeného je potrebné poukázať, že niektorí notári</p>	Z	A	Sadzba pokuty bola upravená v zmysle vznesenej pripomienky.

	<p>vykonávajú svoju činnosť na v takých regiónoch Slovenskej republiky, kde kúpyschopnosť obyvateľstva, podnikateľská a inštitucionálna infraštruktúra, pracovné príležitosti pre ľudí a celková urbanizácia týchto oblastí výrazne obmedzujú už aj tak poddimenzovaný príjem notárov. Predkladateľom navrhovaná pokuta by bola pre mnohých notárov priam likvidačná. Hlavne v prípade, ak by popri závažnejšom disciplinárnom opatrení, ktorým je pozastavenie výkonu notárskeho úradu alebo zbavenie notárskeho úradu by museli ešte zaplatiť aj peňažnú pokutu. Predkladateľ v dôvodovej správe uvádza, že navrhovaná horná hranica sadzby 15.000,- eur v porovnaní s disciplinárnym opatrením - maximálnou zrážkou z platu sudcu pri závažnom disciplinárnom previnení predstavujúci 70 % na 12 mesiacov, čo v peňažnom vyjadrení pri priemernom plate sudcu podľa ustanovenia § 67 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediach zodpovedá sume cca. 27.500,- eur za rok (3.276,- eur *0,7*12), predstavuje iba cca. 55% z maximálnej ročnej zrážky z priemerného platu sudcu. Je potrebné však upriamiť pozornosť na to, že sudcovi stále zostane k dispozícii na obstaranie životných potrieb 30% jeho priemerného ročného platu, aj v prípade, ak bude mať pozastavený výkon funkcie. Ak však napríklad notárovi bude uložený trest pozastavenia výkonu notárskeho úradu na určitý čas, tento nebude mať už príjem zo svojej činnosti, lebo ju nebude môcť vykonávať, pretože tento nie je zamestnancom štátu ako sudca, ale výkonom slobodného podnikania, ktorému štát zveril časť svojich kompetencií, a ktorý ich nemôže vykonávať. Sudca v uvedenom prípade bude teda poberať plat 30% pri pozastavení výkonu sudcu, pričom tento žiadne iné náklady okrem životných potrieb nebude mať, ale notár vôbec nebude môcť vykonávať svoju činnosť, pričom bude mať okrem nákladov na živobytie aj náklady spojené s pozastavením svojho úradu - zamestnanci a ukončenie ich pracovných pomerov, vyplatenie dodávateľov a celkovo uzavretie prevádzky na dobu prerušenia. Predkladateľ vychádza v dôvodovej správe z priemernej výšky platu sudcu, ktorá je mu známa, ale nevychádza z priemernej výšky príjmu notára. Predkladateľ neurobil žiadne porovnanie príjmov právnických profesií, najmä ale neurobil prehľad priemerných príjmov notárov. Prehľad o príjmoch notárov nemá ani NK SR, ale dôvodne sa domnieva, že príjmy notárov nie sú ani zďaleka na úrovni príjmov sudcov, a to ani v ekonomicky silných regiónoch. Navyše porovnanie príjmov sudcov a prokurátorov na jednej strane a notárov na strane druhej je úplne mylne poňaté. Notári sú samostatne zárobkovo činné osoby, ktorých príjem závisí od mnohých faktorov: región v ktorom pôsobia, prístup ku klientom, personálne vybavenie notárskeho úradu, zdravotný stav a tým aj schopnosť a možnosť pracovného nasadenia. Naproti tomu príjmy sudcov a prokurátorov sú viazané na plat poslanca NR SR, ktorý sa im každoročne valorizuje, vzniká im za istých podmienok nárok na 13. a 24 plat sú platení zo štátneho rozpočtu. Predkladateľ porovnáva pri odôvodnení svojho návrhu neporovnateľné subjekty čo sa týka výšky príjmov a spôsobu ich financovania. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>			
NK SR	<p>K Čl. II bod 12</p> <p>Navrhujeme vypustiť § 91 ods. 5. Odôvodnenie: V zmysle § 2 zákona č. 211/2000 o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) (ďalej len “Infozákon”) a dôvodovej správe k Infozákonu možno konštatovať, že v zmysle § 2 ods. 1 Infozákona sa povinnými osobami myslia orgány štátnej správy a orgány územnej samosprávy ako orgány verejnej správy, ktoré majú kompetencie, konajú a rozhodujú vo veciach verejných, sú napojené na verejné finančné prostriedky, podliehajú verejnej kontrole, a ďalej v zmysle § 2 ods. 2 Infozákona ďalšími povinnými osobami sú subjekty, ktoré na základe zákona rozhodujú o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, ktoré konajú a rozhodujú vo veciach verejných, sú napojené na verejné finančné prostriedky, podliehajú verejnej kontrole, pričom tieto povinné subjekty rovnako musia podliehať verejnej kontrole a informácie na základe, ktorých boli vydané rozhodnutia, informácie o procese rozhodovania majú mnohokrát kľúčový význam pre výsledok konania. Informačná povinnosť v zmysle Infozákona je teda obmedzená iba na oblasť verejnej správy. Oblasti podliehajúce záujmovej samospráve majú vlastné informačné mechanizmy a Infozákon je zameraním určený na oblasť verejných informácií, verejných vzťahov, verejných finančných prostriedkov, čo vyplýva aj z koncepcie a obsahu samotného Infozákona. V zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 1 Notárskeho poriadku notár vykonáva notársku činnosť pri riešení súkromno-právnych vzťahov fyzických a právnických osôb a v zmysle § 3 ods. 2 Notárskeho poriadku môže notár vykonávať aj ďalšiu činnosť a to je výkon súdneho komisariátu v dedičských veciach. V zmysle § 16 ods. 1</p>	Z	A	

	<p>CMP je notár ako súdny komisár poverený príslušným okresným súdom na konanie a rozhodovanie v dedičskom konaní, pričom jeho úkony sa považujú za úkony súdu I. inštancie. V zmysle § 191 ods. 2 CMP sa považuje pojednávanie v dedičskej veci za neverejné. V zmysle § 39 Notár ako súdny komisár je viazaný mlčanlivosťou v rámci výkonu notárskej činnosti a aj pre účely dedičského konania, kde mlčanlivosti ho môže zbaviť len účastník konania (prípadne jeho právny nástupca), minister vo veciach notárskej činnosti na účely trestného stíhania, predseda okresného súdu v dedičskom konaní pre účely trestného konania. V zmysle § 82a ods. 2 tretej vety sa nezverejňujú súdne rozhodnutia vydané v konaní, v ktorom bola verejnosť vylúčená z pojednávania pre celé pojednávanie alebo pre jeho časť a platobné rozkazy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že oblasť podliehajúca záujmovej samospráve, ktorou výkon funkcie notára v rámci notárskej činnosti a ako súdneho komisára v rámci dedičského konania je, má vlastné informačné mechanizmy, resp. možnosti sprístupňovania údajov a to (i) pri notárskej činnosti notár rieši právne vzťahy medzi súkromnými - právnymi osobami a je viazaný mlčanlivosťou, ktorej ho môže zbaviť len účastník právneho úkonu (prípadne jeho právny nástupca) alebo minister spravodlivosti pre účely trestného konania, (ii) pri dedičskom konaní toto je „neverené“ a takéto rozhodnutia sa nezverejňujú, tak isto notár ako súdny komisár je viazaný mlčanlivosťou v rámci dedičského konania, ktorej ho môže zbaviť predseda okresného súdu pre účely trestného konania. Je možné konštatovať, v zmysle Infozákona notár teda nie je povinnou osobou ako subjekt, ktorý na základe zákona rozhoduje o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, nehospodári s verejnými prostriedkami. Právne predpisy upravujúce oblasť činnosti notára pri výkone notárskej činnosti a výkone súdneho komisariátu v dedičských veciach sami ustanovujú, kedy môžu byť poskytnuté informácie pri výkone notárskej činnosti a dedičského konania v rámci výkonu súdneho komisariátu, kde je pri oboch notár viazaný mlčanlivosťou a pri dedičských pojednávaniach tieto sú neverejné a preto ani takéto rozhodnutia sa zverejňujú. Vzhľadom na uvedené, ak by bolo disciplinárne rozhodnutie zverejnené, prišlo by k porušeniu práv a záujmov osôb v súkromno - právnych vzťahoch a to ich zverejnením v rámci disciplinárneho previnenia vyplývajúceho z notárskej činnosti ako dedičského konania. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>			
NK SR	<p>K Čl. II bod 13 Navrhujeme vypustiť bod 13. Odôvodnenie: Opätovne poukazujeme, že sa zásadne nestotožňujeme s odobratím kompetencie disciplinárnej právomoci NK SR v prvom stupni, čo bolo odôvodnené najmä v bode 1. všeobecných pripomienok. Rovnako nesúhlasíme, aby bol príjem z pokút uložených notárovi v rámci disciplinárneho opatrenia príjmom štátu ale navrhujeme, aby boli pokuty príjmom NK SR, t.j. ako doteraz. Podrobné odôvodnenie tohto návrhu je uvedené k pripomienkam v Čl. 1, a to k § 38 ods. 2. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	N	<p>K tomu pozri vyhodnotenie všeobecnej pripomienky.</p> <p>Nie je možné akceptovať pripomienku ani v časti týkajúce sa výnos z uložených pokút. Pokuta sa po novom ukladá rozhodnutím súdu. Pohládávka, ktorá takto vzniká je pohľadávkou štátu, ktorej vymáhanie musí zabezpečiť štát a preto výnos z pokút nemôže byť príjmom komory.</p>
NK SR	<p>K Čl. II bod 14 Navrhujeme, aby § 93 znel: (1) O disciplinárnej zodpovednosti notára rozhoduje a disciplinárne opatrenia ukladá disciplinárna komisia prostredníctvom disciplinárneho senátu. (2) Rozhodnutie disciplinárnej komisie, ktorým sa disciplinárne konanie končí, disciplinárna komisia vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vydania. Rozhodnutie podľa predchádzajúcej vety sa doručí navrhovateľovi, disciplinárne obvinenému a vždy aj ministrovi, ak nie je navrhovateľom. (3) Proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie o disciplinárnom opatrení je možné podať odvolanie. Na podanie odvolania sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku. Disciplinárne konanie vo veci odvolania proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie upravuje osobitný predpis 6d). (4) Disciplinárne konanie sa prerušuje, ak bol disciplinárne obvinený odvolaný z výkonu notárskeho úradu podľa § 14 ods. 2 písm. a); v</p>	Z	N	<p>K tomu pozri vyhodnotenie všeobecnej pripomienky.</p>

	disciplinárnom konaní sa pokračuje, ak bol disciplinárne obvinený opätovne vymenovaný do funkcie notára. (5) Ak je disciplinárne konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú. Poznámka pod čiarou k odkazu 6d znie: „6d) Zákon č. .../2021 Z. z.“ Odôvodnenie: Opätovne poukazujeme, že sa zásadne nestotožňujeme s odobratím kompetencie disciplinárnej právomoci NK SR v prvom stupni, čo bolo odôvodnené najmä v bode 1. všeobecných pripomienok, ako aj s jednoinštatučnosťou disciplinárneho konania, čo bolo odôvodnené najmä v bode 2. všeobecných pripomienok. Navrhujeme, aby voči rozhodnutiu disciplinárnej komisie bol prípustný opravný prostriedok, a to odvolanie, o ktorom by rozhodoval Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Procesne by sa podanie odvolania riadilo Trestným poriadkom, ktorý sa subsidiárne používa aj na disciplinárne konanie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
NK SR	K Čl. II bod 6 Navrhujeme, aby sa slová „revíznej alebo disciplinárnej komisii“ nahradili slovami „revíznej komisii, disciplinárnej komisii a s funkciou prísediaceho disciplinárneho senátu“. Odôvodnenie: Disciplinárna komisia aj podľa súčasného návrhu zákona má ostať ako orgán NK SR, ktorý rozhoduje o disciplinárnych previneniach notárskych koncipientov. Členstvo v prezídiu by preto nemalo byť zlučiteľné s členstvom v disciplinárnej komisii. NK SR zároveň navrhuje, aby disciplinárna komisia rozhodovala v prvom stupni aj voči disciplinárnym previneniam notárov tak, ako to bolo uvedené a odôvodnené vyššie. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
NK SR	K Čl. II bod 7 Navrhujeme vypustiť bod 7. Odôvodnenie: Opätovne poukazujeme, že sa zásadne nestotožňujeme s odobratím kompetencie disciplinárnej právomoci NK SR v prvom stupni, čo bolo odôvodnené najmä v bode 1. všeobecných pripomienok. Na základe uvedeného, je na mieste, aby Disciplinárna komisia mala naďalej rovnakú právomoc aj voči notárom, ako je tomu v súčasnosti. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	K tomu pozri vyhodnotenie všeobecnej pripomienky.
NK SR	K Čl. II bod 8 Navrhujeme vypustiť bod 8. Odôvodnenie: Opätovne poukazujeme, že sa zásadne nestotožňujeme s odobratím kompetencie disciplinárnej právomoci NK SR v prvom stupni, čo bolo odôvodnené najmä v bode 1. všeobecných pripomienok. V takom prípade je na mieste mať vnútorným predpisom upravený aj procesný postup Disciplinárnej komisie NK SR. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	K tomu pozri vyhodnotenie všeobecnej pripomienky.
NK SR	K Čl. II nový bod 12 Navrhujeme doplniť nový bod 12. a doterajšie body 12. až 14. označiť ako body 13. až 15. 12. Navrhujeme v § 91 ods. 3 vložiť písm. c), ktoré znie : „c) pozastavenie výkonu notárskeho úradu v rozsahu činnosti notára v súvislosti s ktorou sa dopustil disciplinárneho previnenia na dobu najmenej 6 mesiacov a najviac 24 mesiacov,“ Doterajšie písm. c) a d) sa označujú ako písm. d) a e). Odôvodnenie: Doterajšia úprava po disciplinárnom opatrení peňažnej pokuty pozná len pozastavenie výkonu notárskeho úradu a v prípade takéhoto opatrenia to znamená zásadný zásah do samotnej existencie notára, ako aj ďalších osôb, ako sú zamestnanci notára, ktorí takisto zostanú bez príjmu. Notár v takom prípade, keď má pozastavenú činnosť, nemá žiadny príjem, ale niektoré výdavky mu zostávajú (napr. nájomné v prípade, že má kancelárske priestory v nájme...). Notár musí úrad zatvoriť a so zamestnancami spravidla ukončiť pracovný pomer, aby maximalizoval zníženie výdavkov. Preto je namieste zaviesť ďalšie disciplinárne opatrenie, ktoré by čo do postihu notára bolo medzi uvedenými dvoma disciplinárnymi opatreniami, a to pozastavenie výkonu notárskeho úradu len čiastočne v rozsahu činnosti v súvislosti s ktorou sa dopustil disciplinárneho previnenia. Ak sa notár napríklad dopustí disciplinárneho previnenia v súvislosti s úschovou, tak mu bude možné uložiť disciplinárne opatrenie pozastavenie výkonu notárskeho úradu v rozsahu konania vo veciach notárskych úschov. Takéto doplnenie disciplinárneho opatrenia je namieste, pretože súčasné úplné pozastavenie výkonu notárskeho úradu vzhľadom na naznačené dôsledky bolo disciplinárnym opatrením drakonickým v porovnaní s pozastavením výkonu činnosti napr. sudcu, pretože sudca aj naďalej poberá, znížený plat, čiže má stále znížený príjem a nemá na druhej strane už v spojení s disciplinárnym opatrením žiadne ďalšie výdavky. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	Na základe výsledkov rozporového konania došlo k zmene právnej úpravy ô 91 ods. 3 písm. c), kde sa znižuje horná sadzba sankcie spočívajúcej v pozastavení výkonu notárskeho úradu z 24 mesiacov na 6 mesiacov. Týmto riešením došlo k odstráneniu rozporu.
NK SR	Všeobecné pripomienky	Z	N	Predkladateľ trvá na navrhovanej

<p>1. Notárska komora Slovenskej republiky (ďalej len „NK SR“) namieta rozhodnutie predkladateľa zaradiť pod disciplinárnu právomoc najvyššieho správneho súdu aj notárov. Odôvodnenie: Predkladateľ sa kreovaním a fungovaním Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky inšpiroval právnou úpravou a činnosťou Najvyššieho správneho súdu Českej republiky. Prítom notári v Českej republike sú z disciplinárnej právomoci NSS ČR vyňatí úplne a disciplinárne konanie na oboch stupňoch realizuje Notárska komora Českej republiky. Aj podľa analýzy Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky Odbor Parlamentný inštitút Edícia: Porovnávacie analýzy 16/2020, ktorá porovnávala pôsobnosť najvyššieho správneho súdu v Českej republike, Francúzsku, Nemecku, Rakúsku, Švajčiarsku, Švédsku, iba v Nemecku najvyšší správny súd disciplinárne stíha notárov a aj to iba za trestný čin ohýbania práva. Zároveň vo väčšine pôsobia tieto súdy ako odvolacie resp. ako súdy, ktoré preskúmajú v správnom konaní rozhodnutia disciplinárnych konaní samosprávnych organizácií. Napriek tomu predkladateľ rozšíril okruh subjektov aj na notárov. V krajinách EU ide tak o ojedinelý prípad. V takom prípade by si takýto návrh predkladateľa zaslúžil aj náležité zdôvodnenie, ktoré však v predkladanom materiáli chýba. Predkladateľ vo Všeobecnej časti Dôvodovej správy (str.3) síce argumentoval, že práve podľa kľúča, ktorý uviedol Európsky súd pre ľudské práva vo svojich rozhodnutiach (ako napríklad Sidbras a Džiautas proti Litve, Pitkevich proti Rusku, Pellegrin proti Taliansku), vybral právnické profesie, nad ktorými bude mať disciplinárnu právomoc Najvyšší správny súd, prítom v rozhodnutí Sidabras a Džiautas proti Litve súd pojednával o diskriminácii bývalých dôstojníkov KGB pri strate zamestnania. pričom jeden z nich bol športový inštruktor, podobne v rozhodnutí Pitkevich proti Rusku išlo o odvolanie sudkyne, ktorá sa mimo iného dopustila proselytizmu a modlila sa v priebehu súdnych pojednávaní a v treťom uvedenom rozhodnutí Pellegrin proti Taliansku išlo primárne o definovanie pojmu „štátna služba“. Vo všetkých prípadoch išlo o pracovnoprávny vzťah štátnych zamestnancov, čo sa môže tak vyťahovať na sudcov a prokurátorov, čo ale nijako nesúvisí a teda nie je ani možné porovnávať s notármi, ktorí činnosť vykonávajú nie ako štátni zamestnanci ale slobodné právnické povolanie povinne spojené s členstvom v samosprávnej organizácii - NK SR. Predkladateľ v dôvodovej správe uviedol, že pôvodný zámer zákonodarcu zveriť disciplinárnu právomoc jednotlivým právnickým stavom tak, aby tieto stavy mohli autonómne regulovať správanie svojich členov sa v aplikačnej praxi neosvedčil a vykazoval v mnohých prípadoch nefunkčnosť či nedostatočnú pružnosť reagovať na podnety na začatie disciplinárneho konania. Účelom predloženého návrhu zákona je preto aj odstránenie súčasného neefektívneho, v mnohých prípadoch až nefunkčného stavu disciplinárnych konaní. Predkladateľ neuviedol ani jeden konkrétny prípad neefektívnosti či nefunkčnosti disciplinárnych konaní vedených NK SR za takmer 30-rokov fungovania a ani NK SR neviduje za uvedené obdobie ani jednu výhradu zo strany MS SR k neefektívnosti či nefunkčnosti disciplinárnych konaní vedených NK SR. Napriek evidentnému nárastu nápadu návrhov na začatie disciplinárneho konania v posledných 10 rokoch, jednotlivé prípady sú vybavované priebežne (všetky veci za r. 2018 a staršie sú zo strany Disciplinárnej komisie NK SR ukončené). V prípade potreby MS SR mohlo a môže ako gestor Notárskeho poriadku navrhnúť zvýšenie počtu členov DK NK SR. Úplné odňatie zo strany štátu právomoci samosprávnej organizácii, aby sama, v rámci výkonu samosprávy, rozhodovala o disciplinárnom previnení svojich členov po takmer 30-ročnom fungovaní v demokratickom spoločenskom zriadení, znamená výrazné obmedzenie samotného samosprávneho princípu, ktorý charakterizuje samosprávnú organizáciu. Znamená zásadný zásah do samosprávnej povahy NK SR a taký zásah si vyžaduje aj náležité odôvodnenie, ktoré ale nesporne chýba. Túto pripomienku považuje NK SR za zásadnú. 2. NK SR namieta voči jednoinštančnosti disciplinárneho konania pred Najvyšším správnym súdom. Odôvodnenie: Navrhované znenie Disciplinárneho poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len “DP NSS”) zavádza v zásade jednoinštančné disciplinárne konanie, pričom proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu je prípustný len mimoriadny opravný prostriedok - obnova konania. Takáto koncepcia predstavuje výraznú zmenu oproti doterajšej úprave, keď rozhodnutie disciplinárnej komisie podliehalo možnosti preskúmania súdom, a to v dvojinštančnom konaní (na základe žaloby a kasačnej sťažnosti). Predkladateľ návrhu v dôvodovej správe argumentuje predovšetkým tým, že právo na odvolanie nie je garantované ústavou a disciplinárne konanie nemá charakter trestného konania, ale ide o “vyvodzovanie zodpovednosti v rovine pracovnoprávných vzťahov.” Takúto</p>		<p>právnej úprave, ktorá podriaďuje notárov disciplinárnej právomoci Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Koncepcne zákon vychádza z predpokladu, že pokrýva regulované profesie, pre ktoré je charakteristické to, že vykonávajú verejnú moc. Naviac, za škodu spôsobenú notárom pri výkone jeho funkcie (rovnako ako sudcov, prokurátorov a súdnych exekútorov) zodpovedá v plnom rozsahu štát. Preto je namieste, aby porušenie zákona zakladajúce disciplinárne previnenia realizoval štátny orgán, v tomto prípade najvyššia súdna inštancia.</p> <p>Faktom je aj to, že výkon disciplinárnej právomoci zo strany orgánov Notárskej komory Slovenskej republiky dlhodobo neplní svoj účel, čo je úplne zreteľné v tých najvypuklejších prípadoch. O to viac je namieste presunúť výkon disciplinárnej právomoci na iný subjekt – opätovne poukazujeme na to, že ide o najvyššiu súdnu inštanciu, resp. nezávislý súd.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené dň 11.8.2021, rozpor nebol odstránený.</p>
--	--	--

	<p>argumentáciu, vzťahnutú zo strany predkladateľa aj na notárov, NK SR kategoricky odmieta – vid' arg. vyššie: notár nie je štátnym zamestnancom (!). NK SR odmieta aj argumentáciu, že disciplinárne konanie nemá charakter trestného konania. Samotný návrh DP NSS ráta s aplikáciou noriem Trestného poriadku v prípade niektorých procesných úkonov, pričom je nepochybné, že v prípadoch, ak sa disciplinárny senát bude musieť vysporiadať so situáciou, ktorú DP NSS explicitne nerieši, bude potrebné analogicky použiť princípy alebo zásady trestného práva procesného. Skutočnosť, že disciplinárne konanie má charakter trestného konania potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (napr. Rozsudok zo 6. marca 2008, sp. zn. 8Sžo/28/2007, Rozsudok z 26. novembra 2015, sp. zn. 7Sžo/55/2014, Rozsudok z 26. októbra 2016, sp. zn. 6Sžf/16/2015, Rozsudok z 31. mája 2017, sp. zn. 10Sžo/58/2016 a iné), podľa ktorej trestanie za správne delikty (teda aj za disciplinárne previnenia) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť. Medzi takéto záruky nepochybne patrí aj dvojínštančnosť konania s možnosťou podania riadneho opravného prostriedku. K dvojínštančnosti konaní uvádza Ústavný súd Slovenskej republiky (ÚS SR) napr. v rozhodnutí sp.zn. III. ÚS 452/2010 zo dňa 10.05.2011, že “princíp dvojínštančnosti konania je spravidla posudzovaný ako princíp ústavný, napriek tomu, že jednoznačne nie je deklarovaný ústavou. Samotné právo na dvojínštančné konanie je v dôsledku výkladu vnímané ako súčasť v širšom slova zmysle ponímaného práva na spravodlivý proces.” ÚS SR vo svojom rozhodnutí III. ÚS 152/2017 pripustil možnosť upustiť od dvojínštančného konania a tým aj od prieskumu rozhodnutí sankčného charakteru v inštančnom postupe iba „vo veciach objektívne bagatelného významu“. Podobne aj Nález ÚS SR I. ÚS 502/2019-40 uvádza, že z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojínštančné s výnimkou vecí trestných, u ktorých táto požiadavka vyplýva z čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. NK SR považuje za neprípustné v právnom štáte, aby proti rozhodnutiu, ktorým sa ukladajú závažné sankcie ako zbavenie funkcie, pozastavenie výkonu funkcie alebo peňažná pokuta vyššej sumy, nebol prípustný riadny opravný prostriedok. NK SR je presvedčená, že navrhovaná právna úprava jednoinštančného konania vybočuje z ústavných medzí a neobstojí testom ústavnosti. Jedným z riešení by bolo ponechať disciplinárnu právomoc aspoň na úrovni prvého stupňa na samosprávnej organizácii – notárskej komore. Túto pripomienku považuje NK SR za zásadnú. 3. NK SR namietá nedostatočnú dĺžku legisvakačnej lehoty. Odôvodnenie: Zákon platnosť nadobudne dňom jeho vyhlásenia v zbierke zákonov a účinnosť pätnástym dňom po vyhlásení, ak nie je v ňom ustanovený neskorší deň účinnosti. V návrhu zákona je uvedený deň účinnosti 1. august 2021. Vzhľadom na štádium v akom sa nachádza legislatívny proces tohto zákona sa legisvakačná lehota - lehota medzi nadobudnutím právoplatnosti a účinnosti tohto zákona javí ako nedostatočná, nakoľko ide o zásadnú zmenu v doterajšej právnej úprave. NK SR považuje navyše celý legislatívny proces za príliš unáhlený, pripravený bez potrebnej odbornej analýzy a diskusie, pričom na takýto postup nevidí žiaden racionálny dôvod. Predkladateľ síce v dôvodovej správe uvádza, že návrh bol pripravovaný v kooperácii s dotknutými subjektami, teda aj za aktívnej účasti zástupcov NK SR. Je ale potrebné podotknúť, že v rámci pracovnej skupiny neprebehla širšia odborná diskusia. Diskusia neprebehla ani na spoločnej úrovni predkladateľa a všetkých ostatných dotknutých subjektov. Návrhy a podnety zo strany NK SR boli bez bližšie zdôvodnenia z väčšej časti zamietnuté. Množstvo navrhovaných ustanovení nebolo v rámci pracovných skupín vôbec predložených a predkladateľ ich autoritatívne bez ďalšieho zaradil do predloženého návrhu zákona. Týmto zákonom sa majú upraviť právne vzťahy disciplinárnych právomocí dlhodobého charakteru vysoko prekračujúce dobu volebného obdobia Národnej rady SR a tým aj vlády SR, neobstojí preto prijímať takýto zákon v takej časovej tiesni. Túto pripomienku považuje NK SR za zásadnú.</p>			
NSS SR	<p>K dvojínštančnosti disciplinárneho konania</p> <p>Disciplinárny poriadok navrhuje disciplinárne konanie ako jednoinštančné s jediným (mimoriadnym) opravným prostriedkom a to obnovou konania. Takéto nastavenie právnej úpravy by nebolo v právnom poriadku Slovenskej republiky výnimočné, ale korešpondovalo by s disciplinárnym konaním vykonávaným Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktoré je tiež jednoinštančné s možnosťou obnovy konania (§ 221 a nasl. a § 214 a nasl. zákona č.</p>	Z	A	<p>Predkladateľ zvolil v súlade s pripomienkou Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky riešenie, podľa ktorého bude odvolanie prípustné len proti</p>

	<p>314/2018 Z.z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov a Čl. 133 Ústavy Slovenskej republiky). Na rozdiel od disciplinárneho konania uskutočňovaného Ústavným súdom Slovenskej republiky voči štyrom vrcholným predstaviteľom najvyšších súdov by osobná pôsobnosť disciplinárneho poriadku však bola oveľa širšia a zahŕňala by niekoľko tisíc osôb (sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov). Disciplinárna pôsobnosť Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pritom nemá povahu typickej právomoci správneho súdu vo všeobecnosti, ale predstavuje skôr pokus slovenského ústavodarcu a zákonodarcu nájsť vhodné riešenie úpravy disciplinárnych konaní voči osobám vykonávajúcim verejnú moc v rámci širšieho ponímania justície. Disciplinárne trestanie určitých profesijných skupín sa svojou povahou pohybuje na pomedzí vyvodzovania trestnoprávnej i pracovnoprávnej zodpovednosti. Práve táto skutočnosť je určujúca vo vzťahu k aplikácii ustanovení Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na disciplinárne konanie (ďalej len "Dohovor"). Kedy uprednostniť trestnoprávny a kedy pracovnoprávny pohľad by sa zrejme malo odvíjať od povahy hrozacej, resp. uloženej sankcie. Z pohľadu Dohovoru by sa mal disciplinárny poriadok predovšetkým vysporiadať s požiadavkou inštančného postupu. Na jednej strane je vo všeobecnosti dané právo na účinný opravný prostriedok v občianskoprávných (teda aj pracovnoprávných) i trestných veciach (Čl. 13 Dohovoru) a súčasne nie je dané právo na odvolanie v trestných veciach, ak v prvom stupni rozhodoval najvyšší súd (Čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru). Vzhľadom na svoj dopad je najprísnejšou sankciou ukladanou v disciplinárnom konaní pozbavenie funkcie. Zatiaľ čo ostatné sankcie možno vnímať aj v pracovnoprávnom kontexte v porovnaní s napomenutím, či znížením platu má pozbavenie funkcie nesporne trestnoprávny charakter ekvivalentný so zákazom činnosti. Preto by bolo namieste najmä pri takomto druhu sankcie upraviť účinný opravný prostriedok. Je otázne, či by obnova konania spĺňala podmienky účinného opravného prostriedku, keďže základným predpokladom jej úspešného uplatnenia je, že vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, t.j. nové. S odkazom na uvedené by preto bolo možné uvažovať o zavedení atypického (asymetrického) odvolacieho konania s tým, že odvolanie by bolo prípustné len voči rozhodnutiu, ktorým by disciplinárne obvinený bol uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia a súčasne by mu bolo uložené disciplinárne opatrenie zbavenia funkcie sudcu, prokurátora, súdneho exekútora alebo notára. O odvolaní by mohol rozhodovať odvolací disciplinárny senát zložený z piatich sudcov najvyššieho správneho súdu, pričom predsedom senátu by bol predseda najvyššieho správneho súdu alebo podpredseda najvyššieho správneho súdu, teda fakticky by pôsobili dva odvolacie senáty. Na odvolacie konanie by sa primerane vzťahovali ustanovenia Trestného poriadku. Na podanie odvolania by teda nebol oprávnený navrhovateľ a to i s ohľadom na navrhované znenie poslednej vety § 19 ods. 1 disciplinárneho poriadku, v zmysle ktorej "Disciplinárny senát nie je návrhom na uloženie disciplinárneho opatrenia viazaný." Takéto nastavenie inštančného postupu by jednak relevantne zabezpečilo ochranu subjektívnych práv disciplinárne obvinených a súčasne by nemalo zásadný negatívny dopad na zaťaženosť senátov najvyššieho správneho súdu.</p>			<p>rozhodnutiu, ktorým sa ukladá disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie, zbavení funkcie, zbavení výkonu funkcie alebo zbavení úradu. Odvolanie bude môcť podať len disciplinárne obvinený, a to do 15 dní od doručenia (nie oznámenia) disciplinárneho rozhodnutia, pričom odvolanie bude mať suspenzívny účinok.</p> <p>O odvolaní bude rozhodovať päť členný senát najvyššieho správneho súdu zložený zo sudcov tohto súdu; pritom sa vychádza zo všeobecnej právnej úpravy proti prvostupňovým rozhodnutiam najvyššieho správneho súdu, ktorá vyplýva z § 24b zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.</p> <p>V konaní o odvolaní nebude prípustné zrušenie disciplinárneho rozhodnutia a vrátenie veci na nové prejednanie, a teda „odvolací“ senát buď odvolanie zamietne alebo disciplinárne rozhodnutie zmení.</p>
OAPSVLÚVSRK doložke zlučiteľnosti:	<p>Dovoľujeme si upozorniť predkladateľa, že doložka zlučiteľnosti má iba 5 bodov. Je potrebné adekvátne vyplniť doložku zlučiteľnosti v súlade s Prílohou č. 2 k Legislatívnym pravidlám vlády SR. Žiadame v treťom bode doložky zlučiteľnosti označiť písm. a) primárne právo, písm. b) sekundárne právo a písm. c) relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Vzhľadom nato, že v návrhu zákona predkladateľ odkazuje aj na európsky právny predpis, konkrétne ide o nariadenie (EÚ) 2017/1939 v platnom znení, je potrebné toto nariadenie uviesť v bode 3 písm. b) doložky zlučiteľnosti.</p>	O	A	
OAPSVLÚVSRK návrhu zákona: K Čl. I § 2:	<p>Upozorňujeme predkladateľa, že v § 2 návrhu zákona je nesprávne uvedené číslovanie odsekov.</p>	O	A	
OAPSVLÚVSRK návrhu zákona: K Čl. I § 25 ods. 3:	<p>Upozorňujeme predkladateľa, že v poslednej vete za slovom kolégium sa nachádza odkaz č. 9), ktorý odkazuje na poznámku pod čiarou, avšak daný odkaz nesúvisí s odkazom č. 9), ktorý bol zavedený v Čl. I § 10 ods. 8 návrhu zákona a taktiež sa netýka textu, ktorý je uvedený v § 25 ods. 3 návrhu zákona. Na základe uvedeného žiadame o úpravu daného odkazu.</p>	O	N	<p>Pripomienka vzatá na vedomie. Ustanovenie § 25 ods. 3 však bolo vypustené bez náhrady.</p>

OAPSVLÚVSR	K návrhu zákona: K Čl. I § 25 ods. 3: V poznámke pod čiarou k odkazom 10 a 11 žiadame v zmysle bodu 62.10 Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR, uviesť za citáciou nariadenia (EÚ) 2017/1939 dodatok „v platnom znení“.	O	A	
OS Žilina	Čl. IV, bod. 12 "LP.2021.327" Nestotožňujem sa s názorom predkladateľa, že je navrhované rozšírenie skutkových podstát disciplinárnych previnení sudcov preberá doterajšie znenie § 138 zákona o sudcoch a prísediach. Doterajšie ust. § 138 predstavovalo krajnú možnosť, aby v prípade tak závažného konania sudcu, ktoré bolo právoplatne posúdené ako trestný čin spáchaný z nedbanlivosti, bola daná možnosť odvolať sudcu z funkcie, pretože jeho konanie bolo nezlučiteľné s funkciou sudcu. Nejednalo sa o disciplinárny delikt a zbavenie funkcie sudcu nemalo následky odvolania z funkcie sudcu pre závažné disciplinárne previnenie (aj keď obdobné konanie sa v iných funkciách, napr. špeciálny prokurátor, toleruje). Šlo najmä o prípady, kedy by bol sudca odsúdený na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmienene odložený, avšak závažnosť činu je nezlučiteľná s funkciou sudcu, alebo ak súdna rada nepodala návrh na odvolanie z funkcie pri uložení nepodmieneného trestu odňatia slobody. Navrhované znenie znamená dvojité potrestanie v tej istej veci, nie len uložením trestu v trestnom konaní, ale aj následne v disciplinárnom konaní, dokonca pre závažné disciplinárne previnenie. Výslovne dochádza k porušeniu zásady Ne bis in idem. Tiež je si potrebné uvedomiť, že pri nulovej tolerancii by zbavením funkcie na základe disciplinárneho trestu pre závažné disciplinárne previnenie bola vytvorená aj prekážka pre prípadné uplatnenie sa v inom povolaní, napr. pri výkone advokácie a pod. (§ 5 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z., § 3 ods. 1 písm. h zák. č. 586/2003 Z.z.). Zároveň opakovane navrhujem vytvoriť možnosť, aby sa sudca mohol vzdať funkcie a vznikol (nezanikol) mu nárok na odchodné pred nárokom na starobný dôchodok aj z iných dôvodov ako § 18 ods. 2 (zdravotná nespôsobilosť) a zároveň mu nezanikol nárok na príplatok k dôchodku po vzniku nároku. Takto je z ekonomického hľadiska sudca nútený zotrvať vo funkcii, pretože dobrovoľným vzdaním sa funkcie z iných dôvodov ako podľa § 18 ods. 2 zákona o sudcoch, by stratil nárok na odchodné podľa § 21 cit. zák. a príplatok za výkon funkcie k dôchodku podľa § 95 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z.z.. Situácia sudcu, ktorý by sa vzdal funkcie pred vznikom nároku na starobný dôchodok (napr. aj preto, že spáchal neúmyselný trestný čin, vyhorenie ..) je ďaleko zložitejšia ako situácia poslanca NR SR, ktorému zanikne mandát a ktorý má nárok na odchodné. Možnosť takéhoto sudcu uplatniť sa na trhu práce nie je jednoduchá. Sudca sa nemá ako vrátiť k "pôvodnému povolaniu", výkonom funkcie stratil kontakty pre možné vytvorenie klientely v advokácii (najmä ak spĺňal požiadavky kladené na sudcu strátiť sa) Hoci sa navrhuje možnosť disciplinárneho stíhania sudcu, ktorý už je raz za ten istý čin potrestaný, stále absentujú podmienky pre "normálny" a slušný odchod sudcu z funkcie pred dovŕšením dôchodkového veku, teda by napríklad sudca po dvadsiatich rokoch vo funkcii dostal pomerné odchodné a bol zachovaný budúci príplatok k dôchodku, ktorý by mal, ak by sa funkcie vzdal pred vznik nároku na starobný dôchodok.	O		Predkladateľ považuje za potrebné zachovať právnu úpravu, ktorá umožňuje posúdiť otázku, či spáchanie nedbanlivostného trestného činu je zlučiteľné s výkonom funkcie sudcu alebo nie. S ohľadom na zmenu čl. 147 ods. 1 ústavy nie je možné, aby sa doterajšia právna úprava v § 138 realizovala inak ako v disciplinárnom konaní, pretože označiť nejaké konanie sudcu za skutok, ktorý nie je zlučiteľný s výkonom funkcie sudcu možno len v disciplinárnom konaní. Z hľadiska dôsledkov doterajšej právnej úpravy v § 138 a novej právnej úpravy je potrebné poukázať, že v oboch prípadoch môže byť vydané rozhodnutie, ktoré vedie k odvolaniu sudcu z funkcie. A teda nejde o „novinku“ v právnom poriadku. K ponímaniu zásady ne bis in idem vo väzbe na disciplinárne konanie pozri vyhodnotenie obdobnej pripomienky Úradu vlády Slovenskej republiky. <p>Ďalej je potrebné poukázať taktiež na tú skutočnosť, že v porovnaní s doterajšou právnou úpravou obsiahnutou v § 138 nastáva výrazný posun v tom význame, že nepôjde o posudzovanie zlučiteľnosti právoplatného odsúdenia za akýkoľvek nedbanlivostný trestný čin, ale len za taký, ktorý znižuje dôstojnosť výkonu funkcie sudcu (napr. trestný čin marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 Trestného zákona). Okrem toho sa</p>

			<p>celá procedúra bude realizovať v disciplinárnom konaní.</p> <p>Doterajšia právna úprava sa otázkou procesného postupu disciplinárneho senátu nezaoberala vôbec. Disciplinárne konanie z tohto pohľadu predstavuje prepracovanú procedúru ovládanú zásadami zaručujúcimi právo na spravodlivý proces.</p> <p>V disciplinárnom konaní (§ 26 ods. 1 v spojitosti s § 27 ods. 4) sa ďalej normuje pravidlo, podľa ktorého disciplinárny senát bude môcť situáciu vyhodnotiť tak, že predchádzajúci postih bude považovať za dostačujúci a disciplinárne konanie zastaví.</p> <p>Záverom je potrebné poukázať na to, že nová disciplinárne previnenie je primárne súčasťou § 116 ods. 2. A teda nevedie automaticky k uloženiu disciplinárneho opatrenia spočívajúceho v odvolaní s funkcie sudcu. Táto sankcia sudcovi hrozí vtedy, ak konanie sudcu je vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné pritŕžujúce okolnosti nezlučiteľné s funkciou sudcu.</p>
PraF UK	<p>§ 26 a 27</p> <p>Vyslovujeme pochybnosti k spôsobu, akým navrhovaná úprava pristupuje k uplatňovaniu zásady ne bis in idem pri konaniach, ktoré majú znaky aj iných deliktov. Univerzita Komenského v Bratislave, Právnická fakulta, zastáva názor, že uloženie sankcie za jedno a to isté konanie ako za disciplinárny delikt sudcu, prokurátora, notára či súdneho exekútora a zároveň za iný verejnoprávny delikt, nie je porušením zásady ne bis in idem, lebo prinajmenšom objekt týchto deliktov bude odlišný. Nie je dôvod, prečo by za jedno konanie napríklad sudca nemohol byť postihnutý aj ako za disciplinárny delikt sudcu, tak aj za iný správny delikt či priestupok. V § 26 ods. 1 písm. e) návrhu zákona je uvedené, že disciplinárny senát aj bez nariadenia ústneho pojednávania disciplinárne konanie zastaví, ak pre ten istý skutok prebehlo skoršie konanie o priestupku alebo inom správnom delikte a toto konanie sa skončilo právoplatným rozhodnutím, alebo bolo právoplatne zastavené a rozhodnutie vydané v skoršom konaní nebolo zrušené. V tomto ustanovení nie je ani náznakom upravené, že by disciplinárny senát napriek</p>	Z	<p>ČA</p> <p>Ustanovenia § 26 ods. 1 písm. e) a § 27 ods. 2 boli upravené na základe uskutočnených rozporových konaní; bez rozporu.</p> <p>K tomu pozri tiež vyhodnotenie pripomienky Úradu vlády SR.</p>

	<p>právoplatnému rozhodnutiu vo veci priestupku či iného správneho deliktu mohol v konaní aj pokračovať a vyvodiť za to isté konania disciplinárnu zodpovednosť. Táto možnosť je upravená až v § 27 ods. 4 návrhu zákona – avšak nesystematicky – nie v rámci úpravy zastavenia konania, ale v rámci úpravy prerušenia konania. Podľa nášho názoru to nie je postačujúce a ak zákonodarca chce disciplinárnemu senátu dať možnosť rozhodnúť vo veci disciplinárneho deliktu aj napriek predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu o tom istom skutku ako o priestupku alebo o inom správnom delikte, mal by to upraviť v rámci úpravy zastavenia konania v § 26. Ustanovenie § 27 ods. 1 a 2 takisto vnímame problematické. Podľa nášho názoru by toto ustanovenie nemalo upravovať obligatórne prerušenie disciplinárneho konania, keďže súbežné konanie o jednom skutku ako o disciplinárnom delikte a o inom verejnoprávnom delikte nepredstavuje porušenie zásady ne bis in idem.</p>			
PraF UK	<p>§ 29 ods. 3 V predmetnom odseku je dvakrát uvedený pojem disciplinárneho senátu.</p>	O	A	
PraF UK	<p>§ 32 Navrhujeme vypustiť, nakoľko len dupľuje § 26 odsek 2.</p>	Z	A	Bol vypustený odsek 1.
PraF UK	<p>§ 37 ods. 1 Domnievame sa, že v danom prípade nie je dôvod postupovať inak, ako pri oslobodení spod trestného obvinenia. V dôsledku toho odporúčame ponechať úpravu v režime zákona číslo 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pri takomto nastavení by prišlo k zvýhodneniu v porovnaní s oslobodenými v trestnom konaní.</p>	Z	N	<p>Pripomienke nemožno vyhovieť, pretože aplikácia zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov pri riešení náhrady trov konania disciplinárne obvineného nie je namieste. Rovnako v tomto prípade nie je namieste analógia medzi trestným konaním a disciplinárnym konaním. Aplikácia zákona č. 514/2003 Z. z. je podmienená existenciou nezákonného rozhodnutia prípadne nesprávnym úradným postupom. Trestné konanie voči konkrétnej osobe začína vydaním uznesenia o vznesení obvinenia. V prípade oslobodenia spod obžaloby možno toto uznesenie považovať za nezákonné rozhodnutie, od ktorého zrušenia sa odvíja nárok na náhradu trov trestného konania, či iných nárokov oslobodenej osoby. V prípade disciplinárneho konania niet rozhodnutia, ktorým sa začína disciplinárne konanie, pretože toto sa začína na návrh. Podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania nemožno subsumovať ani pod nesprávny úradný postup, pretože je realizáciou zákonného</p>

			<p>oprávnenia osoby oprávnenej podať disciplinárny návrh. Všetky tieto okolnosti preto vylučujú aplikáciu zákona č. 514/2003 Z. z. pri uplatňovaní nároku na náhradu trov disciplinárneho konania. Z pohľadu disciplinárne obvineného je podľa nášho názoru navrhovaná právna úprava priaznivejšia, pretože mu umožňuje vyriešiť svoje nároky pred disciplinárnym senátom bez nutnosti iniciovania ďalšieho osobitného procesu v podobe podania žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu na náhradu škody, následnej žaloby o náhradu škody (spojených s potrebou osobitného preukazovania dôvodnosti nároku - k tomu porovnaj napr. § 18 ods. 3 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z.), či vedenie exekúcie v prípade, že judikovaný nárok nie je plnený dobrovoľne zo strany povinného. V konečnom dôsledku sa tak šetrí aj trovy na strane disciplinárne obvineného, ako aj náklady štátu spojené s rozhodovaním o trovách.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené dňa 27.7.2021, pripomienkujúci subjekt ustúpil od pripomienky.</p>
PraF UK	<p>§ 44</p> <p>Nakoľko sa rozhodnutie bude doručovať aj obvinenému, ktorú zo zákona nemusí mať aktivovanú elektronickú schránku, navrhujeme odkázať na ustanovenia o doručovaní Trestného poriadku a iba doplniť do zákona osobitnú úpravu o elektronickom doručovaní. Dodávame, že elektronickú schránku nemusia mať aktivovanú ani osoby, ktoré budú zastupovať podľa § 22 odseku (2) písmen a) a b).</p>	Z	N <p>Ide o špeciálnu úpravu vo vzťahu k Trestnému poriadku, preto v intenciách § 4 sa ustanovenie § 66a Trestného poriadku, pretože návrh zákona v tomto prípade ustanovuje inak ako Trestný poriadok. Ide o zámer predkladateľ využiť elektronické doručovanie v maximálnej možnej miere. Ak disciplinárne obvinený nemá elektronickú schránku, rozhodnutia sú mu</p>

				doručované v listinnej podobe (poštou). Tieto skutočnosti bez ďalšieho vyplývajú zo zákona o e-Governmente. Rozporové konanie uskutočnené dňa 27.7.2021, pripomienkujúci po vysvetlení situácie netrvá na pripomienke.
PraF UK	§ 45 ods. 1 V tejto úprave vidíme viaceré riziká. Domnievame sa, že všetky neprávoplatne rozhodnuté veci, kde bol podaný riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu do účinnosti tohto zákona, no nebolo o ňom ešte rozhodnuté, budú musieť byť prejednané na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky od začiatku. Navrhujeme preto prevziať len tie veci, kde nebolo prvostupňové rozhodnutie, alebo vložiť do zákona vetu, že jednotlivé veci sa prejednávajú od začiatku.	Z	ČA	Na poklade uskutočnených rozporových konaní predkladateľ zvolil koncept, podľa ktorého sa doterajšie disciplinárne konania dokončia podľa doterajších predpisov s výnimkou disciplinárnych konaní proti sudcom, u ktorých to neumožňuje čl. 154g ods. 8 Ústavy Slovenskej republiky. Bez rozporu.
PraF UK	§ 9 Z navrhovanej úpravy nie je zrejmé, či sa kandidát na prísediaceho môže prihlásiť sám, alebo ho niekto musí navrhnúť (kto?), ani ako sa má prihlásiť / ako má byť navrhnutý, ani to, ako bude postupovať Súdna rada pri výbere. Navrhujeme upraviť tieto otázky podrobnejšie.	Z	A	K tomu pozri novelizačný článok týkajúci sa novelizácie zákona č. 185/2002 Z. z.
PraF UK	názov zákona Samotný názov zákona sa nám javí byť nevýstižný a mätúci. Vyznieva tak, ako keby išlo o zákon upravujúci iba vnútorný disciplinárny poriadok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Navrhujeme nasledovný názov: „zákon o disciplinárnom konaní sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)“.	Z	ČA	Fixovanie názvu zákona spôsobom ako sa navrhuje spôsobí do budúcnosti v prípade, že sa bude meniť personálny záber zákona alebo v osobitných predpisoch sa začne meniť terminológia pojatá do názvu zákona. V tomto kontexte je požiadavka vyslovená v pripomienke síce na prvý pohľad ľúbivá, ale vo výsledku nedostatočne prezieravá, a preto jej nemožno vyhovieť. Ako kompromisné riešenie bol na rozporovom konaní uskutočnenom 27.7.2021 prijaté riešenie skrátený názov zákon uvádzať v tvare „(disciplinárny súdny poriadok)“. Bez rozporu.
Rada prokurátorov	K čl. I § 16 Nová právna úprava uvedená v odseku § 16 písm. b) a písm. c) je jednoznačne v rozpore s s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo vyplýva z už aj existujúceho nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 105/2011 zo 7. mája 2014, ktorý bol vyhlásený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 217/2014 Z. z. K uvedenému	Z	A	

<p>Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení nálezu sp. zn. 105/2011 zo 7. mája 2014 v bodoch 11.1 a 11.2 uviedol : „11.1. Z pôsobnosti a ústavného postavenia prokuratúry podľa čl. 149 ústavy, ústavného postavenia generálneho prokurátora podľa čl. 150 ústavy a charakteru inštitútu disciplinárnej zodpovednosti (spojenej nevyhnutne so zásahmi do práv a slobôd dotknutých osôb vykonávajúcich funkciu prokurátora), ako aj s prihliadnutím na princíp primeranosti vyplýva potreba racionálnej väzby medzi postavením a pôsobnosťou orgánu, ktorému je zverené oprávnenie podať návrh na disciplinárne konanie, a činnosťou prokuratúry. Nejde pritom o vzťah nadriadenosti či podriadenosti vo vzťahu k orgánom prokuratúry, pretože navrhovateľ môže v iniciovanom disciplinárnom konaní vystupovať výlučne v pozícii účastníka konania, z ktorej vo vzťahu k prokuratúre nevyplýva žiadne vrchnostenské oprávnenie. Pokiaľ ide o ministra spravodlivosti, ústavný súd predovšetkým poznamenáva, že ministerstvo spravodlivosti na rozdiel od kompetencie v oblasti výkonu štátnej správy súdov (v súvislosti s disciplinárnym konaním sudcov pozri nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 10/05 z 21. apríla 2010) nedisponuje pôsobnosťou v oblasti výkonu štátnej správy v záležitostiach týkajúcich sa prokuratúry. Ústavný súd zastáva názor, že disciplinárna zodpovednosť prokurátorov je inštitútom, ktorého účel je spojený predovšetkým s riadením činnosti prokuratúry, čo je primárne ústavnou právomocou a zodpovednosťou generálneho prokurátora. Vzhľadom na uvedené preto priznanie oprávnenia ministra spravodlivosti podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi ktorejkoľvek prokuratúry bez toho, aby sa opieralo o ústavné splnomocnenie (ktoré v prípade verejného ochrancu práv vyplýva z čl. 151a ods. 2 ústavy), skutočne v spojitosti so zásahom do ústavného postavenia (funkčnej autonómie) generálneho prokurátora vyplývajúceho z čl. 150 ústavy prekračuje ústavou definované hranice pre konanie štátnych orgánov vyplývajúce z čl. 2 ods. 2 ústavy. Keďže štátne orgány môžu konať iba v medziach ústavy, a tie boli prijatím napadnutej právnej úpravy, ktorá priznala ministerstvu spravodlivosti právo podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi ktorejkoľvek prokuratúry, prekročené, bol založený rozpor aj tejto právnej úpravy s čl. 2 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 150 ústavy. Pokiaľ ide o oprávnenie ministra spravodlivosti podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti generálnemu prokurátorovi, ústavný súd už uviedol, že z princípov demokratického štátu, deľby moci a vzájomných brzd a protiváh vyplýva legitímna požiadavka takej právnej regulácie, ktorá umožní výkon verejnej kontroly nad činnosťou prokuratúry, aj adekvátnu mieru vplyvu jednotlivých zložiek štátnej moci vo vzťahu k prokuratúre, ktorého účelom je zaistenie náležitého výkonu jej poslania spočívajúceho v iniciatívnom, spravodlivom a nestrannom postupe pri ochrane verejného záujmu, ochrane základných práv a slobôd, ako aj ďalších práv a právom chránených záujmov. O tom, že ústavodarcu mienil kreovať efektívny systém uplatnenia disciplinárnej právomoci aj vo vzťahu ku generálnemu prokurátorovi, svedčí okrem iného ustanovenie čl. 136 ods. 3 druhej vety ústavy, podľa ktorého ústavný súd vykonáva disciplinárne konanie voči predsedovi a podpredsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a rovnako tak aj voči generálnemu prokurátorovi. Vzhľadom na postavenie generálneho prokurátora, ktorý stojí na čele sústavy orgánov prokuratúry, je zjavné, že oprávnenie podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti nemu musí zákonodarcu zveriť v zmysle ústavných zásad vzájomnej kontroly a spolupráce ústavných orgánov subjektu stojacemu mimo organizačnej štruktúry prokuratúry. Existencia racionálnej väzby medzi postavením a pôsobnosťou orgánu, ktorému je zverené oprávnenie podať návrh na disciplinárne konanie proti generálnemu prokurátorovi, a postavením a ústavnou zodpovednosťou generálneho prokurátora by v prípade národnej rady a prezidenta bola daná predovšetkým ich pôsobnosťou pri kreovaní funkcie generálneho prokurátora. V prípade vlády uvedená racionálna väzba vyplýva, ako už bolo uvedené v súvislosti s problematikou kreovania disciplinárnych komisií, z jej vrcholného postavenia medzi ústavnými orgánmi výkonnej moci, ako aj zo záujmov štátu, resp. verejného záujmu, ktorý má prokuratúra povinnosť chrániť. V súvislosti s problematikou kreovania disciplinárnych komisií už ústavný súd uviedol, že vzhľadom na postavenie ministra spravodlivosti a ministerstva spravodlivosti vo vzťahu k prokuratúre by bolo vhodnejšie, ak by zákonodarcu zveril oprávnenie navrhovať kandidátov na členov disciplinárnej komisie vláde ako najvyššiemu ústavnému orgánu výkonnej moci. S prihliadnutím na dvojaké postavenie ministra spravodlivosti, okrem postavenia vedúceho ústredného orgánu štátnej správy má aj postavenie člena vlády, však legislatívne riešenie zvolené zákonodarcom v danom prípade nevyvoláva taký stav, ktorý by odôvodňoval</p>			
--	--	--	--

	<p>vyslovenie nesúladu dotknutej právnej úpravy s niektorým z ustanovení ústavy označených navrhovateľom. Ústavný súd teda posúdil napadnutú právnu úpravu obsiahnutú v § 197 ods. 1 písm. b) zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry, ktorá priznáva ministrovi spravodlivosti podať proti prokurátorom ktorejkoľvek prokuratúry návrh na začatie disciplinárneho konania, za rozporný s čl. 2 ods. 2 ústavy. Keďže však ústavný súd nemá zákonodarnú právomoc, a teda nemôže meniť preskúmanú právnu úpravu tak, aby vyhovovala ústavným požiadavkám, bolo vzhľadom na spôsob formulácie ustanovenia § 197 ods. 1 písm. b) zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry nevyhnutné vysloviť nesúlad celého znenia tohto sťažovateľmi namietaného ustanovenia. 11.2 Pokiaľ však ide o vyslovenie nesúladu § 197 ods. 1 písm. c) zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry, ktorý verejnému ochrancovi práv priznáva oprávnenie podať návrh na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi ktorejkoľvek prokuratúry vrátane generálneho prokurátora, ústavný súd konštatuje, že existencia takejto racionálnej väzby je daná jeho ústavnou právomocou vyplývajúcou z čl. 151a ods. 1 ústavy, v zmysle ktorého sa verejný ochranca práv ako nezávislý ústavný orgán ochrany základných práv a slobôd môže v zákonom ustanovených prípadoch podieľať na uplatnení zodpovednosti osôb pôsobiacich v orgánoch verejnej moci, ak tieto osoby porušili základné právo alebo slobodu fyzických osôb a právnických osôb. Aj napriek námietke navrhovateľa v 1. rade, že z „čl. 151a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ani z ďalších ústavných článkov nevyplýva oprávnenie verejného ochrancu práv podieľať sa vo všeobecnosti na uplatňovaní akejkoľvek zodpovednosti osôb pôsobiacich v orgánoch verejnej moci“, ústavný súd zastáva názor, že právna úprava umožňuje racionálny a ústavne konformný výklad § 197 ods. 1 písm. c) zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry, podľa ktorého môže verejný ochranca práv uvedenú právomoc realizovať v intenciách čl. 151a ods. 1 ústavy tým, že na uplatnení zodpovednosti prokurátorov sa bude podieľať realizáciou uvedeného návrhového oprávnenia v tých prípadoch, v ktorých prokurátori porušili základné právo alebo slobodu konkrétnych fyzických alebo právnických osôb. So zreteľom na výkladové pravidlo zakotvené v čl. 152 ods. 4 ústavy, podľa ktorého majú všetky štátne orgány povinnosť vykladať právnu normu v súlade s ústavou (PL. ÚS 22/06), možno považovať priznanie oprávnenia verejnému ochrancovi práv na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti ktorémukoľvek prokurátorovi za ústavne konformné s čl. 2 ods. 2 ústavy, preto v tejto časti ústavný súd návrhu nevyhovel.“ Z vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky je nepochybné, že ministromi spravodlivosti Slovenskej republiky nemôže byť pri súčasnom znení Ústavy Slovenskej republiky priznané právo podať disciplinárny návrh proti generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky ani ostatným prokurátorom. Rovnako tak by bolo v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky priznanie takéhoto oprávnenia verejnému ochrancovi práv nad rozsah, ktorý je možné vyvodiť zo znenia článku 151a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, teda okrem prípadu, ak disciplinárnym previnením došlo k porušeniu základného práva alebo slobody fyzickej osoby a právnickej osoby. Vzhľadom na vyššie uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a aj s tým súvisiaci princíp právnej istoty je nepochybne potrebné pre zabezpečenie ústavne konformného znenia navrhovanej právnej úpravy vypustiť ustanovenie § 16 písmeno b). V prípade ustanovenia § 16 písmena c) je nevyhnutné obmedziť navrhovanú aktívnu legitímáciu na podávanie disciplinárnych návrhov verejnému ochrancovi práv tak, aby mohol podávať tieto návrhy len v prípadoch, ktoré je možné odvodiť od oprávnenia zvereného mu v čl. 151a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Do navrhovaného ustanovenia § 16 písmena c) by preto malo byť doplnené, že verejný ochranca práv môže podať takýto návrh len v prípade, „ak prokurátor porušil základné právo alebo slobodu fyzickej osoby alebo právnickej osoby.“</p>			
Rada prokurátorov	<p>K čl. V bodom 41 až 44</p> <p>Nesúhlasíme s navrhovanou právnou úpravou uvedenou v bodoch 41 až 43 a s právnou úpravou uvedenou v bode 44 v § 265ze ods. 3. Postavenie právnych čakatel'ov prokuratúry upravuje zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, ktorý explicitne vymedzuje jednotlivé činnosti, resp. úlohy, ktoré právny čakatel' prokuratúry plní na základe poverenia prokurátora. Ide výhradne o úlohy, ktoré inak plní prokurátor, pričom zmyslom tejto úpravy je odborne pripraviť právneho čakatel'a prokuratúry na výkon funkcie prokurátora, čo zákonodarca aj vyjadril v ustanovení § 248 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Z tohto je zjavné, že právny čakatel' prokuratúry nevykonáva štátnu službu podľa §</p>	Z	A	Na základe výsledkov rozporového konania s Radou prokurátorov SR uskutočneného dňa 27.7.2021 a s GP SR uskutočneného 29.7.2021 bolo zvolené nasledovné riešenie:

	<p>6 odsek 1 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe. Nie je preto zrejmé, prečo by sa disciplinárna zodpovednosť právnych čakaťov prokuratúry mala riadiť podľa zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe, ktorý v § 117 pre disciplinárnu zodpovednosť vyžaduje porušenie povinností alebo obmedzení vyplývajúcich z tohto zákona, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie štátnej služby. Navyše podľa aktuálne platnej právnej úpravy sa na disciplinárnu zodpovednosť právneho čakaťa prokuratúry sa primerane vzťahujú ustanovenia o disciplinárnej zodpovednosti prokurátora. V praxi sa táto úprava osvedčila a s ohľadom na previazanosť vykonávania úloh právneho čakaťa prokuratúry s odbornou prípravou na neskorší výkon funkcie prokurátora sa preto navrhovaná zmena javí ako nekoncepčná. Navrhujeme preto aj v novej právnej úprave disciplinárnu zodpovednosť právnych čakaťov prokuratúry upraviť obdobne ako disciplinárnu zodpovednosť prokurátorov a teda rozšíriť pôsobnosť disciplinárneho poriadku aj na právnych čakaťov prokuratúry.</p>		<p>Inštitút disciplinárnej zodpovednosti právnych čakaťov prokuratúry bude ako taký zrušený.</p> <p>Namiesto toho dôjde k rozšíreniu dôvodov pre fakultatívne odvolanie právneho čakaťa prokuratúry z funkcie (§ 241 ods. 3), ktoré v sebe budú inkorporovať niektoré významné skutkové podstaty doterajších disciplinárnych previnení.</p> <p>Pre vyváženie právnej úpravy sa zároveň zavedie nová pôsobnosť Rady prokurátorov Slovenskej republiky dávať predchádzajúci súhlas s odvolaním právneho čakaťa prokuratúry z funkcie z týchto nových dôvodov (§ 241 ods. 4).</p> <p>Takéto znenie rieši rozpor v tejto pripomienke.</p>
SKE	<p>K Čl. I § 22 návrhu zákona</p> <p>Navrhujeme, aby si disciplinárne obvinený mohol zvoliť aj viac obhajcov predovšetkým podľa ods. 1 a zároveň podľa ods. 2. V prípade ak si zvolí obhajcu podľa ods. 2, má mať zvolený obhajca právo na odplatu v rovnakom rozsahu ako advokát.</p>	O	A <p>Nič nebráni tomu, aby si disciplinárne obvinený zvolil aj viac obhajcov. Otázka odmeny obhajcu je primárne otázkou dohody medzi disciplinárne obvineným a jeho obhajcom.</p>
SKE	<p>K Čl. I § 36 návrhu zákona</p> <p>Požadujeme dvojínštančné disciplinárne konanie Najvyšší správny súd v disciplinárnom konaní bude vykonávať tak dokazovanie, ako aj právne posúdenie veci. Pre spravodlivosť takéhoto rozhodovania vidíme ako nevyhnutnú podmienku zaviesť možnosť kontroly spravodlivosti rozhodnutia princípom dvojínštančnosti. Obzvlášť v prípadoch, keď bude NSS konať pod tlakom ustanovených lehôt môže nastať v rozhodovaní podstatná chyba, založená na hlasoch sudcov, ktorú bude treba napraviť. Škody, ktoré hrozia nesprávnym rozhodnutím NSS môžu byť značné a niekedy iba ťažko napravitelné. Aj v tomto smere nepovažujeme argumentáciu predkladateľa za korektnú, keď sa snaží disciplinárne konanie, už s uvedenými závažnými dôsledkami pre disciplinárne obvineného, prirovnáť k vyvodzovaniu zodpovednosti v rovine pracovnoprávných vzťahov. Predkladateľ by si mal uvedomiť, že najprísnejšie disciplinárne opatrenia znamenajú pre život disciplinárne obvineného väčšiu ujmu, ako trest odňatia slobody uložený osobe v inom postavení. Naša požiadavka dvojínštančnosti vyplýva z praktických a empiricky potvrdených skúseností. Sudcovia sú omylní a bez ohľadu na počet členov senátu sa môže súd rozhodnúť nesprávne. Hoci sme presvedčení, že upustenie od požiadavky dvojínštančnosti pri disciplinárnom trestaní nie je konformné s Ústavou a Dohovorom, nechceme, aby to bolo kľúčové pri diskusii o pripustení opravného prostriedku proti rozhodnutiu NSS. Podstatné je, že skôr či neskôr NSS rozhodne v rozpore s požiadavkou spravodlivosti a bude</p>	Z	ČA <p>Znenie návrhu zákona bolo primerane upravené a bolo zavedené odvolanie ako riadny opravných prostriedok proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa ukladá sankcia smerujúca k zániku funkcie, či výkonu povolania disciplinárne obvineného. Okrem toho naďalej zostáva zachovaný mimoriadny opravných prostriedok proti akémukoľvek rozhodnutiu disciplinárneho senátu o vine a disciplinárnom opatrení – obnova konania. Samozrejme</p>

	potrebný účinný prostriedok nápravy. Požiadavka rýchlosti vyvodzovania zodpovednosti by nemala byť na úkor spravodlivosti. Na dôvažok len dodávame, že je prípustná taká právna úprava opraveného prostriedku, ktorá zabezpečí, aby tento inštitút nebol zneužívaný. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.		stále je dispozícií domáhanie sa ochrany základných práva a slobôd prostredníctvom sťažnosti adresovanej Ústavného súdu Slovenskej republiky. Takto koncipovaný katalóg opravných prostriedkov predstavu dostatočnú záruku pre spravodlivé disciplinárne konanie. Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021; rozpor bol na podklade takejto úpravy odstránený.
SKE	<p>K Čl. III bod 11. návrhu zákona</p> <p>Navrhované zvýšenie pokuty považujeme za zjavne neprimerané. Zvýšenie sumy disciplinárneho postihu by malo byť odôvodnené zvýšením príjmu súdnych exekútorov. Navrhnutá výška pokuty absolútne nezohľadňuje aktuálne ekonomické postavenie exekútorských úradov, keď uloženie pokuty v hornej sadzbe môže znamenať praktickú ekonomickú likvidáciu exekútorského úradu, bez potreby odvolania exekútora. Z tohto návrhu vyplýva, že ministerstvo napriek upozorneniam SKE o problémoch udržateľnosti vymáhania práva prostredníctvom súdnych exekútorov, nepozná ekonomickú realitu súdnych exekútorov. Predkladateľ zvýšenie hornej hranice sadzby peňažnej pokuty súdnych exekútorov odôvodňuje nasledovne: „Horná hranica sadzby peňažnej pokuty bola stanovená ešte s účinnosťou od 1.12.1995 v sume 100.000,- Sk. Aj po 25 rokoch od účinnosti Notárskeho poriadku je stále vo výške 3.310,- eur. V roku 1995 bola priemerná mesačná mzda v prepočte vo výške 238,83 eura (7.195,- Sk), v roku 2020 bola priemerná mesačná mzda vo výške 1.133,- eur (https://www.socpoist.sk/vztah-priemernej-vysky-vyplacaneho-starobneho-solo-dochodku--k-3112--a-priemernej-mesacnej-mzdy-v-hospodarstve-sr/3166s). Za 25 rokov sa priemerná mesačná mzda nominálne zvýšila 4,74násobne. Zvýšenie hornej hranice sadzby peňažnej pokuty o 4,53násobok oproti súčasnému stavu je nižšie než aké bolo zvýšenie priemernej mzdy v Slovenskej republike za obdobie od roku 1995.“ O povrchnosti argumentácie uvedenej v dôvodovej správe svedčí aj skutočnosť, že namiesto Exekučného poriadku sa uvádza Notársky poriadok, konferencia notárov namiesto konferencie exekútorov a Slovenská komora notárov namiesto Slovenskej komory exekútorov. Predkladateľ opomína, že podľa vyhlášky č. 288/1995 Z. z. zo 7. decembra 1995 bola minimálna odmena súdneho exekútora vo výške 500,- Sk, t.j. 16,60 EUR. Dnes minimálna odmena exekútora nie je určená, teda je vo výške 0,- EUR. Podľa prepočtu uvedeného predkladateľom (koeficientom 4,53) by dnes mala byť minimálna odmena exekútora vo výške 75,- EUR. Súdny exekútor mal zároveň podľa vyhlášky z roku 1995 nárok na náhradu za stratu času 20,- Sk za každú aj len začatú polhodinu. Dnes nemá nárok na túto náhradu vôbec. Podľa predkladateľovho prepočtu by mala byť aspoň vo výške 3 EUR/začatá polhodina. Zároveň mal exekútor nárok na náhradu hotových výdavkov vo výške, v ktorej ich skutočne vynaložil. Dnes je jeho nárok limitovaný paušálnou sumou 60 EUR, čo pri exekúcii vedenej 5 rokov (proti nemajetnej fyzickej osobe) predstavuje 1 EUR/mesiac. Exekútor nemá nárok na preddavok pri peňažnej exekúcii, ktorý bol v minulosti bežne požadovaný a exekútor mohol vykonanie úkonu odmietnuť, ak nebol zložený. V prípade nepeňažnej exekúcie má exekútor nárok na preddavok iba v rozsahu 50 % predpokladaných výdavkov. Preto napríklad aj úkony vypratania neprispôsobivých osôb musí exekútor financovať. Nárast nákladov však postihol práve súdnych exekútorov, ktorí sa musia prispôsobiť zvyšujúcej sa cene práce, poštovného, ako aj ďalších tovarov a služieb potrebných pre materiálne a technické zabezpečenie výkonu exekučnej činnosti. Ekonomickú stabilitu exekútorských úradov ovplyvnila aj znižujúca sa vymožiteľnosť práva pod vplyvom nesystémových právnych úprav populistických politikov. Z aktuálneho diania je zrejmé, že táto nepriaznivá situácia sa bude ešte</p>	Z	A Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021, pričom na jeho podklade bolo ustálené zvýšenie sankcie na sumu 6600 eur. Rozpor odstránený.

	prehlbovať aktuálnou zmenou nariadenia vlády o rozsahu zrážok pri výkone rozhodnutia a ďalšou „exekučnou amnestiou“. Preto navrhujeme zvýšenie hornej hranice pokuty maximálne na sumu 6000,- EUR avšak iba za predpokladu nevyhnutnej úpravy minimálnej odmeny exekútora aspoň vo výške 50,- EUR. Za absolútne neadekvátne považujeme porovnávanie maximálnej sankcie súdneho exekútora so sankciou sudcu. 1./ Sudca nie je povinný zo svojho príjmu zabezpečovať materiálnu stránku činnosti súdu. 2./ Sudca nie je povinný zo svojho príjmu platiť mzdy asistentov a vyšších súdnych úradníkov. 3./ Sudca nezabezpečuje zodpovedajúce priestory súdu a ich prevádzku. 4./ Súdny exekútor okrem disciplinárnej zodpovednosti znáša aj prísnu civilnoprávnú a administratívnu zodpovednosť (podľa osobitných právnych predpisov), ktorú sudca v žiadnom prípade nenesie. Všetky tieto druhy zodpovednosti súdny exekútor, na rozdiel od sudcu znáša aj za pochybenia svojich zamestnancov. 5./ Sudcovi aj pri maximálnej peňažnej sankcii ostane 30% z platu, teda priemerne 982,8 EUR mesačne, čo nepochybne stačí na úhradu životných nákladov. 6./ Sudca požíva ďalšie výhody a mimoriadne sociálne zabezpečenie. Zároveň žiadame o úpravu možnosti požiadať o splátkový kalendár, ktorý schvaľuje predseda senátu. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
SKE	K § 25 návrhu zákona Navrhujeme doplniť ods. 4, v ktorom bude upravený odklon od rozhodovania disciplinárneho senátu v prípade, ak sú kumulatívne splnené nasledovné podmienky: 1. disciplinárny skutok sa netýka závažnej veci, 2. disciplinárne obvinený spáchanie skutku prizná a oľutuje, 3. disciplinárne obvinený prijme trest navrhnutý predsedom senátu, 4. navrhovateľ s uloženým trestom súhlasí. Domnievame sa, že takáto zrýchlená forma rozhodovania predsedom senátu môže pomôcť efektívne riešiť menej závažné disciplinárne previnenia. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	ČA	Odklon, o ktorom píše vo svojej pripomienke SKE nie je ničím iným ako dohodou o vine a treste. Predkladateľ má za to, že tento inštitút sa na základe § 4 a výslovného doplnenia subsidiarity Trestného poriadku bude dať aplikovať aj v disciplinárnom konaní. K rovnakému záveru dospel aj český najvyšší správny súd; k tomu pozri napr. 11 Kss 8/2018.
SKE	K Čl. I § 14 návrhu zákona Objektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu 3 roky a v prípade zavinenia priesťahov 5 rokov od spáchania disciplinárneho previnenia považujeme za neprimerane dlhú. Navrhujeme tieto lehoty ponechať tak, ako sú upravené v § 223 ods. 2 Exekučného poriadku v súčasnosti, a to dva roky a štyri roky pre prípad priesťahov. Poukazujeme na skutočnosť, že pôvodné znenie Exekučného poriadku upravovali subjektívnu lehotu troch mesiacov a objektívnu lehotu troch rokov. Vidíme istú nevyváženosť v tom, že lehoty pre úkony exekútorov sú neustále skracované a naopak, lehoty pre kontrolné orgány sú postupne predlžované, a to bez zrejmých objektívnych dôvodov. Nevidíme dôvod prečo by mal byť disciplinárny návrh podávaný až po takej dlhej dobe. Je potrebné sa vyhnúť špekulatívnym disciplinárnym návrhom. Je treba pripomenúť, že exekútori nemajú takú silnú garanciu nezávislosti proti politickým vplyvom, ako napríklad sudcovia a navyše majú skúsenosti so zneužívaním disciplinárnych konaní. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021, pričom na základe uskutočnenej diskusie bolo ustálené, že navrhovaná právna úprava objektívnych lehôt na podanie disciplinárneho návrhu bude zachovaná v pôvodne navrhovanej podobe; bez rozporu.
SKE	K Čl. I § 23 ods. 1 a 28 ods. 3 návrhu zákona V návrhu zákona nie je stanovená minimálna lehota, ktorú má disciplinárne obvinený na vyjadrenie k disciplinárnemu návrhu. Zároveň je však stanovená minimálna lehota päť pracovných dní na prípravu na pojednávanie, ktorá sa môže javiť ako príliš krátka. Navrhujeme, aby obe tieto lehoty boli zjednotené minimálne na 15 dní. V prípade ak súd bude doručovať súdному exekútorovi ako OVM do dátovej schránky (§ 44 návrhu zákona) platí, že podanie bude doručené ihneď, aj keď sa o ňom exekútor nedozvie (portál ÚPVS ihneď po doručení do schránky vytvorí doručenkú, aj keď je exekútor na dovolenke). Sudcom a prokurátorom bude zrejme doručovať zásielky poštou s možnosťou odbernej lehoty, ktorá tiež umožňuje pripraviť sa. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	ČA	Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021. V § 28 ods. 3 bola upravená lehota 10 pracovných dní, čím došlo k odstráneniu rozporu.
SKE	K Čl. I § 25 ods. 2 návrhu zákona	O	A	Právna úprava bola

	Podľa predmetného ustanovenia, ak sa disciplinárne konanie vedie pre skutok, ktorý môže spočívať v porušení zásad sudcovskej etiky alebo pravidiel prokurátorskej etiky, predseda disciplinárneho senátu si vyžiada stanovisko orgánu, ktorý tieto zásady alebo pravidlá ustanovuje. Obdobne navrhujeme, aby si v prípade, ak sa disciplinárne konanie vedie pre skutok, ktorý môže spočívať v porušení zásad etiky súdneho exekútora, predseda disciplinárneho senátu si vyžiadal stanovisko prezídia SKE.			zovšeobecnená tak, aby pokrývala aj požiadavku vyslovenú v pripomienke.
SKE	K Čl. I § 26 ods. 1 písm. e) návrhu zákona Navrhujeme doplniť text ustanovenia tak, že disciplinárny senát aj bez nariadenia ústneho pojednávania disciplinárne konanie zastaví, ak pre ten istý skutok prebehlo skoršie konanie o priestupku, trestné konanie, disciplinárne konanie alebo konanie o inom správnom delikte a toto konanie sa skončilo právoplatným rozhodnutím, alebo bolo právoplatne zastavené a rozhodnutie vydané v skoršom konaní nebolo zrušené. Predmetné ustanovenie by malo rešpektovať zásadu ne bis in idem aj vo vzťahu k trestnému konaniu alebo inému disciplinárnemu konaniu. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	K tomu pozri tiež vyhodnotenie pripomienky Úradu vlády SR. Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021; rozpor odstránený.
SKE	K Čl. I § 27 ods. 4 návrhu zákona Uvedené ustanovenie umožňuje duplicitný postih za to isté konanie; navrhujeme ods. 4 vypustiť a ods. 5 a 6 prečíslovať na ods. 4 a 5. Ide o zrejme porušenie zásady ne bis in idem. Tuto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	K tomu pozri tiež vyhodnotenie pripomienky Úradu vlády SR. Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021; rozpor odstránený.
SKE	K Čl. I § 27 ods. 6 návrhu zákona Poznámka na jazykovú úpravu slovného spojenia „súdneho exekútorského“ na „súdneho exekútora“. V tejto súvislosti zároveň dávame do pozornosti, že v dôvodovej správe k Čl. III sa na viacerých miestach namiesto označenia „exekútor“ používa označenie „notár“ v príslušnom gramatickom tvare.	O	A	
SKE	K Čl. I § 31 návrhu zákona Lehota na rozhodnutie vo zvlášť zložitých prípadoch spravidla najneskôr do šiestich mesiacov sa nám javí ako príliš krátka v prípadoch keď sa vykonáva dokazovanie. Tlak takejto lehoty môže nepriaznivo pôsobiť na senát, následkom čoho môžu byť vykonané dôkazy chybné interpretované v neprospech disciplinárne obvineného. Navrhujeme tieto lehoty vypustiť s tým, že Najvyšší správny súd, ako najvyššia súdna autorita by mal preukázať dostatočnú samoreguláciu, aby veci rozhodoval v primeraných, avšak nevyhnutne potrebných, lehotách. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	ČA	Znenie bolo upravené tak, že bolo vypustené slovo „najneskôr“. Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021; rozpor odstránený.
SKE	K Čl. I § 33 ods. 1 návrhu zákona Navrhované ustanovenie § 33 ods. 1 požadujeme doplniť vetou: „Ak disciplinárny senát dospeje k záveru, že samotné prejednanie veci splnilo výchovný účel, disciplinárne opatrenie neuloží.“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	Na disciplinárnu zodpovednosť súdneho exekútora sa bude vzťahovať všeobecná časť Trestného zákona, a to vrátane inštitútu upustenia od potrestania, o ktorý ide aj v pripomienke. Preto nie je potrebné túto otázku výslovne upravovať a preto má predkladateľ za to, že pripomienke je učinené za dosť už v predložennom znení. Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021; rozpor odstránený.
SKE	K Čl. I § 34 ods. 3 návrhu zákona Navrhujeme vypustiť slovo „stručným“. Ak disciplinárne rozhodnutie nebolo prijaté jednomyselne, disciplinárne rozhodnutie by malo obsahovať odôvodnenie odlišného názoru, tak ako ho predloží člen senátu.	O	A	
SKE	K Čl. I § 38 ods. 2 návrhu zákona	O	N	Požiadavke nie je možné

	Navrhujeme, aby pokuty uložené disciplinárnym rozhodnutím súdnym exekútorom boli príjmom SKE, tak ako doposiaľ. Príjem z uložených pokút je jedným zo zdrojov financovania činnosti SKE.			vyhovieť. Ide o rozhodnutie súdu. Pohľadávka, ktorá z neho vzniká je príjmom štátneho rozpočtu, ako každá pokuta uložená štátnym orgánom. Príjmy z pohľadávok štátu nemôžu byť príjmom iného subjektu.
SKE	K Čl. I § 38 ods. 5 návrhu zákona Navrhujeme nahradiť nasledovným textom: „Rozhodnutie o odvolaní z funkcie, o zbavení funkcie, o zbavení výkonu funkcie a o zbavení úradu na základe disciplinárneho rozhodnutia môže senát rozhodnúť iba jednomyseľne.“ Poukazujeme na argumentáciu k Čl. I § 5 a § 36 návrhu zákona. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021; rozpor odstránený. Pripomienka bola vyriešená zavedením dvojinštančného disciplinárneho konania.
SKE	K Čl. I § 45 návrhu zákona Navrhujeme, aby sa disciplinárne konanie proti súdnemu exekútorovi, ktoré napadlo do 31.12.2021, dokončilo podľa doterajších predpisov. Vzhľadom na pandemickú situáciu mohla konferencia súdnych exekútorov zvoliť nových členov disciplinárnej komisie až dňa 29.06.2021. Odporúčame posunutie termínu, od ktorého NSS začne prejednávať disciplinárne veci súdnych exekútorov až od 01.01.2022. Vytvorí sa tak dostatočný časový priestor na začatie činnosti NSS a vysporiadanie sa s novou agendou. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
SKE	k Čl. I § 5 návrhu zákona Požadujeme zmenu pomeru sudcov a prísediach v senáte v prospech prísediach. Tento návrh vyplýva z požiadavky objektívneho a spravodlivého rozhodovania Najvyššieho správneho súdu. Slovenská komora exekútorov pozorne sledovala proces kreovania Najvyššieho správneho súdu a voľbu (nie výber) jeho sudcov. Predseda Súdnej rady vyhlásil výberové konanie na 29 sudcov Najvyššieho správneho súdu s tým, že za sudcu tohto súdu možno vymenovať toho, kto vykonával právnickú prax najmenej po dobu 10 rokov a dosiahol vek 30 rokov najneskôr v prvý deň výberového konania. Z toho vyplýva, že podmienky pre kandidatúru na člena Najvyššieho správneho súdu spĺňajú advokáti, VSÚ alebo začínajúci sudcovia vo veku od 33 rokov. Súdni exekútori s odbornou skúškou a dlhoročnou praxou, hoci pôsobia aj v akademickej oblasti, sú z možnosti uchádzať sa o miesto sudcu NSS vylúčení. Viaceré skutočnosti týkajúce sa kreovania Najvyššieho správneho súdu vzbudzujú vážnu obavu, že ho nebude možné obsadiť všeobecne rešpektovanými osobnosťami z právnej praxe, či z akademickej oblasti. Najvyššiemu správne súdu bude v disciplinárnom konaní zverená mimoriadne dôležitá právomoc. Svojimi rozhodnutiami bude stanovovať hranice dovolenej interpretácie právnych noriem a vymedzenie etických zásad. Exekučné právo je však mimoriadne náročné na interpretáciu z hľadiska kvality právnej úpravy a množstva účelových novelizácií. Z praxe vyplýva, že pre bežného sudcu, ktorý s exekučnou agendou nie je podrobne oboznámený je neraz problémom preniknúť do niektorých jej špecifik. Dôkladné oboznámenie sa s právnou úpravou, judikatúrou a vzájomnými vzťahmi si vyžaduje dlhoročné špecializované štúdium a skúsenosti z praxe. Hoci nechceme a priori spochybňovať odbornosť sudcov Najvyššieho správneho súdu, je pravdepodobné, že väčšina bude bez uvedenej špecializácie a časť aj bez skúseností z vedenia pojednávania, či z vykonávania dokazovania. Navyše podľa navrhovanej právnej úpravy budú senáty NSS hneď od počiatku povinné pod tlakom krátkych lehôt vykonávať dokazovanie a rozhodovať v mnohých zložitých prípadoch. Nesprávne vyhodnotenie vecí môže mať ďalekosiahle dôsledky nie len pre život disciplinárne obvineného, ale aj život jeho rodiny a zamestnancov. Odvolanie z funkcie alebo vysoká pokuta v disciplinárnom konaní (aj za zanedbanie povinností niektorého zamestnanca úradu) môžu pre exekútora znamenať stratu živobytia, prepustenie zamestnancov a zatvorenie úradu. Nejde len o stratu povolania, na ktoré sa pripravoval desiatky rokov a úradu, do ktorého investoval nemalé množstvo finančných prostriedkov, stráca aj možnosť uplatnenia sa v akomkoľvek inom právnickom povolaní. Na rozdiel od sudcu, či prokurátora musí odvolaný exekútor vysporiadať aj nároky zamestnancov a daňové pohľadávky. Pri tom treba pamätať na drakonické ustanovenia Exekučného poriadku	Z	ČA	Pripomienka bola akceptovaná čiastočne v rozsahu zavedenia odvolania ako riadneho opraveného prostriedku proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa ukladá najprísnejšia sankcia Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021; rozpor odstránený.

	<p>upravujúce fikciu závažnosti disciplinárneho previnenia, a to bez ohľadu na to, či previnenie nastalo z nedbanlivosti alebo činnosťou zamestnanca. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadame: 1.) dvojínštančné disciplinárne konanie pred Najvyšším správny súdom; 2.) zmenu v pomere sudcov a prísediach v prospech právnických povolani, a to tak, že v prvom stupni rozhoduje senát zložený z predsedu senátu a dvoch prísediach a v druhom stupni senát zložený z predsedu senátu, jedného člena a troch prísediach; 3.) možnosť uloženia najprísnejšieho trestu iba jednomyseľným rozhodnutím; Ak by prísediaci z radov právnických povolani mali byť dvaja, je zrejmé, že ich úloha bude zanedbateľná, pretože môžu byť v každej veci prehlasovaní. Sice môžu senátu poskytnúť reálny pohľad na výkon praxe, ich názor môže byť iba poradný, čo si zrejme uvedomuje predkladateľ. Jeho argumentáciu v dôvodovej správe však považujeme za zavádzajúcu: „Z odseku 2 vyplýva, že pomer sudcov z povolania a nesudcov vo funkcii prísediach disciplinárneho senátu bol určený na 3:2. Takto zvolená koncepcia má svoje opodstatnenie najmä pre dva dôvody. Príčinou, prečo by nebol vhodný koncept rovnomerného zastúpenia je, že tak ako je uvedené vyššie, snahou predkladateľa bolo predísť situácii, kedy by nastala rovnosť hlasov. Z tohto dôvodu rovnocenné zastúpenie 3:3 alebo inak zvolený páry počet členov disciplinárneho senátu sa nejavil ako vhodné riešenie. Akékoľvek iné alternatívne riešenia na zabezpečenie predchádzania rovnosti hlasov, ako napríklad riešenie, že v prípade rovnosti hlasov by prevádzal hlas predsedu a podobné možnosti nie sú adekvátne vo vzťahu k presvedčivosti takéhoto rozhodnutia.“ Predkladateľ uvádza, že sa do značnej miery inšpiroval českým zákonom č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů v znění pozdějších předpisu, ktorý však upravuje že súd v disciplinárnych veciach rozhoduje v šesťčlenných senátoch zložených v pomere 2:2:1:1, z čoho sú dvaja sudcovia, dvaja exekútori, jeden advokát a jedna osoba navrhnutá Verejným ochrancom práv. Takýto senát rozhoduje väčšinou hlasov a v prípade rovnosti hlasov pri rozhodovaní o tom, či sa disciplinárne obvinený dopustil previnenia rozhodne senát o oslobodení. Toto riešenie pri rovnosti hlasov tiež považujeme za adekvátne, pretože bráni v uložení disciplinárneho opatrenia v prípade existencie rôznych právnych názorov.“ Predkladateľ ďalej argumentuje, že väčšinové zastúpenie sudcov je odôvodnené predovšetkým tým, že ide o konanie pred súdnou inštitúciou: „Argumentom v prospech väčšieho zastúpenia sudcov v porovnaní so zastúpením nesudcov je, že disciplinárne konanie je fakticky súdnym konaním ako každé iné súdne konanie, ktoré je vedené pred súdnou inštitúciou. Koncept disciplinárnych senátov zriadených na pôde najvyššieho správneho súdu nemá alternovať existujúce disciplinárne komisie, či obdobné disciplinárne orgány, ktoré doteraz rozhodovali o disciplinárnej zodpovednosti v rámci profesijných samospráv, či sudcovského alebo prokurátorského stavu. Je to jednoducho riadne súdne konanie, a preto je viac ako dôvodné, aby takéto konanie viedol predseda, ktorý je sudcom z povolania a sudcovia mali v disciplinárnom senáte dominantné postavenie.“ Tu ide o svojvoľnú argumentáciu predkladateľa, ktorá nemá svoj podklad v princípoch, judikatúre, či medzinárodných dohovoroch. Zrejme tiež opomína zloženie senátov okresných súdov v trestných veciach, v ktorých rozhodujú prísediaci, ktorých volia obecné zastupiteľstvá v obvode príslušného súdu z kandidátov z radov občanov, ktorí majú trvalý pobyt alebo pracujú v obvode súdu. Prísediach navrhujú starostovia obcí a primátori miest. Ku kandidátom navrhovaným na voľbu si obecné zastupiteľstvo vyžiada vyjadrenie predsedu príslušného súdu. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>			
SKE	<p>K Čl. III bod 10. návrhu zákona</p> <p>Navrhované zvýšenie pokuty považujeme za zjavne neprimerané. Zvýšenie sumy disciplinárneho postihu by malo byť odôvodnené zvýšením príjmu súdnych exekutorov. Navrhnutá výška pokuty absolútne nezohľadňuje aktuálne ekonomické postavenie exekutorských úradov, keď uloženie pokuty v hornej sadzbe môže znamenať praktickú ekonomickú likvidáciu exekutorského úradu, bez potreby odvolania exekútora. Z tohto návrhu vyplýva, že ministerstvo napriek upozorneniam SKE o problémoch udržateľnosti vymáhania práva prostredníctvom súdnych exekutorov, nepozná ekonomickú realitu súdnych exekutorov. Predkladateľ zvýšenie hornej hranice sadzby peňažnej pokuty súdnych exekutorov odôvodňuje nasledovne: „Navrhuje sa zvýšenie hornej hranice sadzby peňažnej pokuty pri disciplinárnom opatrení za disciplinárne previnenie. Horná hranica sadzby peňažnej pokuty bola stanovená ešte s účinnosťou od 1.12.1995 v sume 10.000,- Sk. Aj po 25 rokoch od účinnosti Notárskeho</p>	Z	A	Rozporové konanie uskutočnené dňa 3.8.2021, pričom na jeho podklade bolo ustálené zvýšenie sankcie na sumu 660 eur. Rozpor odstránený.

	<p>poriadku je stále vo výške 330,- eur. V roku 1995 bola priemerná mesačná mzda v prepočte vo výške 238,83 eura (7.195,- Sk), v roku 2020 bola priemerná mesačná mzda vo výške 1133 eur (https://www.socpoist.sk/vztah-priemernej-vysky-vyplacaneho-starobneho-solo-dochodku--k-3112--a-priemernej-mesacnej-mzdy-v-hospodarstve-sr/3166s). Za 25 rokov sa priemerná mesačná mzda nominálne zvýšila 4,74-násobne. Zvýšenie hornej hranice sadzby peňažnej pokuty o 4,55-násobok oproti súčasnému stavu je nižšie než aké bolo zvýšenie priemernej mzdy v Slovenskej republike za obdobie od roku 1995.“ O povrchnosti argumentácie uvedenej v dôvodovej správe svedčí aj skutočnosť, že namiesto Exekučného poriadku sa uvádza Notársky poriadok, konferencia notárov namiesto konferencie exekútorov a Slovenská komora notárov namiesto Slovenskej komory exekútorov. Predkladateľ opomína, že podľa vyhlášky č. 288/1995 Z. z. zo 7. decembra 1995 bola minimálna odmena súdneho exekútora vo výške 500,- Sk, t.j. 16,60 EUR. Dnes minimálna odmena exekútora nie je určená, teda je vo výške 0,- EUR. Podľa prepočtu uvedeného predkladateľom (koeficientom 4,55) by dnes mala byť minimálna odmena exekútora vo výške 75,- EUR. Súdny exekútor mal zároveň podľa vyhlášky z roku 1995 nárok na náhradu za stratu času 20,- Sk za každú aj len začatú polhodinu. Dnes nemá nárok na túto náhradu vôbec. Podľa predkladateľovho prepočtu by mala byť aspoň vo výške 3 EUR/začatá polhodina. Zároveň mal exekútor nárok na náhradu hotových výdavkov vo výške, v ktorej ich skutočne vynaložil. Dnes je jeho nárok limitovaný paušálnou sumou 60 EUR, čo pri exekúcii vedenej 5 rokov (proti nemajetnej fyzickej osobe) predstavuje 1 EUR/mesiac. Exekútor nemá nárok na preddavok pri peňažnej exekúcii, ktorý bol v minulosti bežne požadovaný a exekútor mohol vykonanie úkonu odmietnuť, ak nebol zložený. V prípade nepeňažnej exekúcie má exekútor nárok na preddavok iba v rozsahu 50 % predpokladaných výdavkov. Preto napríklad aj úkony vypratania neprispôsobivých osôb exekútor financovať. Nárast nákladov však postihol práve súdnych exekútorov, ktorí sa musia prispôbiť zvyšujúcej sa cene práce, poštovného, ako aj ďalších tovarov a služieb potrebných pre materiálne a technické zabezpečenie výkonu exekučnej činnosti. Ekonomickú stabilitu exekútorských úradov ovplyvnila aj znižujúca sa vymožitelnosť práva pod vplyvom nesystémových právnych úprav populistických politikov. Z aktuálneho diania je zrejmé, že táto nepriaznivá situácia sa bude ešte prehĺbovať aktuálnou zmenou nariadenia vlády o rozsahu zrážok pri výkone rozhodnutia a ďalšou „exekučnou amnestiou“. Preto navrhujeme zvýšenie hornej hranice pokuty maximálne na sumu 600,- EUR avšak iba za predpokladu nevyhnutnej úpravy minimálnej odmeny exekútora aspoň vo výške 50,- EUR. Za absolútne neadekvátne považujeme porovnávanie maximálnej sankcie súdneho exekútora so sankciou sudcu. 1./ Sudca nie je povinný zo svojho príjmu zabezpečovať materiálnu stránku činnosti súdu. 2./ Sudca nie je povinný zo svojho príjmu platiť mzdy asistentov a vyšších súdnych úradníkov. 3./ Sudca nezabezpečuje zodpovedajúce priestory súdu a ich prevádzku. 4./ Súdny exekútor okrem disciplinárnej zodpovednosti znáša aj prísnu civilnoprávnú a administratívnu zodpovednosť (podľa osobitných právnych predpisov), ktorú sudca v žiadnom prípade nenesie. Všetky tieto druhy zodpovednosti súdny exekútor, na rozdiel od sudcu, znáša aj za pochybenia svojich zamestnancov. 5./ Sudcovi aj pri maximálnej peňažnej sankcii ostane 30% z platu, teda priemerne 982,8 EUR mesačne, čo nepochybne stačí na úhradu životných nákladov. 6./ Sudca požíva ďalšie výhody a mimoriadne sociálne zabezpečenie. Zároveň žiadame o úpravu možnosti požiadať o splátkový kalendár, ktorý schvaľuje predseda senátu. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>			
SKE	<p>K EP</p> <p>V ustanovení § 29 ods. 12 a 13 a § 221 ods. 3 Exekučného poriadku vypustiť obligatórnu povinnosť uloženia stanoveného disciplinárneho opatrenia. V ustanovení § 29 ods.12 a 13 Exekučného poriadku požadujeme vypustiť obligatórnu povinnosť uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 221ods.2 písm. c) a v ustanovení § 221 ods. 3 Exekučného poriadku vypustiť obligatórnu povinnosť uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 221ods. 2 písm. b) a c). V praxi sa ukázalo, že nedodržanie sedemdnňovej lehoty podľa § 29 ods. 8 EP môže byť zapríčinené aj objektívnymi skutočnosťami, ktoré exekútor nevie ovplyvniť (hospitalizácia, dovolenka, chyba zamestnanca, chyba banky, Covid opatrenia), a to aj opakovane. Obligatórna povinnosť udelenia najprísnejšieho trestu – zbavenie úradu, bez objektívneho posúdenia veci a miery zavinenia exekútora sa javí ako nepatričné a nespravodlivé s nedozernými následkami na ďalší profesný, ale i osobný život exekútora a jeho rodiny. Zbavenie úradu exekútora diskvalifikuje z</p>	Z	A	<p>Na základe výsledkov rozporového konania bude zmenený § 29 ods. 12 a § 221 ods. 3 Exekučného poriadku tak, že v týchto prípadoch bude na výber sankcia buď v podobe pokuty alebo v podobe zbavenie funkcie súdneho exekútora.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené</p>

	možnosti vykonávať akúkoľvek inú právnickú profesiu. Preto treba posúdenie miery zavinenia, ale aj uloženie primeraného trestu, nechať na rozhodnutie nezávislého senátu podľa § 220 ods. 2 EP. Opätovne zdôrazňujeme, že exekútor zodpovedá aj za činnosť svojich zamestnancov. Podľa aktuálnej právnej úpravy by aj nedbanlivosť zamestnanca exekútorského úradu pri rozúčtovaní dvoch platieb po uplynutí sedem dňovej lehoty mohla spôsobiť, že exekútor bude odvolaný, príde o živobytie a stratí aj možnosť vykonávať inú právnickú profesiu. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			dňa 3.8.2021; rozpor odstránený.
Slovenská advokátska komora	Navrhujeme v § 28 v poslednej vete ods. 4 za slovo „dôkazov“ vložiť slovné spojenie „ktoré sú súčasťou disciplinárneho spisu“.	O	N	Nevidíme dôvod na toto doplnenie právnej úpravy – takýto konštrukt neupravujú ani predpisy o konaní pred súdmi, či už ide o Trestný poriadok alebo civilné procesné kódexy. Navyiac, pripomienka neobsahuje ani len náznak odôvodnenia, ktoré by poukazovalo na relevantnosť tejto pripomienky.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§ 1) Navrhujeme upraviť § 1 tak, aby bol špecifikovaný a zrejмый účel právomoci Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konať a rozhodovať o disciplinárnych previneniach vo veciach sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov, preto navrhujeme nech § 1 vrátane nadpisu znie: „§ 1 Právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (1) Tento zákon upravuje disciplinárne konanie, postup v disciplinárnom konaní a právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konať a rozhodovať o disciplinárnych previneniach vo veciach sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov. (2) O disciplinárnych previneniach a zodpovednosti sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov rozhoduje a disciplinárne opatrenia ukladá príslušný päťčlenný senát v rámci Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, zloženie ktorého upravuje druhá časť tohto zákona (ďalej len „disciplinárny senát“).“.	O	N	Vymedzenie predmetu právnej úpravy je dostatočné v predloženom znení, pretože pod pojmom „disciplinárne konanie“ je bez ďalších pochybností možno zahrnúť aj otázku právomoci Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Ani procesné kódexy (TP, CSP, CMP a SSP) v predmetne právnej úpravy nespomínajú právomoc súdov. Právomoc súdov je zo systematického hľadiska súčasťou regulácie akéhokoľvek konania. A preto je predmetom právnej úpravy disciplinárne konanie vrátane všetkých jeho aspektov.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§10) Z dôvodu, že podmienkou prísediaceho je výkon právnickej praxe najmenej po dobu 10 rokov navrhujeme, aby sa v § 10 ods. 4 písm. a) veková hranica z pôvodných 30 rokov zvýšila na 35 rokov.	O	ČA	Podmienka veku bola vypustená; postačuje vymedzenie podmienky právnickej praxe.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§13) Navrhujeme, aby §13 ods. 3 znel nasledovne: „(3) Začatie disciplinárneho konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné disciplinárne konanie. Ak podajú disciplinárny návrh v tej istej veci viacerí navrhovatelia, disciplinárne konanie sa začína na návrh, ktorý bol podaný ako prvý v poradí; neskôr podané návrhy majú účinok ako pristúpenie do konania na stranu navrhovateľa, pričom každý navrhovateľ koná samostatne“.	O	ČA	Akceptované v prvej časti pripomienky. Od konceptu pristupovania do konania predkladateľ ustúpil na podklade zásadných pripomienok (napr. ZSS).
Slovenská advokátska komora	čl. I (§13) V § 13 ods. 1 navrhujeme za slovo "konanie" doplniť zvrtné zámeno „sa“.	O	A	
Slovenská	čl. I (§14)	O	N	Použitá dikcia sa nejakí ako

advokátska komora	Navrhujeme upraviť znenie § 14 tak, aby § 14 vrátane nadpisu znel nasledovne: „§ 14 Lehota na podanie disciplinárneho návrhu Disciplinárny návrh možno podať do jedného roka odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o skutku, ktorým sa mal disciplinárne obvinený dopustiť disciplinárneho previnenia, najviac však do troch rokov odo dňa spáchania skutku, a ak ide o skutok vykazujúci znaky disciplinárneho previnenia, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v konaní, najneskôr do piatich rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.“			problematická z hľadiska aplikačnej praxe, resp. existujúca právna úprava, ktorá je východiskom pre novú právnu úpravu nevykazuje problémy, na ktoré by trebalo reagovať navrhovaným spôsobom.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§19) V § 19 navrhujeme nové znenie ods. 2, ktorý znie: „Opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania, musí obsahovať označenie zákonnej povinnosti alebo ustanovenia interného predpisu príslušnej komory, v súvislosti s ktorými malo dôjsť k spáchaniu skutku vykazujúceho znaky disciplinárneho previnenia. Ďalej s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj uvedenie miesta a času skutku, spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedenie iných skutočností, a to tak, aby skutok bol dostatočne konkretizovaný a nemohol byť zamenený s iným skutkom a aby bolo odôvodnené uloženie príslušného disciplinárneho opatrenia.“.	O	N	Formálno-právne niet rozdielu medzi návrhom zákona a dikciou uvedenou v pripomienke. Predkladateľ považuje navrhované znenie za dostatočné.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§19) V § 19 navrhujeme za odsek 3 vložiť nové odseky 4 a 5, ktoré znejú: „(4) Po doručení disciplinárneho návrhu zriadi príslušný disciplinárny senát disciplinárny spis, do ktorého sa zakladajú všetky písomnosti súvisiace so šetreným skutkom, najmä všetky vyjadrenia, dôkazy a záznamy použité alebo vykonané v disciplinárnom konaní vrátane zápisnice a rozhodnutí vydaných v disciplinárnom konaní (ďalej len „disciplinárny spis“). (5) Disciplinárny spis podlieha povinnosti mlčanlivosti, pričom oprávnenými osobami oboznamovať sa so skutočnosťami a nahliadať do disciplinárneho spisu sú navrhovateľ, disciplinárne obvinený, obhajca disciplinárne obvineného a členovia príslušného disciplinárneho senátu. Zamestnanci najvyššieho správneho súdu, ktorý budú v rámci svojho zamestnania vykonávať úkony v súvislosti s disciplinárnym spisom budú poučení o povinnosti zachovávať mlčanlivosť.“.	O	N	Zakladanie spisov nie je otázkou, ktorú by mal regulovať zákon – tieto otázky má regulovať registratúrny poriadok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Povinnosť zachovávať mlčanlivosť zo strany zamestnancov tohto súdu už vyplýva napr. zo zákona o štátnej službe. A teda pripomienka nie je namieste.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§19) V predposlednej vete v § 19 ods. 1, navrhujeme slovo „musí“ nahradiť slovom „môže“.	O	N	Disciplinárny návrh musí obsahovať návrh na uloženie disciplinárneho opatrenia – je to esenciálna náležitosť tohto typu podania.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§2) Nepovažujeme za dostatočne vymedzený predmet tohto zákona, t.j. predmet úpravy a základné princípy, ktorými sa riadi vrátane účelu zákona. Navrhujeme preto, aby § 2 vrátane nadpisu znel: „§ 2 Predmet zákona (1) Účelom disciplinárneho konania je právomoc disciplinárneho senátu posúdiť a rozhodnúť o disciplinárnej zodpovednosti osoby, voči ktorej je disciplinárne konanie vedené (ďalej len „disciplinárne obvinený“) tak, aby bol spoľahlivo a bez dôvodných pochybností zistený skutkový stav a rešpektované základné práva a slobody disciplinárne obvinených. (2) Tento zákon upravuje zloženie disciplinárnych senátov, návrhovú legitímáciu, priebeh a postup disciplinárneho konania, ukládanie disciplinárnych opatrení a pravidlá ich ukladania, ako aj rozhodovanie o dočasnom pozastavení výkonu sudcu. (3) Disciplinárnu zodpovednosť, disciplinárne previnenia a disciplinárne opatrenia upravujú osobitné predpisy.“. Zároveň upozorňujeme na chybné číslovanie odsekov v rámci § 2, odsek 2 je označený (očíslovaný) ako odsek 3.	O	ČA	Vymedzenie predmetu právnej úpravy je dostatočné v predloženom znení, pretože pod pojmom „disciplinárne konanie“ je bez ďalších pochybností možno zahrnúť aj otázku právomoci Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Ani procesné kódexy (TP, CSP, CMP a SSP) v predmetne právnej úpravy nespomínajú právomoc súdov. Právomoc súdov je zo systematického hľadiska súčasťou regulácie akéhokoľvek konania. A preto je predmetom právnej úpravy disciplinárne konanie

				vrátane všetkých jeho aspektov.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§20) Podmienky, za ktorých je možné vziať návrh späť sú oproti iným sporovým poriadkom (CSP, Trestný poriadok) definované neurčito, preto navrhujeme, nech § 20 vrátane nadpisu pod § 20 znie: „§ 20 Späťvzatie návrhu disciplinárneho návrhu Disciplinárny návrh je navrhovateľ oprávnený vziať späť, avšak najneskôr do okamihu kedy sa disciplinárny senát odoberie na záverečnú poradu. Navrhovateľ, ktorý vzal disciplinárny návrh späť, nemôže už vo veci a ku skutku, ku ktorému uskutočnil späťvzatie návrhu, podať nový návrh na začatie disciplinárneho konania. Týmto však nie je dotknutá návrhová legitímácia ostatných subjektov oprávnených podať disciplinárny návrh. Späťvzatie disciplinárneho návrhu musí byť vecne odôvodnené, v opačnom prípade naň disciplinárny senát neprihľadá.“.	O	A	
Slovenská advokátska komora	čl. I (§24) Obdobne ako v CSP navrhujeme v rámci vnášania námietok zaujatosti limitovať predmetné oprávnenie lehotou do kedy možno vzniesť námietku, preto navrhujeme, aby sa v § 24 ods. 1 za prvú vetu vložila nová a to v poradí druhá veta, ktorá znie „Námietku zaujatosti je potrebné uplatniť najneskôr do siedmich kalendárnych dní, odkedy sa dotknutý subjekt o dôvodoch zaujatosti dozvedel. Na neskôr oznámenú námietku zaujatosti sa neprihľadá.“.	O	A	
Slovenská advokátska komora	čl. I (§25) Vzhľadom na dôležitosť náležitého objasnenia skutku bez dôvodných pochybností je podľa nás potrebné rozšíriť právomoci senátov v rámci tzv. predbežného šetrenia, preto navrhujeme, aby sa v § 25 odsek 1 nahradil nasledovným a novým znením: „Ak obsah disciplinárneho návrhu vyžaduje predbežné objasnenie uvádzaných skutočností, predseda disciplinárneho senátu alebo ním poverený člen disciplinárneho senátu vykoná potrebné šetrenie. V rámci šetrenia je predseda disciplinárneho senátu alebo ním poverený člen, oprávnený vyžiadať si od disciplinárne obvineného stanoviská a vyjadrenia, doklady a písomnosti. Zároveň je taktiež oprávnený predvolať disciplinárne obvineného na výsluch. Ďalej je predseda disciplinárneho senátu oprávnený zisťovať aj ďalšie potrebné skutočnosti a dôkazy, ktoré v návrhu nie sú uvedené a požadovať súčinnosť zo strany navrhovateľa, a ak ide o listiny alebo iné veci, zadovážiť ich na vykonanie dôkazu.“.	O	ČA	Znenie § 25 ods. 1 bolo primerane upravené aj s ohľadom na pripomienky ostatných pripomienkujúcich subjektov.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§26) V § 26 ods. 1 navrhujeme za písm. f) vložiť nové písm. g), h) a i), ktoré znejú: „g) na základe predbežného šetrenia vyplýva záver, že skutok, ktorý je predmetom disciplinárneho návrhu, nie je disciplinárnym previnením; h) na základe predbežného šetrenia vyplýva záver, podľa ktorého je nepochybné, že skutok, ktorý je predmetom disciplinárneho návrhu, nespáchal disciplinárne obvinený; i) ak rozhodol o zastavení z dôvodu podľa poslednej vety ustanovenia § 27 ods. 4.“.	O	N	Berúc do úvahy znenie § 33 ods. 2 má predkladateľ za to, že tieto dôvody majú viesť k oslobodzujúcemu rozhodnutiu a nie k zastaveniu konania. Rovnaký koncept predpokladá § 285 Trestného poriadku.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§29) Navrhujeme v § 29 v prvej vete ods. 1 za slovo obvineného vložiť spojenie „a navrhovateľa“.	O	A	
Slovenská advokátska komora	čl. I (§3) Navrhujeme, aby boli podrobnejšie stanovené podmienky subsidiárnej aplikácie Trestného poriadku, napríklad vo vzťahu k výsluchu obvineného, k svedkom atď. Zároveň dávame na zváženie presunutie ustanovenia upravujúceho subsidiárnu aplikáciu Trestného poriadku medzi spoločné ustanovenia (§ 44), avšak každopádne navrhujeme, aby § 3 vrátane nadpisu znel: „§ 3 Subsidiárna aplikácia Trestného poriadku Ak tento zákon neustanovuje inak a ak to povaha veci nevyklučuje, na disciplinárne konanie sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku, najmä ale nielen ustanovenia o spoločnom konaní, o vylúčení súdu a iných osôb, o obhajcovi, o úkonoch trestného konania, o výsluchu obvineného, svedkov, o dokazovaní, o rozhodnutiach súdu, o hlavnom pojednávaní, o obnove konania a o trovách trestného konania.“.	O	N	Nemožno súhlasiť s takto koncipovaným vyjadrením subsidiarity, pretože spôsobí v praxi chaos. Predkladateľ preferuje čo najviac exaktnú a jednoznačnú právnu úpravu subsidiarity Trestného poriadku, pretože je už teraz zrejmé, že sú ustanovenia alebo celé state Trestného poriadku, ktorých aplikácia neprihľadá do úvahy –

			<p>napr. prípravné konanie, či postup pred začatím trestného stíhania, zabezpečovanie osôb a vecí a pod.</p> <p>Taktiež sa nemožno stotožniť s požiadavkou na presunutie tohto ustanovenia do spoločných ustanovení, pretože ide o jedno z nosných ustanovení zákona, a preto musí byť súčasťou úvodných ustanovení a „udrieť do očí“ okamžite – adresáti právnej normy nemajú toto ustanovenia hľadať v záverečnej časti zákona. K tomu pozri napr. § 1 ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov.</p>
<p>Slovenská advokátska komora</p>	<p>čl. I (§36) V nadväznosti na pripomienku SAK k § 36 navrhujeme vložiť nový §36a, ktorý vrátane nadpisu znie: „§ 36a Obnova disciplinárneho konania (1) V lehote troch rokov od právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia môže účastník konania podať návrh na obnovu disciplinárneho konania. (2) Iný mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu disciplinárneho senátu nie je prípustný.“.</p>	<p>Z ČA</p>	<p>Predkladateľ zvolil v súlade s pripomienkou Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky riešenie, podľa ktorého bude odvolanie prípustné len proti rozhodnutiu, ktorým sa ukladá disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie, zbavení funkcie, zbavení výkonu funkcie alebo zbavení úradu. Odvolanie bude môcť podať len disciplinárne obvinený, a to do 15 dní od doručenia (nie oznámenia) disciplinárneho rozhodnutia, pričom odvolanie bude mať suspenzívny účinok.</p> <p>O odvolaní bude rozhodovať päť členný senát najvyššieho správneho súdu zložený zo sudcov tohto súdu; pritom sa vychádza zo všeobecnej právnej úpravy proti prvostupňovým rozhodnutiam najvyššieho správneho súdu, ktorá vyplýva z § 24b zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení</p>

				niektorých zákonov. V konaní o odvolaní nebude prípustné zrušenie disciplinárneho rozhodnutia a vrátenie vecí na nové prejednanie, a teda „odvolací“ senát buď odvolanie zamietne alebo disciplinárne rozhodnutie zmení. Bez rozporov.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§36) Vzhľadom na absenciu oprávnenia podať riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu disciplinárnych senátov navrhujeme nasledovné znenie § 36 vrátane nadpisu: „Opravné prostriedky § 36 Odvolanie (1) Proti disciplinárnemu rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď bolo disciplinárne rozhodnutie odvolateľovi doručené. (2) Odvolanie sa doručuje najvyššiemu správne mu súdu. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. (3) Odvolanie je oprávnený podať navrhovateľ, disciplinárne obvinený, v mene disciplinárne obvineného aj jeho obhajca. (4) O podanom odvolaní rozhoduje disciplinárny senát v inom zložení, pričom ustanovenia § 31 a nasledovné sa aplikujú primerane aj na konanie o odvolaní.“.	Z	ČA	Pozri vyhodnotenie predchádzajúcej pripomienky; bez rozporov.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§43) Navrhujeme za § 43 vložiť nový § 43a, ktorý vrátane nadpisu znie nasledovne: „§ 43a Odvolanie proti rozhodnutie o dočasnom pozastavení výkonu funkcie (1) Proti rozhodnutie o dočasnom pozastavení výkonu funkcie je sudca, proti ktorému je predmetné rozhodnutie adresované, oprávnený podať odvolanie do piatich dní odo dňa doručenia rozhodnutia. O tomto odvolaní je disciplinárny senát povinný bezodkladne rozhodnúť a svoje rozhodnutie sudcovi doručiť do vlastných rúk v lehote do troch dní od vyhlásenia rozhodnutia o odvolaní. (2) Ustanovenia § 36 a §36a sa aplikujú primerane.“.	Z	N	Predkladateľ poukázal na navrhovaný § 42 ods. 2 návrhu zákona, ktorý umožňuje sudcovi opakovane sa domáhať zrušenia dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu. Bez rozporu.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§5) Navrhujeme v § 5 ods. 1 slová „sa skladá“ nahradiť nasledovnými slovami „koná a rozhoduje v nasledovnom zložení“,.	O	N	Nevidíme žiaden relevantný dôvod na akceptovanie pripomienky, a to aj s ohľadom, že právne predpisy upravujúce organizáciu súdov alebo konanie pred nimi bežne používajú terminológiu „senát sa skladá z ...“; k tomu pozri napr. § 46 ods. 1 a § 48 ods. 2 CSP alebo § 14, § 16 ods. 1, § 18 ods. 1, či § 24b ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§5) Navrhujeme v § 5 ods. 3 za slová "disciplinárnym senátom" vložiť slovné spojenie „spôsobom ustanoveným“.	O	N	Pripomienka nemení vecnú podstatu § 5 ods. 3; predkladateľ považuje pôvodne navrhované znenie za vecne aj legislatívno-technicky správne.
Slovenská advokátska komora	čl. I (§6) V § 6 navrhujeme nové znenie ods. 1 a 2, ktoré znejú: „(1) Predsedov disciplinárnych senátov a jednotlivých členov	O	N	V rámci organizácie súdov v časti týkajúcej sa kreovania senátov

komora	disciplinárnych senátov vrátane ich zástupcov menuje na funkčné obdobie troch rokov predseda Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) v súlade s rozvrhom práce najvyššieho správneho súdu, pričom prísediaci budú vyberaní z databáz podľa § 9 tohto zákona a to pri zaevidovaní disciplinárneho návrhu v podateľni pre každý disciplinárny návrh zvlášť. (2) Predseda najvyššieho správneho súdu po uplynutí trojročného funkčného obdobia obmení zloženie jednotlivých disciplinárnych senátov.“.			platí rokmi právna úprava, ktorá zveruje predsedovi súdu určovať zloženie senátov. Funkcia v senáte nie je funkciou, ktorý vzniká menovaním. Niet dôvodu na to, aby v prípade disciplinárnych senátov sa uplatňoval kreačný mechanizmus spočívajúci v menovaní a dokonca v ustanovení funkčného obdobia senátu. Disciplinárny senát je senát ako každý iný. Preto má byť určený rozvrhom práce bez nutnosti vymenúvať jeho predsedu alebo členov.
Slovenská advokátska komora	návrhu ako celku Nad rámec uvedených pripomienok, najmä vo vzťahu k pripomienkam označeným ako zásadné, považujeme za závažný nedostatok nemožnosť podať riadny opravný prostriedok voči rozhodnutiu príslušného disciplinárneho senátu, pričom ust. § 36 návrhu zákona oprávnenie na podanie riadneho opravného prostriedku ani neobsahuje, avšak naproti tomu v súčasnosti platná a účinná úprava, napríklad v podobe zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisoch, oprávnenie na podanie riadneho opravného prostriedku obsahuje. Absenciu práva podať riadny opravný považujeme preto za vážny nedostatok a výraznú zmenu oproti doteraz platnej úprave. Problematickosť takejto úpravy je potrebné predovšetkým vnímať po zvážení všetkých dôsledkov uloženia a dopadov disciplinárneho opatrenia, vrátane jeho sociálnych dôsledkov. Napríklad v tejto súvislosti je žiaduce obrátiť pozornosť na skutočnosť, že disciplinárnym opatrením môže byť aj pozastavenie výkonu funkcie, či v mimoriadnych prípadoch pozbavenie funkcie, čo je následne nepochybne vážnym zásahom do osobnej sféry a majetkových práv disciplinárne obvineného, nakoľko disciplinárne obvinený sudca/prokurátor/súdny exekútor/notár nebude v zásade disponovať ďalšou kvalifikáciou, ktorá by mu umožnila plnohodnotne sa uplatniť na trhu práce. Ďalej samotné oprávnenie na riadny opravný prostriedok je podľa nášho názoru nevyhnutné posúdiť aj z pohľadu samotného obsahu práva na spravodlivý proces, a to nielen tak ako je garantované Ústavou Slovenskej republiky, ale aj z pohľadu Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sme presvedčení, že obsahom práva na spravodlivý proces je v neposlednom rade a nepochybne aj právo na účinný riadny opravný prostriedok. V tomto prípade bude disciplinárne opatrenie uložené na základe súdneho rozhodnutia aj keď síce súdom najvyššej inštancie, paradoxne však iba v rámci jednoinštančného konania. Vzhľadom na navrhovanú úpravu a vyššie uvedené nie je vylúčené podávanie ústavných sťažností, rovnako ako aj sťažností a podaní adresovaných na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „ESLP“). Účasť Slovenskej republiky v konaniach pred ESLP v princípe nevytvára dobrý kredit Slovenska v zahraničí, rovnako je potrebné zvážiť náklady a trovy takýchto konaní, ktoré v prípade neúspechu bude znášať vláda Slovenskej republiky. Po posúdení vyššie uvedeného navrhujeme preto zásadným spôsobom upraviť ust. § 36 návrhu zákona a doplniť ustanovenia upravujúce právo na podanie odvolania, ako riadneho opravného prostriedku. Uvedené podľa nás umožní aj efektívne a účinné eliminovanie možných excesov v rámci postupnej rozhodovacej praxe Najvyššieho správneho súdu, ako aj ďalšie zjednocovanie judikatúry v disciplinárnych veciach tak, aby platilo pravidlo, že skutkovo obdobné prípady sa rozhodujú obdobne.	O	ČA	Pozrie vyhodnotenie zásadných pripomienok Slovenskej advokátskej komory.
Súdna rada SR	§ 10 ods. 4 Navrhujeme nové znenie § 10 ods. 4 písm. e) a g) a doplnenie nových písmen h) až i) v znení: „e) je občanom Slovenskej republiky a má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, g) nie je sudcom alebo členom súdnej rady,	Z	ČA	Predkladateľ akceptovať požiadavku na sprísnenie podmienok pre ustanovenie do

	h) súhlasí so zaradením do databázy prísediacich, ch) nie je členom žiadnej politickej strany ani politického hnutia, ani nevykonáva aktívnu politickú činnosť v politických strán alebo v politických hnutiach; za výkon aktívnej politickej činnosti sa považuje aj kandidovanie na kandidátnej listine politickej strany alebo politického hnutia vo voľbách do národnej rady a vo voľbách do Európskeho parlamentu, i) jeho skúsenosti a morálne vlastnosti dávajú záruku, že funkciu prísediaceho bude riadne vykonávať.“. Odôvodnenie: Ustanovenie navrhujeme doplniť z dôvodu zabezpečenia nezávislosti prísediaceho a zabezpečenia dodržiavania záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z práva Únie a judikatúry Súdneho dvora. Táto právna úprava zodpovedá českému zákonu č. 7/2002 Sb. o konaní vo veciach sudcov, štátnych zástupcov a súdnych exekútorov v otázke štátneho občianstva v otázkach absencie väzieb na prostredie organizovaného zločinu. Zákonné predpoklady, ktoré musí spĺňať prísediaci volený súdnou radou (čiže prísediaci ktorý bude súdiť sudcov) na to, aby bol zvolený do databázy podľa tohto ustanovenia nespĺňajú garancie nezávislosti takejto osoby od výkonnej moci. Rovnako tiež absentuje kritérium štátneho občianstva Slovenskej republiky. V kontraste s absenciou podmienky štátneho občianstva u osoby, ktorá bude súdiť sudcov sa bezdôvodne požaduje trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Toto kritérium je v rozpore s právom EÚ, keďže by správne mala byť požiadavka trvalého pobytu na území EÚ. K tomu upriamujem pozornosť na rozsudky Súdneho dvora EÚ k nezávislosti disciplinárneho senátu (C – 585/18, C – 624/18 a C – 625/18, EU – C:2019,551) a Spojené veci Miasto Lowicz a Prokuratura Okregowa w Plocku (C – 558/18 a C – 563/18, EU – C 2019,775). Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			funkcie prísediaceho. Nedošlo však k akceptovaniu pripomienky v tej časti, ktorá rozširuje účasť v databáza prísediacich pre účely disciplinárneho konania sudcov na prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov. Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor odstránený.
Súdna rada SR § 10 ods. 4 písm. a)	Navrhujeme vypustiť § 10 ods. 4 písm. a). Odôvodnenie: Navrhujeme sa vypustiť podmienka spĺňania vekovej hranice 30 rokov, ktorá v nadväznosti na požiadavku 10-ročnej praxe sa javí ako neopodstatnená.	O	A	
Súdna rada SR § 10 ods. 5	Navrhujeme upraviť § 10 ods. 5 v znení: (5) Za bezúhonnú sa na účely tohto zákona nepovažuje fyzická osoba, ktorá bola právoplatne odsúdená za úmyselný alebo nedbanlivostný trestný čin, a to aj v prípade, ak jej bolo odsúdenie zhladené, alebo na ktorú sa hľadá, akoby nebola pre takýto trestný čin odsúdená. Bezúhonnosť sa preukazuje odpisom registra trestov.1) Na účel preukázania bezúhonnosti podľa tohto zákona fyzická osoba poskytne svoje majetkové priznanie, čestne vyhlási, že nemá žiadne väzby na organizovaný zločin a poskytne údaje potrebné na vyžiadanie odpisu registra trestov. Údaje podľa tretej vety oprávnená osoba bezodkladne zašle v elektronickej podobe prostredníctvom elektronickej komunikácie Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na vydanie odpisu registra trestov. Odôvodnenie: Predkladateľ zúžil bezúhonnosť prísediaceho na neprípustné limity vo vzťahu k jeho poslaníu a zodpovednosti. V praxi by sa potom mohlo stať, že prísediaci bol v minulosti postihnutý za obdobné konanie, v akom bude rozhodovať v pozícii prísediaceho, čím zníži z hľadiska teórie zdania nestrannosť a nezávislosť disciplinárneho súdu. Na tento aspekt ESLP dlhodobo poukazuje ako na nežiadúci jav. Definícia bezúhonnosti ako predpokladu u prísediaceho je formulovaná nedôsledne. Bezúhonný podľa predloženého návrhu je ten, kto nebol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, avšak zákonodarcia opomenul spáchanie nedbanlivostného trestného činu. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	Podmienky bezúhonnosti budú totožné s podmienkami bezúhonnosti sudcov podľa § 5 ods. 5 zákona o sudcoch a prísediacich. Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor odstránený.
Súdna rada SR § 10 ods. 5	Navrhujeme zohľadniť rozšírenie oprávnení Kancelárie Súdnej rady slovenskej republiky v súvislosti s používaním pojmu „oprávnená osoba“ v § 10 ods. 5. Odôvodnenie: V znení navrhovanom predkladateľom je potrebné novelizovať aj zákon č. 330/2007 Z. z., nakoľko oprávnenie na vyžiadanie odpisu registra trestov Kanceláriou Súdnej rady slovenskej republiky v súvislosti s kandidátmi na funkciu prísediacich nie je v súčasnosti zákonom pokryté.	O	ČA	Oprávnenie Kancelárie Súdnej rady Slovenskej republiky na vyžiadanie si odpisu z registra trestov je v súčasnosti dostatočným spôsobom pokryté § 14 ods. 3 písm. o) zákona č. 330/2007 Z. z. o registri trestov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Avšak predkladateľ pre úplnosť nahradil pojem „oprávnená osoba“ priamo

				pomenovaním Kancelárie Súdnej rady Slovenskej republiky.
Súdna rada SR	§ 10 ods. 6 Navrhujeme upraviť § 10 ods. 6 v znení: (6) Funkčné obdobie prísediaceho je trojročné a začína plynúť odo dňa zvolenia prísediaceho do príslušnej databázy. Funkcia prísediaceho trvá aj po uplynutí tohto obdobia do právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia, ak je to potrebné na dokončenie veci, v ktorej je prísediacom. Tá istá osoba môže byť zvolená za prísediaceho najviac dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia. Odôvodnenie: Navrhovateľ neobmedzil funkčné obdobie prísediacich, z čoho vyplýva, že rovnaké osoby by mohli vykonávať túto funkciu neobmedzený čas. Podľa nášho názoru je práve cyklický prvok v podobe prísediacich vhodným modelom. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
Súdna rada SR	§ 10 ods. 7 Navrhujeme upraviť § 10 ods. 7 v znení: (7) Na prísediacich sa vzťahuje osobitný predpis o mlčanlivosti sudcov; prísediaceho zbavuje mlčanlivosti predseda najvyššieho správneho súdu. Prísediaci sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a sú viazaní iba zákonom. Sú povinní ich vykladať len podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a rozhodovať v primeraných lehotách bez prietahov, nestranne, spravodlivo a na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Nikto nesmie narušovať alebo ohrozovať nezávislosť a nestrannosť prísediacich. Prísediaci je povinný vykonávať svedomite svoju funkciu a pri výkone funkcie a v občianskom živote sa zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť dôstojnosť sudcovskej funkcie alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Odôvodnenie: Podľa navrhovaného znenia uvedeného ustanovenia predkladateľom návrhu zákona prísediaci nemá stanovenú povinnosť byť nezávislý. Uvedené korešponduje s povinnosťami prísediacich uvedených v § 79 a § 80 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů. Podľa ESLP, ak nie je čo i len jeden člen disciplinárneho senátu nezávislý, nie je nezávislý celý senát a nemôže splňať atribúty nezávislého súdu. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
Súdna rada SR	§ 11 Navrhujeme § 11 zmeniť a doplniť v súvislosti s potrebou dvojínštančného disciplinárneho konania, a to nasledovne: § 11 Zánik funkcie predsedu disciplinárneho senátu, člena disciplinárneho senátu a prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu. (1) Funkcia predsedu disciplinárneho senátu a člena disciplinárneho senátu zaniká a) ustanovením do funkcie predsedu najvyššieho správneho súdu alebo podpredsedu najvyššieho správneho súdu, b) zvolením za člena súdnej rady, c) právoplatnosťou rozhodnutia disciplinárneho senátu o uložení disciplinárneho opatrenia, d) ak prestane splňať podmienky podľa § 7 písm. a) a b) alebo § 8 písm. a) a b), e) preložením na iný súd, f) zánikom funkcie sudcu. (2) Funkcia prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu zaniká a) zánikom funkcie prokurátora, notára alebo súdneho exekútora, b) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. a) prestane splňať podmienky podľa § 10 ods. 1, c) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. b) prestane splňať podmienky podľa § 10 ods. 2, d) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. c) prestane splňať podmienky podľa § 10 ods. 3, e) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. d) bol ustanovený do funkcie sudcu, prokurátora, notára, súdneho exekútora alebo člena súdnej rady, f) ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. d) prestane splňať podmienky podľa § 10 ods. 4, g) vzdaním sa funkcie prísediaceho, h) uplynutím funkčného obdobia. Odôvodnenie: Vid' dôvody k pripomienke v bode 1. Zároveň sa navrhuje prehľadnejšie usporiadanie vnútorných odkazov a navrhuje sa vypustiť duplicitné odkazy. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	ČA	Ustanovenie bolo ako celok prepracované.
Súdna rada SR	§ 12 ods. 1 Navrhujeme upraviť § 12 ods. 1 v znení: § 12 Pridelovanie vecí disciplinárnym senátom (1) Disciplinárny návrh, námietka zaujatosti a odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Ak bude vec prvostupňového disciplinárneho senátu vrátená na ďalšie konanie, bude pridelená tomu disciplinárnemu senátu prvého stupňa, ktorému bola pôvodne pridelená. Každé ďalšie odvolanie podané v disciplinárnom konaní v tej istej	Z		

	veci sa prideli tomu odvolaciemu senátu, ktorému bolo pridelené prvé odvolanie. Odôvodnenie: Vid' dôvody k 1. zásadnej pripomienke. Zároveň zmenou ustanovenia sa reaguje na prideľovanie vecí obidvom stupňom disciplinárnym senátom. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
Súdna rada SR	<p>§ 13 ods. 3</p> <p>Navrhujeme upraviť § 13 ods. 3 v znení: (3) Začatie disciplinárneho konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné disciplinárne konanie. Ak podajú disciplinárny návrh v tej istej veci viacerí navrhovatelia, disciplinárne previnenie sa prejedná na návrh, ktorý bol podaný ako prvý v poradí; konanie o neskôr podaných návrhoch sa zastaví. Odôvodnenie: Zmenou tohto ustanovenia sa reaguje na nelogický postup v rámci konania, ktoré má mať znaky trestného procesu. Pokiaľ je podaný návrh v rovnakej veci na toho istého disciplinárne obvineného, nie je možné konať s viacerými pôvodnými navrhovateľmi. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	ČA	<p>Pripomienka akceptovaná len čiastočne; predkladateľ preferuje riešenie navrhované Združením sudcov Slovenska, podľa ktorého návrhu je namieste riešiť viaceré disciplinárne návrhy v tej istej veci formou spoločného konania. Rozporové konanie uskutočnené 28.7.2021; rozpor odstránený.</p>
Súdna rada SR	<p>§ 20</p> <p>Navrhujeme upraviť § 20 v znení: § 20 Späťvzatie návrhu disciplinárneho návrhu Disciplinárny návrh možno vziať späť dovtedy, kým sa odvolací disciplinárny senát odoberie na záverečnú poradu. Ten, kto vzal disciplinárny návrh späť, nemôže už v takomto prípade podať nový návrh. Odôvodnenie: Ustanovenie je upravené na dvojinštančné konanie. Zároveň, nie je zrejmé, prečo zákonodarca požaduje vecné odôvodnenie späťvzatia disciplinárneho návrhu. Takáto požiadavka zasahuje do dispozičnej právomoci navrhovateľa s vlastným podaním. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	N	<p>Právna úprava odôvodňovania späťvzatia disciplinárneho návrhu bola zavedená zákonom č. 152/2017 Z. z. Dôvody, ktoré viedli k zavedeniu tejto právnej úpravy sú nasledovné: Aplikácia prax týkajúca sa späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania je nedostatočná. Nie je zriedkavým javom, že navrhovateľ po začatí konania vezme návrh na začatie konania späť, a to bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia či vysvetlenia. Prax ukazuje, že sa tak stáva dokonca aj v prípadoch, kedy navrhovateľ pôvodne navrhoval najprísnejšie disciplinárne opatrenia (odvolanie z funkcie sudcu, preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa), a teda považoval konanie disciplinárne stíhaného sudcu za závažné disciplinárne previnenie. Vzhľadom k tomu, že v prípade disciplinárnych konaní proti sudcom existuje verejný záujem na tom, aby bolo zrejmé, kedy a za akých okolností sú sudcovia disciplinárne postihovaní, ale tiež oslobodzovaní, je nevyhnutné, aby verejnosť mohla byť oboznámená aj s dôvodmi, pre ktoré sa disciplinárne konanie zastavuje v dôsledku späťvzatia</p>

			<p>návrhu na začatie konania. Navrhovateľ totiž nepodáva návrh vo svojom osobnom záujme, ale vo verejnom záujme. Preto je nevyhnutné, aby podanie, ktorým sa berie návrh na začatie disciplinárneho konania späť, bolo presvedčivo odôvodnené. Späťvzatie návrhu by malo byť odôvodnené aj z ďalšieho dôvodu: opakovane sa stalo, že sudca čelil disciplinárnemu konaniu, v rámci ktorého sa uskutočnilo viac ústnych pojednávaní, napokon však bolo konanie bez ďalšieho zdôvodnenia zastavené len s poukazom na to, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť. Z takéhoto postupu nie je zrejmé disciplinárne stíhanému sudcovi ani verejnosti, či bol pôvodný návrh podaný oprávnene alebo nie. Aktuálny právny stav tak umožňuje navrhovateľovi zneužívať inštitút disciplinárneho konania na zastrašovanie sudcov, keďže umožňuje podať návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý nemá reálny základ. Sudca však napriek začatiu takéhoto disciplinárneho konania nemôže “očistiť” svoje meno a presvedčiť verejnosť, že je nevinný, keďže v konaní nie je oslobodený, ale toto konanie je “len” zastavené, navyše bez toho, aby boli bližšie konkretizované dôvody zastavenia [podotýkame, že pri zastavení konania podľa § 124 písm. a) zákona sa tak môže stať jednak z dôvodu späťvzatia návrhu, ako aj z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene]. Zdôvodnenie späťvzatia návrhu dáva sudcovi aj verejnosti možnosť reálne zistiť dôvody, pre ktoré sa konanie voči</p>
--	--	--	--

				<p>sudcovi už ďalej nevedie, a takto aj vyvrátiť pochybnosti o existencii podozrenia voči sudcovi či o svojvôli navrhovateľa. Podľa navrhovanej legislatívnej úpravy je možné vziať späť návrh na začatie disciplinárneho konania v ktoromkoľvek štádiu odôvodneným podnetom navrhovateľa. Ak sa tak však stane po začatí ústneho pojednávania, môže disciplinárne stíhaný sudca trvať na tom, aby disciplinárny senát prejednal jeho vec napriek spät'vzatiu návrhu a rozhodol o jeho vine. Analogicky ako v trestnom konaní aj v tomto prípade však disciplinárny senát už potom nemôže uložiť disciplinárne opatrenie, môže len vysloviť vinu sudcu (v prípade, ak nezistí dôvod na jeho oslobodenie). Pri takomto variante riešenia má teda sudca možnosť dosiahnuť oslobodzujúci výrok disciplinárneho senátu, ak je presvedčený, že návrh bol od začiatku podaný neoprávnene a bezdôvodne. Podobný postup navrhujeme aj v prípade zastavenia konania v dôsledku neskorého podania návrhu na začatie konania.</p> <p>Tieto dôvody pretrvávajú, preto predkladateľ trvá na navrhovanej právnej úprave.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor odstránený.</p>
Súdna rada SR	<p>§ 23 ods. 2</p> <p>V sa vypúšťa slovo „je“ a za slovo „funkciu“ sa vkladá čiarka a slová „predsedu súdnej rady“. Odôvodnenie: Žiadame doplniť medzi subjekty, ktoré sa upovedomujú o začatí disciplinárneho konania sudcov aj predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	A	
Súdna rada SR	§ 24	Z	ČA	Znenie primerane upravené.

	Navrhujeme upraviť § 24 v znení: § 24 Námietka zaujatosti (1) Ak nastanú okolnosti, ktoré môžu zakladať dôvod zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu, členov disciplinárneho senátu alebo prísediach odvolacieho disciplinárneho senátu, môže navrhovateľ, disciplinárne obvinený alebo jeho obhajca, namietať ich zaujatosť. (2) O námietke zaujatosti a o oznámení predsedu disciplinárneho senátu, člena disciplinárneho senátu alebo prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu o ich zaujatosti rozhodne trojčlenný senát najvyššieho správneho súdu určený na základe rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu do siedmich dní od predloženia veci. Odôvodnenie: Ustanovenie je upravené na dvojínštanné konanie. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
Súdna rada SR § 26	Navrhujeme upraviť § 26 v znení: § 26 Zastavenie disciplinárneho konania (1) Disciplinárny senát aj bez nariadenia ústneho pojednávania disciplinárne konanie zastaví, ak a) bol disciplinárny návrh podaný oneskorene alebo vzatý späť, b) disciplinárny návrh neobsahuje náležitosti uvedené v § 19, c) zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie, d) disciplinárne obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho, e) pre ten istý skutok prebehlo skoršie konanie o priestupku alebo inom správnom delikte a toto konanie sa skončilo právoplatným rozhodnutím, alebo bolo právoplatne zastavené a rozhodnutie vydané v skoršom konaní nebolo zrušené, f) uloženie disciplinárneho opatrenia európskemu delegovanému prokurátorovi je podmienené predchádzajúcim súhlasom alebo predchádzajúcou informačnou povinnosťou a súhlas nebol daný alebo bol vzatý späť alebo informačná povinnosť nebola splnená. (2) Ak nastane niektorý z dôvodov zastavenia disciplinárneho konania podľa odseku 1 písm. a), c), e) a f) po začatí ústneho pojednávania, disciplinárny senát vyzve disciplinárne obvineného, aby sa v lehote troch dní vyjadril, či súhlasí so zastavením disciplinárneho konania. Ak disciplinárne obvinený v uvedenej lehote vyhlási, že trvá na predjednaní veci, disciplinárny senát pokračuje v disciplinárnom konaní. Ak sa disciplinárne obvinený nevyjadrí alebo ak sa vyjadrí, že súhlasí so zastavením disciplinárneho konania, disciplinárny senát disciplinárne konanie zastaví. (3) Proti rozhodnutiu o zastavení disciplinárneho konania môže navrhovateľ podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Odôvodnenie: Zmena reaguje na zmenu § 20 ako aj potrebu zavedenia druhé stupňa disciplinárneho konania podrobne odôvodneného v pripomienke v bode 1. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	ČA	Pripomienka nebola akceptovaná v časti navrhovaného odseku 3. V rámci rozporového konania však došlo k zmene právnej úpravy, ktorou sa zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie mení z dôvodu na zastavenie disciplinárneho konania na dôvod pre oslobodenie disciplinárne stíhaného, tak ako je tomu aj v trestnom konaní. Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor odstránený.
Súdna rada SR § 28 ods. 4 a 5	Navrhujeme upraviť § 28 ods. 4 a 5 v znení: (4) Disciplinárne obvinený a navrhovateľ sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr na ústnom pojednávaní. Disciplinárny senát môže vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhnuté. Ak je potrebné zabezpečiť vyjadrenie alebo ďalšie podklady od tretích osôb, osoby požiadané o súčinnosť sú povinné poskytnúť požadované doklady bezodplatne a v lehote, ktorú určí disciplinárny senát. Disciplinárny senát rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov. (5) Ak je to potrebné na posúdenie disciplinárnej zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie, predseda disciplinárneho senátu je oprávnený otvoriť obálku so zápisnicou o hlasovaní; v takom prípade s ňou oboznámi členov disciplinárneho senátu a prísediach odvolacieho disciplinárneho senátu a túto zápisnicu možno na ústnom pojednávaní použiť ako listinný dôkaz. Po nazretí alebo vykonaní dôkazu podľa predchádzajúcej vety sa táto zápisnica opäť zalepí do obálky a predseda disciplinárneho senátu potvrdí taký úkon svojím podpisom na obálke. Odôvodnenie: Pokiaľ ide o určenie lehoty na poskytnutie dokladov od tretích strán, je nadbytočné, aby zákon upravoval jednak sudcovskú lehotu aj lehotu „bezodkladne“. Konanie vedie predseda disciplinárneho senátu, ktorý je najlepšie spôsobilý určiť lehotu, v ktorej majú byť poskytnuté požadované doklady. Odsek 5 bol doplnený o odvolacie disciplinárne senáty. Zároveň je upravená možnosť použitia dôkazov v zmysle zásady ústnosti a bezprostrednosti, teda len tých, ktoré budú vykonané. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
Súdna rada SR § 29 ods. 1 a 2	Navrhujeme upraviť § 29 ods. 1 a 2 v znení: (1) Ústne pojednávanie sa koná v prítomnosti disciplinárne obvineného. V jeho neprítomnosti možno vec prejednať iba vtedy, ak bol o termíne ústneho pojednávania riadne a včas upovedomený a odmietol sa bez uvedenia dôvodu dostaviť pred disciplinárny senát, alebo ak sa bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví, alebo ak sa práva účasti na ústnom pojednávaní výslovne vzdal písomným podaním. Ak	Z	ČA	K tomu pozri tiež vyhodnotenie pripomienky GP SR. Bez rozporu.

	si disciplinárne obvinený zvolí obhajcu, má obhajca právo zúčastniť sa na ústnom pojednávaní. (2) Na začiatku ústneho pojednávania prvostupňového disciplinárneho konania navrhovateľ prednesie disciplinárny návrh a odôvodní ho. Odôvodnenie: Navrhované znenie odstraňuje nejasnosti ohľadne prítomnosti disciplinárne obvineného na ústnom pojednávaní. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
Súdna rada SR	§ 29 ods. 3 V § 29 ods. 3 je potrebné za slovami „šetrenie, predseda disciplinárneho senátu“ vypustiť slová „disciplinárneho senátu“. Odôvodnenie: Navrhujeme vypustiť duplicitne uvedené slová.	O	A	
Súdna rada SR	§ 34 ods. 2 Navrhujeme upraviť § 34 ods. 2 v znení: (2) Disciplinárne rozhodnutie treba vyhotoviť písomne do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia. Okrem výroku musí disciplinárne rozhodnutie obsahovať aj jeho odôvodnenie, poučenie o opravnom prostriedku ako aj pomer hlasov, akým bol prijatý výrok o vine a disciplinárnom opatrení. Odôvodnenie: Navrhované znenie ustanovuje potrebu poučenia o možnosti odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu. Podrobné dôvody uvedené v 1. zásadnej pripomienka. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	Poučenie o opravnom prostriedku bolo doplnené.
Súdna rada SR	§ 36 Navrhujeme upraviť § 36 v znení: § 36 Opravné prostriedky (1) Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. (2) V lehote troch rokov od právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia môže disciplinárne odsúdený podať návrh na obnovu disciplinárneho konania. Odôvodnenie: Navrhovaná zmena upravuje existenciu riadneho ako aj mimoriadneho opravného prostriedku. Podrobné dôvody uvedené v pripomienke v bode 1. Predkladateľ v odseku 1 pripúšťa jediný opravný prostriedok, a to návrh na obnovu disciplinárneho konania, ktorý však konanie dvojinstančným nerobí, čo ustanovuje priamo ods. 2 navrhovaného ustanovenia § 36. Znenie navrhovaného ustanovenia je strohé a obmedzuje sa len na určenie lehoty, v akej môže prísť k obnove disciplinárneho konania. Z navrhovaného ustanovenia § 4 Disciplinárneho poriadku síce vyplýva, že na obnovu konania sa má primerane aplikovať právna úprava obsiahnutá v Trestnom poriadku. Primerané použitie úpravy obnovy konania v Trestnom poriadku v mnohých ohľadoch nie je možné, okrem iného aj preto, že Trestný poriadok z pohľadu trestného konania logicky, na rozdiel od úpravy obnovy disciplinárneho konania, žiadnu lehotu na podanie návrhu na obnovu konania v prospech obvineného nestanovuje, naproti tomu § 36 ods. 1 Disciplinárneho poriadku stanovuje trojročnú lehotu, ale už napr. nerieši, ako posudzovať, ak je disciplinárne obvineným návrh na obnovu podaný pred uplynutím uvedenej lehoty, jej dôvody sú však doplnili alebo podstatne rozšírili až po jej uplynutí. Už pri príprave zákona medzi hlavné námietky patrili výhrady voči navrhovanej jednoinstančnosti disciplinárneho konania. Výrazne sa tak zredukuje možnosť účinnej ochrany sudcov a príslušníkov ďalších právnických povolani pred nedôvodným disciplinárnym stíhaním, resp. neprimeranými trestami. Hlavná argumentácia predkladateľa, že článok 2 ods. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd povoľuje okrem iného výnimku z inštančného preskúmania v prípade, kedy v prvom stupni rozhoduje najvyšší súd, neobstoí vo vzťahu k navrhovanej právnej úprave. Predkladateľ navrhuje vytvorenie tzv. zložených disciplinárnych senátov zo sudcov a nesudcov, a nejde tak o čisto profesionálne senáty tvorené len sudcami najvyššieho správneho súdu. Pri absencii riadnych opravných prostriedkov dotknuté disciplinárne stíhané osoby budú mať možnosť domáhať sa ochrany len na Ústavnom súde SR, ktorý sa tak fakticky stane druhou opravnou inštanciou, čo by nemalo byť zámerom predkladateľa, a značne sa skomplikuje a predĺži súdna ochrana disciplinárne postihnutým subjektom. Keďže ide o jediný, navyše mimoriadny opravný prostriedok, predkladateľ by mal bližšie špecifikovať, ktoré z ustanovení § 393 až § 405 TP sa na obnovu konania použijú, najmä kto má legitímáciu na podanie návrhu, v akom resp. akých prípadoch je návrh na obnovu disciplinárneho konania prípustný, kedy je možné obnovu povoliť, kto o návrhu rozhoduje. Nie je jasné, kde sa má návrh na obnovu podať, kto o ňom má rozhodovať, kto prípadne povedie obnovené konanie. Znenie poučenia má reflektovať možnosť podania návrhu na obnovu konania v zmysle § 36 ods. 1. Znenie prvej vety by bolo vhodné doplniť vo vzťahu k obsadeniu súdu, ktorý bude rozhodovať o návrhu na obnovu konania. Znenie § 397 ods. 2 Trestného poriadku ustanovuje, že o	Z	ČA	Znenie návrhu zákona bolo primerane upravené a bolo zavedené odvolanie ako riadny opravných prostriedkov proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa ukladá sankcia smerujúca k zániku funkcie, či výkonu povolania disciplinárne obvineného. Okrem toho naďalej zostáva zachovaný mimoriadny opravných prostriedok proti akémukoľvek rozhodnutiu disciplinárneho senátu o vine a disciplinárnom opatrení – obnova konania. Samozrejme stále je dispozícii domáhanie sa ochrany základných práva a slobôd prostredníctvom sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Takto koncipovaný katalóg opravných prostriedkov predstavu dostatočnú záruku pre spravodlivé disciplinárne konanie. K tomu pozri vyhodnotenie obdobných pripomienok zásadného charakteru. Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor bol odstránený len čiastočne.

<p>takomto návrhu rozhoduje iný senát prvostupňového súdu. Keďže zloženie disciplinárnych senátov je odlišné od zloženia trestnoprávných senátov, bolo by namieste ustanoviť, že o návrhu na obnovu konania rozhoduje iný disciplinárny senát, pričom jeho predsedom, členom a prísediacim nemôže byť ten, kto bol predsedom, členom alebo prísediacim v disciplinárnom senáte, ktorý rozhodol vo veci, ktorej sa týka návrh na obnovu konania.</p> <p>Ustanovenie § 36 fakticky definuje disciplinárne konanie ako konanie jednostupňové, nakoľko stanovuje v odseku 2 nepripustnosť podania iných opravných prostriedkov s výnimkou obnovy konania (ustanovenej v odseku 1).</p> <p>Predkladateľ napriek výhradám uplatneným zo strany všetkých dotknutých subjektov/vybraných právnických profesií, ktorých sa má Disciplinárny poriadok týkať, zavádza jednoinštančnosť disciplinárneho konania, ktorú budú nepochybne nielen dotknuté subjekty (sudcovia, prokurátori, súdni exekútori a notári) vnímať pre absenciu dostatočného preskúmania ako problém. Dá sa očakávať, že jednoinštančnosť bude chápaná negatívne až diskriminačne, resp. ako najväčší problém navrhovaného zákona nie len pre zníženie štandardu procesnej ochrany práv dotknutých profesií vo vzťahu k doterajšej úprave, ale aj vo vzťahu k advokátom, kde bude naďalej prebiehať dvojstupňové konanie v rámci komory s následnou možnosťou podať správnu žalobu a neskôr aj kasačnú sťažnosť.</p> <p>Z dôvodovej správy sa nedozvieme, čo viedlo predkladateľa k zavedeniu takejto disproporcie medzi dotknutými právnickými profesiami a advokátmi, či predkladateľ vôbec zvažuje novelizáciu zákona o advokácii v tom smere, aby výrazným spôsobom podporil transparentnosť advokátskych disciplinárnych konaní, čím by zároveň vytvoril priestor pre určitú verejnú kontrolu týchto konaní. Možnosť preskúmania disciplinárnym orgánom vyššieho stupňa v prípade dotknutých subjektov/ vybraných právnických profesií by mala byť umožnená aj pri zohľadnení znenia článku 2 ods. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru, ktorý povoľuje okrem iného výnimku z inštančného preskúmania v prípade, kedy v prvom stupni rozhoduje najvyšší súd. Disciplinárny poriadok síce označuje za disciplinárny súd Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, rozhodovanie je fakticky zverené päťčlenným disciplinárnym senátom (§ 5 ods. 1 Disciplinárneho poriadku) zloženým nie len zo sudcov Najvyššieho správneho súdu SR (predsedu disciplinárneho senátu a dvoch členov disciplinárneho senátu), ale aj dvoch prísediacich, ktorí sa budú určovať náhodným výberom z databáz podľa (§ 9 ods. 1 písm. a/ až d/ Disciplinárneho poriadku) v závislosti od toho, či bude stíhaný prokurátor, exekútor, notár alebo sudca. Otázkou teda je, či bude možné takýto „zmiešaný“ orgán považovať najmä z hľadiska odbornosti, nezávislosti a nestrannosti, za vrcholnú súdnu inštitúciu v zmysle dodatkového protokolu Dohovoru. Absencia možnosti inštančného preskúmania na základe riadneho opravného prostriedku, teda absencia jednej zo záruk súdneho rozhodovania, bude s pravdepodobnosťou blížiacou sa k istote odbornou verejnosťou vnímaná negatívne, ako vada právnej úpravy, ktorá povedie k neúmernému zníženiu procesných štandardov konaní vedených podľa Disciplinárneho poriadku a ktorá v praxi nebude môcť byť ospravedlnená naplnením žiadneho legitímneho cieľa. Predkladateľovi návrhu možno vytknúť, že sa nekriticky inšpiroval českým modelom bez toho, aby priznal, resp. zohľadnil výhrady skupiny GRECO vo vzťahu k českej justícii, ktorá vo štvrtej hodnotiacej správe okrem iného uvádza, že je znepokojujúci fakt, že proti rozhodnutiu disciplinárnych súdov nie je možné sa odvolať. Pri rozhovoroch bolo spomínané, že toto nastavenie bolo v minulosti kritizované a spochybňované na Ústavnom súde ČR, ktorý však rozhodol, že existujúce právne úprava nie je v rozpore s Ústavou ČR. Tím GET však predsa upozornil úrady na európske normy, podľa ktorých by sudca v disciplinárnom konaní mal mať "právo namietat' proti rozhodnutiu a trestu" a že by mala existovať "možnosť súdneho odvolania". Tím GET znepokojuje najmä skutočnosť, že daný sudca nemá možnosť namietat' ani proti prípadnému odvolaniu z funkcie, a zastáva jednoznačné stanovisko, že túto oblasť je potrebné zahrnúť do súčasných priprav reformy justície. Preto skupina GRECO odporúča navrhnúť úpravu, ktorá dá sudcom možnosť vznášať námietky proti disciplinárnym rozhodnutiam súdu, vrátane odvolania z funkcie. Česká snemovňa podporila v decembri 2020 v úvodnom kole novelu zákona, ktorým sa mení zákon č. 7/2002 Zb. o konaní vo veciach sudcov, prokurátorov a súdnych exekútorov, ktorá upraví zloženie kárných senátov a umožní podanie odvolania. Kárnymi žalobami by sa zaoberali senáty na Vrchných súdoch, prípadné odvolanie by posudzoval Najvyšší súd ČR a Najvyšší správny súd ČR v senátoch zložených výhradou zo sudcov. Kým NSS ČR je za zachovanie jednoinštančnosti konania, NS ČR je za dvojinsťančnosť. Pripomínky NS a NSS k návrhu zákona , ktorým se mění</p>			
---	--	--	--

	zákon č. 7/2002 Sb. - kárné řízení soudců, státních zástupců a exekutorů :: Pavel Vřcha, soudce NS ČR Okrem dôvodov, ktoré už boli vyslovené, treba uviesť, že uvedené vplýva z medzinárodných štandardov upravujúcich všeobecne pravidlá disciplinárnej a trestnej zodpovednosti sudcov. Tieto štandardy navrhovaná právna úprava úplne obchádza, bez akéhokoľvek relevantného vysvetlenia s porovnávaním disciplinárnych sankcií k sankciám v pracovnoprávných vzťahoch. Toto však nie je možné absolútne porovnávať. V danom prípade totiž nejde len o určitú garanciu sudcovskej nezávislosti vo vzťahu k sudcom, ale aj vo vzťahu k užívateľom súdov. Tí totiž majú mať garanciu na zákonného a nezávislého sudcu (vo vzťahu k možným sankciám v disciplinárnom konaní, ktoré nebude preskúmateľné v riadnom opravnom prostriedku, čo môže mať v prípade chybného, nespravodlivého procesu vážny dopad na status a celkové (i sociálne) postavenie sudcu. V rámci disciplinárneho konania, ako aj v rámci možných sankcií totiž môže dôjsť aj k dopadom na zloženie senátu, či odňatie veci pôvodnému sudcovi – ak bude mať pozastavený výkon, bude mu uložený trest odvolanie z funkcie sudcu alebo preloženie na inú inštanciu - pri takto závažných sankciách a dopadoch aj pre strany v súdnych konaniach musí byť garancia, že takéto rozhodnutie nie je výsledkom nespravodlivého procesu alebo výsledkom justičného omylu, teda musí byť garancia prieskumu v odvolacom konaní. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
Súdna rada SR	§ 38 ods. 3 V § 38 ods. 3 je potrebné v úvodnej vete vypustiť slová „alebo na“. Odôvodnenie: Navrhujeme vypustiť duplicitne uvedené slová.	O	A	
Súdna rada SR	§ 41 Navrhujeme upraviť § 41 v znení: § 41 O návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu disciplinárny senát rozhodne v lehote 10 dní od jeho doručenia. Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu je možné podať odvolanie v lehote 5 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, je odvolací disciplinárny senát povinný rozhodnúť v lehote desať pracovných dní odo dňa doručenia odvolania. Odôvodnenie: Navrhovaná zmena upravuje existenciu riadneho opravného prostriedku pri dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, lehoty na rozhodnutie o opravnom prostriedku. Podrobné dôvody uvedené v 1. zásadnej pripomienka. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	N	Vzhľadom na to, že sudca, ktorému mu bol pozastavený výkon funkcie sudcu sa môže opakovane domáhať zrušenie dočasného pozastavenie výkonu funkcie sudcu, doplnenie navrhovanej právnej úpravy nie je potrebné. Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor bol odstránený.
Súdna rada SR	§ 46 ods. 1 Navrhujeme predĺžiť lehotu v § 46 ods. 1 na 3 mesiace od účinnosti zákona. Odôvodnenie: Lehota do 30. augusta 2021 je vzhľadom na jej krátky časový limit nespĺniteľná a najmä vzhľadom na dĺžku legislatívneho procesu nereálna, takže oprávnené orgány podľa § 9 ods. 1 ju nestihnú naplniť. Pripomienkové konanie má skončiť 6. júla a už od 1.8.2021 má byť zákon účinný. Na zvolenie prísediacich majú oprávnené subjekty len jeden mesiac, august 2021, teda navyše cez hlavnú dovolenkovú sezónu. Výber prísediacich si pritom vyžaduje dôslednú prípravu a následne aj realizácia samotnej voľby a jej zaradenie do programu zasadnutí oprávnených subjektov nevyhnutne potrebuje primeraný časový priestor, minimálne tri mesiace. Nových prísediacich do databázy navrhujeme zvoliť do 3 mesiacov od účinnosti tohto zákona. Do zvolenia nových členov databázy prísediacich alebo v prípade, že sa nepodari v uvedenej lehote zvoliť novú databázu, je potrebné v prechodných ustanoveniach upraviť riešenia takejto situácie a to tak, že databázu prísediacich volených súdnou radou budú tvoriť členovia doterajšej databázy členov disciplinárnych senátov vedenej súdnou radou s tým, že by išlo len o „iné osoby“ ako sudca zvolené súdnou radou na účely disciplinárneho konania vykonávaného podľa právnych predpisov účinných do 1.8. 2021. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	Na základe výsledkov rozporového konania bude lehota 2 mesačná. Rozpor odstránený.
Súdna rada SR	§ 46 ods. 2 Navrhujeme vypustiť § 46 ods. 2. Odôvodnenie: Za takto nastavených podmienok sa javí navrhované ustanovenie o kompetencii ministra spravodlivosti vymenovať potrebný počet prísediacich za nepripustné zneužitie ním	Z	A	Ustanovenie § 46 ods. 2 bolo vypustené bez náhrady.

	<p>vytvořeného právneho stavu na úkor demokratickej deľby moci v právnom štáte. Ministrom vymenovaní prísediaci pri takomto spôsobe ich kreovania navyše môžu byť dôvodne spochybňovaní z hľadiska ich nezávislosti od výkonnej moci. Navrhovaného znenia § 46 ods. 2 z dôvodu zásahu do nezávislosti súdnictva a zásahu do deľby moci v štáte nie je možné prijať. Uvedené ustanovenie porušuje právo Európskej únie a judikatúru Súdneho dvora. Podrobnosti uvedené v pripomienke v bode 1. Je nepripustné aby prísediach do databáz vymenoval bezodkladne minister. Ide o nepripustný zásah výkonnej moci do zloženia disciplinárnych senátov. Pri takomto vymenovaní prísediach ako členov disciplinárneho senátu by mohli vzniknúť oprávnené pochybnosti o neexistencii politického vplyvu, či politického tlaku na tieto osoby. V tejto súvislosti poukazujeme na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-397/19 z 18.5.2021 vo veci Asociația Forumul Judecătorilor din România (združenie „Fórum sudcov v Rumunsku“ a Inspectia judiciară (súdna inšpekcia Rumunsko), vo veci Fórum sudcov v Rumunsku a Asociația „Miscarea pentru Apărarea Statutului procurorilor (združenie „Hnutie na obranu stavu štátnych zástupcov“) na jednej strane a Consiliul Superior al Magistraturii (Vrchná rada sudcov a štátnych zástupcov Rumunsko) na strane druhej. V tomto smere je vylúčené, aby prísediach priamo určoval minister spravodlivosti. Toto je absolútne v rozpore s medzinárodnými štandardami a princípmi právneho štátu, ktorého jednou z garancií je nezávislé súdnictvo. Súdna rada je kolektívny orgán a má určité pravidlá pre zvolanie zasadnutia a rozhodovanie o personálnych otázkach. Uvedená lehota do konca augusta je nereálna, čo predkladateľ zákona musí vedieť, a preto sa javí jeho návrh ako účelový. Absentuje tiež úprava kto môže prísediach navrhnúť - preto je potrebné ju v tomto smere doplniť. Pre účely disciplinárnych konaní do vykoreovania novej databázy prísediach, môžu úlohu prvých prísediach plniť iné osoby ako sudcovia – zvolení a vedení v databáze súdnej rady pre účely disciplinárnych konaní do 1.8.2021. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>			
Súdna rada SR § 5	<p>Navrhujeme nové znenie § 5, ktoré znie: § 5 (1) Prvostupňový disciplinárny senát je trojčlenný. Skladá sa z predsedu disciplinárneho senátu a z dvoch členov disciplinárneho senátu. (2) Odvolací disciplinárny senát je päťčlenný. Skladá sa z predsedu disciplinárneho senátu, dvoch členov disciplinárneho senátu a dvoch prísediach odvolacieho disciplinárneho senátu (ďalej len „prísediaci“). (3) Zákoným sudcom na účely disciplinárneho konania je okrem predsedu disciplinárneho senátu a členov disciplinárneho senátu aj prísediaci vybraný do odvolacieho disciplinárneho senátu podľa tohto zákona. (4) Disciplinárny senát v prvom stupni koná a rozhoduje za stálej prítomnosti predsedu disciplinárneho senátu všetkých členov disciplinárneho senátu. Odvolací disciplinárny senát koná a rozhoduje za stálej prítomnosti predsedu disciplinárneho senátu, všetkých členov disciplinárneho senátu a prísediach. Odôvodnenie: Navrhované jednoinštančné konanie je v priamom rozpore s právom Európskej únie ako aj Stanoviskom benátskej komisie (podrobnosti viď. dôvody k 1. všeobecnej pripomienke). Navyše, spôsob ustanovenia do funkcie prísediaceho podľa návrhu právneho predpisu vyvoláva riziko politickej kontroly obsahu súdnych rozhodnutí, závislosti súdnej moci od výkonnej moci a zákonodarnej moci a môže vyvolávať legitímne pochybnosti vo vnímaní osôb podliehajúcich súdnej právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť disciplinárneho senátu vonkajšími činiteľmi a predovšetkým priamymi alebo nepriamymi vplyvmi zákonodarnej a výkonnej moci, a pokiaľ ide o jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom, a môže tak viesť k chýbajúcemu dojmu nezávislosti alebo nestrannosti uvedeného orgánu, ktorá by mohla narušiť dôveru, ktorú musí súdnictvo v demokratickej spoločnosti vzbudzovať u uvedených osôb podliehajúcich súdnej právomoci. Uvedené je porušením práva Únie a judikatúry Súdneho dvora uvedenej vo všeobecnej zásadnej pripomienke. Navrhujeme doplnenie zákona o výslovné ustanovenie osôb oprávnených navrhovať kandidátov do databázy prísediach tak, aby títo navrhovatelia dávali záruky predloženia kandidátov nezávislých od výkonnej a zákonodarnej moci. Preto je navrhovaný okruh navrhovateľov založený na stavovskej príslušnosti k advokátskemu, prokurátorskému, exekútorskému alebo notárskemu povolaniu a k príslušnosti k akademickému prostrediu právnických fakúlt verejných vysokých škôl. Uvedená právna úprava korešponduje s právnou úpravou navrhovateľov v Českej republike. Zároveň navrhujeme zaviesť kľúč pre stanovenie zastúpenia právnických profesií v senáte ako prísediach s tým, že jeden prísediaci bude navrhnutý dekanmi právnických fakúlt verejných vysokých škôl v</p>	Z ČA		<p>Znenie návrhu zákona bolo primerane upravené a bolo zavedené odvolanie ako riadny opravných prostriedkov proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa ukladá sankcia smerujúca k zániku funkcie, či výkonu povolania disciplinárne obvineného. Okrem toho naďalej zostáva zachovaný mimoriadny opravných prostriedkov proti akémukoľvek rozhodnutiu disciplinárneho senátu o vine a disciplinárnom opatrení – obnova konania. Samozrejme stále je dispozíciou domáhanie sa ochrany základných práva a slobôd prostredníctvom sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Takto koncipovaný katalóg opravných prostriedkov predstavu dostatočnú záruku pre spravodlivé disciplinárne konanie. K tomu pozri vyhodnotenie obdobných pripomienok zásadného</p>

	Slovenskej republike, t. j. doplnenie ustanovenia § 9 v tomto smere. Túto pripomienku považujeme za zásadnú			charakteru. Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor bol odstránený len čiastočne.
Súdna rada SR	<p>§ 6</p> <p>Navrhujeme nové znenie § 6, ktoré znie: § 6 (1) Predsedov prvostupňových a odvolacích disciplinárnych senátov, členov týchto senátov a ich zastupovanie určuje na obdobie troch rokov predseda Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) v rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu. Rozvrh práce disciplinárnych senátov sa tvorí podľa zásad tvorby rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu. (2) Prísediaci do odvolacích disciplinárnych senátov sú vyberaní z databáz podľa § 9 ihneď po doručení odvolania do podateľne, a to pre každé konanie zvlášť. (3) Ak v disciplinárnom konaní začatom pred uplynutím obdobia podľa odseku 1 alebo uplynutím obdobia podľa § 10 ods. 6 bol disciplinárnemu senátu pridelený disciplinárny návrh, disciplinárne konanie dokončí tento disciplinárny senát v rovnakom zložení. (4) Ak je disciplinárne obvineným sudca, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. d). (5) Ak je disciplinárne obvineným prokurátor, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. a). (6) Ak je disciplinárne obvineným súdny exekútor, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. b). (7) Ak je disciplinárne obvineným notár, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. c). Odôvodnenie: Navrhované jednoinštančné konanie je v priamom rozpore s právom Európskej únie ako aj Stanoviskom benátskej komisie (podrobnosti viď. dôvody k 1. všeobecnej pripomienke). Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>	Z	ČA	<p>Znenie návrhu zákona bolo primerane upravené a bolo zavedené odvolanie ako riadny opravných prostriedkov proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa ukladá sankcia smerujúca k zániku funkcie, či výkonu povolania disciplinárne obvineného. Okrem toho naďalej zostáva zachovaný mimoriadny opravných prostriedkov proti akémukoľvek rozhodnutiu disciplinárneho senátu o vine a disciplinárnom opatrení – obnova konania. Samozrejme stále je dispozícii domáhanie sa ochrany základných práva a slobôd prostredníctvom sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Takto koncipovaný katalóg opravných prostriedkov predstavu dostatočnú záruku pre spravodlivé disciplinárne konanie. K tomu pozri vyhodnotenie obdobných pripomienok zásadného charakteru.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor bol odstránený len čiastočne.</p>
Súdna rada SR	<p>§ 9 ods. 1 písm. c)</p> <p>Navrhujeme nové znenie § 9 ods. 1 písm. c), ktoré znie: „d) iných osôb zvolených súdnou radou na základe návrhu predsedníctva Slovenskej advokátskej komory, prezídia Notárskej komory Slovenskej republiky, prezídia Slovenskej komory exekútorov, Rady prokurátorov Slovenskej republiky, sudcovských rád a vedeckých inštitúcií pôsobiace v oblasti práva.“. Odôvodnenie: Navrhujeme rozšíriť okruh osôb, ktoré môžu byť zvolené Súdnou radou Slovenskej republiky za prísediaceho. Ustanovenie § 9 ods. 1 písm. d) nedostatočne špecifikuje okruh osôb, ktoré súdna rada môže zvoliť za prísediacich do disciplinárnych senátov, ktoré budú rozhodovať o disciplinárnych previneniach sudcov. Nie je určený ani okruh navrhovateľov pre túto voľbu v súdnej rade. V doterajších disciplinárnych senátoch boli okrem sudcov zastúpené aj iné právnické povolania a právnická obec. Predkladateľ návrhu zákona v dôvodovej správy žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo by prísediacim v disciplinárnych</p>	Z	N	<p>Na základe výsledkov rozporového konania bolo akceptované pôvodne navrhované riešenie, podľa ktorého v prípade disciplinárneho stíhania sudcov nebudú môcť byť prísediacimi prokurátori, súdni exekútori a notári.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené</p>

	konaniach nemohol byť prokurátor, notár, súdny exekútor. Podľa českej právnej úpravy nemôže byť prísediacom len sudca, ostatné právnické povolania nie sú limitované v ich účasti zastávať funkciu prísediaceho. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			dňa 11.8.2021, rozpor bol odstránený.
Súdna rada SR	§ 9 ods. 2 V § 9 ods. 2 prvej vete sa číslo „11“ nahrádza číslom „10“ a vypúšťa sa druhá veta. Odôvodnenie: Navrhujeme opraviť nesprávny vnútorný odkaz a vypustenie duplicitnej právnej úpravy k § 10 ods. 4 písm. g).	O	ČA	
Súdna rada SR	§ 9 ods. 3 V § 9 ods. 3 sa číslo „10“ nahrádza číslom „15“. Odôvodnenie: S prihliadnutím na problémy s dopĺňaním databáz členov disciplinárnych senátov v doterajšej praxi, navrhujeme vyšší minimálny počet prísediacich v každej databáze prísediacich. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
Súdna rada SR	čl. IV bodom 12, 13 a 21 V čl. IV (Zákon č. 385/2000 Z. z) navrhujeme vypustiť body 12, 13 a 21. Odôvodnenie: Navrhované znenie § 116 ods. 2, ktoré taxatívne vymenúva závažné disciplinárne previnenia, doplnené o novú skutkovú podstatu pod písm. j), nie je však prebratím právnej úpravy pôvodného znenia § 138 zákona o sudcoch. V odôvodnení navrhovateľ uvádza, že novými bodmi 12 a 13 sa preberá doterajšie znenie § 138, podľa ktorého právoplatné odsúdenie sudcu pre nedbanlivostný trestný čin mohlo vyústiť do konania pred disciplinárnym senátom, ktorý mal možnosť svojim rozhodnutím skonštatovať, že ide o čin, ktorý je nezlučiteľný s výkonom funkcie sudcu. Toto tvrdenie predkladateľa nemožno akceptovať, nakoľko vloženie nových dvoch skutkových podstát do § 116 sa rozšírila možnosť ďalšieho sankcionovania sudcu aj pri takom nedbanlivostnom čine, ktorý je zlučiteľný s funkciou sudcu, čo v doterajšej právnej úprave nebolo. Ak bolo zámerom predkladateľa rozšíriť skutkové podstaty, tieto neodôvodnil t. j. neuviedol relevantné dôvody prečo sankcia uložená v trestnom konaní nie je dostačujúca. Možno konštatovať, že týmto návrhom sa umožňuje duplicitný postih sudcov za ten istý skutok v trestnom a aj v disciplinárnom konaní bez ďalšieho. Je to neprípustný stav, v rozpore so zásadou Ne bis in idem. Uvedené zmeny reagujú na neprípustnú zmenu pri disciplinárnom stíhaní sudcu, ktorý bol právoplatne odsúdený za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti. Navyše za situácie, keď podľa návrhu predkladateľa môže byť prísediaci disciplinárneho senátu za takýto trestný čin odsúdený. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	ČA	Na základe výsledkov rozporového konania bol akceptovaný zámer predkladateľa zachovať zmysel pôvodného § 138 zákona o sudcoch a prísediacich. Predkladateľ však akceptoval požiadavku na prepracovanie navrhovanej zmeny § 116 ods. 2 doplnením materiálneho korektívu „znižuje dôstojnosť výkonu funkcie sudcu“, čím došlo k odstráneniu rozporu.
Súdna rada SR	čl. IV bodu 18 V čl. IV bode 18 je potrebné nahradiť nesprávne označenie písmena „b)“ správnym označením písmena „a)“. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka.	O	A	
Súdna rada SR	čl. VI V čl. VI (zákon č. 185/2002 Z. z.) absentuje právna úprava návrhovej kompetencie pri procese voľby prísediacich disciplinárnych senátov Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	K tomu pozri navrhovaný § 27fb.
Súdna rada SR	čl. VI (§27i) V čl. VI (zákon č. 185/2002 Z. z.) navrhujeme doplniť nový novelizačný bod, ktorým sa v §27i na konci pripája táto veta: „Ak na prípravu materiálov alebo zaujatie stanoviska je potrebná širšia odborná príprava, predseda súdnej rady môže zvoliť pracovné stretnutie členov súdnej rady; na pracovnom stretnutí súdna rada nerozhoduje a neuplatňuje postup rozhodovania podľa § 6 “. Odôvodnenie: Navrhovaná úprava nadväzuje na dôvodovú správu k § 10, ale aj na súčasnú aplikáciu ostatných noviel zákonov súvisiacich s reformou súdnictva, v spojení s realizáciou kompetencií súdnej rady. Doplnenie ustanovenia § 27i umožňuje zvolanie pracovného stretnutia členov súdnej rady, ktoré má slúžiť na prípravu dokumentov a s tým súvisiacu diskusiu k rozpracovaným materiálom. Pracovná porada môže byť zvolaná tiež za účelom vyhodnocovania pripomienok oslovených subjektov (napr. predsedov súdov, sudcovských samospráv). Ak je na plnenie konkrétnych úloh súdnou radou zvolená komisia, môžu byť predmetom pracovného stretnutia členov súdnej rady rozpracované materiály, pri ktorých je potrebná širšia odborná diskusia všetkých členov súdnej rady. Na pracovnej porade súdna rada nebude rozhodovať o skutočnostiach, ktoré sú predmetom rozhodovania súdnej rady na zasadnutí. Pracovnú poradu bude zvolávať predseda súdnej rady mimo zasadnutia súdnej rady podľa potreby. O obsahu pracovného stretnutia a termíne zvolania predseda súdnej rady bude vopred	Z	A	Pripomienka akceptovaná. Navrhovaná právna úprava však bola v záujme transparentnosti rozšírená aj o dodatočnú informačnú povinnosť; k tomu pozri nový § 27i ods. 2.

	informovať všetkých členov súdnej rady obvyklým spôsobom pre komunikáciu. K predmetu pracovného stretnutia sa odošlú členom súdnej rady potrebné dokumenty. Z pracovnej porady sa vyhotoví záznam. Pracovné stretnutia majú za úlohu napomôcť ku kvalite, efektívnejšiemu a účinnému plneniu úloh súdnej rady. Navrhovaná legislatívna úprava si vynútila aj aplikačná prax pri naplňaní úloh ostatných noviel zákonov s dôrazom na zákonné lehoty, ktorými je súdna rada viazaná. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
Súdna rada SR	čl. VII V čl. VII (Účinnosť) navrhujeme posunúť účinnosť zákona, minimálne do 01.01.2022. Odôvodnenie: Vzhľadom na dĺžku trvania legislatívneho procesu, nereálnosť časových horizontov a možnosti implementácie navrhujeme zmenu dátumu účinnosti zákona. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
Súdna rada SR	hmotnoprávnej úprave disciplinárnych previnení K hmotnoprávnej úprave disciplinárnych previnení Predkladateľ vypracoval nový návrh zákona s tým, že už ostatnou zmenou ústavy (čl. 142 ods. 2 písm. c)) „cielené vytvoril priestor pre vznik predkladaného návrhu zákona, ktorý má nahradiť súčasnú nekonzistentnú právnu úpravu a zaviesť jednotnú úpravu disciplinárneho konania tak, aby bola v súlade s platným znením ústavy“ a teda je predpoklad, že má navrhovateľ zákona riadne rozanalyzovaný súčasný právny stav a tiež jeho dopady. Pri tak zásadnej zmene, ako je úplne nová právna úprava disciplinárneho konania, ktorá by sa mala začať bezproblémovo aplikovať, neobstojí tvrdenie predkladateľa v dôvodovej správe, že „návrh zákona je koncipovaný výlučne ako procesný predpis a jeho ambíciou nie je sústreďovať doň hmotnoprávnu úpravu, ktorá teda naďalej zostáva súčasťou statusových zákonov. Hmotnoprávnou úpravou v tomto prípade netreba rozumieť len úpravu jednotlivých skutkových podstat disciplinárnych deliktov a disciplinárnych sankcií, ale aj otázky ako zánik disciplinárnej zodpovednosti, či zahľadanie disciplinárneho postihu, ktoré naďalej zostávajú súčasťou statusových zákonov“ a to z toho dôvodu, že disciplinárne previnenia sú pre dotknuté právnické profesie úplne roztrieštené (podrobné alebo okrajovo iba pomenované disciplinárne previnenia), pritom po novom by mal o všetkých rozhodovať rovnaký subjekt. Uvedeným odôvodnením si predkladateľ zjednodušuje prípravu tak závažného a v podmienkach SR i úplne nového právneho predpisu. Pre účely fungovania nového systému disciplinárneho konania je nevyhnutné aby predkladateľ rozanalyzoval aj dotknuté hmotnoprávne úpravy. Ako príklad uvádzame hmotnoprávnu úpravu pre disciplinárne stíhaného: 1. prokurátora § 188 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov (1) Disciplinárnym previnením je a) zavinenie nesplnenie alebo porušenie povinností prokurátora, b) správanie prokurátora, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti a nestrannosti pri rozhodovaní, c) správanie prokurátora na verejnosti, ktoré znižuje vážnosť prokuratúry. (2) Disciplinárne previnenie je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu nesplnenej alebo porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie, správanie prokurátora alebo iné prirážajúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená. (3) Disciplinárnym previnením nie je konanie, ktoré je trestným činom alebo priestupkom. 2. exekútora § 220 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (1) Disciplinárnym previnením je zavinenie porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie iných povinností podľa tohto zákona, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora. Disciplinárnym previnením je aj zavinenie konanie exekútora, ktoré má za následok priet'ahy v exekučnom konaní alebo v disciplinárnom konaní. (2) Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, jeho opakovanie alebo iné prirážajúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená. Závažným disciplinárnym previnením je aj nezaplatenie právoplatne uloženej peňažnej pokuty podľa § 221 ods. 1 a 2 v lehote určenej v rozhodnutí. 3. notára § 91 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (1) Disciplinárnym previnením je zavinenie závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z tohto zákona alebo osobitného predpisu, 1a) zavinenie závažné alebo opätovné porušenie iných povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z Etického kódexu notára, z interného predpisu komory alebo uznesenia komory, správanie, ktorým sa	Z	A	Pripomienka vzatá na vedomie. V rámci rozporového konania bol dohodnutý záver, že prehodnotenie hmotnoprávnej úpravy disciplinárnych previnení sudcov bude predmetom širšej odbornej diskusie za účasti ministerstva spravodlivosti a súdnej rady. Podľa výsledkov tejto diskusie bude navrhnutá zmena právnej úpravy. Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor bol odstránený.

	<p>závažným alebo opätovným spôsobom naruša dôstojnosť a vážnosť notárskej profesie a pokračovanie vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s výkonom činnosti notára. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie notára, ktoré má za následok priet'ahy v dedičskom konaní alebo disciplinárnom konaní, a tiež nerešpektovanie právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia. 4. sudcu § 116 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (1) Disciplinárnym previnením je a) zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, b) správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných priet'ahov, c) nepreukázanie požadovaných výsledkov v práci sudcu na základe hodnotenia sudcu s výrokom "nevyhovujúci", d) nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v dodatočnej lehote určenej súdnou radou, e) prítomnosť na pracovisku pod vplyvom alkoholu, omamnej alebo psychotropnej látky, ak nejde o disciplinárne previnenie podľa odseku 3 písm. a); ak sa sudca na výzvu predsedu súdu alebo predsedu príslušného súdu vyššieho stupňa odmietne podrobiť dychovej skúške na určenie objemového percenta alkoholu v krvi alebo lekárskeho odberu a vyšetreniu krvi alebo iného biologického materiálu, má to rovnaké právne následky, ako keby bol pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných látok, f) nesplnenie povinnosti podať písomné vyhlásenie podľa § 31 ods. 1 v ustanovenej lehote alebo uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov vo vyhlásení podľa § 31 ods. 1. (2) Závažným disciplinárnym previnením je a) vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranné a nezaujato, b) konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c) a d), ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prít'azujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená, c) opakované nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v dodatočnej lehote určenej súdnou radou, úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32, d) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v disciplinárnom konaní, e) svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré je v rozpore s právom, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok, f) zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, g) opakované nesplnenie povinnosti podať písomné vyhlásenie podľa § 31 ods. 1 v ustanovenej lehote alebo opakované uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov vo vyhlásení podľa § 31 ods. 1, h) opakované nepreukázanie požadovaných výsledkov v práci sudcu na základe hodnotenia sudcu s výrokom "nevyhovujúci", ak ide o hodnotenie sudcu vykonané podľa § 27a ods. 1 písm. e), i) porušenie povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti po celý čas trvania funkcie sudcu. (3) Závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu je a) výkon funkcie sudcu počas nariadenej pohotovosti sudcu a počas pracovného času pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok, b) spáchanie závažného disciplinárneho previnenia napriek tomu, že už mu bolo za závažné disciplinárne previnenie uložené disciplinárne opatrenie, c) nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať statočnosť pôvodu majetkového prírastku alebo statočnosť pôvodu samotného majetku v konaní podľa osobitného predpisu,12) d) konanie uvedené v odseku 2 písm. a), c) a i), ak je vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné prít'azujúce okolnosti nezlučiteľné s funkciou sudcu, e) porušenie zákonných podmienok náhodného prideľovania vecí senátom, sudcom a súdnym úradníkom a náhodného prerozdelenia už pridelených vecí, f) nepreukázanie požadovaných výsledkov v práci sudcu na základe hodnotenia sudcu s výrokom "nevyhovujúci", ak predchádzajúce dve hodnotenia sudcu boli s výrokom "nevyhovujúci", g) porušenie povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti spočívajúce v obchodných, majetkových alebo finančných vzťahoch s osobami z prostredia organizovaného zločinu vyplývajúce zo stanoviska súdnej rady prijatého v rámci dohľadu súdnej rady podľa osobitného predpisu.12) Bližšie k disciplinárnym previneniam sudcov, je potrebné uviesť, že skutkové podstaty disciplinárneho previnenia sudcov pôvodne predchádzajúce úpravy, či už znenia predchádzajúcich zákonov alebo predchádzajúceho znenia § 116 boli konštituované obdobne ako vyššie uvedené disciplinárne previnenia iných právnických profesií. Zmenami právnej úpravy sa neustále ustanovenie § 116 menilo, dopĺňalo a rozširovalo, čo v konečnom dôsledku má za následok nezrozumiteľnosť a duplicitu v disciplinárnych previneniach. Ustanovenie § 116 pomenúva skutkové previnenia, ktoré pri niektorých previneniach sa opakujú, ale</p>			
--	--	--	--	--

	<p>iným pomenovaním. Ako príklad možno uviesť preverovanie majetkových pomerov, preverovanie majetkových priznaní, v ktorých sudca deklaruje majetkové pomery; porušenie povinností sudcu, ktoré zahŕňa aj dodržiavanie zásad sudcovskej etiky, pričom porušenie sudcovskej spôsobilosti je porušením morálneho štandardu a integrity sudcu, čo zahŕňajú obsahom aj zásady sudcovskej etiky. Skutkové previnenia sa prelínajú v jednotlivých odsekoch a písmenách, aj keď pôvodnou predstavou bolo nastaviť skutkové previnenia a ich sankcionovanie v závislosti od zvýšenej závažnosti. Neustálymi zmenami sa stratil účel a vznikli nejasnosti v skutkových podstatách, za ktoré má byť sudca sankcionovaný. Podrobnejšie uvádzame: 1. Skutkové previnenia vo vzťahu k povinnostiam sudcu upravuje ods. 1 písm. a) a pri závažnejšom aj ods. 2 písm. b) 2. Skutkové previnenia vo vzťahu k nepreukázaniu požadovaných výsledkov v práci upravuje ods. 1 písm. c), pri opakovanom ods. 2 písm. h) a k výroku hodnotenia sudcu aj ods. 3 písm. f) 3. Skutkové previnenia vo vzťahu k správaniu sudcu upravuje ods. 1 písm. b), pri zvýšenej škodlivosti ods. 2 písm. b) 4. Skutkové previnenia vo vzťahu k majetkovým priznaniam upravuje ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. c) a pri miere zavinenia, iných príťažujúcich okolností aj ods. 3 písm. d) 5. Skutkové previnenia vo vzťahu k majetkovým pomerom (ostatná novela) upravuje ods. 3 písm. c) 6. Skutkové previnenia vo vzťahu k písomnému vyhláseniu upravuje ods. 1 písm. f), pri zvýšenej škodlivosti ods. 2 písm. b) a ešte aj samostatne pri opakovaní ods. 2 písm. g) 7. Skutkové previnenia vo vzťahu keď je sudca pod vplyvom alkoholu, omamnej alebo psychotropnej látky ods. 1 písm. e), pri zvýšenej škodlivosti upravuje ods. 2 písm. b) a ešte aj samostatne počas nariadenej pohotovosti sudcu a počas pracovného času ods. 3 písm. a) 8. Skutkové previnenia vo vzťahu k sudcovskej spôsobilosti upravuje ods. 2 písm. i), pri miere zavinenia a iných príťažujúcich okolností ods. 3 písm. d) a ostatnou novelou ešte aj ods. 3 písm. g) 9. Skutkové previnenia vo vzťahu k prieťahom v disciplinárnom konaní upravuje ods. 2 písm. d) a tiež ods. 3 písm. b) 10. Skutkové previnenia vo vzťahu k nestrannému a nezaújatému rozhodovaniu ods. 2 písm. a) a pri miere zavinenia aj iných príťažujúcich okolností aj ods. 3 písm. d), pri prieťahoch v súdnom konaní aj ods. 2 písm. f) a tiež pri svojvoľnom rozhodnutí so závažným následkom a značnou škodou aj ods. 2 písm. e) 11. Skutkové previnenie vo vzťahu k porušeniu náhodného pridelovania vecí senátom, sudcom a náhodného prerozdeľovania ods. 3 písm. e) Na základe uvedeného je vhodné urobiť kompletnú analýzu disciplinárnych previnení a ich následnú úpravu. Zámerom tejto pripomienky nie je, aby skutkové previnenia všetkých právnických profesií zahrnuté v tomto disciplinárnom procese mali jednotnú štruktúru. Touto pripomienkou je potreba upozorniť na nedokonalosti platného znenia, čo môže byť tiež dôvodom na predlžovanie celého rozhodovania v disciplinárnom procese po novom nastaveného systému disciplinárneho sankcionovania a sťaženie práce disciplinárnych senátov pre nejasnosti a nejednoznačnosti právnej úpravy. Predpokladáme, že zámerom zákonodarcu, je schváliť taký nový zákon, pri ktorom by hneď od začiatku aplikovania, nebol dôvod na viaceré úpravy. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>			
Súdna rada SR	<p>nový článok VII</p> <p>Za článok VI navrhujeme vložiť nový článok VII v znení: Zákon č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 517/2008 Z.z., zákona č. 59/2009 Z.z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 290/2009 Z.z., zákona č. 291/2009 Z.z., zákona č. 318/2009 Z.z., zákona č. 33/2011 Z.z., zákona č. 192/2011 Z.z., zákona č. 467/2011 Z.z., zákona č. 335/2012 Z.z., zákona č. 195/2014 Z.z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 216/2014 Z.z., zákona č. 322/2014 Z.z., zákona č. 87/2015 Z.z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 374/2015 Z.z., zákona č. 125/2016 Z.z., zákona č. 301/2016 Z.z., zákona č. 2/2017 Z.z., zákona č. 152/2017 Z.z., zákona č. 18/2018 Z.z., zákona č. 275/2018 Z.z., zákona č. 282/2019 Z.z., zákona č. 62/2020 Z.z. a zákona č. 423/2020 Z.z. sa mení takto: 1. V § 24b štvrtej vety sa vypúšťa bodkočiarka a slová „to neplatí pre disciplinárne konanie“. Odôvodnenie: Vzhľadom na presun disciplinárnych konaní na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky a ich nové konštituovanie a zároveň aj zámer predkladateľa, aby zloženie disciplinárnych senátov v počte má byť vždy nepárny, je potrebné starú úpravu možného párneho zloženia vypustiť. 2. V § 45 ods. 7 písm. f) sa slová „návrh na začatie disciplinárneho konania“ nahrádza slovami „disciplinárny návrh“. Odôvodnenie: Ide o zosúladienie novej terminológie súvisiace s disciplinárnym konaním. 3. V § 60 sa vypúšťa odsek 3 Odôvodnenie: Vzhľadom na nastavenie nových procesných pravidiel v rámci disciplinárneho konania a v súvislosti</p>	O	A	

	s novým zákonom o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, je potrebné oprávnenie pre disciplinárny senát vo veci rozhodovania o námietkach člena revízneho oddelenia proti rozhodnutiu predsedu súdu, vypustiť. 4. Poznámka pod čiarou k odkazu 32 znie: „32) § 13 a nasl. zákona č. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“. Odôvodnenie: Upravuje sa znenie odkazu pod čiarou vzhľadom na neaktuálne znenie.			
Súdna rada SR	nový článok VIII Za nový článok VII navrhujeme vložiť nový článok VIII v znení: Zákon č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva sa mení takto: V čl. XXX sa vypúšťa druhá veta. Odôvodnenie: Navrhuje sa zrušenie dočasnej účinnosti ustanovení súvisiacich s oprávnením Súdnej rady Slovenskej republiky vysloviť nesúhlas s trestným stíhaním sudcu pre trestný čin ohýbania práva, nakoľko neexistujú dôvody potreby dočasnej účinnosti. Dočasná účinnosť uvedených ustanovení pri ich prijímaní v legislatívnom procese nebola ani predkladateľom vecne odôvodnená. Predkladateľ v odôvodnení navrhovanej právnej úpravy uviedol len „Navrhuje sa, aby mechanizmus vyslovovania súhlasu s trestným stíhaním sudcu pre trestný čin ohýbania práva tak ako sa navrhuje mal dočasný charakter a uplatňoval sa 3 roky. Na tento účel sa navrhuje, aby tieto ustanovenia stratili účinnosť 1. januára 2024.“. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.	Z	A	
Súdna rada SR	poznámka pod čiarou k odkazu 6 V poznámke pod čiarou k odkazu 6 je potrebné uviesť aktuálne platný a účinný zákon. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka.	O	A	
Súdna rada SR	prechodným ustanoveniam Všeobecná pripomienka k prechodným ustanoveniam Dokončenie neskončených disciplinárnych konaní podľa novej právnej úpravy bude mať za následok to, že všetky neskončené konania sa v podstate nanovo začnú na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky (§ 277a Trestného poriadku), čím sa predlži doba ich trvania. Súčasne to bude viesť k pasivite tých orgánov, ktoré do nadobudnutia účinnosti disciplinárneho poriadku sú oprávnené v týchto konaniach konať a rozhodovať. Takúto úpravu pritom svojho času nezvolili ani v Českej republike (§ 31 ods. 1 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů). Súčasne pôjde aj o zásah do právnej istoty v rámci disciplinárnej zodpovednosti, ktorej súčasťou je aj procesný rámec rozhodovania. Tento zásah je najvýraznejší vo vzťahu k otázke prípustnosti inštančného postupu, keď sa majú prebiehajúce dvojstupňové konania, resp. konania s možnosťou následného súdneho prieskumu nahradiť v podstate jedностupňovým konaním pred najvyšším správnym súdom. Už takáto zmena sama o sebe predstavuje zásah do práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti možno poukázať aj na zásadnú procesnú zmenu týkajúcu sa notárov a súdnych exekútorov, pretože proces rozhodovania v disciplinárnych veciach je u týchto osôb normatívne ustanovený mimo akejkolvek subsidiarity Trestného poriadku. Zamýšľaná úprava súčasne môže ohroziť začiatok činnosti najvyššieho správneho súdu. Rozhodovanie v lehotách daných § 31 bude totiž negované tým, že až k 30. 8. 2021 je nastavený proces odovzdávania spisových materiálov (§ 45 ods. 2) ako i proces tvorby databáz prísediach (§ 46). V tomto smere je tiež potrebné uviesť, že disciplinárny poriadok predstavuje úplne novú právnu úpravu, pri aplikácii ktorej bude v rámci unifikácie rozhodovania disciplinárnych senátov potrebné zjednotiť výklad niektorých ustanovení a to aj v nadväznosti na to, že sa jedná len o rámcovú procesnú úpravu, ku ktorej sa má subsidiárne uplatňovať Trestný poriadok, pričom hmotnoprávne otázky majú zostať riešené v štyroch osobitných úpravách. V takýchto prípadoch je pritom typickým prvkom spojeným s okamžitou aplikabilitou novej právnej úpravy dlhšia legisvakačná lehota. Správny súdny poriadok bol napr. uverejnený v Zbierke zákonov 17. 7. 2015 a jeho účinnosť spojená s čiastočnou okamžitou aplikabilitou nastala až po roku od 1. 7. 2016. Okamžitá aplikabilita disciplinárneho poriadku v rámci personálne nedobudovaného substrátu najvyššieho správneho súdu, na ktorý súčasne prechádza značné množstvo reštančných vecí zo správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, môže preto výrazným spôsobom znefunkčniť nové nastavenie disciplinárnej zodpovednosti sudcov, prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov. Zároveň je potrebné upozorniť aj na niektoré procesné anomálie spojené s navrhovaným riešením. Znenie § 45 ods. 4 spája začiatok odvolacieho konania de facto so začatím disciplinárneho konania podľa	Z	ČA	Predkladateľ zvolil na poklade vznesených pripomienok riešenie, podľa ktorého sa doterajšie konania proti prokurátorom, súdnym exekútorom a notárom dokončia podľa doterajších predpisov. V prípade disciplinárnych konaní proti sudcom sa však s ohľadom na čl. 154g Ústavy Slovenskej republiky budú musieť tieto konania dokončiť podľa novej procesnej právnej úpravy, t.j. podľa predloženého návrhu zákona. Predkladateľ sa nestotožňuje s výkladom čl. 154g ústavy, v zmysle ktorého niet prekážky preto, aby disciplinárne konania proti sudcom, ktoré nie sú ku dňu účinnosti zákona skončené, sa môžu dokončiť podľa doterajších predpisov. Čl. 154g ods. 8 neumožňuje ďalšie pokračovanie disciplinárnych senátov zriadených Súdnou radou Slovenskej republiky, pretože cit. článok tieto disciplinárne senáty priamo ruší. Na tejto skutočnosti

	<p>disciplinárneho poriadku. Medzi odvolaním a návrhom na začatie konania je však zásadný procesný rozdiel, pričom množstvo variácií spojených s tým, kto je odvolateľom, akých skutočností sa odvolanie týka a v akom konaní bolo odvolanie podané, znemožňuje racionálnu aplikáciu navrhovaného ustanovenia. Pokiaľ by pritom disciplinárny súd zistil procesné pochybenie, ktoré by malo mať za následok zrušenie prvostupňového rozhodnutia nemohol by (v zmysle vety za bodkočiarkou) napadnuté rozhodnutie zrušiť na účel uskutočnenia jeho nového právne konformného priebehu. Znenie § 45 ods. 5 pritom umožňuje eventualitu súčasného priebehu kasačného konania a konania pred disciplinárnym senátom v prípade rozhodnutia správneho súdu o zrušení napadnutého disciplinárneho rozhodnutia a súčasného podania kasačnej sťažnosti proti tomuto rozhodnutiu. Ustanovenia § 45 ods. 5 a 6 zároveň pri najvyššom správnom súde fakticky kumulujú jeho prieskumné oprávnenie týkajúce sa kasačnej sťažnosti spojenej so správnu žalobou vo veciach správneho trestania a rozhodovanie vo veci samej v pozícii disciplinárneho súdu. Takéto procesne nastavenie pritom osciluje na samotnej hrane ústavnosti, pretože v tej istej veci nemôže súčasne akýkoľvek správny súd rozhodovať vo veci samej a súčasne preskúmať právoplatné rozhodnutie iného orgánu a naopak. Predkladaný návrh prechodných ustanovení poukazuje v dôvodovej správe na znenie Čl. 154g ods. 8 Ústavy Slovenskej republiky. Zánik funkcií predsedov a členov disciplinárnych senátov a s tým spojený zánik volebnej pôsobnosti Súdnej rady Slovenskej republiky je spojený s dňom začatia činnosti najvyššieho správneho súdu. Conditio sine qua non výkonu činnosti najvyššieho správneho súdu ako disciplinárneho súdu predstavuje nadobudnutie účinnosti príslušnej procesnej úpravy - disciplinárneho poriadku. Ani týmto momentom však nemusí dôjsť automaticky k zrušeniu funkcií predsedu a členov (pôvodných) disciplinárnych senátov, ak zákonodarca ustanoví, že neskončené konania sa dokončia podľa pôvodnej právnej úpravy. Takéto určenie by bolo nakoniec aj súladné so všeobecnou úpravou prechodných ustanovení obsiahnutou v Čl. 154g ods. 6 ústavy. Nakoniec analogicky možno poukázať aj na to, že po nadobudnutí účinnosti Správneho súdneho poriadku dokončili odvolacie konania v podstate už zrušené odvolacie senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku). Túto pripomienku považujeme za zásadnú.</p>		<p>nič nemôže zmeniť zákonná úprava. Zákonom nemožno „prebiť“ dikciu ústavy, ktorá ruší doterajšie disciplinárne senáty.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor bol odstránený.</p>
<p>Súdna rada SR</p>	<p>Všeobecná pripomienka</p> <p>Návrh zákona je v priamom rozpore s právom Európskej únie s poukazom na doložku zlučiteľnosti návrhu právneho predpisu s právom Európskej únie, v ktorej predkladateľ uvádza, že „problematika návrhu právneho predpisu nie je upravená v práve EÚ. Vzhľadom na vnútroštátny charakter navrhovaného právneho predpisu je bezpredmetné sa vyjadrovať k bodom 4., 5. a 6. doložky zlučiteľnosti.“ Uvedené je v priamom rozpore s právom Európskej únie a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. Návrh právneho predpisu porušuje záväzky Slovenskej republiky ako členského štátu Európskej únie. Je tým porušená Zmluva o Európskej únii, Zmluva o fungovaní Európskej únie a Charta základných práv Európskej únie (Charta). Odôvodnenie: Článok 2 Zmluvy o Európskej únii znie: „Únia je založená na hodnotách úcty k ľudskej dôstojnosti, slobody, demokracie, rovnosti, právneho štátu a rešpektovania ľudských práv vrátane práv osôb patriacich k menšinám. Tieto hodnoty sú spoločné členským štátom v spoločnosti, v ktorej prevláda pluralizmus, nediskriminácia, tolerancia, spravodlivosť, solidarita a rovnosť medzi ženami a mužmi.“ Podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii, „Podľa zásady lojálnej spolupráce sa Únia a členské štáty vzájomne rešpektujú a vzájomne si pomáhajú pri vykonávaní úloh, ktoré vyplývajú zo zmlúv. Členské štáty prijímú všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv alebo z aktov inštitúcií Únie. Členské štáty pomáhajú Únii pri plnení jej úloh a neprijímú žiadne opatrenie, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie cieľov Únie.“ Článok 19 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii stanovuje, že „Súdny dvor Európskej únie sa skladá zo Súdneho dvora, Všeobecného súdu a osobitných súdov. Zabezpečuje dodržiavanie práva pri výklade a uplatňovaní zmlúv. Členské štáty ustanovia v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej právnej ochrany.“ Hlava VI Charty s názvom „Spravodlivosť“ zahŕňa najmä článok 47 s názvom „Právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces“, podľa ktorého „Každý, koho práva a slobody zaručené právom Únie sú porušené, má za podmienok ustanovených v tomto článku právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. ...“</p>	<p>Z ČA</p>	<p>Znenie návrhu zákona bolo primerane upravené a bolo zavedené odvolanie ako riadny opravných prostriedkov proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa ukladá sankcia smerujúca k zániku funkcie, či výkonu povolania disciplinárne obvineného. Okrem toho naďalej zostáva zachovaný mimoriadny opravných prostriedkov proti akémukoľvek rozhodnutiu disciplinárneho senátu o vine a disciplinárnom opatrení – obnova konania. Samozrejme stále je dispozícií domáhanie sa ochrany základných práva a slobôd prostredníctvom sťažnosti adresovanej Ústavného súdu Slovenskej republiky. Takto koncipovaný katalóg opravných prostriedkov predstavu dostatočnú záruku pre spravodlivé</p>

<p>Podľa článku 51 Charty, nazvaného „Rozsah pôsobnosti“: „1. Ustanovenia tejto Charty sú pri dodržaní zásady subsidiarity určené pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, a tiež pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie. V dôsledku toho rešpektujú práva, dodržiavajú zásady a podporujú ich uplatňovanie v súlade so svojimi príslušnými právomocami a pri zachovaní obmedzení právomocí Únie, ktoré boli na ňu prenesené zmluvami. 2. Táto charta nerozširuje rozsah pôsobnosti práva Únie nad rámec právomocí Únie, ani nezakladá žiadnu novú právomoc ani úlohu pre Úniu, ani nemení právomoci a úlohy vymedzené v zmluvách.“ Článok 52 ods. 3 Charty uvádza: „V rozsahu, v akom táto charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd [podpísanom v Ríme 4. novembra 1950], zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. Toto ustanovenie nebráni tomu, aby právo Únie priznávalo širší rozsah ochrany týchto práv.“ Vysvetlivky k Charte základných práv (Ú. v. EÚ C 303, 2007, s. 17) v súvislosti s článkom 47 druhým odsekom Charty spresňujú, že toto ustanovenie zodpovedá článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“). Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie. 1) Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 2. marca 2021, vo veci C-824/18, A.B. a i. proti Krajowa Rada Sądownictwa, ECLI:EU:C:2021:153: Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, zásada účinnej súdnej ochrany práv jednotlivcov vyplývajúcich z práva Únie, na ktoré sa odvoláva článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ, predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá vychádza z ústavných tradícií spoločných členským štátom, bola zakotvená v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, a v súčasnosti je potvrdená v článku 47 Charty [rozsudok z 5. novembra 2019, Komisia/Polsko (Nezávislosť všeobecných súdov), C 192/18, EU:C:2019:924, bod 100 a citovaná judikatúra]. – bod 110 rozsudku. Pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ, treba pripomenúť, že toto ustanovenie sa týka „oblastí, na ktoré sa vzťahuje právo Únie“, bez ohľadu na okolnosti, za akých členské štáty uplatňujú toto právo v zmysle článku 51 ods. 1 Charty [rozsudok z 5. novembra 2019, Komisia/Polsko (Nezávislosť všeobecných súdov), C 192/18, EU:C:2019:924, bod 101 a citovaná judikatúra]. – bod 111 rozsudku. Podľa ustálenej judikatúry záruky nezávislosti a nestrannosti vyžadované podľa práva Únie stanovujú ako požiadavku existenciu pravidiel, najmä pokiaľ ide o zloženie orgánu, menovanie, funkčné obdobie, ako aj dôvody zdržania sa hlasovania, vylúčenia pre zaujatosť a odvolania jeho členov, ktoré umožňujú odstrániť akékoľvek oprávnené pochybnosti účastníkov konania, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť uvedeného orgánu z vonkajšieho hľadiska a jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom. – bod 117 rozsudku. V súlade so zásadou deľby moci, ktorou sa vyznačuje fungovanie právneho štátu, musí byť zaručená najmä nezávislosť súdov vo vzťahu k zákonodarnej a výkonnej moci. – bod 118 rozsudku. V tejto súvislosti je dôležité, aby sudcovia boli chránení pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť ich nezávislosť. Pravidlá uvedené v bode 117 tohto rozsudku musia predovšetkým umožniť vylúčiť nielen akýkoľvek priamy vplyv vo forme pokynov, ale aj formy vplyvu, ktoré sú viac nepriame a ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutia dotknutých sudcov. – bod 119 rozsudku. Súdny dvor rovnako uviedol, že zostáva nevyhnutné zabezpečiť, aby hmotnoprávne podmienky a procesné pravidlá, ktorými sa riadi prijímanie rozhodnutí o vymenovaní, boli také, že u osôb podliehajúcich súdnej právomoci nemôžu po vymenovaní dotknutých osôb vyvolať oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť dotknutých sudcov vonkajšími činiteľmi a ich neutralitu vo vzťahu k jednotlivým záujmom, o ktorých rozhodujú, a že na tento účel je dôležité najmä to, aby boli uvedené podmienky a postupy navrhnuté tak, aby spĺňali požiadavky uvedené v bode 119 tohto rozsudku. – bod 123 rozsudku. Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ totiž ukladá všetkým členským štátom povinnosť stanoviť v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej súdnej ochrany najmä v zmysle článku 47 Charty (rozsudok A. K. a i., bod 168, ako aj citovaná judikatúra), takže toto posledné uvedené ustanovenie sa musí náležite zohľadniť na účely výkladu článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ (uznesenie zo 6. októbra 2020, Prokuratura Rejonowa w Ślubicach, C 623/18, neuvverejnené, EU:C:2020:800, bod 28) – bod 143 rozsudku. Ako však už bolo pripomenuté v bode 115 tohto rozsudku, článok 47 druhý odsek Charty medzi požiadavkami spojenými so základným právom na účinný prostriedok nápravy výslovne zmieňuje prístup k</p>		<p>disciplinárne konanie.</p> <p>Okrem toho bola prepracovaná doložka zlučiteľnosti právneho predpisu s právom Európskej únie, kde predkladateľ potvrdil skutočnosť, že regulované problematika má svoju odraz aj v práve EÚ, ako v primárnom (ZFEÚ, Charta), tak aj sekundárnom [Nariadenie (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry]. Rovnako citované rozhodnutia Súdneho dvora EÚ boli doplnené do bodu 3 písm. c) doložky.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené dňa 11.8.2021, rozpor bol odstránený.</p>
---	--	---

<p>„nezávislému“ súdu. – bod 144 rozsudku. Súdny dvor tým, že v tejto súvislosti rozhodol, že článok 47 Charty je sám osebe postačujúci a nemusí byť spresnený ustanoveniami práva Únie alebo vnútroštátnym právom na to, aby bolo jednotlivcom priznané samostatne uplatniteľné právo (rozsudky zo 17. apríla 2018, Egenberger, C 414/16, EU:C:2018:257, bod 78, a z 29. júla 2019, Torubarov, C 556/17, EU:C:2019:626, bod 56), osobitne v rozsahu, v akom toto ustanovenie vyžaduje, aby orgán, ktorý má rozhodovať o prostriedku nápravy založenom na práve Únie, spĺňal požiadavku nezávislosti uloženú týmto ustanovením (pozri v tomto zmysle rozsudok A. K. a i., bod 166), najmä uznal, že táto požiadavka je jasná, presná a bezpodmienečná, takže tento článok môže vyvolávať priamy účinok – bod 145 Charty. Článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ teda ukladá členským štátom jasnú a presnú povinnosť dosiahnuť výsledok, ktorá nie je spojená so žiadnou podmienkou, pokiaľ ide o nezávislosť charakteristickú pre súdy, ktoré majú vykladať a uplatňovať právo Únie – bod 146 rozsudku. Na druhej strane treba v každom prípade zdôrazniť, že účinky spojené so zásadou prednosti práva Únie sú záväzné pre všetky orgány členského štátu najmä bez toho, aby tomu mohli brániť vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa rozdelenia súdnych právomocí, vrátane tých ústavných. V súlade s ustálenou judikatúrou totiž nemožno pripustiť, aby pravidlá vnútroštátneho práva, hoci aj ústavnej povahy, ohrozovali jednotu a účinnosť práva Únie (rozsudky z 15. januára 2013, Križan a i., C 416/10, EU:C:2013:8, bod 70 a citovaná judikatúra, ako aj zo 4. decembra 2018, Minister for Justice and Equality a Commissioner of An Garda Síochána, C 378/17, EU:C:2018:979, bod 49 a citovaná judikatúra) – bod 148 rozsudku. 2) Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 19. novembra 2019, v spojených veciach C-585/18, C-624/18 a C-625/18, AK. proti Krajowa Rada Sądownictwa, a CP, DO proti Sąd Najwyższy, ECLI:EU:C:2019:982, ECLI:EU:C:2021:153: Hoci organizácia súdnictva v členských štátoch patrí do právomoci týchto štátov, stále platí, že pri výkone tejto právomoci sú členské štáty povinné dodržiavať povinnosti, ktoré im vyplývajú z práva Únie [rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Pol'sko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C 619/18, EU:C:2019:531, bod 52 a citovaná judikatúra].- bod 75 rozsudku. V súlade s ustálenou judikatúrou v prípade neexistencie právnej úpravy Únie v danej oblasti platí, že hoci je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu, aby určil príslušné súdy a upravil procesné podmienky žalôb určených na zabezpečenie ochrany individuálnych práv vyplývajúcich z právneho poriadku Únie, členské štáty sú pritom v každom prípade zodpovedné za zabezpečenie dodržania práva na účinnú súdnu ochranu uvedených práv, ako je zakotvené v článku 47 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. októbra 1998, IN CO. GE.'90 a i., C 10/97 až C 22/97, EU:C:1998:498, bod 14 a citovanú judikatúru; z 15. apríla 2008, Impact, C 268/06, EU:C:2008:223, body 44 a 45, ako aj z 19. marca 2015, E.ON Földgáz Trade, C 510/13, EU:C:2015:189, body 49 a 50, ako aj citovanú judikatúru). – bod 115 rozsudku. Okrem iného treba pripomenúť, že článok 52 ods. 3 Charty spresňuje, že v rozsahu, v akom táto Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v EDLP, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v tomto dohovore. – bod 116 rozsudku. Ako vyplýva z vysvetliviek k článku 47 Charty, ktoré sa podľa článku 6 ods. 1 tretieho pododseku ZEÚ a článku 52 ods. 7 Charty musia zohľadniť pri jej výklade, prvý a druhý odsek tohto článku 47 zodpovedá článku 6 ods. 1 a článku 13 EDLP (rozsudok z 30. júna 2016, Toma a Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu Vasile Cruduleci, C 205/15, EU:C:2016:499, bod 40 a citovaná judikatúra). – bod 117 rozsudku. Súdny dvor preto musí dbať na to, aby výklad článku 47 druhého odseku Charty, ktorý poskytuje, zabezpečil takú úroveň ochrany, ktorá neporušuje úroveň zaručenú článkom 6 EDLP, tak ako ho vykladá Európsky súd pre ľudské práva (rozsudok z 29. júla 2019, Gambino a Hyka, C 38/18, EU:C:2019:628, bod 39). – bod 118 rozsudku. Pokiaľ ide o obsah tohto článku 47 druhého odseku, zo samotného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že základné právo na účinný prostriedok nápravy, ktoré zakotvuje, zahŕňa najmä právo každého na to, aby jeho vec bola spravodlivo prejednaná nezávislým a nestranným súdom. – bod 119 rozsudku. Táto požiadavka nezávislosti súdov, ktorá je neoddeliteľne spojená s poslaním súdnictva, vychádza z podstaty práva na účinnú súdnu ochranu a základného práva na spravodlivý proces, ktorá má zásadný význam ako záruka ochrany všetkých práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie, a záruka zachovania spoločných hodnôt členských štátov uvedených v článku 2 ZEÚ, najmä hodnoty právneho štátu [rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Pol'sko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C 619/18, EU:C:2019:531, bod 58 a</p>			
--	--	--	--

<p>citovaná judikatúra]. – bod 120 rozsudku. Podľa ustálenej judikatúry má uvedená požiadavka nezávislosti dve hľadiská. Prvé, vonkajšie, hľadisko vyžaduje, aby dotknutý orgán vykonával svoje úlohy úplne samostatne, nikomu hierarchicky nepodliehal alebo nebol podriadený a od nikoho neprijímal príkazy alebo inštrukcie, bez ohľadu na ich pôvod, čím je chránený pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť nezávislosť rozhodovania jeho členov a ovplyvniť ich rozhodnutia [rozsudky z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C 216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 63 a citovaná judikatúra, ako aj z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C 619/18, EU:C:2019:531, bod 72]. – bod 121 rozsudku. Druhé, vnútorné, hľadisko súvisí s pojmom nestrannosť a týka sa rovnakého odstupu od účastníkov konania a ich príslušných záujmov vo vzťahu k predmetu sporu. Toto hľadisko vyžaduje rešpektovanie objektívnosti a neexistenciu akéhokoľvek záujmu na vyriešení sporu mimo striktného uplatnenia právneho predpisu [rozsudky z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C 216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 65 a citovaná judikatúra, ako aj z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C 619/18, EU:C:2019:531, bod 73]. – bod 122 rozsudku. Tieto záruky nezávislosti a nestrannosti stanovujú ako požiadavku existenciu pravidiel, najmä pokiaľ ide o zloženie orgánu, menovanie, funkčné obdobia, ako aj dôvody zdržania sa hlasovania, vylúčenia pre zaujatosť a odvolania jeho členov, ktoré umožňujú odstrániť akékoľvek oprávnené pochybnosti u osôb podliehajúcich súdnej právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť uvedeného orgánu vonkajšími činiteľmi a jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom [rozsudky z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C 216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 66 a citovaná judikatúra, ako aj z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C 619/18, EU:C:2019:531, bod 74]. – bod 123 rozsudku. Navyše v súlade so zásadou deľby moci, ktorou sa vyznačuje fungovanie právneho štátu, musí byť zaručená nezávislosť súdov vo vzťahu k zákonodarnej a výkonnej moci (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. novembra 2016, Poltorak, C 452/16 PPU, EU:C:2016:858, bod 35). – bod 124 rozsudku. V tejto súvislosti je dôležité, aby sudcovia boli chránení pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť ich nezávislosť. Pravidlá uvedené v bode 123 tohto rozsudku musia predovšetkým umožniť vylúčiť nielen akýkoľvek priamy vplyv vo forme pokynov, ale aj formy vplyvu, ktoré sú viac nepriame a ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutia dotknutých sudcov [pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C 619/18, EU:C:2019:531, bod 112 a citovanú judikatúru]. – bod 125 rozsudku. Tento výklad článku 47 Charty je potvrdený judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcou sa článku 6 ods. 1 EDĽP, podľa ktorej toto ustanovenie vyžaduje, aby boli súdy nezávislé tak od účastníkov, ako aj od výkonnej moci a normotvorcu (rozsudok ESĽP, 18. mája 1999, Ninn Hansen v. Dánsko, CE:ECHR:1999:0518DEC002897295, bod 19 a citovaná judikatúra). – bod 126 rozsudku. Podľa ustálenej judikatúry toho istého súdu treba na zistenie toho, či je súd „nezávislý“ v zmysle uvedeného článku 6 ods. 1, vziať do úvahy najmä spôsob vymenovania a trvanie mandátu jeho členov, existenciu ochrany pred vonkajšími tlakmi a to, či sa dotknutý orgán javí ako nezávislý (rozsudok ESĽP, 6. novembra 2018, Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugalsko, CE:ECHR:2018:1106JUD005539113, bod 144 a citovaná judikatúra), pričom v tejto poslednej uvedenej súvislosti platí, že ide o samotnú dôveru, ktorú musí v demokratickej spoločnosti každý súd vzbudzovať u osôb podliehajúcich súdnej právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok ESĽP, 21. júna 2011, Fruni v. Slovensko, CE:ECHR:2011:0621JUD000801407, bod 141). – bod 127 rozsudku. Pokiaľ ide o podmienku „nestrannosti“ v zmysle toho istého článku 6 ods. 1, môže sa v zmysle rovnako ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva posudzovať rôznymi spôsobmi, a to podľa subjektívneho prístupu, pričom sa zohľadní osobné presvedčenie a správanie súdu, teda skúmaním, či tento súd preukázal predsudok alebo zaujatosť v prejednávanej veci, ako aj podľa objektívneho prístupu, ktorý spočíva v určení, či súd, najmä prostredníctvom svojho zloženia, poskytuje dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek oprávnených pochybností o svojej nestrannosti. Pokiaľ ide o objektívne posúdenie, spočíva v posúdení otázky, či nezávisle od osobného správania sudcu niektoré overiteľné skutočnosti oprávňujú vysloviť pochybnosti o jeho nestrannosti. V danej oblasti môžu byť dôležité aj dojmy. Znovu ide o dôveru, ktorú súdy v demokratickej spoločnosti musia vzbudzovať u osôb podliehajúcich súdnej právomoci, počínajúc účastníkmi konania (pozri najmä rozsudok ESĽP, 6.</p>			
---	--	--	--

<p>mája 2003, Kleyn a i. v. Holandsko, CE:ECHR:2003:0506JUD003934398, bod 191 a citovanú judikatúru, ako aj 6. novembra 2018, Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugalsko, CE:ECHR:2018:1106JUD005539113, body 145, 147 a 149, ako aj citovanú judikatúru). - bod 128 rozsudku. Zostáva však nevyhnutné zabezpečiť, aby hmotnoprávne podmienky a procesné pravidlá, ktorými sa riadi prijímanie rozhodnutí o vymenovaní, boli také, že u osôb podliehajúcich súdnej právomoci nemôžu po vymenovaní dotknutých osôb vyvolať oprávnené pochybnosti, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť dotknutých sudcov vonkajšími činiteľmi a ich neutralitu vo vzťahu k jednotlivým záujmom, o ktorých rozhodujú [pozri analogicky rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C 619/18, EU:C:2019:531, bod 111]. – bod 134 rozsudku. Vnútroštátny súd teda bude musieť posúdiť, či vzhľadom na prípadné špecifické dôvody alebo ciele, ktoré boli pred ním uvedené s cieľom pokúsiť sa odôvodniť niektoré z dotknutých opatrení, môže kombinácia skutočností uvedených v bodoch 143 až 151 tohto rozsudku a akékoľvek iné riadne preukázané relevantné okolnosti, o ktorých by sa dozvedel, môže vyvolávať legitímne pochybnosti vo vnímaní osôb podliehajúcich súdnej právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť disciplinárneho senátu vonkajšími činiteľmi a predovšetkým priamymi alebo nepriamymi vplyvmi zákonodarnej a výkonnej moci, a pokiaľ ide o jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom, a môže tak viesť k chýbajúcemu dojmu nezávislosti alebo nestrannosti uvedeného orgánu, ktorá by mohla narušiť dôveru, ktorú musí súdnictvo v demokratickej spoločnosti vzbudzovať u uvedených osôb podliehajúcich súdnej právomoci. – bod 153 rozsudku. Zásada prednosti práva Únie zakotvuje prednostné postavenie práva Únie pred právom členských štátov (rozsudok z 24. júna 2019, Popławski, C 573/17, EU:C:2019:530, bod 53 a citovaná judikatúra). – bod 157 rozsudku. Táto zásada preto ukladá všetkým orgánom členských štátov povinnosť zaručiť plný účinok jednotlivých noriem Únie, pričom právo členských štátov nemôže mať vplyv na účinok priznaný týmto rôznym normám na území uvedených štátov (rozsudok z 24. júna 2019, Popławski, C 573/17, EU:C:2019:530, bod 54 a citovaná judikatúra). – bod 158 rozsudku. V tejto súvislosti je potrebné predovšetkým pripomenúť, že zásada konformného výkladu vnútroštátneho práva, podľa ktorej je vnútroštátny súd povinný v čo najväčšej možnej miere vykladať vnútroštátne právo v súlade s požiadavkami práva Únie, je obsiahnutá v systéme Zmlúv, keďže vnútroštátnemu súdu umožňuje v rámci jeho právomocí zaistiť plnú účinnosť práva Únie pri rozhodovaní o sporoch, ktoré mu boli predložené (rozsudok z 24. júna 2019, Popławski, C 573/17, EU:C:2019:530, bod 55 a citovaná judikatúra). – bod 159 rozsudku. 3) Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. júna 2019 vo veci C-619/18, Európska komisia proti Poľskej republike, ECLI:EU:C:2019:531: Tieto záruky nezávislosti a nestrannosti stanovujú ako požiadavku existenciu pravidiel, najmä pokiaľ ide o zloženie orgánu, menovanie, funkčné obdobia, ako aj dôvody zdržania sa hlasovania, vylúčenia pre predpojatosť a odvolania jeho členov, ktoré umožňujú odstrániť akékoľvek oprávnené pochybnosti účastníkov konania, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť uvedeného orgánu z vonkajšieho hľadiska a jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom [rozsudky z 19. septembra 2006, Wilson, C 506/04, EU:C:2006:587, bod 53 a citovaná judikatúra, ako aj z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C 216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 66 a citovaná judikatúra]. – bod 74 rozsudku. Uvedená sloboda, nevyhnutná vzhľadom na možnosť vonkajších zásahov alebo tlakov, vyžaduje určité nevyhnutné záruky ochrany tých osôb, ktorých úlohou je vykonávať súdnictvo, napríklad neodvolateľnosť [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C 216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 64 a citovanú judikatúru]. – bod 75 rozsudku. Zásada neodvolateľnosti najmä vyžaduje, aby sudcovia mohli zotrvať vo funkcii až do dovŕšenia veku povinného odchodu do dôchodku alebo do skončenia ich funkčného obdobia, ak je toto funkčné obdobie časovo obmedzené. Uvedená zásada môže bez toho, aby mala absolútny charakter, podliehať výnimkám len za predpokladu, že na to existujú oprávnené a presvedčivé dôvody a pri dodržaní zásady proporcionality. Z tohto dôvodu je všeobecne prípustné, že sudcovia môžu byť prostredníctvom príslušných postupov odvolaní, ak nie sú spôsobilí pokračovať v plnení svojich povinností z dôvodu nespôsobilosti alebo vážneho pochybenia. – bod 76 rozsudku. V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že požiadavka nezávislosti si vyžaduje, aby pravidlá upravujúce disciplinárny režim, a teda aj prípadné odvolanie tých, ktorí majú za úlohu rozhodovať, poskytovali potrebné záruky s cieľom predísť akémukoľvek riziku toho, že taký režim bude využitý ako systém</p>			
---	--	--	--

	politickej kontroly obsahu súdnych rozhodnutí. Stanovenie pravidiel, ktoré vymedzujú najmä správania predstavujúce disciplinárne previnenia, ako aj konkrétne uplatniteľné sankcie, ktoré predpokladajú zásah nezávislého orgánu v súlade s postupom, ktorý v plnom rozsahu zaručuje práva zakotvené v článkoch 47 a 48 Charty, najmä práva na obhajobu, a ktoré zakotvujú možnosť napadnúť na súde rozhodnutia disciplinárnych orgánov, predstavuje súbor základných záruk na účely zachovania nezávislosti súdnej moci [rozsudok z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C 216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 67]. – bod 77 rozsudku. 4) Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. mája 2021 vo veci C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19, C-397/19, Asociația "Forumul Judecătorilor Din România", ECLI:EU:C:2021:393 – bod 196 až 200. Stanovisko Benátskej komisie k možnosti opravného prostriedku vo veci disciplinárneho postihu sudcov. Podľa Benátskej komisie Rady Európy, disciplinárny režim vo vzťahu k sudcom musí spĺňať požiadavky procesnej spravodlivosti, spôsobom spravodlivého súdneho konania a možnosti odvolania. Túto pripomienku považujeme za zásadnú.			
ÚPVS	Čl. I, § 29 ods. 3 Odporúčame upraviť znenie navrhovaného ustanovenia - v navrhovanom ustanovení je uvedený nesprávny vnútorný odkaz na § 24 ods. 3. Zrejme má byť uvedený odkaz na § 23 ods. 4.	O	A	Po správnosti má ísť o odkaz na § 25 ods. 3.
ÚPVS	Čl. I, § 36 ods. 2 Gramatická pripomienka – odporúčame doplniť dĺžku v slove „Ine“. V odseku 2 odporúčame zvážiť uvedenie vnútorného odkazu na odsek 1.	O	A	
ÚPVS	Čl. I, § 9 ods. 2 Odporúčame upraviť znenie navrhovaného ustanovenia - v navrhovanom ustanovení je uvedený nesprávny vnútorný odkaz na § 11. Podmienky pre funkciu prísediacich sú obsahom § 10 návrhu zákona.	O	A	
ÚPVS	Čl. II, bod 12 Vzhľadom na vloženie nových odsekov 4 a 5 odporúčame upraviť posledný vetu tohto novelizačného bodu týkajúcu sa nového označenia pôvodných odsekov 4 a 5 – nové označenie týchto odsekov má byť 6 a 7.	O	A	
ÚPVS	Čl. III, bod 6 Odporúčame skontrolovať a následne doplniť/upraviť znenie tohto novelizačného bodu (znenie nie je úplné/dokončené).	O	A	
ÚVS	§ 27 ods. 4 návrhu zákona V § 27 ods. 4 návrhu zákona sa jedná o porušenie zásady „ne bis in idem“ (nie dvakrát v tej istej veci). Zdôvodnenie: Máme za to, že Disciplinárny senát nemôže, ak má za to, že uložený postih nie je postačujúci, pokračovať v konaní. Predpokladáme však, že predkladateľ mal na mysli, že senát použije zásadu „ne bis in idem“ a keď dospeje k názoru, že táto je neuplatniteľná, tak bude v disciplinárnom konaní pokračovať. Z hľadiska vnútroštátneho práva, ako aj z hľadiska judikatury EŠLP a medzinárodných zmlúv (čl. 4 Protokolu č. 7 k Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv), za situácie, kedy disciplinárne obvinený už bol za skutok, pre ktorý je vedené disciplinárne konanie, postihnutý, došlo by k porušeniu zásady „ne bis in idem“. Pričom, v zmysle cit. čl. 4 existujú samostatné záruky, nebyť za ten istý skutok postihnutý. V prípade tejto zásady tu nejde len o právo nebyť dvakrát potrestaný za ten istý skutok, ale vôbec nebyť stíhaný dvakrát. Na základe uvedenej zásady sa konanie posúdi z pohľadu princípu ne bis in idem (t. z.to znamená, či ide v konkrétnom prípade o konanie, resp. delikt, ktoré spadajú, ktorý spadá, pod ochranu čl. 4 ods. 1 protokolu č. 7 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv - totožnosť skutku uvedeného v rozhodnutiach, totožnosť páchateľa, resp. obvineného, uvedeného v rozhodnutiach, totožnosť chráneného záujmu uvedeného v rozhodnutiach. Pritom pri vymedzení totožnosti skutku je možné vychádzať z domácej právnej konštrukcie totožnosti skutku, súčasne je však potrebné náležite zohľadňovať judikaturu EŠLP a vyložiť daný pojem z hľadiska aplikácie Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv. EŠLP vyjadril názor, že podstatným pri posudzovaní totožnosti skutku nie je právna kvalifikácia, či viaceré kvalifikácie skutku, ale to, či je založený na totožných, alebo v podstate rovnakých skutočnostiach, teda či ide o súbor konkrétnych skutkových okolností zahrňujúcich rovnakého obvineného a nerozlučne spojených v čase, priestore,	O	N	Záver, ku ktorým Úrad vlády Slovenskej republiky dospel v rámci svojej pripomienky s ohľadom na judikaturu EŠLP nie sú vecne správne. Z ustálenej rozhodovacej činnosti EŠLP, ako aj výkladových stanovísk k čl. 6 Dohovoru a k protokolu čl. 7 je zrejme, že nie každý disciplinárny postih nie je automaticky postihom v trestnoprávnom význame. Tu vládne zhoda v myšlienkových pochodoch ako na strane pripomienkujúceho subjektu, tak aj v prípade predkladateľa. Rovnako aj vo vnímaní troch tzv. engelovských kritérií pre posúdenie trestnej povahy deliktu.

	<p>konaní a následku, ktorých existencia musí byť preukázaná, aby mohlo dôjsť k odsúdeniu, alebo začatiu trestného stíhania. Ak v danej veci je splnená totožnosť skutku, totožnosť páchatel'a a totožnosť chráneného záujmu, pristupuje k posúdeniu tzv. Engelovských kritérií, ktoré definujú trestnoprávnu povahu správnych deliktov, tak, aby ich bolo možné subsumovať pod čl. 4 ods. 1 protokolu č. 7 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a následne pod čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv. Prvým kritériom je kvalifikácia skutku v právnom poriadku žalovaného zmluvného štátu. Pokiaľ skutok nie je kvalifikovaný ako trestný čin, použijú sa pre posúdenie daného deliktu ďalšie dve kritériá. Druhé kritérium je samotná povaha deliktu, v rámci, ktorej sa posudzuje, či delikt, o ktorý ide, vyplýva z porušenia právnej normy adresovanej neurčitému všeobecnému okruhu adresátov, alebo iba určitej špecifickej skupine osôb a zároveň sa posudzuje účel sankcie, t. j. či sankcia, ktorá sa ukladá za spáchaný delikt, má povahu reparačnú, alebo preventívno-represívnu. Delikt sa považuje za subsumovateľný pod normatívny text čl. 4 ods. 1 protokolu č. 7 vtedy, ak právna norma, o porušenie ktorej ide v prípade tohto deliktu, sa aplikuje na neurčitý všeobecný počet adresátov, a uložená sankcia je aspoň čiastočne preventívno-represívneho charakteru. V prípade deliktu, kde dochádza k porušeniu právnej normy adresovanej určitej špecifickej skupine osôb so zvláštnym postavením, avšak uložená sankcia je preventívno-represívneho charakteru, prihliada sa na tretie kritérium, a to stupeň závažnosti sankcie, ktorú možno dotknutej osobe uložiť v konkrétnom konaní. Je potrebné zdôrazniť, že malá závažnosť sankcie by nemala byť sama osebe kritériom na určovanie, či delikt má, alebo nemá trestnú povahu, ak sankcia nemá reparačný účel. Nie je možné vylúčiť právnu ochranu proti novému procesu s ohľadom na ne bis in idem, s poukazom na skutočnosť, že príčinou prvého postihu za daný skutok bola jeho nesprávna kvalifikácia ako priestupku, hoci boli naplnené znaky trestného činu. Právne irelevantné je taktiež to, prečo došlo k novému konaniu a rozhodnutiu v danej veci, bez toho, aby bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie o tom istom skutku.</p>		<p>Prvým kritériom je právna kvalifikácia porušenia vo vnútroštátnom práve, druhým je samotná povaha deliktu a tretím povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorá hrozí dotknutej osobe. V prípade, ak delikt nie je podľa vnútroštátneho práva trestným činom, posudzujú sa ostatné dve kritériá. Disciplinárne previnenie nie je trestným činom. Povaha deliktu z hľadiska chráneného záujmu (všeobecný, partikulárny) sa skúma z hľadiska, či je daný právny predpis adresovaný neurčitému (všeobecnému) okruhu osôb - trestná povaha alebo iba určitej špecifickej skupine osôb, ktoré majú osobitné postavenie, pričom podliehajú súboru osobitných napr. disciplinárnych pravidiel napr. sudcovia, prokurátori, vojaci, resp. príslušníci ozbrojených bezpečnostných zborov alebo odsúdení. V prípade disciplinárnych previnení je zrejmé, že ide o ochranu partikulárne záujmu („čistota stavu“), a nie o ochranu spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti. Neuplatní tzv. druhé engelovské kritérium, pretože disciplinárne previnenie sa vzťahuje len na určitú špecifickú skupinu osôb (sudcovia, prokurátori, exekútori, notári), ktoré majú osobitné postavenie, pričom podliehajú súboru osobitných disciplinárnych pravidiel, ktoré sa nevzťahujú na ostatné osoby. Sankčná zodpovednosť pri disciplinárnych deliktoch totiž môže vzniknúť len vo vnútri určitej organizačnej štruktúry, má interné účinky,</p>
--	---	--	---

			<p>pričom absentujú externé účinky . Táto zodpovednosť sa vyvodzuje voči špecifickej skupine osôb so vzťahom k organizačnej štruktúre určitých orgánov alebo inštitúcií (napr. na základe menovania, voľby, pracovnej zmluvy) – teda disciplinárne delikty sledujú partikulárne záujmy týchto orgánov alebo inštitúcií, čiže napr. sudcovského stavu, prokuratúry a pod.</p> <p>Preto je potrebné skúmať tretie kritérium, ktorým je stupeň prísnosti sankcie, ktorá hrozí dotknutej osobe. Pri tomto skúmaní sa pozornosť zameriava na druh a stupeň závažnosti (resp. tvrdosti).</p> <p>ESLP zdôraznil (s odkazom na rozhodnutie o disciplinárnom konaní voči akvokátovi vo veci Müller-Hartburg), že ustanovenia o disciplinárnej zodpovednosti sudcov nie sú zamerané na verejnosť všeobecne, ale pôsobia inštitucionálne – ich účelom je chrániť česť a povesť povolania a udržiavať dôveru verejnosti v justíciu.</p> <p>Zvýrazňujeme, že vo vzťahu k sudcom by podľa ESLP prichádzalo do úvahy posúdenie trestnoprávneho charakteru sankcie v disciplinárnom konaní v zmysle tretieho tzv. engelovského kritéria v prípade straty funkcie a nemožnosti vykonávať právnické povolanie. Slovenský právny poriadok umožňuje v prípade sudcu, zbavenie funkcie sudcu, avšak neumožňuje uložiť sankciu spočívajúcu v nemožnosti vykonávať právnické povolanie ako také. Z týchto dôvodov</p>
--	--	--	---

			<p>predkladateľ zastáva názor, že rozhodnutie v disciplinárnom konaní vo vzťahu k sudcovi, nie je prekážkou na vedenie trestného konania pre ten istý skutok (ak konanie sudcu nemá znaky priestupku), a naopak. Na porovnanie uvádzame, že takýmto spôsobom vyložil rozhodovaciu činnosť ESLP vo vzťahu k disciplinárnemu konaniu proti sudkyni Najvyšší súd Českej republiky.</p> <p>Engelovské kritériá sú ďalej doplnené testom komplementárnosti, na základe ktorého je možné pripustiť dvojité vedenie konania a dvojité postih totožného páchatel'a za totožný skutok, hoci na základe engelovských ide o konania trestnoprávneho charakteru. Avšak prvok bis nebude naplnený vzhľadom na určité kritériá – kritériá komplementárnosti, ktoré ESLP podrobne definoval v rozhodnutí A. a B. proti Nórsku z roku 2016. Komplementárne konania musia byť kombinované integrovaným spôsobom tak, aby vytvorili súvislý celok. To znamená, že musia spĺňať nasledujúce kritériá:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rôzne konania sledujú účely, ktoré sa navzájom dopĺňajú, a to nielen abstraktne, ale aj konkrétne, teda riešia rôzne aspekty spoločensky závažného konania; • súbeh konaní je predvídateľný; • zabránuje sa duplicite pri zhromažďovaní, ako aj posudzovaní dôkazov, najmä prostredníctvom primeranej interakcie medzi rôznymi príslušnými orgánmi;
--	--	--	--

			<p>• zabránuje sa tomu, že dotknutá osoba bude napokon znášať nadmerné bremeno; toto riziko sa minimalizuje, ak existuje kompenzačný mechanizmus určený na zabezpečenie toho, aby celková výška uložených sankcií bola primeraná.</p> <p>Kritériá komplementárnosti teda predstavujú zúženie širokého výkladu engelovských kritérií, a teda aj ochrany.</p> <p>Vo svetle vyššie uvedeného má predkladateľ za to, že niet formálno-právnej prekážky pre nastavenie právnej úpravy spôsobom navrhovaným v § 27 ods. 4, či § 26 ods. 1 písm. e), a že táto právna úprava je v súlade s judikatúrou ESLP.</p> <p>Diskusia o nastavení právnej úpravy sa podľa názoru predkladateľa môže týkať otázky vhodnosti nastavenia právnej úpravy. Podľa názoru predkladateľa je namieste taká právna úprava, ktorá umožňuje posúdiť v disciplinárnom konaní otázku súladu konania sudcu, prokurátora, exekútora alebo notára, ktoré má znaky trestného či iného protiprávneho konania s ďalším trvaním funkcie.</p> <p>Predkladateľ má za to napríklad neustále páchanie priestupkov zo strany sudcu vytvára dôvodnú pochybnosť o jeho úcte k právu, resp. osobnej a morálnej integrite ako takej. O to viac to platí v prípade páchania trestnej činnosti, ktorá ako taká nespochybňuje bezúhonnosť sudcu (t.j. páchanie nedbanlivostných trestných činov). Spochybňuje sa tak trvanie predpokladov sudcovskej spôsobilosti. Táto pochybnosť</p>
--	--	--	---

				<p>môže vznikať ako pri výkone funkcie, tak aj správaním sa v občianskom živote. Reflexiu týchto skutočností v disciplinárnom konaní je spravodlivé vyžadovať.</p> <p>V neposlednom rade predkladateľ poukazuje na to, že trestné činy a disciplinárne previnenia sledujú ochranu odlišných záujmov. V prípade trestných činov ide o ochranu spoločnosti. V prípade disciplinárnych previnení sú chráneným záujmom partikulárne záujmy na ochrane toho-ktorého stavu, o ktorý ide.</p>
ÚVSR	<p>čl. V, bod 43 a 44 – (obyčajná pripomienka)</p> <p>Slová „všeobecného predpisu o štátnej službe“ odporúčame nahradiť slovami „osobitného predpisu“. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka. Poukazujeme na existenciu viacerých právnych predpisov upravujúcich rôzne režimy štátnej služby (nielen zákon č. 55/2017 Z. z., ale aj zákon č. 73/1998 Z. z., zákon č. 281/2015 Z. z. a zákon č. 35/2019 Z. z.) i na súčasné znenie § 251b zákona č. 154/2001 Z. z.</p>	O	A	
ÚVSR	<p>Dôvodová správa, čl. V bod 43 (§ 251a) – (obyčajná pripomienka)</p> <p>Podľa prvej vety odôvodnenia je právny čakaťel' prokuratúry štátnym zamestnancom. Odporúčame v odôvodnení uviesť, ktorý právny predpis ustanovuje túto skutočnosť. Pokiaľ takýto predpis neexistuje, odporúčame vhodným spôsobom upraviť predmetný text. Odôvodnenie: Právny čakaťel' prokuratúry nie je štátnym zamestnancom podľa zákona č. 55/2017 Z. z. Podľa zákona č. 154/2001 Z. z. právny čakaťel' prokuratúry vykonáva činnosť v služobnom pomere, nie v štátnozamestnaneckom pomere.</p>	O	N	<p>Predkladateľ sa po obsahovej stránke stotožňuje s pripomienkou. Avšak s prihliadnutím na to, že inštitút disciplinárnej zodpovednosti právnych čakaťel'ov prokuratúry sa ako taký vypúšťa, mení sa aj obsahové zameranie § 251a ako aj dôvodovej správy k nemu. Preto pripomienke nie je možné vyhovieť.</p> <p>K tomu pozri vyhodnotenie zásadnej pripomienky GP SR.</p>
ÚVSR	<p>Vlastný materiál, čl. V, bod 41 až 43 – (obyčajná pripomienka)</p> <p>Odporúčame predkladateľovi náležite prehodnotiť navrhovanú úpravu a preformulovať predmetné novelizačné body tak, aby sa v novelizovanom znení predmetných ustanovení zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakaťel'ov prokuratúry v znení neskorších predpisov (upravujúcich právne vzťahy právnych čakaťel'ov prokuratúry) naďalej jednoznačne upravoval postup voči právnomu čakaťel'ovi prokuratúry v prípade preukázaného disciplinárneho previnenia (resp. porušenia služobnej disciplíny), pokiaľ ide o skončenie služobného pomeru právneho čakaťel'a prokuratúry. Odôvodnenie: V prípade právneho čakaťel'a prokuratúry sa navrhuje vypustenie úpravy (zo zákona č. 154/2001 Z. z.) disciplinárnej zodpovednosti, disciplinárneho konania, dôsledkov porušenia služobnej disciplíny spojených so skončením služobného pomeru i možnosti ochrany voči takýmto dôsledkom. Podľa novej úpravy by sa mala na disciplinárnu zodpovednosť právneho čakaťel'a prokuratúry primerane vzťahovať</p>	O	N	<p>Predkladateľ sa po obsahovej stránke stotožňuje s pripomienkou. Avšak s prihliadnutím na to, že inštitút disciplinárnej zodpovednosti právnych čakaťel'ov prokuratúry sa ako taký vypúšťa, mení sa aj obsahové zameranie celej novelizácie zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych</p>

	<p>úprava disciplinárnej zodpovednosti štátneho zamestnanca podľa zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V zmysle dôvodovej správy (k čl. V, bodu 41) porušenie disciplíny posudzované podľa zákona č. 55/2017 Z. z. môže viesť k skončeniu služobného pomeru právneho čakaťa prokuratúry. Súčasne, zrejme vzhľadom na osobitnú úpravu zániku služobného pomeru právneho čakaťa prokuratúry (§ 240 až 243 zákona č. 154/2001 Z. z.), by nemalo ísť o postup v intenciách úpravy skončenia vzťahu podľa zákona č. 55/2017 Z. z. (výpoveď, okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru). Zámer predkladateľa vyjadrený v odôvodnení k čl. V, bodu 41 je podľa nášho názoru v rozpore s úpravou navrhovanou v čl. V, bodoch 41 a 42. Stotožňujeme sa so záverom, že služobný pomer právneho čakaťa prokuratúry nemožno (v súvislosti s porušením služobnej disciplíny) skončiť spôsobmi upravenými v zákone o štátnej službe, a to vzhľadom na osobitnú úpravu vzniku (právny základ) i skončenia tohto vzťahu v zákone č. 154/2001 Z. z. V dôsledku navrhovaných zmien však ďalší postup (po preukázaní porušenia služobnej disciplíny), podľa ktorého by bolo možné skončiť služobný pomer právneho čakaťa prokuratúry, nebude právne upravený. Skončenie služobného pomeru v súvislosti s porušením služobnej disciplíny podľa navrhovanej úpravy nebude možné. Máme za to, že takýto dôsledok nie je zámerom predkladateľa návrhu zákona.</p>			<p>čakaťoch prokuratúry. Preto pripomienke nie je možné vyhovieť.</p> <p>K tomu pozri vyhodnotenie zásadnej pripomienky GP SR.</p>
Verejnost'	<p>§ 13 ods. 2 Navrhuje sa v § 13 ods. 2 slová „je začaté dňom doručenia“ nahradiť slovami „sa začína doručením“. Legislatívno-technická úprava (porov. § 158 CSP, § 31 ods. 1 SSP).</p>	O	A	
Verejnost'	<p>§ 13 ods. 3 Navrhuje sa § 13 ods. 3 druhú vetu preformulovať takto: „Ak podajú disciplinárny návrh v tej istej veci viacerí navrhovatelia, disciplinárne návrhy sa prejednávajú v konaní, ktoré sa začalo na disciplinárny návrh, ktorý bol doručený ako prvý v poradí, pričom každý navrhovateľ koná samostatne.“ Odôvodnenie: Navrhuje sa toto ustanovenie zjednodušiť a vyhnúť sa zavádzaniu inštitútu pristúpenia do konania, ktorý nekorešponduje ani s Trestným poriadkom. Súčasne je potrebné odsek 3 zosúladiť s odsekom 2 a použiť slovo „doručený“ namiesto podaný, keďže disciplinárne konanie sa začína až doručením návrhu, nie jeho samotným podaním, čo je rozdiel najmä pri doručovaní poštou.</p>	O	ČA	<p>K tomu pozri pripomienky Združenia sudcov Slovenska.</p>
Verejnost'	<p>§ 14 a čl. II bod 14, čl. III bod 15, čl. IV bod 17, čl. V bod 30 Navrhovaný § 14 je potrebné vzájomne zosúladiť s čl. II bodom 14, čl. III bodom 15, čl. IV bodom 17 a čl. V bodom 30. V § 14 je podanie disciplinárneho návrhu obmedzené subjektívnou lehotou 1 rok a objektívnou lehotou 3 roky (v určitých prípadoch 5 rokov). Vyššie citované osobitné ustanovenia (čl. II bod 14, čl. III bod 15, čl. IV bod 17, čl. V bod 30) potom upravujú premlčiacu lehotu vo vzťahu k disciplinárnemu previneniu, pričom táto premlčacia lehota je naviazaná na lehotu na podanie disciplinárneho návrhu (podľa § 14). Súčasne však tieto osobitné ustanovenia predpokladajú aj prerušenie premlčacej lehoty, čím začína premlčacia lehota plynúť odznova (nanovo). Práve s týmto prerušením premlčacej lehoty a jej opätovným začatím už ale § 14 nepočíta. To môže mať dôsledok, že na jednej strane premlčacia lehota (vo vzťahu k disciplinárnemu previneniu) by ešte neuplynula, ale súčasne na druhej strane lehota na podanie disciplinárneho návrhu by už uplynula, teda disciplinárny návrh by už nebolo možné podať (aj napriek tomu, že premlčacia lehota ešte neuplynula), čo je nelogické, a to najmä v prípade, ak sa v premlčacej lehote disciplinárne obvinený dopustí iného (ďalšieho) disciplinárneho previnenia.</p>	O	A	<p>Právna úprava bola prepracovaná tak, že vo všetkých osobitných predpisov bol nastavený zánik disciplinárnej zodpovednosti tak, že táto bude zanikať v dôsledku premlčania, pričom predkladateľ rezignoval pri určovaní premlčacej doby na odkaz na lehotu na podanie disciplinárneho návrhu, ale namiesto toho priamo v právnej norme ustanovuje premlčacie lehoty (3 a 5 rokov). A teda premlčacia lehota je naviazaná na objektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu. Uplynutie subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu v rámci objektívnej lehoty preto nebude spôsobovať zánik disciplinárnej zodpovednosti, aj keď v konkrétnom prípade môže</p>

				<p>viest' k zastaveniu disciplinárneho konania. To však nebráni tomu, aby disciplinárne konanie inicioval iný subjekt, ktorému subjektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu ešte nezačala plynúť.</p> <p>K tomu pozri nové znenie § 92 ods. 1 Notárskeho poriadku, § 222b ods. 1 Exekučného poriadku, § 194 ods. 1 zákona o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry a § 118 ods. 1 zákona o sudcoch a prísediach.</p> <p>Predkladateľ má za to, že takto zmenená právna úprava nevyvoláva pochybnosti naznačené v pripomienke.</p>
Verejnosc'	<p>§ 14 a čl. II bod 14, čl. III bod 15, čl. IV bod 17, čl. V bod 30</p> <p>Navrhuje sa ustanoviť, že premlčacia lehota (ktorej uplynutie spôsobuje zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie) neplynie počas disciplinárneho konania (od podania disciplinárneho návrhu do právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia). V opačnom prípade môže nastať situácia, že disciplinárne konanie bude musieť byť zastavené iba z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty počas samotného konania, a to aj napriek tomu, že navrhovateľ by disciplinárny návrh podal včas, a samotný postup (nečinnosť) disciplinárneho senátu by navrhovateľ nevedel ovplyvniť. Prerušenie a opätovné začatie plynutia premlčacej lehoty v súvislosti s podaním disciplinárneho návrhu nie je dostatočné, a to aj vzhľadom na to, že lehota na podanie disciplinárneho návrhu je stanovená aj formou subjektívnej lehoty, ktorej plynutie závisí len od príslušných subjektov.</p>		O A	<p>V tomto prípade predkladateľ poukazuje na právnu úpravu v § 92 ods. 2 Notárskeho poriadku, § 222b ods. 2 Exekučného poriadku, § 194 ods. 2 zákona o prokurátoroch a právnych čakateľoch prokuratúry a § 118 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediach, v zmysle ktorej podanie disciplinárneho návrhu spôsobuje prerušenie plynutia premlčacej lehoty, ktorá následne začína plynúť odznovu. Ide o rovnaký koncept ako sa uplatňuje v prípade premlčania trestného stíhania podľa § 87 ods. 3 a 4 Trestného zákona. Niet relevantného dôvodu na odklon od tejto koncepcie.</p>
Verejnosc'	<p>§ 14 a čl. II bod 14, čl. III bod 15, čl. IV bod 17, čl. V bod 30</p> <p>Navrhuje sa zväziť, či je vhodné naviazať premlčaciu lehotu, ktorej uplynutie spôsobuje zánik zodpovednosti (čl. II bod 14, čl. III bod 15, čl. IV bod 17, čl. V bod 30) na lehotu na podanie disciplinárneho návrhu, a to najmä s prihliadnutím na to, že lehota na podanie disciplinárneho návrhu je stanovená aj formou subjektívnej lehoty, ktorej plynutie závisí výlučne na jednotlivých oprávnených subjektoch, čo môže spôsobovať ťažkosti pri posudzovaní premlčacej lehoty a zániku zodpovednosti za disciplinárne previnenie (navyššie táto lehota môže uplynúť aj počas</p>		O A	<p>Pozri vyhodnotenie obdobnej pripomienky verejnosti.</p>

	samotného konania).			
Verejnosť	<p>§ 15</p> <p>Navrhuje sa do okruhu subjektov oprávnených podať disciplinárny návrh proti sudcovi (§ 15) doplniť prezidenta Slovenskej republiky, prípadne aj skupinu poslancov NR SR. Odôvodnenie: Ústava Slovenskej republiky zveruje prezidentovi právomoci v oblasti menovania sudcov, z čoho vyplýva ústavný vzťah medzi prezidentom sudcami, ako aj určitá ústavná zodpovednosť prezidenta za riadny chod justície, preto by mal taktiež disponovať aj právomocou podať disciplinárny návrh. Prezident je už aj podľa súčasnej právnej úpravy oprávnený podať disciplinárny návrh proti predsedovi Ústavného súdu SR (§ 27 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z.), pričom postavenie prezidenta a predsedu, resp. sudcov Ústavného súdu SR je obdobné postaveniu prezidenta a sudcov všeobecných súdov. Disciplinárny návrh proti predsedovi Ústavného súdu SR je oprávnená podať aj tretina poslancov NR SR. Ďalej je potrebné poznamenať, že v navrhovanom okruhu oprávnených subjektov nie je žiadny funkcionár priamo volený občanmi, hoci v dôvodovej správe sa argumentuje okrem iného aj nedôverou verejnosti (občanov) v justíciu. Doplnením prezidenta a skupiny poslancov NR SR, ako subjektov priamo volených občanmi by sa tento deficit vyriešil. Oprávnenie podať disciplinárny návrh nemožno považovať za neprimerané, pretože ide iba o oprávnenie iniciovať disciplinárne konanie a nič nemení na tom, že o vine a treste musí by musel rozhodnúť disciplinárny senát. Súčasne je vhodné poukázať aj na obdobnú právnu úpravu v Českej republike, podľa ktorej prezident Českej republiky je oprávnený podať disciplinárny návrh proti všetkým sudcom [§ 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů], pričom prezident Českej republiky má obdobné postavenie a právomoci ako prezident Slovenskej republiky.</p>	O	N	<p>Porovnávanie postavenia predsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky a sudcov všeobecných súdov nie je namieste. To, že voči predsedovi Ústavného súdu Slovenskej republiky môže podať návrh na začatie disciplinárneho konania prezident Slovenskej republiky a poslanci Národnej rady Slovenskej republiky je prejavom toho, že zverenie tohto oprávnenia iným subjektom typu minister spravodlivosti, predseda Súdnej rady Slovenskej republiky alebo verejný ochranca práv, neprichádza do úvahy vzhľadom na ústavné postavenie predsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky.</p> <p>Avšak prezident, má vo vzťahu k sudcom iné ústavné postavenie a úlohy – obdarúva ich legitimitou skrz menovanie do funkcie a má čo povedať aj do zániku ich funkcie – odvolanie [čl. 102 ods. 1 písm. t), čl. 145 ods. 1, čl. 147 ústavy]. Za ďalšie, prezident je súčasťou výkonnej moci, v rámci ktorej oprávnenia/právomoci v súvislosti s dohľadom nad výkonom súdnej moci má tradične minister spravodlivosti. Ten má aj oprávnenia podať disciplinárny návrh voči sudcovi. Takže s ohľadom na výkonnú moc je súčasné nastavenie okruhu osôb oprávnených podať disciplinárny návrh voči sudcovi dostatočné. Čo sa týka zákonodarnej moci, tá zákonodarnou činnosťou vytvára právny rámec pre výkon súdnej moci, aj čo do odmeňovania sudcov alebo určovania disciplinárnych prečinov a pod.</p>

				V neposlednom rade sa prezident a parlament podieľajú na kreovaní súdnej rady, ktorá je dôležitým prvkom v kreovaní Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vrátane jeho disciplinárnych senátov. Berúc do úvahy vyššie uvedené sa preto predkladateľ nestotožňuje so vznesenou pripomienkou.
Verejnost'	<p>§ 15</p> <p>Navrhuje sa, aby aj predseda Najvyššieho súdu SR a predseda Najvyššieho správneho súdu SR mal právomoc podať disciplinárny návrh proti všetkým sudcom. Predsedovia najvyšších súdov sú vrcholnými predstaviteľmi justície, a preto by mali disponovať dostatočnými právomocami, aby v prípade potreby zabezpečili riadny chod a dôveryhodnosť justície. Navyše podľa navrhovaného znenia § 15 má byť predseda krajského súdu oprávnený podať disciplinárny návrh nielen proti sudcom krajského súdu, ale aj proti sudcom všetkých okresných súdov v obvode tohto krajského súdu. Preto by bolo logické, aby aj predsedovia najvyšších súdov mali právomoc podať disciplinárny návrh proti sudcom všetkých súdov vo svojom obvode, t. j. všetkým sudcom.</p>	O	N	Predsedovia najvyšší súdov nie sú hierarchicky nadriadení sudcom nižších súdov ako je tomu v prípade generálneho prokurátora. Predsedovia najvyšších súdov nenesú na rozdiel od predsedov krajských súdov žiadnu zodpovednosť za chod súdov nižšieho stupňa. Preto niet dôvodu pre zakladanie takejto právomoci predsedov najvyšších súdov. Ak sa predsedovia najvyšší súdov v rámci svojej činnosti dozvedia o konaní sudcu, ktoré by mohlo byť disciplinárnym previnením, nič im nebráni signalizovať túto skutočnosť subjektom, ktoré sú oprávnené podať disciplinárny návrh – predseda súdnej rady, minister spravodlivosti, či predseda príslušného súdu.
Verejnost'	<p>§ 26 ods. 2</p> <p>Navrhuje sa slová „v uvedenej lehote“ nahradiť slovami „v tejto lehote“. Legislatívno-technická pripomienka.</p>	O	A	
Verejnost'	<p>§ 26 ods. 2</p> <p>Navrhuje sa v § 26 ods. 2 tretej (poslednej) vete pred slová „nevyjadrí“ doplniť slová „v uvedenej lehote“ (resp. slová „v tejto lehote“). Legislatívno-technická pripomienka.</p>	O	A	Po správnosti by mala byť použitá dikcia „v tejto lehote“; inak si pripomienkujúci subjekt protirečí vo svojich pripomienkach.
Verejnost'	<p>§ 27 ods. 3</p> <p>Ak § 27 ods. 3 nebude vypustený, navrhuje sa v § 27 ods. 3 za slová „Prerušenie disciplinárneho konania“ doplniť slová „podľa odseku 1 alebo 2“. Legislatívno-technická pripomienka. Je potrebné explicitne upresniť a ustanoviť, že odsek 3 sa z logiky veci vzťahuje iba na prerušenie disciplinárneho konania podľa odseku 1 alebo 2.</p>	O	N	Doplnenie nie je potrebné, pretože nemá ísť o iné prerušenie disciplinárneho konania ako to, ktoré je upravené v odsekoch 1 a 2.
Verejnost'	<p>§ 27 ods. 3 a 4</p> <p>Navrhuje sa § 27 ods. 3 vypustiť z dôvodu nadbytočnosti, a v nadväznosti na to v odseku 4 slová „podľa odseku 3“ nahradiť slovami „v trestnom konaní, priestupkovom konaní alebo správnom konaní“. Odôvodnenie: Odsek 3 je</p>	O	N	Predkladateľ má za to, že odsek 3 nie je nadbytočný, pretože ide o dôležité pravidlo, ktoré by malo

	nadbytočný, keďže trvanie prerušenia disciplinárneho konania je už ustanovené odsekom 4, z ktorého vyplýva, kedy má disciplinárny senát v konaní pokračovať.			byť vyjadrené explicitne, a nie nepriamo cez odsek 4.
Verejnost'	§ 27 ods. 5 Je potrebné vyriešiť otázku, či počas prerušenia disciplinárneho konania podľa § 27 ods. 5 má plynúť premlčacia lehota, ktorej uplynutie spôsobuje zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie. Pokiaľ totiž táto lehota plynie aj počas prerušeného konania, potom nemá toto prerušenie žiadny význam, pretože neskôr by aj tak muselo byť disciplinárne konanie zastavené z dôvodu uplynutia tejto lehoty.	O	ČA	Ak platí pravidlo, že plynutie premlčacej lehoty sa prerušuje podaním disciplinárneho návrhu, tak prerušenie plynutia premlčacej lehoty bude trvať aj v čase prerušenia disciplinárneho konania. Preto túto otázku nie je potrebné riešiť spôsobom uvedeným v pripomienke.
Verejnost'	§ 27 ods. 5 a čl. II až V Navrhuje sa ustanoviť, že premlčacia lehota, ktorej uplynutie spôsobuje zánik zodpovednosti za disciplinárne previnenie, neuplynie počas prerušenia disciplinárneho konania podľa § 27 ods. 5. Bolo by nelogické a pomerne absurdné, ak by táto premlčacia lehota mala plynúť aj počas prerušeného konania podľa § 27 ods. 5. V takom prípade by totiž toto prerušenie konania nemalo takmer žiadny praktický efekt, keďže by nebolo možné zabrániť účelovým dočasným odvolaniam alebo rezignáciám z funkcie s cieľom vyhnúť sa disciplinárnemu postihu (ktoré sa spomínajú aj v dôvodovej správe). Ak by totiž bol disciplinárne obvinený znovu vymenovaný do funkcie po 3 až 5 rokoch, premlčacia lehota by už uplynula, a teda prerušené disciplinárne konanie by muselo byť zastavené z dôvodu zániku zodpovednosti za disciplinárne previnenie (v dôsledku uplynutia premlčacej lehoty).	O	ČA	Ak platí pravidlo, že plynutie premlčacej lehoty sa prerušuje podaním disciplinárneho návrhu, tak prerušenie plynutia premlčacej lehoty bude trvať aj v čase prerušenia disciplinárneho konania. Preto túto otázku nie je potrebné riešiť spôsobom uvedeným v pripomienke.
Verejnost'	§ 34 Navrhuje sa do § 34 doplniť odsek 5 v znení: „Na základe žiadosti podľa zákona o slobode informácií sa verejnosti sprístupňujú všetky rozhodnutia disciplinárneho senátu.“ Odôvodnenie: Navrhuje sa (analogicky podľa § 70 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. a § 82a ods. 5 zákona č. 757/2004 Z. z.) ustanoviť, že verejnosti sa sprístupňujú všetky disciplinárne rozhodnutia a zároveň aj akékoľvek iné rozhodnutia disciplinárneho senátu (napr. rozhodnutia o zastavení alebo prerušení disciplinárneho rozhodnutia). Ide o posilnenie transparentnosti a ústavného práva verejnosti na informácie.	O	N	Disciplinárne rozhodnutie je rozhodnutím podľa § 82a ods. 5 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Preto sa naň vzťahuje povinnosť jeho sprístupnenie podľa § 82a ods. 5 cit. zákona. Z uvedeného dôvodu nedáva pripomienka zmysel, pretože sa ňou požaduje zavedenie právnej úpravy, ktorá tu už je vytvorená a ktorá sa bude vzťahovať na všetky rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vrátane disciplinárnych rozhodnutí ním vydaných.
Verejnost'	§ 34 ods. 2 Navrhuje sa slová „pomer hlasov, akým bol prijatý výrok o vine a disciplinárnom opatrení“ nahradiť slovami „pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté“. Odôvodnenie: Navrhuje sa, aby sa pomer hlasov uvádzal na všetkých rozhodnutiach disciplinárneho senátu, vrátane napr. rozhodnutí o zastavení alebo prerušení disciplinárneho konania.	O	N	Ustanovenie § 34 ods. 2 sa zameriava na meritorne rozhodnutie o vine, či nevine a „treste“. Preto nie je možné v tomto ustanovení riešiť vznesenú požiadavku. Tu však poukazujeme na to, že prostredníctvom subsidiarity Trestného poriadku vyjadrenej v § 4 bude platiť požadovaný záver,

				pretože ustanovenia Trestného poriadku týkajúce sa uvádzania pomeru hlasov v rozhodnutiach súdov budú platiť aj v disciplinárnom konaní.
Verejnosť	§ 34 ods. 4 Navrhuje sa ustanoviť, že všetky disciplinárne rozhodnutia sa zverejňujú bez anonymizácie, vrátane mena a priezviska disciplinárneho obvineného. Sudcovia, prokurátori a exekútori sú verejní funkcionári, ktorí vykonávajú verejnú, resp. štátnu moc, a preto právo verejnosti na informácie zjavne prevažuje a nie je dôvod na anonymizáciu týchto údajov.	O	N	Predkladateľ nevzhliadol žiaden relevantný dôvod na zrušenie anonymizácie súdnych rozhodnutí, v tomto prípade disciplinárnych rozhodnutí. Tu treba poukázať, že disciplinárne konanie je verejné a disciplinárne rozhodnutia sú vyhlasované verejne, čo vytvára dostatočný priestor pre verejnosť oboznámiť sa s rozhodovacou činnosťou disciplinárnych senátov.
Verejnosť	§ 44 Navrhuje sa v § 44 slová „osobitný predpis o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci“ nahradiť slovami „zákon o e-Governmente“ a vypustiť poznámku pod čiarou k odkazu č. 13. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka. Zákon so slovným označením je vhodné v texte iného zákona citovať týmto slovným označením.	O	A	
Verejnosť	Čl. VII (účinnosť) Navrhovaná účinnosť od 1. augusta 2021 sa javí nereálna a nesplniteľná, keďže len samotné pripomienkové konanie končí 6. júla 2021 a legislatívny proces v NR SR za bežných okolností trvá minimálne 2 až 3 mesiace. Navrhovaná účinnosť pritom podľa všetkého vychádza z určeného dňa, kedy má Najvyšší správny súd SR začať svoju činnosť (1. augusta 2021). Predkladateľ (MS SR) by preto mal vysvetliť, ako chce zabezpečiť navrhovanú účinnosť od 1. augusta 2021 (alebo či bude navrhovať skrátené legislatívne konanie), a tiež vysvetliť, prečo došlo k tak veľkému oneskoreniu pri predložení tohto návrhu zákona do pripomienkového konania, keď nutnosť prijať tento zákon bola známa už od decembra 2020 po tom, ako bol stanovený deň začiatku činnosti Najvyššieho správneho súdu SR.	O	A	Účinnosť bola upravená tak, aby bola reálna.
Verejnosť	K celému textu zákona V texte zákona (najmä v § 10 ods. 6, § 34, § 35, § 36, § 38, § 45) sa používa pojem „disciplinárne rozhodnutie“ (ktorý má navyše charakter legislatívnej skratky), a to bez toho, aby bol tento pojem v zákone akokoľvek definovaný. Nie je tak jasné, či sa týmto pojmom rozumie iba meritórne rozhodnutie disciplinárneho senátu o vine a disciplinárnom opatrení, alebo aj iné rozhodnutia prevažne procesného charakteru, napr. o zastavení alebo prerušení disciplinárneho konania. Navrhuje sa preto v zákone ustanoviť, že pojem „disciplinárne rozhodnutie“ zahŕňa všetky rozhodnutia disciplinárneho senátu, napr. formou legislatívnej skratky pre pojem „rozhodnutie disciplinárneho senátu“. Uvedené súvisí aj s tým, že žiadne ustanovenie nepredpisuje náležitosti, ktoré majú takéto rozhodnutia procesného charakteru obsahovať alebo dokiaľ sa majú vyhotoviť.	O	N	Z dikcie návrhu zákona je zjavné, že disciplinárne rozhodnutie predstavuje rozhodnutie o vine a treste, resp. oslobodzujúce rozhodnutie. Navyše, návrh zákona neobsahuje žiadnu legislatívnu skratku pre disciplinárne rozhodnutie. Navyše, forma rozhodovania disciplinárneho súdu bude vyplývať v konečnom dôsledku aj z Trestného poriadku, ktorého subsidiarita je vyjadrená v § 4 návrhu zákona.
Verejnosť	K názvu zákona a čl. II až čl. VI Navrhuje sa názov zákona upraviť na kódexový tvar „Disciplinárny poriadok“ alebo „Disciplinárny poriadok	O	N	Predkladateľ nevzhliadol dôvod na to, aby novelizačné články boli

	<p>Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky“, prípadne na klasický názov v spojení so skráteným názvom „Zákon o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (Disciplinárny poriadok)“. V spojení s tým sa navrhuje novelizačné články (čl. II až čl. VI) vyčleniť do samostatného návrhu zákona s názvom „Návrh zákona, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s prijatím Disciplinárneho poriadku“. Uvedené sa navrhuje z dôvodu prehľadnosti a „čistoty“ tohto významného právneho predpisu. Obdobne sa postupovalo aj pri príjmami Civilného sporového poriadku a zákona č. 125/2016 Z. z.</p>		<p>vyčlenené do samostatného návrhu zákona. Tak ako sa dajú nájsť príklady pre riešenie samostatný zákon a samostatné novelizácie, dajú sa nájsť aj príklady na riešenie spočívajúce v jednom materiáli, napr. zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov.</p> <p>Z hľadiska názvu návrhu zákona je plne postačujúce slovné spojenie „disciplinárny poriadok“ a nie je nevyhnutné používať tvar „Disciplinárny poriadok“.</p> <p>Tu treba upriamiť pozornosť aj legislatívne pravidlá vlády, ktoré v bode 16 legislatívno-technický pokynov nepoužívajú pri označovaní zákonov skráteným názvom veľké počiatočné písmeno.</p> <p>K tomu pozri tiež vyhodnotenie obdobnej pripomienky Právnickej fakulty Univerzity Komenského.</p>
Verejnosť	<p>Návrhu zákona o Disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Disciplinárny poriadok)</p> <p>HROMADNÁ PRIPOMIENKA k Návrhu zákona o Disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Disciplinárny poriadok) Číslo legislatívneho procesu: LP/2021/327 Zodpovedná inštitúcia: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Zodpovedný predkladateľ: Mária Kolíková Materiál dostupný na webe: https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2021/327 Dátum konca medzirezortného pripomienkového konania: 06.07.2021 V zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov je súčasťou pripomienky aj splnomocnenie pre zástupcov verejnosti a to menovite: 1. Zástupca/zástupkyňa Meno Boris Priezvisko Tóth Povolanie: sudca 2. Zástupca/zástupkyňa Meno Marcela Priezvisko Kosová Povolanie: sudca 3. Zástupca/zástupkyňa Meno Dana Priezvisko Jelínková Dudzíková Povolanie: sudca 4. Zástupca/zástupkyňa Meno Ján Priezvisko Golian Povolanie: sudca 5. Zástupca/zástupkyňa Meno Ľubica Priezvisko Novotná Povolanie: sudca 6. Zástupca/zástupkyňa Meno Anna Priezvisko Križáková Povolanie: sudca 7. Zástupca/zástupkyňa Meno Tomáš Priezvisko Michalek Povolanie: sudca 8. Zástupca/zástupkyňa Meno Zoltán Priezvisko Valentovič Povolanie: vyšší súdny úradník V prípade, že predkladateľ nevyhoví vyššie uvedeným pripomienkam, žiadame, aby na rozporové konanie boli písomne pozvaní vyššie uvedení zástupcovia verejnosti. Pripomienky sú uplatnené prostredníctvom portálu https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2021/327/hromadne-pripomienky/pridaj a zároveň spolu so</p>	O	<p>ČA</p> <p>K pripomienke č. 1, 2, 3, 6, 7, 11, 16, 17,</p> <p>Predkladateľ zvolil v súlade s pripomienkou Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky riešenie, podľa ktorého bude odvolanie prípustné len proti rozhodnutiu, ktorým sa ukladá disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie, zbavení funkcie, zbavení výkonu funkcie alebo zbavení úradu. Odvolanie bude môcť podať len disciplinárne obvinený, a to do 15 dní od doručenia (nie oznámenia) disciplinárneho rozhodnutia, pričom odvolanie bude mať</p>

<p>zoznamami osôb, ktoré sa stotožnili s hromadnou pripomienkou doručované do podateľne: Ministerstvo spravodlivosti SR Račianska ul. 71 813 11 Bratislava Podateľňa: podatelnamssr@justice.sk ZNENIE PRIPOMIENOK Pripomienka č. 1 Všeobecná pripomienka k postupu a filozofii tvorby návrhu právneho predpisu. Ako vyplýva zo všeobecnej časti Dôvodovej správy, návrh zákona bol vypracovaný na základe Programového vyhlásenia vlády Slovenskej republiky na roky 2020 až 2024 v oblasti disciplinárnej právomoci Najvyššieho správneho súdu, ako aj realizáciu Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na rok 2021. V prvom rade uplatňujeme zásadnú pripomienku k spôsobu tvorby návrhu zákona. Vzhľadom na nedodržanie postupu pri príprave návrhu zákona o sídlach a obvodoch súdov, tak ako to vyžaduje § 2, § 9 zákona č. 400/2015 Z.z. a čl. 9 Legislatívnych pravidiel vlády navrhujeme tento návrh zákona stiahnuť z legislatívneho procesu, prepracovať ho na základe výsledkov širokej diskusie odborníkov – sudcov všetkých stupňov súdov Slovenskej republiky, prokurátorov, notárov a exekútorov, Súdnej rady SR, Radou prokurátorov Slovenskej republiky, prezídiom Slovenskej komory exekútorov a Notárskou komorou Slovenskej republiky. V súčasnosti nemôže pri nedodržaní zákonného postupu v samotnom procese vypracovania návrhu zákona vzniknúť prijatie legislatívne akceptovateľného zákona o Disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu. Zákon č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v § 2 odsek 1 obsahuje nasledovné: Cieľom tvorby právnych predpisov je pripraviť za účasti verejnosti taký právny predpis, ktorý sa stane funkčnou súčasťou vyváženého, prehľadného a stabilného právneho poriadku Slovenskej republiky zlučiteľného s právom Európskej únie a medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky. Zo správy o účasti verejnosti priloženej k legislatívnemu zámeru vyplýva, že právny predpis nebol pripravený za účasti verejnosti, keď ani odbornej verejnosti neboli poskytnuté relevantné informácie pred začatím, počas a po ukončení tvorby právneho predpisu, relevantné informácie neboli verejnosti poskytnuté včas a ani po ukončení tvorby právneho predpisu a to tak z hľadiska kontinuity, kvality a adresnosti informácii. Sama skutočnosť, že súdna reforma je zahrnutá do Programového vyhlásenia vlády Slovenskej republiky a do realizácie Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na rok 2021 neznamena, že je možné pri jej tvorbe opomínať postup predpokladaný zák. č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Predložený návrh nebol vypracovaný postupom podľa § 9 zák. č. 400/2015 Z. z. a dotknutým subjektom a ani odbornej verejnosti nebol reálne poskytnutý žiaden priestor na pripomienkovanie predbežnej informácie a ani zapojenie do prípravy právneho predpisu. I keď formálne predkladateľ zverejnil predbežnú informáciu o pripravovanom návrhu právneho predpisu, bolo to paralelne s prebiehajúcim medzirezortným pripomienkovým konaním k reforme justície, nekvalita ktorého materiálu si vzhľadom na množstvo zásadných pripomienok a následné kreovanie Najvyššieho správneho súdu odpúťovali pozornosť od prípravy disciplinárneho poriadku, ktorého konkrétna koncepcia zo zverejnenej predbežnej informácie nebola zrejmá. Poukazujeme tiež na doložku zlučiteľnosti právneho predpisu s právom EÚ k návrhu zákona, v ktorej predkladateľ uvádza, že „problematika návrhu právneho predpisu nie je upravená v práve EÚ“. Vzhľadom na vnútroštátny charakter navrhovaného právneho predpisu je bezpredmetné sa vyjadrovať k bodom 4. až 6. doložky zlučiteľnosti“. Okrem nie ojedinelého formálneho nedostatku návrhu (doložka zlučiteľnosti má len 5 bodov) takýto záver je v priamom rozpore s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, pričom ním dochádza k popieraniu záväzkov SR ako členského štátu Európskej únie. Namietame porušenie Zmluvy o Európskej únii, Zmluvy o fungovaní Európskej únie a Charty základných práv Európskej únie (ďalej len Charta). Poukazujeme na vybrané časti z viacerých rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie (najmä vo veciach C-824/18, C-585/18 a v spojených veciach C 624/18 a C 625/18, C-619/18 a C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19, C-397/19, keď zo Stanoviska Benátskej komisie Rady Európy k možnosti opravného prostriedku vo veci disciplinárneho postihu sudcov jednoznačne vyplýva, že disciplinárny režim sudcov musí splniť požiadavky procesnej spravodlivosti spôsobom spravodlivého súdneho konania a možnosti odvolania. Právny základ je nasledovný - článok 2, článok 4 ods. 3 a článok 19 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a články 47, 51 a 52 ods. 3 Hlavy VI Charty s názvom „Spravodlivosť“. Primárne uplatnenou pripomienkou preto navrhujeme vrátiť návrh zákona do</p>		<p>suspenzívny účinok (pozn. otvorenou je v dôsledku pripomienok GP SR otázka, či má mať možnosť podať odvolanie aj navrhovateľ, ak disciplinárny senát nevyhoví jeho návrhu uložiť najprísnejšiu sankciu)</p> <p>O odvolaní bude rozhodovať päť členný senát najvyššieho správneho súdu zložený zo sudcov tohto súdu; pritom sa vychádza zo všeobecnej právnej úpravy proti prvostupňovým rozhodnutiam najvyššieho správneho súdu, ktorá vyplýva z § 24b zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V konaní o odvolaní nebude prípustné zrušenie disciplinárneho rozhodnutia a vrátenie veci na nové prejednanie, a teda „odvolací“ senát buď odvolanie zamietne alebo disciplinárne rozhodnutie zmení.</p> <p>Okrem toho bola prepracovaná doložka zlučiteľnosti právneho predpisu s právom Európskej únie, kde predkladateľ potvrdil skutočnosť, že regulované problematika má svoju odraz aj v práve EÚ, ako v primárnom (ZFEÚ, Charta), tak aj sekundárnom [Nariadenie (EÚ) 2017/1939 z 12. októbra 2017, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca na účely zriadenia Európskej prokuratúry]. Rovnako citované rozhodnutia Súdneho dvora EÚ boli doplnené do bodu 3 písm. c) doložky.</p> <p>K pripomienke č. 4</p>
---	--	--

<p>štádia prípravy právneho predpisu. Zásadný charakter pripomienky totiž prekračuje možnosti ich adekvátneho spracovania v rámci medzirezortného pripomienkového konania, ako aj jeho samotného účelu. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 2 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 5 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu. Alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 5 nasledovne: § 5 (1) Prvostupňový disciplinárny senát je trojčlenný. Skladá sa z predsedu disciplinárneho senátu a z dvoch členov disciplinárneho senátu. (2) Odvolací disciplinárny senát je päťčlenný. Skladá sa z predsedu disciplinárneho senátu, dvoch členov disciplinárneho senátu a dvoch prísediach disciplinárneho senátu (ďalej len „prísediaci“). (3) Zákonným sudcom na účely disciplinárneho konania je okrem predsedu disciplinárneho senátu a členov disciplinárneho senátu aj prísediaci odvolacieho disciplinárneho senátu, vybraný do odvolacieho disciplinárneho senátu podľa tohto zákona. (4) Disciplinárny senát v prvom stupni koná a rozhoduje za stálej prítomnosti predsedu disciplinárneho senátu, všetkých členov disciplinárneho senátu. Odvolací disciplinárny senát koná a rozhoduje za stálej prítomnosti predsedu disciplinárneho senátu, všetkých členov disciplinárneho senátu a prísediach. Odôvodnenie pripomienky: Navrhované jednoinštančné konanie je v priamom rozpore s právom Európskej únie ako aj Stanoviskom benátskej komisie, ktorá k možnosti opravného prostriedku vo veci disciplinárneho postihu sudcov jednoznačne zaujala postoj, že disciplinárny režim sudcov musí splniť požiadavky procesnej spravodlivosti spôsobom spravodlivého súdneho konania, vrátane možnosti odvolania (viď. dôvody k 1. všeobecnej pripomienke). Rovnako navrhovaný spôsob ustanovenia do funkcie prísediaceho vyvoláva riziko politickej kontroly obsahu súdnych rozhodnutí, závislosti súdnej moci od výkonnej moci a zákonodarnej moci a môže vyvolávať legitímne pochybnosti vo vnímaní osôb podliehajúcich súdnej právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť disciplinárneho senátu vonkajšími činiteľmi a predovšetkým priamymi alebo nepriamymi vplyvmi zákonodarnej a výkonnej moci, a pokiaľ ide o jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom, a môže tak viesť k chýbajúcemu dojmu nezávislosti alebo nestrannosti uvedeného orgánu, ktorá by mohla narušiť dôveru, ktorú musí súdnictvo v demokratickej spoločnosti vzbudzovať u uvedených osôb podliehajúcich súdnej právomoci. Uvedené je porušením práva Únie a judikatúry Súdneho dvora, na ktorú odkazujeme vo všeobecnej zásadnej pripomienke. Alternatívne navrhujeme doplnenie zákona o výslovné ustanovenie osôb oprávnených navrhovať kandidátov do databázy prísediach tak, aby títo navrhovatelia dávali záruky predloženia kandidátov nezávislých od výkonnej a zákonodarnej moci, čo môže byť dosiahnuté tým, že okruh navrhovateľov prísediach bude založený na stavovskej príslušnosti k advokátskemu, prokurátorskému, exekútorskému alebo notárskemu povolaniu a k príslušnosti k akademickému prostrediu právnických fakúlt verejných vysokých škôl, obdobne ako v právnej úprave navrhovateľov v Českej republike. Zároveň navrhujeme zaviesť kľúč pre stanovenie zastúpenia právnických profesií v senáte ako prísediach s tým, že jeden prísediaci bude prísediaci navrhnutý dekanmi právnických fakúlt verejných vysokých škôl v Slovenskej republike, z čoho vyplýva nutnosť doplnenia súvisiaceho ustanovenia § 9. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 3 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 6 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 6 nasledovne: (1) Predsedov prvostupňových a odvolacích disciplinárnych senátov, členov týchto senátov a ich zastupovanie určuje na obdobie troch rokov predseda Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) v rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu. Rozvrh práce disciplinárnych senátov sa tvorí podľa zásad tvorby rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu. (2) Prísediaci do odvolacích disciplinárnych senátov sú vyberaní z databáz podľa § 9 ihneď po doručení odvolania do podateľne, a to pre každé konanie zvlášť. (3) Ak v disciplinárnom konaní začatom pred uplynutím obdobia podľa odseku 1 alebo uplynutím obdobia podľa § 10 ods. 6 bol disciplinárnemu senátu pridelený disciplinárny návrh, disciplinárne konanie dokončí tento disciplinárny senát v rovnakom zložení. (4) Ak je disciplinárne obvineným sudca, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. d). (5) Ak je disciplinárne</p>	<p>Otázku výberu prísediach súdnou radou navrhujeme riešiť tak, že bude ich navrhovanie bude plne v dispozícii členov súdnej rady, ktorí budú jediní oprávnení navrhovať kandidátov na prísediach, o ktorých bude následne súdna rada rokovať a hlasovať.</p> <p>K pripomienke č. 5</p> <p>Odsek 4 – akceptované Odsek 5 – neakceptované v časti zohľadňovania právoplatného odsúdenia za nedbanlivostný trestný čin, pretože takto koncipovaná bezúhonnosť zvyšuje štandard bezúhonnosti prísediach bez toho, aby sa súčasne zvyšoval štandard bezúhonnosti sudcov, prokurátorov, notárov a súdnych exekútorov. Odsek 6 – akceptované zavedením max. 2 funkčných období ako je uvedené v pripomienke. Odsek 7 – akceptované</p> <p>K pripomienke č. 8</p> <p>Predkladateľ si osvojil pripomienku Združenia sudcov Slovenska a na riešenie situácie viacerých návrhov v tej istej veci tohto istého disciplinárne obvineného sa využije inštitút spoločného konania tak ako ho v súčasnosti pozná Trestný poriadok.</p> <p>K pripomienke č. 9</p> <p>Predkladateľ si uvedomuje, že je legitímne očakávať od okruhu</p>
--	--

<p>obvineným prokurátor, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. a). (6) Ak je disciplinárne obvineným súdny exekútor, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. b). (7) Ak je disciplinárne obvineným notár, prísediaci odvolacích senátov sa určujú náhodným výberom z databázy podľa § 9 ods. 1 písm. c). Odôvodnenie pripomienky: Navrhované jednoinštančné konanie je v priamom rozpore s právom Európskej únie ako aj Stanoviskom benátskej komisie (viď. dôvody k 1. všeobecnej pripomienke). Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 4 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 9 Databáza prísediacich Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne po zapracovaní pripomienky k § 6 navrhujeme zmenu znenia § 9 nasledovne: § 9 Databáza prísediacich (1) Na účely vytvárania odvolacích disciplinárnych senátov sa vytvárajú databázy prísediacich z radov a. prokurátorov zvolených Radou prokurátorov Slovenskej republiky, b. súdnych exekútorov zvolených prezídiom Slovenskej komory exekútorov, c. notárov zvolených prezídiom Notárskej komory Slovenskej republiky, d. iných osôb zvolených súdnou radou na základe návrhu predsedníctva Slovenskej advokátskej komory, prezidia Notárskej komory Slovenskej republiky, prezidia Slovenskej komory exekútorov, Rady prokurátorov Slovenskej republiky a dekanov právnických fakúlt verejných vysokých škôl v Slovenskej republike. (2) Do databáz podľa odseku 1 môže byť zvolená len osoba, ktorá spĺňa podmienky na funkciu prísediaceho podľa § 11. Do databázy podľa odseku 1 písm. d) môže byť zvolená len osoba, ktorá nie je sudcom alebo členom súdnej rady. (3) V každej databáze prísediacich musí byť aspoň 10 prísediacich. Ak nie je databáze potrebný počet prísediacich, predseda najvyššieho správneho súdu bezodkladne požiada orgány podľa odseku 1 o dopĺňajúcu voľbu prísediacich. (4) Databázy prísediacich zverejňuje najvyšší správny súd na svojom webovom sídle. Odôvodnenie pripomienky: Z dôvodovej správy k predloženému návrhu zákona nie sú zrejmé žiadne dôvody, ktoré predkladateľa viedli k vylúčeniu prokurátorov, notárov a súdnych exekútorov z možnosti zastávať funkciu prísediaceho nominovaného Súdnou radou Slovenskej republiky, keď navyše navrhovaný spôsob Súdnej rade značne limituje možnosti výberu vhodných kandidátov k voľbe, čo má zásadný význam predovšetkým vo vzťahu k prvej voľbe, ktorá má byť uskutočnená podľa navrhovaných prechodných a záverečných ustanovení (§ 46) do 31.08.2021. Odhliadnuc od dovolenkového obdobia, ktoré spadá do legisvakačnej doby, ide o extrémne krátku dobu vzhľadom na predpokladaný nevyhnutne potrebný čas do ukončenia legislatívneho procesu a očakávaného nadobudnutia platnosti zákona. V kontexte uvedeného zamýšľaná úprava smeruje k pravdepodobnej nutnosti aplikácie navrhovaného znenia § 46 ods. 2 (prísediacich vymenuje bezodkladne minister), čo však možno označiť za neprípustný zásah výkonnej moci do moci súdnej a javí sa byť ako absolútne nevhodný aj vzhľadom na návrhovú legitimáciu ministra spravodlivosti (§ 15 písm. a), § 16 písm. a), § 17 písm. a) a § 18 písm. a)), s poukazom na značné riziko možných námietok zaujatosti (§ 24) a súvisiacich obštrukcií. Podľa českej právnej úpravy nemôže byť prísediacom len sudca, ostatné právnické povolania nie sú limitované v ich účasti zastávať funkciu prísediaceho. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 5 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 10 ods. 4 až 7 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 10 ods. 4 až 7 nasledovne: (4) Za prísediaceho podľa § 9 ods. 1 písm. d) môže byť zvolený ten, kto a. v deň zvolenia dosiahol vek aspoň 30 rokov, b. získal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike1 alebo má uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak získal vysokoškolské vzdelanie najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby v oboch stupňoch získal vzdelanie v odbore právo, c. má plnú spôsobilosť na právne úkony a je zdravotne spôsobilý na výkon funkcie prísediaceho,2) d. je bezúhonný a spĺňa podmienky podľa § 7 písm. a) a b), e. je občanom Slovenskej republiky a má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, f. vykonáva právnickú prax najmenej desať rokov, g. nie je členom súdnej rady, h. súhlasí so zaradením do databázy prísediacich, i. nie je členom žiadnej politickej strany ani</p>	<p>možných navrhovateľov, že podajú kvalifikovaný návrh. Nemožno však vylúčiť ľudský omyl, preto je namieste mať úpravu odstraňovania väd podania.</p> <p>K pripomienke č. 10</p> <p>Právna úprava odôvodňovania späťvzatia disciplinárneho návrhu bola zavedená zákonom č. 152/2017 Z. z. Dôvody, ktoré viedli k zavedeniu tejto právnej úpravy sú nasledovné: Aplikácia prax týkajúca sa späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania je nedostatočná. Nie je zriedkavým javom, že navrhovateľ po začatí konania vezme návrh na začatie konania späť, a to bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia či vysvetlenia. Prax ukazuje, že sa tak stáva dokonca aj v prípadoch, kedy navrhovateľ pôvodne navrhoval najprisnejšie disciplinárne opatrenia (odvolanie z funkcie sudcu, preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa), a teda považoval konanie disciplinárne stíhaného sudcu za závažné disciplinárne previnenie. Vzhľadom k tomu, že v prípade disciplinárnych konaní proti sudcom existuje verejný záujem na tom, aby bolo zrejmé, kedy a za akých okolností sú sudcovia disciplinárne postihovaní, ale tiež oslobodzovaní, je nevyhnutné, aby verejnosť mohla byť oboznámená aj s dôvodmi, pre ktoré sa disciplinárne konanie zastavuje v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania. Navrhovateľ totiž nepodáva návrh vo svojom osobnom záujme, ale</p>
--	---

<p>politického hnutia, ani nevykonáva aktívnu politickú činnosť v politických strán alebo v politických hnutiach. Za výkon aktívnej politickej činnosti sa považuje aj kandidovanie na kandidátnej listine politickej strany alebo politického hnutia vo voľbách do národnej rady a vo voľbách do Európskeho parlamentu, j. jeho skúsenosti a morálne vlastnosti dávajú záruku, že funkciu prísediaceho bude riadne vykonávať. (5) Za bezúhonnú sa na účely tohto zákona nepovažuje fyzická osoba, ktorá bola právoplatne odsúdená za úmyselný alebo nedbanlivostný trestný čin, a to aj v prípade, ak jej bolo odsúdenie zahladené, alebo na ktorú sa hľadí, akoby nebola pre takýto trestný čin odsúdená. Bezúhonnosť sa preukazuje odpisom registra trestov.1) Na účel preukázania bezúhonnosti podľa tohto zákona fyzická osoba poskytne svoje majetkové priznanie, čestne vyhlási, že nemá žiadne väzby na organizovaný zločin a poskytne údaje potrebné na vyžiadanie odpisu registra trestov.2) Údaje podľa tretej vety oprávnená osoba bezodkladne zašle v elektronickej podobe prostredníctvom elektronickej komunikácie Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na vydanie odpisu registra trestov. (6) Funkčné obdobie prísediaceho je trojročné a začína plynúť odo dňa zvolenia prísediaceho do príslušnej databázy. Funkcia prísediaceho trvá aj po uplynutí tohto obdobia do právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia, ak je to potrebné na dokončenie veci, v ktorej je prísediacom. Tá istá osoba môže byť zvolená za prísediaceho najviac dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia. (7) Na prísediaciach sa vzťahuje osobitný predpis o mlčanlivosti sudcov;1) prísediaceho zbavuje mlčanlivosti predseda najvyššieho správneho súdu. Prísediaci sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a sú viazaní iba zákonom. Sú povinní ich vykladať len podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a rozhodovať v primeraných lehotách bez prietahov, nestranné a spravodlivo a na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Nikto nesmie narušovať alebo ohrozovať nezávislosť a nestrannosť prísediacich. Prísediaci je povinný vykonávať svedomite svoju funkciu a pri výkone funkcie a v občianskom živote sa zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť dôstojnosť sudcovskej funkcie alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Odôvodnenie pripomienky: K ods. 4: Ustanovenie navrhujeme doplniť z dôvodu zabezpečenia politickej nezávislosti prísediaceho a zabezpečenia dodržiavania záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z práva Únie a judikatúry Súdneho dvora. Nami navrhovaná právna úprava zodpovedá českej právnej úprave - zákonu č. 7/2002 Sb. o konaní vo veciach sudcov, štátnych zástupcov a súdnych exekútorov v otázke štátneho občianstva v otázkach absencie väzieb na prostredie organizovaného zločinu. K ods. 5: Predkladateľ zúžil bezúhonnosť prísediaceho na nepripustné limity vo vzťahu k jeho poslaniu a zodpovednosti v kontexte ďalšej navrhovanej úpravy (doplnenie nedbanlivostného trestného činu medzi závažné disciplinárne previnenia sudcov). V praxi by potom mohlo dôjsť k absurdnej situácii, že prísediaci mohli byť v minulosti postihnutí za obdobné konanie, o akom bude v pozícii prísediaceho disciplinárneho senátu rozhodovať. K ods. 6: Navrhovateľ neobmedzil funkčné obdobie prísediacich, z čoho vyplýva, že rovnaké osoby by mohli vykonávať túto funkciu neobmedzený čas. Uvedené nie je bez významu ani v kontexte k odôvodneniu pripomienky č. 4. K ods. 7: Podľa navrhovaného znenia uvedeného ustanovenia predkladateľom návrhu zákona prísediaci nemá stanovenú povinnosť byť nezávislý. Nami navrhované znenie korešponduje s českou právnou úpravou - povinnosťami prísediacich uvedených v § 79 a § 80 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů. V súvislosti s nestrannosťou tribunálu alebo súdu existujú dve požiadavky: (i) členovia tribunálu alebo súdu musia byť subjektívne nezáujatí, (ii) nestrannosť sa musí javiť aj z objektívneho hľadiska, to znamená, že musí v tomto smere ponúkať dostatočné záruky na vylúčenie akýchkoľvek legítimných pochybností o nestrannosti tribunálu alebo súdu (rovnako aj v rozhodnutí ESĽP vo veci Pullar proti Spojenému kráľovstvu zo dňa 10.6.1996). Koncepty nezávislosti a nestrannosti tribunálu alebo súdu sú úzko prepojené. Z rozhodnutia ESĽP vo veci Findlay proti Spojenému kráľovstvu (č. sťažnosť 22107/93, rozhodnutie zo dňa 25.2.1997) vyplýva, že priama závislosť členov senátu (všeobecného vojenského) súdu od usťatnovej činnosti dôstojníka, ktorý ich menuje, a jeho právomoci však bola podľa ESĽP v rozpore s princípom nezávislosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru, a preto došlo k jeho porušeniu. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 6 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho</p>	<p>vo verejnom záujme. Preto je nevyhnutné, aby podanie, ktorým sa berie návrh na začatie disciplinárneho konania späť, bolo presvedčivo odôvodnené. Späťvzatie návrhu by malo byť odôvodnené aj z ďalšieho dôvodu: opakovane sa stalo, že sudca čelil disciplinárnemu konaniu, v rámci ktorého sa uskutočnilo viac ústnych pojednávaní, napokon však bolo konanie bez ďalšieho zdôvodnenia zastavené len s poukazom na to, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť. Z takéhoto postupu nie je zrejme disciplinárne stíhanému sudcovi ani verejnosti, či bol pôvodný návrh podaný oprávnené alebo nie. Aktuálny právny stav tak umožňuje navrhovateľovi zneužívať inštitút disciplinárneho konania na zastrašovanie sudcov, keďže umožňuje podať návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý nemá reálny základ. Sudca však napriek začatiu takéhoto disciplinárneho konania nemôže "očistiť" svoje meno a presvedčiť verejnosť, že je nevinný, keďže v konaní nie je oslobodený, ale toto konanie je "len" zastavené, navyše bez toho, aby boli bližšie konkretizované dôvody zastavenia [podotýkame, že pri zastavení konania podľa § 124 písm. a) zákona sa tak môže stať jednak z dôvodu späťvzatia návrhu, ako aj z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene]. Zdôvodnenie späťvzatia návrhu dáva sudcovi aj verejnosti možnosť reálne zistiť dôvody, pre ktoré sa konanie voči sudcovi už ďalej nevedie, a takto aj vyvrátiť pochybnosti o existencii podozrenia voči</p>
---	---

<p>súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 11 Zánik funkcie predsedu disciplinárneho senátu, člena disciplinárneho senátu a prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu. Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne po zapracovaní pripomienky k § 5 navrhujeme zmenu znenia § 11 nasledovne: § 11 Zánik funkcie predsedu disciplinárneho senátu, člena disciplinárneho senátu a prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu. (1) Funkcia predsedu disciplinárneho senátu a člena disciplinárneho senátu zaniká a. ustanovením do funkcie predsedu najvyššieho správneho súdu alebo podpredsedu najvyššieho správneho súdu, b. zvolením za člena súdnej rady, c. právoplatnosťou rozhodnutia disciplinárneho senátu o uložení disciplinárneho opatrenia, d. ak prestane spĺňať podmienky podľa § 7 písm. a) a b) alebo § 8 písm. a) a b), e. preložením na iný súd, f. zánikom funkcie sudcu. (2) Funkcia prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu zaniká a. zánikom funkcie prokurátora, notára alebo súdneho exekútora, b. ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. a) prestane spĺňať podmienky podľa § 10 ods. 1 písm. a) a b), c. ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. b) prestane spĺňať podmienky podľa § 10 ods. 2 písm. a) a b), d. ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. c) prestane spĺňať podmienky podľa § 10 ods. 3, e. ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. d) bol ustanovený do funkcie sudcu, prokurátora, notára, súdneho exekútora alebo člena súdnej rady, f. ak prísediaci podľa § 9 ods. 1 písm. d) prestane spĺňať podmienky podľa § 10 ods. 4, g. ustanovením do funkcie podľa § 10 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) alebo ods. 3 písm. b), h. vzdaním sa funkcie prísediaceho, i. uplynutím funkčného obdobia. Odôvodnenie pripomienky: v spojení s pripomienkami č. 1 až 3 k návrhu zákona - obsahovo sa týkajú námietok k jednoinštančnému disciplinárnemu konaniu Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 7 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 12 Pridelovanie vecí disciplinárnym senátom Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne po zapracovaní pripomienky k § 5 navrhujeme zmenu znenia § 12 nasledovne: § 12 Pridelovanie vecí disciplinárnym senátom (1) Disciplinárny návrh, námietka zaujatosti a odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu sa v súlade s rozvrhom práce prideliť jednotlivým senátom náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Ak bude vec prvostupňového disciplinárneho senátu vrátená na ďalšie konanie, bude pridelená tomu disciplinárnemu senátu prvého stupňa, ktorému bola pôvodne pridelená. Každé ďalšie odvolanie podané v disciplinárnom konaní v tej istej veci sa pridelí tomu odvolaciemu senátu, ktorému bolo pridelené prvé odvolaní. Odôvodnenie pripomienky: v spojení s pripomienkami č. 1 až 3 k návrhu zákona - obsahovo sa týkajú námietok k jednoinštančnému disciplinárnemu konaniu; navrhovaná zmena reaguje na pridelenie vecí obidvom stupňom disciplinárnych senátov. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 8 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 13 ods. 3 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 13 ods. 3 nasledovne: (3) Začatie disciplinárneho konania bráni tomu, aby v tej istej veci prebiehalo iné disciplinárne konanie. Ak podajú disciplinárny návrh v tej istej veci viacerí navrhovatelia, disciplinárne previnenie sa prejedná na návrh, ktorý bol podaný ako prvý v poradí; konanie o neskôr podaných návrhoch sa zastaví. Odôvodnenie pripomienky: Nami navrhovaným znením ustanovenia reagujeme na nelogický zamýšľaný postup v rámci konania, ktoré má mať primárne znaky trestného procesu. Pokiaľ je podaný návrh v rovnakej veci na toho istého disciplinárne obvineného, nie je možné konať s viacerými pôvodnými navrhovateľmi. Alternatívne je možné zvážiť ich vystupovanie v odlišnom procesnom postavení, bližšom trestnoprávnej úprave. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 9 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 19 ods. 3 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 19 ods. 3 nasledovne: (3) Ak disciplinárny návrh nemá náležitosti podľa odseku 1 a 2,</p>	<p>sudcovi či o svojvôli navrhovateľa. Podľa navrhovanej legislatívnej úpravy je možné vziať späť návrh na začatie disciplinárneho konania v ktoromkoľvek štádiu odôvodneným podnetom navrhovateľa. Ak sa tak však stane po začatí ústneho pojednávania, môže disciplinárne stíhaný sudca trvať na tom, aby disciplinárny senát prejednal jeho vec napriek spät'vzatiu návrhu a rozhodol o jeho vine. Analogicky ako v trestnom konaní aj v tomto prípade však disciplinárny senát už potom nemôže uložiť disciplinárne opatrenie, môže len vysloviť vinu sudcu (v prípade, ak nezistí dôvod na jeho oslobodenie). Pri takomto variante riešenia má teda sudca možnosť dosiahnuť oslobodzujúci výrok disciplinárneho senátu, ak je presvedčený, že návrh bol od začiatku podaný neoprávnene a bezdôvodne. Podobný postup navrhujeme aj v prípade zastavenia konania v dôsledku neskorého podania návrhu na začatie konania.</p> <p>Tieto dôvody pretrvávajú, preto predkladateľ trvá na navrhovanej právnej úprave.</p> <p>K pripomienke č. 12</p> <p>Predkladateľ ponúka ako riešenie vypustenie časti právnej normy „zistiť stanovisko disciplinárne obvineného“, ak sa javí táto časť právnej úpravy ako problematická. Berúc do úvahy skutočnosť, že nejde o novinku, ale o reflexiu platného znenia §</p>
--	--

<p>disciplinárny senát disciplinárne konanie zastaví. Odôvodnenie pripomienky: Všetky osoby s návrhovou legitimačiou podľa navrhovaných ust. § 15 až 18 sú osoby z justičného prostredia s právnym vzdelaním (minister, predseda súdnej rady, generálny prokurátor, predsedovia súdov) je preto úplne nepochopiteľné, že zákonodarca počíta s tým, že podaný návrh na disciplinárne stíhanie nebude kvalifikovaný a nekoncepčne vnáša do disciplinárneho konania prvky civilného procesu, ktorým sa disciplinárne konanie nezmyselne a neúčelne predlži. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 10 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 20 Späťvzatie návrhu disciplinárneho návrhu Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 20 nasledovne: § 20 Späťvzatie návrhu disciplinárneho návrhu Disciplinárny návrh možno vziať späť dovtedy, kým sa odvolací disciplinárny senát odoberie na záverečnú poradu. Ten, kto vzal disciplinárny návrh späť, nemôže už v takomto prípade podať nový návrh. Odôvodnenie pripomienky: v spojení s pripomienkami č. 1 až 3 k návrhu zákona - obsahovo sa týkajú námietok k jednoinštančnému disciplinárnemu konaniu; navrhovaná zmena reaguje na nami navrhované dvojínštančné konanie Navrhujeme vypustiť poslednú navrhovanú vetu v § 20, podľa ktorej späťvzatie disciplinárneho návrhu musí byť vecne odôvodnené. Ak má navrhovateľ právo podať návrh na začatie disciplinárneho konania, má právo ho aj bez udania dôvodu zobrať späť. V návrhu zákona nie je riešené vyhodnocovanie vecného odôvodnenia späťvzatia, teda neupravuje ďalší postup disciplinárneho senátu pokiaľ by vyhodnotil späťvzatie ako nie vecné. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 11 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 24 Námietka zaujatosti Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 24 nasledovne: § 24 Námietka zaujatosti (1) Ak nastanú okolnosti, ktoré môžu zakladať dôvod zaujatosti predsedu disciplinárneho senátu, členov disciplinárneho senátu alebo prísediach odvolacieho disciplinárneho senátu, môže navrhovateľ, disciplinárne obvinený alebo jeho obhajca, namietať ich zaujatosť. (2) O námietke zaujatosti a o oznámení predsedu disciplinárneho senátu, člena disciplinárneho senátu alebo prísediaceho odvolacieho disciplinárneho senátu o ich zaujatosti rozhodne trojčlenný senát najvyššieho správneho súdu určený na základe rozvrhu práce najvyššieho správneho súdu do siedmich dní od predloženia veci. Odôvodnenie pripomienky: v spojení s pripomienkami č. 1 až 3 k návrhu zákona - obsahovo sa týkajú námietok k jednoinštančnému disciplinárnemu konaniu; navrhovaná zmena reaguje na nami navrhované dvojínštančné konanie Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 12 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 25 ods. 1 Predbežné šetrenie Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu Odôvodnenie pripomienky: Navrhované ustanovenie je predovšetkým vo vzťahu k zisťovaniu stanoviska disciplinárne obvineného neurčité, keďže nie je zjavné, ako procesnou formou má byť toto zisťované. Obzvlášť postráda význam v kontexte vyjadrenia disciplinárne obvineného k návrhu, predpokladaného v ust. § 23, z ktorého bude jeho stanovisko zjavné, a teda zakladá duplicitu. Toto ustanovenie vytvára priestor pre pochybnosti o transparentnosti disciplinárnych konaní. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 13 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 26 Zastavenie disciplinárneho konania Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 26 nasledovne: § 26 Zastavenie disciplinárneho konania (1) Disciplinárny senát aj bez nariadenia ústneho pojednávania disciplinárne konanie zastaví, ak a. bol disciplinárny návrh podaný oneskorene alebo vzatý späť, b. disciplinárny návrh neobsahuje náležitosti uvedené v § 19, c. zanikla zodpovednosť za disciplinárne previnenie, d. disciplinárne obvinený zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho, e. pre ten istý skutok prebehlo skoršie konanie o priestupku alebo inom správnom delikte a toto konanie sa skončilo právoplatným rozhodnutím, alebo bolo právoplatne zastavené a rozhodnutie vydané v skoršom konaní</p>		<p>123 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, tak predkladateľ má za to, že ide o ustanovenie, ktoré má svoj význam v disciplinárnom konaní. Postavenie disciplinárne obvineného nezhoršuje.</p> <p>K pripomienke č. 13</p> <p>Predkladateľ ozrejmil svoje zámery a poukázal na to, že nepripustenie odvolania proti rozhodnutiu o zastavení disciplinárneho stíhania je na prospech disciplinárne obvineného.</p> <p>K pripomienke č. 14</p> <p>Akceptované.</p> <p>K pripomienke č. 15</p> <p>Pripomienka bude zohľadnená berúc do úvahy zásadnú pripomienku GP SR v tejto veci, ktorá – vecne správne – požaduje vychádzať z právnej úpravy Trestného poriadku čo sa týka konania v neprítomnosti disciplinárne obvineného.</p> <p>K pripomienke č. 18</p> <p>Predkladateľ poukázal na navrhovaný § 42 ods. 2 návrhu zákona, ktorý umožňuje sudcovi opakovane sa domáhať zrušenia dočasného pozastavenia výkonu funkcie sudcu.</p> <p>K pripomienke č. 19</p> <p>Akceptované.</p>
---	--	--

<p>nebolo zrušené, f. uloženie disciplinárneho opatrenia európskemu delegovanému prokurátorovi je podmienené predchádzajúcim súhlasom alebo predchádzajúcou informačnou povinnosťou a súhlas nebol daný alebo bol vzatý späť alebo informačná povinnosť nebola splnená. (2) Ak nastane niektorý z dôvodov zastavenia disciplinárneho konania podľa odseku 1 písm. a), c), e) a f) po začatí ústneho pojednávania, disciplinárny senát vyzve disciplinárne obvineného, aby sa v lehote troch dní vyjadril, či súhlasí so zastavením disciplinárneho konania. Ak disciplinárne obvinený v uvedenej lehote vyhlási, že trvá na prejednaní veci, disciplinárny senát pokračuje v disciplinárnom konaní. Ak sa disciplinárne obvinený nevyjadrí alebo ak sa vyjadrí, že súhlasí so zastavením disciplinárneho konania, disciplinárny senát disciplinárne konanie zastaví. (3) Proti rozhodnutiu o zastavení disciplinárneho konania môže navrhovateľ podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Odôvodnenie pripomienky: v spojení s pripomienkami č. 1 až 3 k návrhu zákona - obsahovo sa týkajú námietok k jednoinštančnému disciplinárnemu konaniu; navrhovaná zmena reaguje na nami navrhované dvojinštančné konanie Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 14 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 28 ods. 4 a ods. 5 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 28 ods. 4 a 5 nasledovne: (4) Disciplinárne obvinený a navrhovateľ sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr na ústnom pojednávaní. Disciplinárny senát môže vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhnuté. Ak je potrebné zabezpečiť vyjadrenie alebo ďalšie podklady od tretích osôb, osoby požiadané o súčinnosť sú povinné poskytnúť požadované doklady bezodplatne a v lehote, ktorú určí disciplinárny senát. Disciplinárny senát rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov. (5) Ak je to potrebné na posúdenie disciplinárnej zodpovednosti sudcu za disciplinárne previnenie, predseda disciplinárneho senátu je oprávnený otvoriť obálku so zápisnicou o hlasovaní; v takom prípade s ňou oboznámi členov disciplinárneho senátu a prísediach odvolacieho disciplinárneho senátu a túto zápisnicu možno na ústnom pojednávaní použiť ako listinný dôkaz. Po nazretí alebo vykonaní dôkazu podľa predchádzajúcej vety sa táto zápisnica opäť zalepí do obálky a predseda disciplinárneho senátu potvrdí taký úkon svojím podpisom na obálke. Odôvodnenie pripomienky: Pokiaľ ide o určenie lehoty na poskytnutie dokladov od tretích strán, je nadbytočné, aby zákon upravoval jednak sudcovskú lehotu aj lehotu „bezodkladne“. Konanie vedie predseda disciplinárneho senátu, ktorý je najlepšie spôsobilý určiť lehotu, v ktorej majú byť poskytnuté požadované doklady. Odsek 5 v kontexte námietok k zavádzanému jednoinštančnému konaniu bol doplnený o odvolacie disciplinárne senáty. Zároveň navrhujeme upraviť možnosť použitia dôkazov v zmysle zásady ústnosti a bezprostrednosti, teda len tých, ktoré budú vykonané. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 15 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 29 ods. 1 a 2 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 29 ods. 1 a 2 nasledovne: (1) Ústne pojednávanie sa koná v prítomnosti disciplinárne obvineného. V jeho neprítomnosti možno vec prejsť iba vtedy, ak bol o termíne ústneho pojednávania riadne a včas upovedomený a odmietol sa bez uvedenia dôvodu dostaviť pred disciplinárny senát, alebo ak sa bez dôvodného ospravedlnenia nedostaví, alebo ak sa práva účasti na ústnom pojednávaní výslovne vzdal písomným podaním. Ak si disciplinárne obvinený zvolí obhajcu, má obhajca právo zúčastniť sa na ústnom pojednávaní. (2) Na začiatku ústneho pojednávania prvostupňového disciplinárneho konania navrhovateľ prednesie disciplinárny návrh a odôvodní ho. Odôvodnenie pripomienky: Predložený návrh možného prejednania disciplinárneho návrhu za obligatórnej prítomnosti disciplinárne obvineného na pojednávaní, resp. pojednávanie v jeho neprítomnosti výlučne s jeho súhlasom je neštandardný a môže viesť k masívnym obštrukciám a predlžovaniu konaní, čo môže byť v istých prípadoch, napr. pri dočasnom pozastavení výkonu funkcie podľa § 22 zák. č. 385/2000 Z.z. pre disciplinárne obvineného ekonomicky výhodné. Navrhované znenie odstraňuje nejasnosti ohľadne prítomnosti disciplinárne obvineného na ústnom pojednávaní. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 16 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení</p>			<p>K pripomienke č. 20</p> <p>Akceptované.</p> <p>K pripomienke č. 21, 22</p> <p>Predkladateľ akceptuje požiadavku, ktorá parametricky zmení skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia tak, že prístupia ďalšie kvalifikačné momenty zaručujúce to, že nepôjde o automatické podávanie disciplinárnych návrhov.</p> <p>K pripomienke č. 23</p> <p>Akceptované.</p> <p>K jednotlivým pripomienkam pozri tiež vyhodnotenie pripomienok iných pripomienkujúcich subjektov.</p>
--	--	--	--

	<p>niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 34 ods. 2 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 34 ods. 2 nasledovne: (2) Disciplinárne rozhodnutie treba vyhotoviť písomne do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia. Okrem výroku musí disciplinárne rozhodnutie obsahovať aj jeho odôvodnenie, poučenie o opravnom prostriedku ako aj pomer hlasov, akým bol prijatý výrok o vine a disciplinárnom opatrení. Odôvodnenie pripomienky: v spojení s pripomienkami č. 1 až 3 k návrhu zákona - obsahovo sa týkajú námietok k jednoinštančnému disciplinárnemu konaniu; navrhovaná zmena reaguje na nami navrhované dvojinštančné konanie. Navrhované znenie ustanovuje potrebu poučenia o možnosti odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 17 k novelizačnému článku č. I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 36 Opravné prostriedky Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 36 nasledovne: § 36 Opravné prostriedky Odvolanie (1) Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Obnova konania. (2) V lehote troch rokov od právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia môže disciplinárne odsúdený konania podať návrh na obnovu disciplinárneho konania. V mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu disciplinárneho senátu nie je prípustný. Odôvodnenie pripomienky: v spojení s pripomienkami č. 1 až 3 k návrhu zákona - obsahovo sa týkajú námietok k jednoinštančnému disciplinárnemu konaniu; navrhovaná zmena reaguje na nami navrhované dvojinštančné konanie a upravuje existenciu riadneho ako aj mimoriadneho opravného prostriedku. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 18 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 41 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu; alternatívne navrhujeme zmenu znenia § 41 nasledovne: § 41 O návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu disciplinárny senát rozhodne v lehote 10 dní od jeho doručenia. Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu o dočasnom pozastavení výkone funkcie sudcu je možné podať odvolanie v lehote 5 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu, je odvolací disciplinárny senát povinný rozhodnúť v lehote desať pracovných dní odo dňa doručenia odvolania. Odôvodnenie pripomienky: v spojení s pripomienkami č. 1 až 3 k návrhu zákona - obsahovo sa týka námietok k jednoinštančnému disciplinárnemu konaniu; navrhovaná zmena upravuje existenciu riadneho opravného prostriedku pri dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudcu a lehoty na rozhodnutie o opravnom prostriedku. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 19 k novelizačnému článku č. I I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 45 ods 4 Znenie pripomienky: Navrhujeme vrátiť návrh zákona do štádia prípravy právneho predpisu Odôvodnenie pripomienky: Okrem upravenej formy rozhodnutia je upravená forma procesu odvolacieho konania, t.z. nie je jasné, či disciplinárne senáty majú vec opätovne prejednať vrátane ústneho pojednávania; v prípade aplikácie ustanovení trestného poriadku však odkaz naň absentuje v navrhovanom znení ust. § 4 Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 20 k novelizačnému článku č. I. návrh zákona o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny poriadok) k novelizačnému bodu č. § 46 ods. 2 Znenie pripomienky: Navrhujeme ustanovenie vypustiť Odôvodnenie pripomienky: Navrhované znenie predstavuje flagrantný zásah do nezávislosti súdnictva a zásady del'by moci v štáte, z ktorého dôvodu ho nie je možné prijať. Uvedené ustanovenie tiež porušuje právo Európskej únie a judikatúru Súdneho dvora. (viď odôvodnenie pripomienky č. 1) Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 21 k novelizačnému článku č. IV IV. zmena zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov k novelizačnému bodu č. 12 a 13 12. V § 116 sa odsek 2 dopĺňa písmenom j), ktoré znie: „j) právoplatné odsúdenie sudcu za trestný čin spáchaný z nebanlivosti.“. 13. V § 116 ods. 3 písm. d) sa slová „c) a i)“ nahrádzajú slovami „c), i) a j)“. Znenie pripomienky: Navrhujeme</p>			
--	---	--	--	--

	<p>ustanovenia vypustiť Odôvodnenie pripomienky: Predkladateľ túto zmenu - rozšírenie skutkových podstat disciplinárnych previnení sudcov o nedbanlivostný trestný čin v dôvodovej správe prekvapujúco bez akejkoľvek predchádzajúcej diskusie odôvodňuje tým, že preberá doterajšie znenie § 138 zákona o sudcoch a prísediacich, pričom potrebu transformovania cit. ustanovenia statusového zákona do podoby disciplinárneho konania dáva do súvisu s novým znením čl. 147 ods. 1 písm. c) Ústavy SR a na tento účel dopĺňa nový typ disciplinárneho previnenia. S predmetnou argumentáciou nie je možné sa stotožniť jednak vzhľadom na systematický výklad zákona, ktorý postup podľa doterajšieho ust. § 138 zákona o sudcoch a prísediacich označuje za konanie v osobitnom prípade, čo reflektuje na skutočnosť, že nie každý nedbanlivostný trestný čin musí zakladať disciplinárnu zodpovednosť sudcu. Vychádzajúc z logického výkladu a historického úzusu by malo ísť o čin primárne súvisiaci s výkonom verejnej funkcie, v prípade spáchania ktorého napriek absentujúcemu úmyslu nie je možné tolerovať, aby sudca, ktorý sa takéhoto činu dopustil, naďalej zastával svoj úrad, napr. z hľadiska vplyvu na dôveryhodnosť a dobrú povesť justície. Nie je zrejmý súvis ust. čl. 147 ods. 1 písm. c) ústavy s touto novo zavádznou skutkovou podstatou disciplinárneho previnenia a predkladateľ absolútne žiadnym relevantným spôsobom nevysvetlil, prečo by malo takéto konanie, za ktoré bude sudca postihnutý trestnoprávne zakladať automaticky závažné disciplinárne previnenie, s možnosťou dokonca najprísnejšieho disciplinárneho postihu v intenciách § 116 ods. 3 písm. d) zákona o sudcoch a prísediacich. Doterajšiu úpravu považujeme za plne dostačujúcu a to nielen s prihliadnutím na tolerovanie obdobného konania v iných vysokých justičných pozíciách, ale aj s akcentom na navrhovaný stav vo vzťahu k prísediacim, ktorému navrhovaný zákon nebráni túto funkciu vykonávať aj v prípade, že mohol byť za obdobné nedbanlivostné konanie odsúdený. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 22 k novelizačnému článku č. IV IV. zmena zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov k novelizačnému bodu č. 22 § 138 sa vypúšťa. Znenie pripomienky: Navrhujeme ustanovenie vypustiť Odôvodnenie pripomienky: Uvedené zmeny reagujú na neprípustnú zmenu pri disciplinárnom stíhaní sudcu, ktorý bol právoplatne odsúdený za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti. Navyše za situácie, keď podľa návrhu predkladateľa môže byť prísediaci za takýto trestný čin odsúdený. Druh pripomienky: Zásadná Pripomienka č. 23 k novelizačnému článku č. VIII Účinnosť zákona k novelizačnému bodu č. 22 Tento zákon nadobúda účinnosť 1. augusta 2021. Znenie pripomienky: Navrhujeme upraviť účinnosť predpisu v reálnom čase nasledovne: „Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2022.“ Odôvodnenie pripomienky: Aj pri akceptácii predložených pripomienok žiadame posunutie nadobudnutia účinnosti navrhovanej právnej úpravy v reálnom časovom horizonte minimálne na 1.1.2022 a to predovšetkým z dôvodu, že predložený materiál je vzhľadom na absenciu komunikácie so širokou odbornou verejnosťou v súčasnosti nezrelý na realizáciu Druh pripomienky: Zásadná Prílohy: Zoznamy osôb, ktoré sa stotožnili s hromadnou pripomienkou (v súlade s ustanovením § 10 ods. 4 zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov je zoznam osôb, ktoré sa stotožnili s hromadnou pripomienkou formou petície, doručovaný do podateľne MS SR)</p>			
ZSS	<p>čl. 4, body 12 a 13</p> <p>Pokiaľ trestný súd na základe posúdenia spôsobu spáchania nedbanlivostného trestného činu, jeho následku, pritŕžujúcich a poľahčujúcich okolností, ako aj osoby páchatela, jeho pomerov a možností jeho nápravy, dospeje k záveru, že sudcovi nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody, ktorého výkon nebol podmienenečne odložený, kedy je sudca odvolaný z funkcie, nevidíme žiaden racionálny dôvod na to, aby bol sudca za ten istý skutok následne disciplinárne stíhaný a prípadne druhýkrát potrestaný. Navyše, ak by bol takýto skutok posúdený ako závažné disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu (ako sa navrhuje v bode 13), bráni takémuto opätovnému postihu aj čl. 4 ods. 1 Protokolu 7 k dohovoru, keďže vzhľadom na závažnosť hrozacej sankcie, ktorou je len odvolanie z funkcie sudcu, pričom táto sankcia zároveň neumožňuje takto disciplinárne postihnutému sudcovi uplatniť sa v inom právnickom povolaní [§ 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov; § 6 ods. 7 písm. b) zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov; § 11 ods. 1 písm. g) zákona SNR č. 323/1991 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v</p>	Z	ČA	<p>Predkladateľ trvá na zachovaní doterajšej úpravy, podľa ktorej je vytvorená zákonná možnosť pre posúdenie toho, či právoplatné odsúdenie sudcu pre nedbanlivostný trestný čin, je alebo nie je zlučiteľné s výkonom funkcie sudcu.</p> <p>Vzhľadom na to, že podľa čl. 147 ods. 1 písm. c) ústavy možno takúto otázku riešiť len disciplinárnym rozhodnutím, tak</p>

	<p>znení neskorších predpisov; § 10 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov], má takéto disciplinárne stíhanie sudcu už charakter trestného obvinenia podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (primerane napr. rozsudok ESLP Oleksandr Volkov v. Ukrajina, č. 21722/11, 9. január 2013, ods. 92 až 95).</p>			<p>niet inej možnosti ako túto možnosť po novom realizovať v disciplinárnom konaní.</p> <p>V tejto súvislosti poukazujeme aj na to, že zákon vytvára možnosť pre tento typ konania. Toto konanie je automatické, pretože najprv musí byť podaný disciplinárny návrh.</p> <p>Ďalej, disciplinárny senát má možnosť disciplinárne konanie zastaviť, ak považuje predchádzajúci postih v trestnom konaní za dostatočný. A ďalej, ak by aj vykonal disciplinárne konanie, má prihliadať na predchádzajúci postih v trestnom konaní pri ukladaní sankcie.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021; rozpor nebol odstránený.</p>
ZSS	<p>čl. I, § 12</p> <p>Z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke II navrhujeme toto ustanovenie doplniť aj o úpravu pridelenia odvolania s tým, že ak odvolací disciplinárny senát rozhodne o vrátení veci prvostupňovému disciplinárnemu senátu, bude pokračovať v konaní prvostupňový disciplinárny senát, ktorému bola vec pôvodne pridelená, a rovnako o každom ďalšom odvolaní bude rozhodovať ten istý disciplinárny senát, ktorému bolo pridelené prvé odvolanie v danej veci s tým, že podrobnosti upraví rozvrh práce príslušného disciplinárneho súdu.</p>	Z	N	<p>Pripomienka vzatá na vedomie. Z hľadiska konštrukcie úpravy odvolacieho konania sa však výslovne vylučuje možnosť zrušenie disciplinárneho rozhodnutia a vrátenie veci na nové prejednanie. Preto nie je možné pripomienke vyhovieť. Bez rozporu.</p>
ZSS	<p>čl. I, § 13 ods. 3</p> <p>Vzhľadom na to, že na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, navrhujeme používať jeho terminológiu, resp. procesné postupy. Preto navrhujeme, aby v prípade, ak v tej istej veci podajú disciplinárny návrh viacerí navrhovatelia, o všetkých týchto návrhoch vykonal spoločné konanie disciplinárny senát, ktorému bol pridelený v poradí prvý návrh. Zároveň časť vety za bodkočiarkou „neskôr podané návrhy majú účinok ako pristúpenie do konania na stranu navrhovateľa“ navrhujeme vypustiť.</p>	Z	A	
ZSS	<p>čl. I, § 14</p> <p>Objektívnu lehotu na podanie disciplinárneho návrhu navrhujeme zosúladiť so všeobecnou dvojročnou lehotou zániku zodpovednosti za priestupok podľa § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Zároveň poukazujeme na to, že disciplinárne previnenie spočívajúce v zavinených prietahoch v konaní, má charakter trvajúceho deliktu (§ 122 ods. 12 Trestného zákona v spojení s § 150 ods. 2 zákona o sudcoch v znení návrhu). Lehota na podanie disciplinárneho návrhu tak začína plynúť až od momentu, keď je protiprávny stav odstránený, a teda osobitná objektívna lehota piatich rokov nemá v týchto prípadoch opodstatnenie.</p>	Z	N	<p>Súčasná nastavenie objektívnych lehôt na začatie disciplinárneho konania je praxou osvedčená. Predkladateľ preberá do nového zákona doterajší platný právny stav. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že trojročná</p>

			<p>lehota na podanie disciplinárneho návrhu je zaužívaná aj v českej právnej úprave, z ktorej čerpá predkladateľ. Objektívna päťročná lehota na podanie disciplinárneho návrhu v prípade prieťahov v konaní je častokrát vyvodzovaná na podklade rozhodnutí ústavného súdu, resp. Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúceho prieťahy, pričom tieto rozhodnutia sú niekedy vydané až po pôvodne uplatňovanej štvorročnej objektívnej lehote, čím je zmarené vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti, hoci štátu/súdu bola ústavným súdom/Európskym súdom pre ľudské práva uložená povinnosť vyplatiť primerané zadost'účinenie za zbytočné prieťahy.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021; rozpor nebol odstránený.</p>	
ZSS	<p>čl. I, § 16 písm. b)</p> <p>Ústavodarca v čl. 150 ústavy formuláciou „na čele prokuratúry je generálny prokurátor“ zakotvil jeho ústavné postavenie ako ústavného činiteľa (ide o ústavnú funkciu), ktorý jediný je oprávnený riadiť a súčasne zodpovedať za riadny chod orgánov prokuratúry. Z judikatúry ústavného súdu zároveň vyplýva, že prokuratúra v našom ústavnom systéme je koncipovaná ako samostatný ústavný orgán, ktorého funkcia spočíva v ochrane práv a zákonom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a štátu a ktorý nie je súčasťou výkonnej ani zákonodarnej moci. Má byť preto reálne zabezpečené vymedzené nestranné postavenie prokuratúry a generálneho prokurátora, ktoré je nevyhnutným predpokladom riadneho pôsobenia (pozri PL. ÚS 17, 96, PL. ÚS 4/2012). Ústavné postavenie generálneho prokurátora nie je iba predmetom úpravy čl. 150 ústavy, ale sa na neho vzťahujú aj ďalšie ústavné normy, ktoré je potrebné interpretovať a aplikovať vo vzájomnej väzbe s čl. 150 ústavy. Ústavného postavenia generálneho prokurátora sa týka aj čl. 130 ods. 1 písm. e) ústavy o práve predkladať ústavnému súdu návrhy na začatie konania o súlade právnych predpisov s ústavou (čl. 125 ods. 1). Ide o zhodné oprávnenie, ktoré ústava priznáva nezávislému verejnému ochrancovi práv (čl. 151a ods. 2 ústavy). Takéto oprávnenie nie je priznané ministrovi spravodlivosti, ale z predstaviteľov výkonnej moci len prezidentovi Slovenskej republiky a vláde Slovenskej republiky [ako kolektívnemu orgánu – čl. 130 ods. 1 písm. b), c)]. Zárukou autonómneho (nestranného) postavenia generálneho prokurátora je aj nezlučiteľnosť jeho funkcií s inými ústavnými funkciami (poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, prezident Slovenskej republiky, predseda a podpredseda Najvyššieho kontrolného úradu, člen vlády Slovenskej republiky, sudca ústavného a všeobecného súdu). Minister spravodlivosti, ako člen vlády, je predstaviteľom výkonnej moci (politickej moci), ktorá je ústavne odčlenená od autonómnych orgánov prokuratúry. Minister spravodlivosti je oprávnený riadiť len činnosť ministerstva spravodlivosti Slovenskej</p>	Z	A	<p>Pôvodne navrhované ustanovenie § 16 písm. b) bolo vypustené.</p>

	<p>republiky, ktoré je ústredným orgánom štátnej správy pre súdy a jeho úlohou je riadenie a správa súdov vytváraním podmienok na riadny výkon súdnictva súdmi, ako aj dohľad výkonu súdnictva. Čl. 2 ods. 2 ústavy (ústavný princíp legality štátnej moci) zakotvuje postavenie štátnych orgánov vo vzťahu k právu tak, že stanovuje ich podriadenosť ústave a zákonom. Jej účelom je aj nastolenie právnej istoty medzi orgánmi verejnej moci ohľadom právomocí, ktoré majú priznané. Zo zákonnej úpravy (zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov) vyplýva, že prokuratúra je samostatne hierarchicky usporiadaná jednotná sústava štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahu podriadenosti a nadriadenosti. Právomoc orgánov verejnej moci je teda vymedzená ústavou a zákonom. Na začiatku stojí kreácia orgánov verejnej moci a vymedzenie ich kompetencií. V medziach ústavného práva zároveň platí zásada, že každé pôsobenie štátneho orgánu na ochranu základného práva alebo slobody, mimo výslovne priznanej pôsobnosti je porušením ústavy (napr. III.ÚS 571/2014). Ústava vymedzuje proporcie del'by moci medzi jednotlivými štátnymi orgánmi, takže nie je prípustné obmedziť nad rámec ústavy pôsobnosť iných štátnych orgánov alebo prevziať ich kompetencie, ktoré nie je v súlade s princípom právneho štátu (PL.ÚS 29/95). Ústavné postavenie generálneho prokurátora (ako ústavného činiteľa), jeho výlučné oprávnenie zabezpečiť riadny (nestranný) chod prokuratúry pri realizácii jej ústavnej pôsobnosti podľa čl. 149 ústavy a pri nezaradení orgánov prokuratúry v rámci del'by moci, ako ústavou zriadených štátnych orgánov, do systému výkonnej, zákonodarnej a súdnej moci vylučuje (nepripúšťa) akýkoľvek zásah (participáciu) ministra spravodlivosti (ako predstaviteľa výkonnej moci) do činnosti prokuratúry. Navrhovaná kompetencia ministra spravodlivosti podať disciplinárny návrh proti ktorémukoľvek prokurátorovi je právomocou, ktorou zasahuje do výkonu funkcie prokurátora, t. j. do činnosti prokuratúry ako takej, ktorá je ale plne v kompetencii generálneho prokurátora. Inak povedané, ak sa právomoci ministra spravodlivosti týkajú výlučne pôsobenia prokurátora v štruktúrach Eurojustu a nie pôsobenia prokurátora v štruktúre orgánov prokuratúry, nemôže minister zasahovať do činnosti prokuratúry ako takej. Zároveň platí, že len generálny prokurátor má plné kompetencie zasahovať do činnosti prokuratúry (pozri PL.ÚS 10/05, str. 59). Z uvedeného je podľa nášho názoru zrejmé, že zakotvenie oprávnenia ministra spravodlivosti podať disciplinárny návrh proti ktorémukoľvek prokurátorovi nie je v súlade s ústavou a súčasne porušuje ústavný rámec pôsobnosti generálneho prokurátora, ako najvyššieho predstaviteľa prokuratúry. Ide teda o neprípustné prevzatie kompetencie generálneho prokurátora v oblasti disciplinárnej zodpovednosti prokurátorov predstaviteľom výkonnej moci (politickej moci). Navrhujeme preto toto ustanovenie vypustiť.</p>			
ZSS	<p>čl. I, § 20</p> <p>Vzhľadom na všeobecnú pripomienku II navrhujeme upraviť toto ustanovenie tak, že disciplinárny návrh možno vziať späť dovtedy, kým sa odvolací disciplinárny senát odoberie na záverečnú poradu. Zároveň, vzhľadom na to, že podľa § 26 ods. 1 písm. a) návrhu nie je disciplinárny senát oprávnený akokoľvek posudzovať dôvodnosť späťvzatia disciplinárneho návrhu, je požiadavka, aby bol tento úkon navrhovateľa vecne odôvodnený, neopodstatnená. Navrhujeme preto poslednú vetu tohto ustanovenia vypustiť.</p>	Z	ČA	<p>Právna úprava odôvodňovania späťvzatia disciplinárneho návrhu bola zavedená zákonom č. 152/2017 Z. z. Dôvody, ktoré viedli k zavedeniu tejto právnej úpravy sú nasledovné: Aplikačná prax týkajúca sa späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania je nedostatočná. Nie je zriedkavým javom, že navrhovateľ po začatí konania vezme návrh na začatie konania späť, a to bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia či vysvetlenia. Prax ukazuje, že sa tak stáva dokonca aj v prípadoch, kedy navrhovateľ pôvodne navrhoval najprísnejšie disciplinárne opatrenia (odvolanie</p>

			<p>z funkcie sudcu, preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa), a teda považoval konanie disciplinárne stíhaného sudcu za závažné disciplinárne previnenie.</p> <p>Vzhľadom k tomu, že v prípade disciplinárnych konaní proti sudcom existuje verejný záujem na tom, aby bolo zrejmé, kedy a za akých okolností sú sudcovia disciplinárne postihovaní, ale tiež oslobodzovaní, je nevyhnutné, aby verejnosť mohla byť oboznámená aj s dôvodmi, pre ktoré sa disciplinárne konanie zastavuje v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania.</p> <p>Navrhovateľ totiž nepodáva návrh vo svojom osobnom záujme, ale vo verejnom záujme. Preto je nevyhnutné, aby podanie, ktorým sa berie návrh na začatie disciplinárneho konania späť, bolo presvedčivo odôvodnené. Späťvzatie návrhu by malo byť odôvodnené aj z ďalšieho dôvodu: opakovane sa stalo, že sudca čelil disciplinárnemu konaniu, v rámci ktorého sa uskutočnilo viac ústnych pojednávaní, napokon však bolo konanie bez ďalšieho zdôvodnenia zastavené len s poukazom na to, že navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť. Z takéhoto postupu nie je zrejmé disciplinárne stíhanému sudcovi ani verejnosti, či bol pôvodný návrh podaný oprávnene alebo nie. Aktuálny právny stav tak umožňuje navrhovateľovi zneužívať inštitút disciplinárneho konania na zastrašovanie sudcov, keďže umožňuje podať návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý nemá reálny základ. Sudca však napriek začatiu takéhoto</p>
--	--	--	--

			<p>disciplinárneho konania nemôže “očistiť” svoje meno a presvedčiť verejnosť, že je nevinný, keďže v konaní nie je oslobodený, ale toto konanie je “len” zastavené, navyše bez toho, aby boli bližšie konkretizované dôvody zastavenia [podotýkame, že pri zastavení konania podľa § 124 písm. a) zákona sa tak môže stať jednak z dôvodu späťvzatia návrhu, ako aj z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene]. Zdôvodnenie späťvzatia návrhu dáva sudcovi aj verejnosti možnosť reálne zistiť dôvody, pre ktoré sa konanie voči sudcovi už ďalej nevedie, a takto aj vyvrátiť pochybnosti o existencii podozrenia voči sudcovi či o svojvôli navrhovateľa. Podľa navrhovanej legislatívnej úpravy je možné vziať späť návrh na začatie disciplinárneho konania v ktoromkoľvek štádiu odôvodneným podnetom navrhovateľa. Ak sa tak však stane po začatí ústneho pojednávania, môže disciplinárne stíhaný sudca trvať na tom, aby disciplinárny senát prejednal jeho vec napriek späťvzatiu návrhu a rozhodol o jeho vine. Analogicky ako v trestnom konaní aj v tomto prípade však disciplinárny senát už potom nemôže uložiť disciplinárne opatrenie, môže len vysloviť vinu sudcu (v prípade, ak nezistí dôvod na jeho oslobodenie). Pri takomto variante riešenia má teda sudca možnosť dosiahnuť oslobodzujúci výrok disciplinárneho senátu, ak je presvedčený, že návrh bol od začiatku podaný neoprávnene a bezdôvodne. Podobný postup</p>
--	--	--	--

				<p>navrhujeme aj v prípade zastavenia konania v dôsledku neskorého podania návrhu na začatie konania.</p> <p>Tieto dôvody pretrvávajú, preto predkladateľ trvá na navrhovanej právnej úprave.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021; rozpor odstránený.</p>
ZSS	<p>čl. I, § 26</p> <p>Navrhujeme, aby v súlade s § 19 návrhu znelo ustanovenie § 26 ods. 1 písm. b) takto: „disciplinárny návrh neobsahuje náležitosti podľa § 19 ods. 1, ods. 2 a to ani po postupe podľa ods. 3 tohto ustanovenia.“ V § 26 ods. 1 písm. e) navrhujeme doplniť ako dôvod zastavenia aj trestné konanie vedené pre ten istý skutok, ktoré skončilo právoplatným rozhodnutím, okrem rozhodnutia o postúpení veci na disciplinárne konanie. V § 26 ods. 2 navrhujeme vypustiť dôvod zastavenia podľa písm. e), keďže pokračovaniu v disciplinárnom konaní pre ten istý skutok bráni prekážka rozhodnutej veci.</p>	Z	A	<p>Znenie § 26 ods. 1 písm. b) bolo upravené odlišne, ale rešpektujúce podstatu pripomienky.</p>
ZSS	<p>čl. I, § 27 ods. 4</p> <p>Uvedené ustanovenie je v rozpore s ustanovením § 26 ods. 1 písm. e) návrhu, ktoré nepodmieňuje zastavenie disciplinárneho konania zistením, že je uložený postih dostačujúci, keď navyše dôvodom zastavenia je aj „oslobodzujúce“ rozhodnutie vydané v inom konaní pre ten istý skutok. Navrhujeme preto slová „ak má za to, že uložený postih nie je dostačujúci. V opačnom prípade disciplinárny senát disciplinárne konanie zastaví.“ vypustiť.</p>	Z	ČA	<p>Predkladateľ trvá na navrhovanej právnej úprave. Posun však nastal v tom, že pri pokračovaní v disciplinárnom konaní bude disciplinárny senát zohľadňovať predchádzajúci postih.</p> <p>K tomu pozri tiež vyhodnotenie pripomienky Úradu vlády SR.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor nebol odstránený.</p>
ZSS	<p>čl. I, § 34 ods. 2</p> <p>Z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke II navrhujeme slová „o tom, že opravné prostriedky nie sú proti rozhodnutiu prípustné“ nahradiť slovami „o opravnom prostriedku“.</p>	Z	A	
ZSS	<p>čl. I, § 36</p> <p>Z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke II navrhujeme toto ustanovenie v znení: „(1) Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. (2) V lehote troch rokov od právoplatnosti disciplinárneho rozhodnutia môže disciplinárne odsúdený podať návrh na obnovu disciplinárneho konania. Iný mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatnému rozhodnutiu disciplinárneho senátu nie je prípustný.“</p>	Z	ČA	<p>Predkladateľ zvolil v súlade s pripomienkou Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky riešenie, podľa ktorého bude odvolanie prípustné len proti rozhodnutiu, ktorým sa ukladá disciplinárne opatrenie spočívajúce v odvolaní z funkcie, zbavení funkcie, zbavení výkonu funkcie alebo zbavení úradu. Odvolanie bude môcť podať len disciplinárne obvinený, a to do 15</p>

			<p>dní od doručenia (nie oznámenia) disciplinárneho rozhodnutia, pričom odvolanie bude mať suspenzívny účinok.</p> <p>O odvolaní bude rozhodovať päť členný senát najvyššieho správneho súdu zložený zo sudcov tohto súdu; pritom sa vychádza zo všeobecnej právnej úpravy proti prvostupňovým rozhodnutiam najvyššieho správneho súdu, ktorá vyplýva z § 24b zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.</p> <p>V konaní o odvolaní nebude prípustné zrušenie disciplinárneho rozhodnutia a vrátenie veci na nové prejednanie, a teda „odvolací“ senát buď odvolanie zamietne alebo disciplinárne rozhodnutie zmení.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor bol odstránený len čiastočne.</p>
ZSS	<p>čl. I, § 4</p> <p>Z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke II navrhujem znenie tohto ustanovenia doplniť tak, že na disciplinárne konanie sa primerane použijú ustanovenia Trestného poriadku aj o odvolaní a tiež o doručovaní. Zároveň navrhujeme vypustiť ustanovenie § 44.</p>	Z	<p>ČA</p> <p>ZSS netrvá na pripomienke v časti týkajúcej sa doplnenia doručovania do § 4, pretože to je už pojaté do pojmu „úkony trestného konania“, ktorý v sebe zahŕňa aj doručovanie. Nad rámec vznesenej pripomienky bola zohľadnená dodatočná požiadavka ZSS odkázať aj na použitie základných zásad trestného konania.</p> <p>Bez rozporu.</p>
ZSS	<p>čl. I, § 41</p> <p>Z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke II navrhujeme toto ustanovenie zmeniť takto: „O návrhu na dočasné pozastavenie výkonu funkcie sudcu disciplinárny senát rozhodne v lehote 10 dní od jeho doručenia. Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu o dočasnom pozastavení výkone funkcie sudcu je možné podať odvolanie v lehote 5 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia. Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu o dočasnom pozastavení</p>	Z	<p>N</p> <p>Predkladateľ poukazuje na to, že navrhovaný § 42 ods. 2 návrhu zákona, ktorý umožňuje sudcovi opakovane sa domáhať zrušenia dočasného pozastavenia výkonu</p>

	výkonu funkcie sudcu, je odvolací disciplinárny senát povinný rozhodnúť v lehote desať pracovných dní odo dňa doručenia odvolania.“			funkcie sudcu. Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor nebol odstránený.
ZSS	čl. I, § 44 Z dôvodov uvedených v pripomienke k čl. I, § 4, navrhujeme toto ustanovenie vypustiť.	Z	N	Rozporové konanie uskutočnené dňa 27.7.2021; rozpor odstránený tým, že ZSS netrvá na pripomienke.
ZSS	čl. I, § 45 Vzhľadom na to, že kreovanie disciplinárnych senátov, včítane vytvorenia príslušných databáz, si nevyhnutne vyžiada určitý čas, navrhujeme stanoviť účinnosť tohto zákona od 1. januára 2022 s tým, že tie ustanovenia, ktoré sa týkajú kreovania disciplinárnych senátov nadobudnú účinnosť dňom vyhlásenia zákona, aby príslušné subjekty mali primeraný čas na vytvorenie jednotlivých databáz.	Z	A	
ZSS	čl. I, § 46 ods. 2 Navrhované oprávnenie ministra spravodlivosti vymenovať prvých prísediach považujeme za neprípustný zásah výkonnej moci do kreovania disciplinárnych senátov, ktorý z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke IV spochybňuje nezávislosť takto vytvorených disciplinárnych senátov a je podľa nášho názoru v priamom rozpore nielen s čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 47 charty, ale i čl. 46 ods. 1 ústavy zaručujúcim prístup k nezávislému a nestrannému súdu. Nemožno pritom nepoznamenať, že časovú tieseň pre príslušné orgány vytvorila práve predkladateľka, a to oneskoreným spustením tohto legislatívneho procesu.	Z	A	Ustanovenie bolo vypustené.
ZSS	čl. I, § 5 a § 6 Z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke II navrhujeme, aby bol prvostupňový disciplinárny senát trojčlenný, zložený z predsedu, jedného člena a jedného prísediaceho, a odvolací disciplinárny senát bol päťčlenný, zložený z predsedu disciplinárneho senátu, dvoch členov disciplinárneho senátu a dvoch prísediach. Zároveň navrhujeme, aby bolo prvostupňové disciplinárne konanie zverené do pôsobnosti správnych súdov a odvolacie disciplinárne konanie do pôsobnosti Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“). Alternatívne navrhujeme, aby prvostupňové aj odvolacie senáty pôsobili v rámci NSS, čo však považujeme za menej vhodné riešenie. Navrhujeme tiež návrh doplniť o úpravu odvolacieho disciplinárneho konania a zároveň tomu zodpovedajúcim spôsobom upraviť znenie tých ustanovení, ktorých sa zavedenie konania o takomto riadnom opravnom prostriedku dotkne.	Z	ČA	Predkladateľ zaviedol dvojinštačnosť disciplinárneho konania v obmedzenom rozsahu. Odvolacím senátom však bude 5 členný sudcovský senát (§ 24b zákona č. 757/2004 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Disciplinárny senát ako prvostupňový orgán zostáva zachovaný v pôvodnom znení návrhu zákona (1+2+2). Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor nebol odstránený.
ZSS	čl. I, § 7 Z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke II a v pripomienke k čl. I, § 5 a § 6 navrhujeme, aby predsedom prvostupňového disciplinárneho senátu bol sudca správneho súdu (alternatívne NSS), ktorý je predsedom senátu, a predsedom odvolacieho disciplinárneho senátu sudca NSS, ktorý je predsedom senátu.	Z	N	Odvolacím senátom bude 5 členný sudcovský senát (§ 24b zákona č. 757/2004 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor nebol

				odstránený.
ZSS	<p>čl. I, § 8</p> <p>Z dôvodov uvedených vo všeobecných pripomienkach II a III navrhujeme, aby A. v prípade disciplinárneho konania vedeného proti sudcovi všeobecného súdu bol(i): - členom prvostupňového disciplinárneho senátu sudca všeobecného súdu, - členmi odvolacieho disciplinárneho senátu dvaja sudcovia všeobecného súdu; B. v prípade disciplinárneho konania vedeného proti sudcovi správneho súdu bol(i): - členom prvostupňového disciplinárneho senátu sudca správneho súdu, - členmi odvolacieho disciplinárneho senátu dvaja sudcovia správneho súdu; C. v prípade disciplinárneho konania vedeného proti prokurátorovi, súdnemu exekútorovi a notárovi bol(i): - členom prvostupňového disciplinárneho senátu prokurátor, súdny exekútor a notár, - členmi odvolacieho disciplinárneho senátu dvaja prokurátori, súdni exekútori a notári; Zároveň navrhujeme, aby členov disciplinárnych senátov oboch stupňov v prípade disciplinárneho konania vedeného proti sudcom volila súdna rada z kandidátov navrhnutých predsedami a sudcovskými radami jednotlivých súdov, resp. na návrh predsedu súdu po vyjadrení sudcovskej rady. V prípade disciplinárneho konania vedeného proti prokurátorom, súdnym exekútorom a notárom navrhujeme, aby týchto volila Rada prokurátorov Slovenskej republiky (ďalej len „rada prokurátorov“), prezídium Slovenskej komory exekútorov a prezídium Notárskej komory Slovenskej republiky (ďalej len „notárska komora“), a to na žiadosť predsedu príslušného disciplinárneho súdu. Pokiaľ ide o kritériá na jednotlivých členov disciplinárnych senátov, tieto v prípade prokurátorov, súdnych exekútorov a notárov navrhujeme upraviť rovnako ako to predložený návrh upravuje v kritériách na prísediach v § 10 ods. 1 až 3, a pokiaľ ide o sudcov navrhujeme doplniť, že nemôžu byť predsedami alebo podpredsedami všetkých súdov.</p>	Z	N	<p>Odvolacím senátom bude 5 členný sudcovský senát (§ 24b zákona č. 757/2004 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Disciplinárny senát ako prvostupňový orgán zostáva zachovaný v pôvodnom znení návrhu zákona (1+2+2).</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor nebol odstránený.</p>
ZSS	<p>čl. I, § 9</p> <p>Z dôvodov uvedených vo všeobecných pripomienkach III a IV navrhujeme, aby prísediacimi vo všetkých disciplinárnych konaniach boli osoby z iných právnických povolání, než je disciplinárne stíhaná osoba, a zástupcovia akademickej obce, zvolení súdnou radou, radou prokurátorov, prezidiom Slovenskej komory exekútorov a prezidiom notárskej komory. Tým sa podľa nášho názoru zabezpečí komplexné posúdenie disciplinárnej zodpovednosti osoby, voči ktorej s disciplinárne konanie vedie. Zároveň navrhujeme výslovne upraviť proces navrhovania kandidátov na prísediach, a to tak, aby už v tejto fáze boli eliminovaný vplyv zákonodarnej, ale najmä výkonnej moci. Konkrétne navrhujeme, aby návrhové oprávnenie v tomto smere mali najmä predstavitelia jednotlivých právnických povolání, ich stavovských organizácií, právnických fakúlt a vedeckých inštitúcií v oblasti práva, verejný ochranca práv a pod. Pokiaľ ide o kritériá na jednotlivých prísediach, navrhujeme, aby títo v prípade disciplinárnych konaní vedených proti sudcom (ako členovia súdu rozhodujúceho o sudcoch) spĺňali predpoklady na vymenovanie do funkcie sudcu podľa § 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“), s výnimkou požiadavky zloženia odbornej justičnej skúšky a úspešného absolvovania výberového konania, pri súčasnej požiadavke vykonávať právnickú prax najmenej desať rokov. Vo vzťahu k prísediacim v disciplinárnych konaniach vedených proti prokurátorom, súdnym exekútorom a notárom, navrhujeme, aby títo obdobne spĺňali predpoklady na vymenovanie do týchto funkcií. Zároveň navrhujeme, aby sa prísediaci disciplinárnych senátov ujímali funkcie zložením sľubu rovnako ako prísediaci podľa § 142 a § 10 zákona o sudcoch a obmedziť ich funkčné obdobie na najviac dve po sebe idúce obdobia (§ 10 ods. 6 posledná veta návrhu). V súlade s vyššie uvedenými pripomienkami navrhujeme tiež primerane upraviť zánik funkcie predsedu, člena a prísediaceho prvostupňového a odvolacieho disciplinárneho senátu v § 11.</p>	Z	ČA	<p>Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor nebol odstránený v časti týkajúcej sa zloženia disciplinárnych senátov.</p>

ZSS	<p>čl. I, 38 ods. 5 Z dôvodov uvedených vo všeobecnej pripomienke II navrhujeme toto ustanovenie vypustiť.</p>	Z	N	<p>Na rozporovom konaní bolo podané vysvetlenie, že v prípade § 38 ods. 5 nejde o disciplinárne rozhodnutia, ale o nadväzujúce rozhodnutia o odvolaní z funkcie, ktorými sa vykonáva disciplinárne rozhodnutie, napr. rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky podľa čl. 147 ods. 1 písm. c) Ústavy Slovenskej republiky.</p> <p>Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor bol odstránený.</p>
ZSS	<p>Všeobecné pripomienky I. V rozpore s § 38 ods. 3 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov, podľa ktorého majú ministerstvá využívať okrem iného poznatky stavovských a profesijných organizácií a zapájať ich najmä do práce na riešení otázok koncepcnej povahy a legislatívnej povahy, nebolo Združenie sudcov Slovenska, ako stavovská organizácia, prizvané k účasti na prípravných prácach na predložení návrhu disciplinárneho poriadku, a to napriek tomu, že má v tomto smere s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky uzavretú dohodu o spolupráci. Zároveň fakt, že predmetný návrh bol predložený do medzirezortného pripomienkového konania až 15. júna 2021, t. j. v čase nástupu letných dovolení, s návrhom účinnosti už od 1. augusta 2021, vyvoláva dôvodné pochybnosti o skutočnom záujme predkladateľky „vypočúť si“ a prípadne zohľadniť vecné argumenty jednotlivých pripomienkujúcich subjektov tak, aby sa dosiahol cieľ tvorby právnych predpisov – pripraviť za účasti verejnosti taký právny predpis, ktorý sa stane funkčnou súčasťou vyváženého, prehľadného a stabilného právneho poriadku Slovenskej republiky zlučiteľného s právom Európskej únie a medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky (§ 2 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). II. Zásadne nesúhlasíme s navrhovanou jednostupňovou koncepciou disciplinárneho konania, ktorá so sebou prináša zvýšene riziko arbitrárnych rozhodnutí. V súlade s odporúčaniami a stanoviskami Výboru Ministrov Rady Európy, Európskej komisie pre demokraciu prostredníctvom práva (ďalej len „Benátska komisia“) a Poradnej rady európskych sudcov (ďalej len „CCJE“), ktoré majú podľa čl. 1 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) primeranú mieru právnej relevancie a sú štandardne zohľadňované v rozhodovacej činnosti nielen Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), ale i Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“), navrhujeme zavedenie dvojstupňového disciplinárneho konania. Konkrétne poukazujeme na odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy CM/Rec (2010) 12 (bod 69), stanovisko CCJE č. 3 (2002) o etike a zodpovednosti sudcov (body 72 a 77) a Rule of law checklist Benátskej komisie z 18. marca 2016, CDL-AD(2016)007rev (body 78 a 105). III. Vzhľadom na už sčasti (zriadením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky) zavedenú dichotomickú sústavu súdov, ktorá má byť dovŕšená zriadením troch správnych súdov, v rámci ktorej majú pôsobiť okresné a krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „sudy všeobecného súdnictva“) a Najvyšší správny súd Slovenskej republiky a správne sudy (ďalej len „sudy správneho súdnictva“) samostatne a oddelene, a to aj pokiaľ ide o ich personálne obsadenie, navrhujeme, aby v prípade disciplinárnych konaní vedených proti sudcom všeobecných súdov boli členmi disciplinárnych senátov aj sudcovia týchto súdov. IV. Navrhovaný spôsob ustanovovania prísediacich disciplinárnych senátov v prípade disciplinárnych konaní vedených proti sudcom dostatočne nezaručuje ich nezávislosť, a to osobitne so zreteľom na to, že zavedením možnosti odvolať predsedu, podpredsedu a člena Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) kedykoľvek a bez uvedenia dôvodu</p>	Z	ČA	<p>Predbežná informácia k predkladanému návrhu zákona bola zverejnená dňa 17.12.2020. ZSS nevyužilo ponúkanú príležitosť zapojiť sa do prípravy návrhu zákona v nadväznosti na zverejnenú predbežnú informáciu. Preto sa nemožno stotožniť s prvou časťou pripomienky.</p> <p>V druhej časti pripomienky bola táto akceptovaná čiastočne tým, že bolo zavedené odvolanie proti disciplinárnemu rozhodnutiu, ktorým sa ukladá tá najprísnejšia sankcia.</p> <p>V tretej časti nebola pripomienka akceptovaná vôbec, pretože tomu bráni ústavná úprava – sudca nemôže vykonávať funkciu na inom súde bez jeho predchádzajúceho preloženia, kedy prestáva byť sudcom pôvodného súdu.</p> <p>Vo štvrtnej časti bolo pripomienke vyhovené čiastočne, avšak predkladateľ nevzhliadol problém v tom, aby súdna rada kreovala časť prísediacich len z dôvodu, že člen súdnej rady môže byť odvolaný tým, kto ho do funkcie</p>

	(čl. 141a ods. 5 ústavy) sa výrazne posilnil vplyv zákonodarnej a výkonnej moci na jej rozhodovanie. V tejto súvislosti považujeme za potrebné zdôrazniť, že požiadavka nezávislosti sudcov, ktorá patrí do podstaty základného práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného nielen čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ale v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Európskej únie, aj čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), si tiež vyžaduje, aby disciplinárny režim tých, ktorí majú za úlohu rozhodovať, poskytoval potrebné záruky s cieľom predísť akémukoľvek riziku toho, že taký režim bude využitý ako systém politickej kontroly obsahu súdnych rozhodnutí. Z tohto pohľadu potom aj disciplinárny súd (a jeho sudcovia) musí spĺňať parametre nezávislosti a nestrannosti, čo si vyžaduje existenciu takých pravidiel, najmä pokiaľ ide o jeho zloženie, menovanie, funkčné obdobia, ako aj dôvody zdržania sa hlasovania, vylúčenia pre zaujatosť a odvolania jeho členov, ktoré umožňujú odstrániť akémukoľvek oprávnené pochybnosti u osôb podliehajúcich ich právomoci, pokiaľ ide o neovplyvniteľnosť takéhoto súdu vonkajšími činiteľmi, osobitne zo strany zákonodarnej a výkonnej moci, a jeho neutralitu vo vzťahu k protichodným záujmom. Aj prísediaci disciplinárnych senátov tak musia byť dostatočne chránení pred vonkajšími zásahmi alebo tlakmi, ktoré by mohli ohroziť ich nezávislosť, pričom vyššie uvedené pravidlá musia byť nastavené tak, aby umožnili vylúčiť nielen akýkoľvek priamy vplyv vo forme pokynov, ale aj formy vplyvu, ktoré sú viac nepriame a ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutia disciplinárnych senátov. Akémukoľvek pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti disciplinárnych súdov sú totiž spôsobilé spochybniť nezávislosť súdneho systému ako celku a ohroziť nielen právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ale i právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces garantované čl. 47 charty, keďže niet sporu o tom, že súdy Slovenskej republiky sú všeobecne povolané aj na rozhodovanie vo veciach týkajúcich sa uplatňovania alebo výkladu práva Európskej únie [pozri najmä rozsudky SD EÚ z 25. júla 2018, Minister for Justice and Equality (Nedostatky súdneho systému), C 216/18 PPU, EU:C:2018:586, z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C 619/18, EU:C:2019:531, ako aj z 19. novembra 2019, v spojených veciach C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, a v nich citovanú judikatúru SD EÚ a ESĽP]. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj z dôvodov uvedených v konkrétnych pripomienkach k ustanoveniam § 9 a § 46 ods. 2 zastávame názor, že navrhovaná úprava nie je v súlade s uvedeným článkami dohovoru a charty, ktoré majú podľa čl. 7 ods. 2, ods. 5 a čl. 154c ods. 1 ústavy prednosť pred zákonmi.			ustanovil – argumentácia nesedí, pretože takto môže byť odvolaný aj člen zvolený sudcami. Rozporové konanie uskutočnené 27.7.2021, rozpor bol odstránený len čiastočne.
NBÚ	Odoslané bez pripomienok			
ŠÚSR	Odoslané bez pripomienok			
MPSVRSR	Odoslané bez pripomienok			
PMÚSR	Odoslané bez pripomienok			
ÚGKKSR	Odoslané bez pripomienok			
ÚNMSSR ÚVSR	Odoslané bez pripomienok			
NBS	Odoslané bez pripomienok			
MHSR	Odoslané bez pripomienok			
MŽPSR	Odoslané bez pripomienok			
AZZZ SR	Odoslané bez pripomienok			
MPRVSR	Odoslané bez pripomienok			
ÚJDSR	Odoslané bez pripomienok			
MZVEZ SR	Odoslané bez pripomienok			

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

Z – zásadná